Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

~~[illegible]~~
~~D.93.~~

KW 224
D 1

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

Koninklijke
Bibliotheek
te 's Hage.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

Illuſtriſſimo & Ampliſſimo Domino

D. CARDINALI ARMAIGNACIO,

Patrono & Mœcenati ſuo

ANTONIVS GYLLIVS S. P.

VEteribus non ſolùm is fuit mos, Card. ampliſſ. eis, qui inſignem ob cauſam, perpetuitatē meruiſſent, ſtatuas erigere: ſed ſummi etiam ipſi viri ſui corporis ſimulachra in publico collocata, conſpici voluerunt, nominis gloriæ ita conſulentes. Quod etſi ambitionis ſpeciem aliquam habere videretur, non uſque adeò tamen fugiendum, ſed ut virtutis monumenta quæque præclara cenſeo; ita illud multo perennius, quo ingeniorum quàm corporum effigies relinquuntur. Siquidem ſtatuæ & imagines vel vi conuulſæ decidunt, aut vetuſtatis ſitu decoloratæ vaneſcunt: volumina verò (quæ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

ſpirantia ſunt hominum ſimulachra) nullo modo convelli, aut ſenio poſſunt obliterari, imo ſanctiora & durabiliora fiunt ipſa vetuſtate. Quæ cùm animo operpenderem, danda mihi fuit opera, ut PETRI GYLLII *clientis tui, & patrui mei nomen cum tuo ſempiternæ memoriæ traderetur: qua te optimo jure dignum cenſemus, in quo & vitæ religio & doctrina enitet: quibus haud dubiè vita conſtat, quòd ex mortalium commercio eas ſi ſuſtuleris, omnia futura ſint incondita, nec minus obſcura, quàm ſi Solem & Lunam demas. Pythagoram namque ferunt, inter alia ſua documenta admonitos voluiſſe diſcipulos; in primis, ut Deum religione colerent; animum verò diſciplinis. Quorum dogmatum, ut tu cultor es, quantum pietas patitur, obſervantiſſimus, ita Chriſtianæ perſuaſionis ſcriptorum aſſiduus lector, & imitator, ut nulli Clariſſimorum videaris ſecundus; nec minus eruditione, quàm Cardinalatu memorandus. Verùm hoc unum ſcio, apicem & primatum hunc, non opes, non nobilitatem (quæ vel ſola te commendare poterat) tribuiſſe tibi, ſed religionem illam doctrinæ conjunctam: quibus ſic te adornatum videmus, tanquam alexipharmaco quodam. Hinc factum eſt, ut*

te

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

te conſilio pollente in legationibus obeundis & Franciſcus & Henricus Reges uſi ſint: maximas enim res apud ſummos Pontifices, & ubi viſum eſt, tuo conſilio, autoritate, prudentia, glorioſè confecêre: neque ab his ſolùm in ſapientum numero habitus es, verùm & à ſummis Pontificibus Romanis, & Illuſtriſsimis Principibus. Hac ratione tanto apice, & meritiſsimo, cohoneſtatus es: quo ſanè antè dignus eras, quàm acciperes. Quippe viris præcellentibus hoc ineſt, non ut tam ſtudeant aliquid ſuſcipere, quàm mereri. Tam præclaris animi dotibus illud accedit, quòd literatos diligis, ac foves: illorum benevolentiam expetis, muneribus concilias. Etenim qui tuus in omnes ſtudioſos ſemper fuit propenſiſsimus animus, hunc eundem in GYLLIVM *multis ab annis perſpectum habui, maximè cùm illo vita functo, te verò Legationem Regiam obeunte apud ſummum Pontificem Paulum quartum, illius lucubrationes unà cum ipſo deperditas noveris, quas in tui unius gratiam Romæ conſcribebat, ſuorum ut errorum prope Ulyſſeorum, tibi rationem aliquando redderet, fata niſi in contrarium ei obſtitiſſent. Quin & ex tua ſingulari humanitate, benevolentia haud inſueta, te in Galliam redeunte poſt expletum munus,*

inter cætera id tibi curæ fuit, ut illinc ejus conſcriptiones, vel fragmenta potiùs aſportarentur, ne quis eos labores, tuo nomine dignos, ſibi vendicaret. Igitur quod ad GYLLIVM *ſpectat, ſi quid utilitatis hinc percepturi ſunt ſtudioſi, tibi acceptum ferent, ut qui tanti ſemper feceris bonas literas, ab aliis pauci æſtimatas. Itaque cùm tu nec clientis industria, nec ille tanti Mæcenatis liberalitate unquam abuſus ſit, ſed eodem animi conſilio uterque publicæ & communi omnium utilitati proſpiceret; tu quidem ex animi generoſitate virtuti, ille ingenio ſervire deſideravit. Ita rem habere ſatis in hunc uſque diem id oſtendit, cùm doctrinam doctoſque vacuus à negotiis Regiis, adiungis tibi, atque concilias. Hinc eſt, quòd longè major laus ſit tibi tribuenda, quàm cæteris Principibus (abſit verbo invidia) in cujus cubiculum permulti libri ingreſſi ſunt, qui veri & virtutis viam tradidêre. Quæ omnia cùm mihi, beneficia experto, conſtarent, ne ab aliorum noſtri temporis inſtituto recedere viderer, qui cùm ſua ſcripta in lucem proferunt, vel ab aliis exarata, haud ſine inſcriptionis tutela & patrocinio ea in vulgus emittunt, præclarum hunc morem mihi retinendum putavi, ut auſpiciis, ductuque tuo fœliciſſimo*

tan-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

tandem exirent ea, quæ GYLLIVS *conſcripſit de Boſporo Thracio, & de Conſtantinopoli, longè meliùs ab ipſo tot annos luſtratis, quàm ſint à cæteris, qui hoc idem tentârunt ſuis libellis. Fecit denique tua benignitas, ea fide & conditione in manus noſtras hæc pervenirent, ut unà cum Æliano de Animalium hiſtoria, & libello Demetrii Conſtantinopolitani de curatione Accipitrum, ab ipſo Græco in Latinum factis, prælo ſubiicerentur. Quæ in re æquiſſima ipſe mihi deeſſe nolui, deligens tuam Celſitudinem, cujus fidei & patrocinio hæc opera committerem: neutiquam aberrans à propoſito patrui vita functi, qui ſtudia ſua in tua fide, tanquam in ſinu tuto, ſuaviſſimè conquieſcere cupiebat, quorum etiam illi ſemper autor fueris. Porrò autem qualecunque munus literatorium iſtud fuerit, Cardinalis Illuſtriſſime, & Ampliſſime, (erit enim meæ in te obſervantiæ pignus, & grati mei erga te animi argumentum) ſic æquo animo amplectaris, quo hujus generis ſolitus es. Quòd ſi tuæ amplitudini placere judicavero: fiet, ut in his, quæ à te deſiderari intelligam, voluntati tuæ à me pro viribus ſatisfiat. Bene vale.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

AD P. GYLLIVM.

Appellant Itali vulgò ſua lilia Gylli,
Nec male ſe nomen ſic poſuiſſe ferunt.
Gyllius inde tibi eſt aptum cognomen: ut in quo
Dogmata ſub niveis moribus eniteant.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

PETRI GYLLII
DE
BOSPORO THRACIO,

LIBER PRIMUS.

CVM Novam Romam Conſtantinopolitanam ſim deſcripturus, mihi priùs deſcribendus videtur Boſporus, princeps creator Byzantii, melior & præſtantior, quàm Byzas hujus Vrbis conditor; (quamvis hic optimus & Deo ſimillimus fuiſſe traditur;) quo Vrbs jam tot ſecula carere potuit; & ſitus loci alium conditorem inveniſſet, ut poſtea deſerta invenit Pauſaniam, deinde funditus everſa Conſtantinum: at Boſporo ne punctum quidem temporis carere poteſt, ſupra quem Conſtantinopolis ſita eſt. In cujus obſcuritate illuſtranda, ſi longior ero, id attribuendum erit obſcuræ caligini tot ſeculorum, quæ Boſporum Thracium Cimmerico longè

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

obſcuriorem effecerunt, & magis clauſum, quàm eſſet ante Iaſonis tranſitum, tenuerunt, ut hujus non modò caput ex tanta caligine extaret, hoc eſt Cyaneæ petræ, ſed ne ejuſdem quidem plus centum loca antiqua olim memoriæ prodita ab antiquis ſcriptoribus quæ latuerunt in tenebris abhinc fere ruinis Severi: quorum caligo diſcuti non poteſt, niſi Phineo cæco, qui nobis velut Iaſoni tranſitum Boſpori demonſtret, oculos reſtituero, id eſt, Dionyſio Byzantio antiquiſſimo Boſporici Anapli ſcriptori, jam tot annos in cæcis tenebris jacenti lumen attulero: qui licet hominum in magna luce verſaretur, tamen craſſà adeò caligine circumfuſus eſt, ut non videretur, niſi quis ſimili ſtudio, quo uti conatus ſum, ejus caliginem diſcuteret. Ita enim ejus nomina antiqua ignorata ſunt, ut nulla jamdudum nota ſint: quæ illuſtrare ob hujus Freti excellentiam conabor, quod præſtat omnibus Fretis. Gaditanum quidem ſtringit duos orbes, ſed incipientes, ſed vinculo lato ſexaginta ſtadia: at Boſporus duos medios orbes nodo aſtringit non latiori quatuor ſtadiis. Adde, quòd Boſporus eſt commodior: hic enim utroque orbe accolarum multis commerciis cònjunctorum fre-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

frequentatus, portæ habet diſpoſitionem, ob communionem mutuam; aliquando ponte junctus ab his, qui pedibus ex una continente in alteram tranſire mallent. At Gaditani Freti rarus eſt uſus, ob inuſitatam Libycorum communionem cum Europæis, & ob longinquam externi maris navigationem. Thucydides laudat Siciliam, quòd Freto viginti ſtadiorum diſiungitur à Continenti, ſed id duntaxat inſulam jungit Italiæ, infame non modò ſcopulis monſtroſis & voraginibus, verùm etiam beluis, quibus Boſporus caret. Chalcidicum Fretum mirabile: ſed ob ſui Euripi inconſtantiam ponte quidem jungentis inſulam continenti, at non longiori ſpatio octoginta paſſibus, quibus patet in longitudinem, in latitudinem circiter quadraginta, qui hominũ manu obrui poteſt: reliquum Chalcidici Euripi Euboïcum Fretum longum & difficile: non enim alia infeſtior claſſi ſtatio eſt. Nam & venti ab utriuſque terræ præaltis montibus ſubiti atque procelloſi Fretum hoc torquent: Boſporus autem ſemper portuoſus, & navigabilis. Prætereo Iſthmum Corinthiacum, qui ut Fretum admiſiſſet, duos tamen ſinus breves conjungeret, qui non magna navigationis circuitione

jungi

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

jungi poſſunt : at Boſporus conjungit duo maria, quæ nulla navigationis circuitione jungi poſſunt : niſi Boſporo; quem ſapienter Euripides Clavem nominat Ponti. Rectè phyſicam rationem ſecuti Poëtæ finxerunt, Boſporum minimè pervium, eundemque tranſire ſine Phineo rege Boſpori, Iaſonem non potuiſſe, ſignificantes Pontum invito rege Boſpori adiri non poſſe. Rectè Heſiodus ait, Phineum excæcatum fuiſſe, quòd navigationem Cyanearum & Ponti, Phrixo indicaviſſet. Omitto Boſporum Cimmerium triginta ſtadiis latum, & vadoſum : qui etſi valdè profundus eſſet, tamen hoſtes non arceret, ſed auxiliaretur hoſtibus. Conglaciatus enim, pontis vicem præſtat, cujus campi minùs manſueti, quàm illius montes. Prætereo Helleſpontum longè latiorem, & Sinu Byzantiaco carentem: de quo rectè Conſtantinus judicavit, cùm poſthabito Helleſponto Conſtantinopolim in Sigæo promontorio inchoatam eminenti in fauce Helleſponti, tranſtulit ad Boſporum. Prætermitto reliquos triplicis Orbis limites, Pontum Euxinum, Mare internum, Tanaim, Nilum; quorum nullus contra hoſtes tam tutus, quàm Boſporus. Illa enim maria latiſſime

patent.

patent. Tanaïs gelu concretus pons eſt barbarorum. Nilus longiſſimus uno loco, cuſtoditus infinitis locis tranſiri poteſt: Boſporus una clave duos orbes, duo maria aperit, & claudit. Piſcium copia excellit Maſſilia, Tarentum, Venetia; ſed omnia ſuperat Boſporus: quò velut per portam duplicis maris piſces tranſire ſolent Autumno & Vere, tam certa lege naturæ, quàm ſolent grues bis quotannis internum mare pervolare: tantaque multitudine, ut primo cuique magnum piſcium numerum capere & ferire liceat: neque modò ab uſu piſcandi inſtructi, ſed etiam totius piſcationis rudes, atque adeò pueri, & fœminæ capere poſſint domi deſidentes ex feneſtra calathis demiſſis, hamisque ab eſca nudis etiam imperiti piſcandi, Pelamides capiant tot & tantas, ut toti Græciæ ſufficiant, aliisque nationibus. Et ne numerem infinita genera piſcium, tot gregalis generis capiunt, ut uno reti permulta navigia impleant. Oſtrearum bonitate excellentium tantam multitudinem, cùm aliis temporibus largitur Boſporus, tum maximam temporibus, quibus per leges Græci veſci non ſolent piſcibus ſanguinis participibus, ut quotidie videas fora multa redundare Oſtrearum acer-

vis,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

vis, Hamiarum ignotorum piſciur
Romæ & Venetiis. Suaviſſimi cibi cr
bros greges videre licet in Boſporo
eorundem quoque pugnas cum Delf
nis tales ſpectare, quales traduntur
ſcriptoribus. Quòd ſi Boſporani no
tantopere terrenis carnibus abunda
rent, ſi piſcibus delectarentur, ut Ven
ti, ſi liberè piſcari poſſent, ac non pr
tributo dimidiam piſcationis parten
dare cogerentur, & reſervare non ha
berent neceſſe Regi omneis Pelamide
ex Ponto deſcendentes, profectò omni
fora Byzantina piſcium multitudin
implerentur. Græci ex antiquo quo
dam proverbio extollunt Helleſpon
tiorum piſcium copiam. Sic enim in
quiunt: Cùm quis temerè ea, qu
abundant, aliunde affert ut rara, dice
re ſolebant, noctuam Athenas, au
buxum in Cytorum, aut piſces in Hel
leſpontum: quo multo præſtantio
Boſporus, per quem primò piſces, pa
ſtionibus Ponti pingues facti deſcen
dunt: deinde ex his, qui Boſporano
rum piſcatorum inſidias effugerunt
latiorem tranſeunt Helleſpontum.
Quid? quòd ſua dulcedine ſuperat cæ
tera maria, & ſuæ dulcedinis fœcun
ditate contendit cum mirabilibus flu
viis; inter quos excellit Nilus Ægypto

qui-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

quidem fœcunditatem dans, ſed non tam ſuis nativis aquis, quàm cœli & terræ ſiticuloſæ natura, id quod deprehenditur ex rivulis fontium Arabiæ, Africæ, Mediæ, Babyloniæ: hi enim, ſicut Nilus, vicina loca, quæ alluere poſſunt, fertilia efficiunt. Vnde [Byzantiis] agris Libyæ tam eximia fertilitas, ut terra agricolis fœnus reddat cum centeſima fruge? niſi ex vicinis mediocribus fluviis, ſaxorum mole primùm retentis, deinde per foſſas diviſis? Quot in Gallia deliteſcunt flumina, quæ ſi per arenas mediam ferè occupantes partem orbis tranſirent, non mediocrem arenis fœcunditatem darent? Boſporus ſua dulcedine piſcium multitudinem Niliacis arenis numeroſiorem alit, non modò à ſe procreatorum, ſed etiam ab utroque mari: tum mellis & ceræ, frumenti & vini, cæterarumque rerum copiam largitur non modò Boſporanis; ſed etiam infinitis nationibus longinquis, atque adeò ipſi Nilo Ægyptoque permulta impertitur. Iure igitur Boſporus vulgò dicitur, Autumno aureus, Vere argenteus, rectiùs appellandus Chryſorrhoas, quàm quiſquam alius, etiam ſi ſit Chryſorrhoas Damaſcenus. Hic enim unius Damaſci agros irrigat dun-

taxat,

taxat, præterea nihil fert, innaviga
bilis. Iam quiſpiam cœlum Boſpo
damnabit, ut caliginoſum, Apollo
niumque afferet, cùm ſcribit Argonau
tas ex alta ſpecula inſulæ Cyzici pro
ſpexiſſe ἠερόεν στόμα Βοσπόρου δῖον
ἀερῶδες ἤτοι ὀμιχλῶδες. Id enim
non ex Boſporici cœli natura, ſed e
longo intervallo accidit, quo ampli
octoginta millia paſſuum à Cyzico ab
eſt Boſporus. Loca enim longinqua
etſi cœli natura lucida ſint, tamen e
longinquo intervallo proſpecta, ob
ſcura videntur. Erit alius, qui non pro
babit Boſpori oras, ut aſperas & plan
Thracicas: at hæ miti amœnitate ce
tant non ſolùm cum omnis maris li
toribus, ſed etiam cum ripis nobili
ſimorum fluminum. Nilus quiden
ſuam amœnitatem ex una ripa oſten
tat, ex altera deformat, patefacien
exuſtos, & latiſſimè retorridos cam
pos. Vidi Penei ripas, quas amœn
efficiunt illa nobilia Tempe Theſſalic
in nemoroſa convalle inter Oſſam
Olympum ſita, per quæ media Pene
viridis labitur, amœna, ut dicuntu
ſed anguſta, & brevia, undique mo
tibus in altitudinem immenſam ela
coarctata, ut terror adſit prætereun
bus; qui augetur, ſi Livio credimu

ſi

ſtrepitu Penei agreſte quiddam reſonantis. Vidi item ripas amœnas aliquot fluminum Mediæ: hæ enim ſunt illa decantata Tempe Medica, virore quidem plantarum manu ſatarum læta, ſed undique montibus aſperis arenaceis, qui nativis arboribus carent, circumdata: verumtamen nulla amœniora ſpectavi valle, per quam defluit Boſporus utrimque cinctus collibus molliter aſſurgentibus, vallibus leniter pronis, utriſque partim nemoroſis, partim vitiferis & frugiferis, partim amœnitate viretorum, floribus, herbis, arboribus etiam fructuoſis enitentium, inter quæ excellunt horti Regii: quos ſingulos quid aliud eſſe dicam, quàm Theſſalica illa Tempe amœniſſima, ſed longè amœniora, niſi ea Lapithæ Centauri velut Dracones Heſperidum hortos cuſtodirent, proculque ſpectatores arcerent. Sileo rivos perennes & perlucidos circiter triginta hinc atque illinc delabentes in Boſporum, prætereo fontes gelidos. Quid unum jam commemorem Nymphæum Chalcedoniorum, ſitum juxta Boſporum, à permultis antiquis commemoratum? cùm valles Boſpori pluſquam quinquaginta nihil aliud ſint, quàm Nymphæa virore nemorum & pratorum, topiario &

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

coronario naturæ opere ſpectabilia
Ora autem maritima collucet plus tri-
ginta ſinibus portuoſis, ad marginem
uſque profundis : inter quos excelli
ſinus Chryſoceras, hoc eſt Cornucopiæ
ſiquidem aurum omnium rerum co-
piam largitur. Collucebat olim ab ini-
tio Boſpori ad finem ædificiis conti-
nuis, quæ longis bellis everſa iterum
excitantur, ut ab initio Sinus Ceratini
jam littus ad promontorium Eſtias
littus patens in longitudinem circiter
decem miliarium) exædificatum ſi
ferè continuis ædificiis, non modò in
ſicco, ſed etiam media ex parte in mari
ſubſtructis non modò ad hominum
habitationem, ſed etiam ad ſtationem
ſcapharum, atque excipulas piſcium
quæ omnia patitur mitis Boſporus.
Non enim fremebundo æſtu efferueſcit
in ædificiorum fundamenta, ſicut cæ-
tera freta, quæ littoribus fracta, ſpuma-
rum fervorem in ædium pavimenta
furioſè jactant, & fremitu terribili mur-
murantis maris littora plangentia ma-
ritimas urbes vexant; ſed lenis urbem
& ſuburbana alluit, neque ſeſe effert
extra littus, quamvis humile & pla-
num. Itaque Iaſonem duodecim diis
apud Boſporum ſacrificaſſe, templumque
condidiſſe arbitror, judicantem non
modò

modò hominum, ſed etiam omnium deorum domicilium eſſe Boſporum. Apollo quidem ſex templa habuit juxta Boſporum: antiquiſſimum in urbe Chalcedone, nullis oraculis cedens: duo Byzantii; unum in Xerolopho, cum tripode antiquiſſimo; alterum cum luco laurorum juxta finem Sinus Cornu: quartum, juxta eundem ſinum: quintum in promontorio nuncupato Metopo: ſextum in ſuburbano vico appellato Daphne à profundo luco laurorum Apollini conſecrato, qui in Olympia, ut Mercurium curſu ſecum certantem præverterit, ita periclitaretur certans in medio Boſporo cum Mercurio, qui ſemper præfuit promontorio Hermæo, obſidente maximas Boſpori anguſtias, cujus radices cùm ſuſtinerent Darii pontem, ejusque ſedem in ſaxo exciſam, oſtenderunt Mercurii ingenio Darium Aſiam Europæ quaſi compedibus alligaſſe. Iuſtiùs apud Boſporum perenni certamine Iuno, Venus, Pallas contendunt: quàm ubi ſemel contendiſſe dicuntur. Dulcis Venus mare (unde nata eſt) dulce oſtentat excellere. Iuno colles uberes profert, & promontorium Boſporium, in quo fuit ædes Iunonis Acrææ. Pallas arces Byzantias proponit non judici

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

Paridi juveni paſtori, ſed Iovi antiquiſſimo imperatori, & Neptuno, præſidentibus Boſporo, cujus portas Neptunus ſervare traditur, & claves Ponti cuſtodire, adjutore filio Byzante fabro Clavis Ponticæ, hoc eſt arcis Byzantiæ conditore, in qua antiquum Neptuni templum fuiſſe ſcribit Dionyſius. Iupiter Vrius, imperatorque quamdiu multumque Boſpori anguſtias tutatus ſit, declarat fanum Iovis Vrii, in hunc diem nomen retinens: declarat ejuſdem ſtatua in Boſporo ſita, quæ, cùm tam multa bella ex Ponto emerſerint, ſervata eſt, cùm interim ſua ſigna Iupiter pateretur ex Macedonia, ex Græcia auferri. Cùm Lucullus ex Ponto auferret Coloſeum Apollinem, tamen illam, etſi in toto orbe pulcherrimè facta haberetur, attingere non auſus eſt: nec arce priùs ceſſit, quàm Chriſtus ei ſucceſſit verus Iupiter Vrius, & Imperator: adeò ille Boſporum amore proſequutus eſt, quem nonnihil augere potuit, id quod ſempiterna nominis memoria Boſporus teſtatur ſe transvexiſſe Io, quam Iupiter amavit; Boſporique accola Semyſtra educavit Ceroëſſam Iovis & Ious filiam matrem Byzantis, qui condidit Byzantium. Acriùs igitur & commodiùs in Boſporo, quàm in

Olym-

Olympia de Orbis imperio Iupiter cum Saturno colluctari potuiſſet. Nec modò deorum hominumque Pater, ſed etiam Mater deorum Boſporum accoluit, ſuaque æde arcem oppoſitam arei Iovis Vrii illuſtravit. Neque modò dii deæque inter ſe, ſed etiam ſecum de pulchritudine Boſpori certant. In quo mari Venus dulcior, quàm in dulciore Ponti, cujus aqua potui pecorum utilior, quàm dulcium fluminum? itaque accolentes Pontum omnia pecora ad mare ducunt, ut ex eo bibant. Vbi Venus placidior, quàm in placido Boſporo; ubi Veneris Placidæ ara in Sinu Auricornu nuncupato, ejuſdemque templum in ſuburbano proximo Chalcedoniæ; & in portu Lyciorum, ubi etſi Boſporus frigidus, tamen Venus frigere non poteſt compreſſa collibus Bacchi & Cereris feracibus. Iuno circa Boſporum duplex & gemina, nempe utraque continens, certat non ſolùm de ſimilitudine, ſed etiam de paritate collium, vallium, fontium, frugum, fructuum. Vbi Pallas urbium, arcium tutrix, arcem architectari potuiſſet commodiorem ad retinendum utrumque orbem, quàm in Boſporo? Vbi Pallas Boſpori primas ſibi partes deberi contendat, quàm in arce Byzantii, quò primùm

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

egreſſi Coloniæ deductores Minervam
coluerunt, aramque Minervæ Ecbaſi
ibi erexerunt, & Pallade adjutrice ſta
tim pugnârunt tanquam pro terra pa
tria, nempe Byzantio, quod lumen e
clariſſimum Boſpori. Habuit item a
teram Aram ſupra Boſporum, quam
Megarenſes coloniæ deductores Palla
dis Diſſipatoriæ appellârunt, ab hoſt
bus Barbaris diſſipandis. Diana item
& Ceres, & Bacchus contendunt orna
re Boſporum. Ecquodnam aliud tam
breve ſpatium ſex templa habuit illu
ſtria Dianæ, quàm Boſporus? in cuju
exordio fuit Dianæ Fanum adeò cele
bre, ut idem Fanum ab aliquibus dica
tur Dianæ, ab aliis Iovis. Nuſquam
Diana ſua retia marina tendit feliciu
quàm in Boſporo, in quo medio fu
ædes Dianæ Dictynæ. Finis Boſpo
habuit templum Dianæ Orthoſiæ, &
ædem Perſephones in Promontori
Boſporio: itemque in oppoſito littor
delubrum Dianæ Luciferæ: atque i
Boſpori portu, Lyciorum nuncupato
templum Dianæ Phoſphori. Sed qui
tam multa de Diis? cùm poſſem Boſpo
rum ſuis variis & propriis laudibus e
ferre, niſi hæc pauca præloqui volui
ſem, non tam ut laudem Boſporum e
judicio Deorum, quàm ut Boſpori no
min

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

mina antiqua ſummatim informem uſurpata atque appellata ab aris, templis, cæterisque Deorum monumentis. Itaque Boſporum Deorum domicilium appellavi, quòd in eo omnium majorum Deorum aræ, ædesque multæ & celeberrimæ fuerunt. Iure igitur nonnulli Boſporum, Sacrum Oſtium appellârunt: jure Iaſon duodecim Diis Fanum conſecravit; propterea, ut mihi videtur, quòd omnes Dii ad eum ornandum contendiſſe videntur; contra Soſtratum, qui Boſporum aſſerit Neptuni opus eſſe: mihi potiùs ab orbe condito ipſum patefeciſſe videtur architectus ille ſummus, qui elementa creavit & diſtinxit. Quomodo Neptuni fortuita vi Euxinus Pontus tam ſcitè Boſporum aperire potuiſſet? in quo nihil fortuitum videtur, ſed ſumma ratione factum, ut vix ulla humana mens majore artificio excogitare poſſet commodiorem ad navigandum: aut ſi quis tentaret Boſpori os aliter fingere, ille eſſet, qui in alia corporis parte os hominis, quàm eſt, commodiùs eſſe debuiſſe, fruſtrà probare niteretur. Primùm ſuum introitum inter Cyaneas largum viginti ſtadia, montibus cinctum, velut brachia diſtendit in complexum introëuntium: deinde ſenſim

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

per longitudinem duorum miliarium
uſque ad Promontorium Myrleanum
coarctatur in anguſtias miliarias: pò
in longitudinem quinque miliariorum
quoniam rectus procedit, multos Sinu
portuoſos efficit: atque ad finem uſqu
magnis anfractibus, & crebris ſinibu
pergit flexuoſus uſque ad mœnia By
zantii; cujus mucrone velut roſtro ſcin
ditur in duas partes: quarum rapidic
& major in Propontidem progreditu
paulatim, oris recedentibus uſque dum
inter Chalcedonem & Byzantium di
latatur in quatuordecim ſtadia; ſimi
liter pari introitu aſcendentes excipien
in Pontum, ut excipit deſcendentes e
Ponto. Altera pars Sinum efficit, Cor
nu nuncupatum. Sed quid plura d
Boſporo? ſine quo Byzantium nun
quam extitiſſet, aut vulgaris urbs re
manſiſſet: cujus conditor & geniu
Agathodæmon Boſporus [aut Boſpo
rius] jure dici poteſt & debet: ſin
quo non modò vivere cum dignitate
ſed ne naſci quidem potuiſſet. Et n
habeam inculcare, quæ poſtea dican
de Byzantio, id ferè omne Boſporo ac
ceptum referre oportet, quod laudi
tribui poteſt Byzantio.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

CAP. I.

De origine Boſpori, & de ejus multis nominibus.

BOſpori Thracici origo eſt Pontus Euxinus. Supra Pontum eſt Mæotis, quam matrem & nutricem Ponti divulgavit hominum ſermo, jam ab uſque antiqua memoria traditus. Mæotidis finis Tanais, limes Europæ & Aſiæ. Mæotidem Cimmerico freto excipit Pontus, auctus Mæotide, & multis magniſque fluminibus per Thracium Euripum exit in Propontidem. Et ut magni lacus fluvium aliquem emittere ſolent, ita Pontus emittit in mare Ægæum velut flumen maximum, in principio anguſtum, in medio amplum, in fine ſtrictum. Finis appellatur Helleſpontus; medium verò, lacus ſimilitudinem gerens, Propontis; principium Boſporus. Hunc multis nominibus ſcriptores appellant: Græci quidam αὐλῶνα: Pomponius Mela, canalem, alii Euripum Thracium. Herodotus modò Ponti os appellat, modò αὐχένα. Laurentius vertit *collum*, poterat purè & Latinè reddere *Fauces Pontici maris:* Græci noſtræ ætatis λαιμὸν nominant.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

Turci eodem ſenſu *Bogazin*. Fauces, in-
quit Livius, στενὰ vocant Græci. Boſpo-
rum quidam recentes ſcriptores Ste-
non nuncupant. Pomponius Mela etſi
interdum totum Fretum nominat Fau-
ces, tamen partem ultimam Boſpori
poſitam inter Chalcedonem & Byzan-
tium, propriè appellat Fauces; reliquam
oris partem vocat os. In Boſpori (in-
quit) faucibus oppidum; in ore Tem-
plum eſt. oppidi nomen Chalcedon:
Templi numen Iupiter. Vbi diſtinguit
fauces ab ore; idque aptè: ſive exiſti-
mat Pontum, ut omnes exiſtimant, ex-
ire in Ægæum velut per meatus cujuſ-
piam animalis, nempe primò per Bo-
ſporum, quaſi per os & fauces ſubire in
alvum, hoc eſt in Propontidem: deinde
per Helleſpontum, tanquam per veſicæ
fauces delabi in Ægæum: ſive putat
mare Ægæum exire in Pontum, id quod
putare videtur, ſed falſò, ut paulò infra
oſtendam. Tum enim, revera Ægæum
à Propontide velut ab alvo ejiceretur
in Pontum per fauces & os Boſpori.
Non igitur minùs rectè Threïcias fau-
ces Boſporum appellabimus, quàm Lu-
canus Helleſpontum appellavit. Cicero
Boſporum nunc introitum Ponti, nunc
os, atque anguſtias dicit. Similiter Ari-
ſtides

tides Boſporum appellat εἰσβολὰς τοῦ Πόντου. rectiùs Philoſtratus ἐκβολὰς τοῦ Πόντου, cùm Boſporus ſit Ponti exitus potiùs, quàm introitus: Pomponius Mela anguſtias introitumque maris venientis, nos Fretum, Græci πορθμὸν appellant. Procopius reſtrictius hunc præfinire videtur in libro inſcripto περὶ τῶν ἀνεκδότων, quem ſcripſit contra uſtinianum, contraque ejus uxorem Theodoram. Byzantium, inquit, utrinque Fretum habet: unum in Helleſponto circa Seſtum & Abydum, alterum in Ponti Euxini ore, ubi Fanum nominatur. In Helleſponti Freto tributum quidem minimè exigebatur: Præfectus verò à Rege miſſus in Abydo ſedebat, perſcrutans, ſi qua navis ferens arma, ſine Regis permiſſu, iret Byzantium, aut ſi quis Byzantio ſolviſſet, qui non ferret iteras & ſigna hominum, quibus hæc ura mandata eſſet. Non enim fas quenquam ex urbe Byzantio enavigare ine dimiſſione virorum operam dantium magiſtratui appellato Magiſtro non dimiſſorum. Similiter ſi quis ad Barbaros mearet, apud Fanum Iovis præſidebat, qui perſcrutaretur, ſi qua x Romæorum ditione ferret, quæ ad hoſtes efferre non liceret: nihil tamen huic

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

huic Præfecto exigere licebat ab his, qu
illac navigarent. At ex eo tempore,
quo Iuſtinianus accepit Imperium, in
utroque Freto conſtituit tributum pu-
blicum; & ſtipendio quidem utrique
Freto Præfectos afficiebat. Verùm edi-
cebat, ut omni vi quàm plurimas pecu-
nias inde auferrent. Prætereo cætera
quæ Procopius colligit contra acerbam
exactionem à Iuſtiniano utrique Freto
conſtitutam. Hoc unum duntaxat ex
his percipe, Procopium Boſpori & Hel-
leſponti ſummas anguſtias ſtrictè no-
minare Fretum, ut Titus Livius Fretum
Chalcidici Euripi vocat ſummas angu-
ſtias canalis Eubœam dividentis à Bœo-
tia. Certis & propriis etiam aliis voca-
bulis Boſporum ſcriptores nominant.
Ptolemæus Os occiduum ponti. Apol-
lonius Argonauticorum poëta σκολίου
πόρου στείνοπον appellat: Arrianus Fre-
tum Myſium, à Myſiis populis, cùm id
Myſii accolerent: deinde Thracium à
Thracibus accolis. Potuit etiam appel-
lari Bithynicum, & Mygdonium, &
Bebrycium; cùm Bithynia, quæ clau-
dit Boſpori latus dextrum, Aſiaticum-
que, fuerit etiam appellata Mygdonia
& Bebrycia. Herodotus nominat Bo-
ſporum Chalcedoniæ. Strabo os By-
zantiacum. Ioannes Tzetzes appellat
Boſpo-

ſporum Damaliten ſua ætate nun-
upatum, vulgò Proſphorium. Ariſti-
es januam Ponti vocat; imitatus Pin-
arum, qui Fretum Gaditanum Portas
icit Gaditanas. Ora enim ſimilia por-
s habentur: inde fluminum exitus
ſtia dicuntur. Plinius Fretum Gadita-
um appellat limen interni maris. Eu-
pides Clavem Ponti nuncupat Boſpo-
um. Vnde autem vocetur Boſporus,
ſi omnibus clarum, à bovis meatu;
men dubium controverſumque inter
etuſtiſſimos ſcriptores eſt, quænam
os illa fuerit, & quà tranſierit: quod
on tantopere quærendum putarem,
ſi hoc perſpicuo facto, planè intelli-
re non poſſumus, ubi locus appella-
s Bos ſive Damalis, ubi Chryſopolis.
oëtæ tradunt Io Inachi filiam muta-
m in bovis ſpeciem, ira Iunonis, Fre-
m hoc tranſiſſe, ex eoque Boſporum
ppellatum fuiſſe. Polybius addit trans-
ſe ex Europa ad locum ſua ætate nun-
patum Bovem. Arrianus ex quorun-
m ſententia adjungit, aliam bovem
iſſe, quæ huic Freto nomen dederit,
am dicit Phrygibus urgentibus inco-
mem tranſiiſſe Fretum, poſitum in-
r Chalcedonem & Byzantium; du-
mque illis extitiſſe, quibus divinum
aculum datum erat, ut bovem trans-

itus

itus ducem facerent ; cui obtempera
tes incolumes tranſierunt , hujuſq
meatus monimentum tradit eſſe B
vem æream, excitatam à Chalcedone
ſibus , locumque illic eſſe , qui uſque a
ſuam ætatem forſan ex hac appella
tur Damalis. ſed ubi fuerit locus B
ſive Damalis dictus , poſteà ſuo lo
oſtendam. Dionyſius Byzantius affe
quoſdam tradere, bovem œſtro ſtim
latam ad promontorium , in quo po
ea conditum eſt Byzantium , delata
trajeciſſe meatum medium ; ex eoq
hunc Boſporum , illud Boſporium n
minatum fuiſſe. Alii verò teſtantur i
eò ſic nuncupatum , quòd omne Fr
tum appellare olim ſolerent Boſp
rum. Nonnulli ſcribunt accolas ,
quando olim hoc Fretum trajicere v
lent, rates alligaſſe adjunctis bobus, a
que ita trajeciſſe : ex eoque nomen a
eptum fuiſſe. Nymphis tradit Acari
nem hiſtoriæ mandaſſe, Phryges tra
cere volentes navem ædificaſſe Bov
caput in prora habentem . Hæc qu
dem ex antiquiſſimis ſcriptoribus att
li, ut cognoſcatur num verè recent
ſcriptores tradant, inter quos Ioann
Antiochenus , qui ſcribit à Byzan
conditore Byzantii bovem in hoc Fr
tum immiſſam trajeciſſe ad Chryſop

li

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

m ; ex eoque Boſporum appellatum
iiſſe; cùm Byzas nepos fuerit Ious,
uæ antequam Byzas naſceretur, hunc
analem trajecerat.

CAP. II.

De Boſpori principio, & fine, & de ejus longitudine.

HErodotus Boſporum Thracium ſcribit longum eſſe centum & vi-
inti ſtadia; ſed loca unde incipit, &
eſinit, non explicat. Polybius ſimili-
r longum eſſe dicit, & loca quibus
rminatur, nominat; nempe ex parte
onti, Fano nuncupato; ex parte Pro-
ontidis, Chalcedone. ſed Fani nomen
on declarat, Iovisne, an Dianæ, an
eptuni: nam horum trium fana po-
untur in Ponti introitu. Sed Menip-
us, & Arrianus in ſuis Periplis Bithy-
æ, id Fanum nominant Iovis Vrii, &
ponunt in Aſia, eandem Boſporo lon-
tudinem dantes à Fano Iovis Vrii ad
halcedonem. Similiter Pomponius
ela, oram Boſpori Aſiaticam perſe-
tens, tradit templum in Ponti ore
oſitum authore Iaſone ædificatum,
i nomen eſſet Iupiter. ex eoque tem-
o dicit, ut ingens Pontus ſeſe aperit:
tem Herodoto teſte, ut videret Da-
is apertum, profectus eſt ad Cyaneas

à Græ-

à Græcis Planctas nuncupatas, ubi i
Fano ſedens contemplatus eſt Pontu
mirabilem. Ex quibus dubium cuipia
videri poſſit, an Fanum Iovis fuerit
Cyaneis petris: cùm etiam Dionyſi
Orbis terræ ſcriptor tradat ex ore B
ſpori Thracii (ubi fama eſt petras Cy
neas errantes per altum inter ſe co
curriſſe) mare multum aperiri. ſed i
gens Pontus non modò ex inſulis Cy
neis ſeſe aperit, verùm etiam ex Fa
Iovis, quod etiam hodie ἱερὸν Græci a
pellant, poſito intra Boſporum, diſta
te ab inſulis Cyaneis quadraginta ſt
dia: atque adeò Pontus pateſcit à lo
Boſpori longè interiori, diſtante à Cy
neis plus ſexaginta ſtadia, quem Di
nyſius Byzantius appellat Clavem Po
ti: ubi dicit Pontum eminentibus pr
montoriis tectum incipere aperiri, nu
lo impediente ampliùs verum aſp
ctum maris; Symplegadaſque appell
tas olim fuiſſe flexiones multipliciu
promontoriorum. Itaque Cyaneas p
tras eſſe non modò inſulas nuncupat
Symplegadas, ſed etiam rupes cinge
tes littora Boſpori, & radices Promo
torii, ubi hodie ſpectatur Fanum,
quo Darius contemplari potuit Po
tum longè lateque. At Fanum nunc
patum alibi, quàm ubi hodie ext

n

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

on fuiſſe videtur ex Strabone. Diſtant nquit) Fanum Byzantiorum, & Fa- um Chalcedoniorum à Cyaneis in- lis viginti ſtadia:quorum alterum fuit ovis Vrii, alterum Serapidis. Quam- brem in Sinu, quem Græci hujus æta- s appellant *Dios ſacra*, Fanum Iovis uiſſe videri poteſt: præſertim cùm ſu- ra id, quod nunc vocant *ἱερὸν*, Boſpo- us pergat anguſtus ultra duo miliaria, imirum uſque ad Dios ſacra, ſed ut ibi liqua Iovis ara fuerit. Tamen tem- lum Iovis Vrii terminus Boſpori ab uthoribus celebratus illîc non fuit, & rratum eſſe in Straboniano Codice, el ex ipſius Strabonis verbis liquet, ùm ait apud templum Byzantiorum, t Chalcedoniorum Fretum ſtrictiſſi- um eſſe totius Boſpori, id quod non ſt apud ſinum nuncupatum Dios ſa- ra, tum magis ex Arriano tradente yaneas quadraginta ſtadia diſtare à ano Iovis Vrii, ubi idem totius Boſpo- os ſtrictiſſimum eſſe dicit, ibidemque ſſe oſtium Ponti addit. Philoſtratus, t Dionyſius Byzantius dicunt eſſe qua- uor ſtadiorum. At objicietur Poly- ius, ſcribens Fanum Iovis diſtare ab uropa duodecim ſtadia: objicietur et- m Procopius, tradens Aſiam atque uropam circum Abydum, & Seſtum

prope inter ſe accedere, iterumque ci
ca Byzantium, & Chalcedonem uſq
ad petras Cyaneas olim appellatas, u
Fanum nunc ita appellatum. In his
nim locis decem ſtadiorum intervall
eoque minus utraque continens ſep
ratur ab altera. Quibus objectis reſpo
dendum eſt: non intelligere Polybiu
de latitudine Boſpori, ſed de diſtant
Fani ab Europa: Fani enim arx ſita fu
in ſupercilio Promontorii, ubi etia
nunc caſtrum eſt, quod vulgus etia
Græcorum nominat ἱερὸν, id eſt F
num: aut ſi intelligit fanum juxta lit
Boſpori ſitum, codicis Polybiani err
tum eſſe, aut ipſum errare dicemu
Procopium prorſus à vera menſura a
errare, ſive intelligit de intervallo int
Cyaneas ſito, inter quas Fretum inte
cedens ex Strabone, & meo judicio p
tet in latitudinem viginti ſtadiorun
ſive intelligit Cyaneas cautes, cinge
tes Boſporum, & Promontorium nu
cupatum Fanum, ubi ſcriptores long
antiquiores dicunt duntaxat quatu
ſtadia latas eſſe anguſtias ſupra qu
eminent duo caſtella, alterum ex Aſi
alterum ex Europa, quæ Græci uſq
ad hanc diem vocant ἱερὸν, ubi ant
qua fana fuiſſe cùm ex antedictis aſ
quor, tum ex meis oculis & pedibu
qu

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

quibus infrà oſtendam ab ultimis Bo-
pori faucibus inter Chalcedonem, &
Byzantium ſitis, ad caſtella ἱερὰ eſſe
centum & viginti ſtadia: quorum ſitus
oſtendit nullum locum in Boſporo tam
aptum eſſe ad obſidendas Boſpori fau-
ces, quàm locus, ubi hodie ἱερὸν dicitur,
ejuſmodi, qualis à Polybio deſcribitur;
Fanum eſſe locum natura munitiſſi-
mum ſitum in Ponti oſtio; quem By-
zantii ingenti pecunia mercati fuerunt,
opportunitate loci pellecti, ne ullam cui-
quam commoditatem relinquerent in
Pontum, vel ex Ponto navigandi, niſi
id cum voluntate faceret Byzantio-
rum. Is locus ſi ad ſuperiorem Ponti
introitum, intercurrentem inter Myr-
leium & ſinum nuncupatum Dios ſa-
cra fuiſſet, ubi Boſporus largior, & mul-
to rapidior, & undique ferè rupes præ-
ruptæ, non tam ipſi alios impediſſent,
quàm ſemetipſos, non habentes neque
commodum acceſſum, neque portum.
Adde quòd hoſtibus commoditatem
reliquiſſent muniendi Promontorium
quod Fanum etiamnum appellatur, na-
tura munitiſſimum: ad cujus radices
fretum eſt anguſtiſſimum totius Bo-
ſpori. Adde etiam hoc Promontorium
plenum ruinis retinere adhuc veſtigia
veteris oppidi: in cujus ſummo etiam

nunc extat caſtrum muris cinctu
quod Turcorum præſidio diligen
cuſtoditur, oppoſitum oppido Euro
ſimiliter in ruinis jacenti: quod cu
Byzantii tenerent, ſitum è regione f
Aſiatici, ab Strabone nuncupati Ch
cedonici, perſpexerunt commodi
mum eſſe utrumque tenere ad occ
pandas introitus Pontici fauces ang
ſtas, utrinque portum habentes, ol
cathenis claudi ſolitas, quæ uſque
hunc diem in arce Fani Aſiatici ſerv
dicuntur, quod diſtat à Pharo huj
ætatis quadraginta ſtadia, cui vicin
inſulas Cyaneas infrà oſtendam.
quibus pleniùs liquebit Fanum hoc
nuncupatum, eſſe illud Iovis Vrii
num antiquiſſimum, quod Polybi
Herodotus, Menippus poſuerunt fine
Boſpori. Quos miror non ulteriùs p
ſuiſſe ſaltem duo miliaria, uſque ad
num Dios ſacra appellatum, quò uſq
canalis Boſporius pergit anguſtus, u
non multo latior alicubi, quàm ad a
guſtias fani, quum etiam rectiùs fine
Boſpori ad Cyaneas inſulas poſuiſſen
ut Dionyſius Byzantius, & alii ple
que. Inter quos Strabo: Cyaneæ, i
quit, in ore Ponti ſitæ, duæ perpar
ſunt inſululæ; quarum altera Europ
propinqua, altera Aſiæ, diviſæ inter
fre

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

reto lato viginti ſtadia. cui conſentit
ionyſius orbis terræ ſcriptor. Sed ſive
oſpori initium ſit à Cyaneis inſulis, ſi-
e à Fano Iovis, longitudo, quam Stra-
o attribuit Boſporo, diſſentit ab alio-
um longitudine: nam ſi initium ſit à
yaneis inſulis, quas Strabo dicit diſta-
e à Fano viginti ſtadia, non convenit
um Arriano, neque cum meo judicio.
llas enim Arrianus dicit diſtare qua-
lraginta ſtadia à Fano: à quo ſi Boſpo-
us incipit, Strabonis menſura juſta
on eſt; quam ponit hoc modo: Cùm
nquit, ex anguſtiſſimo freto interci-
lenti inter duo fana proceſſeris decem
tadia, obviam ſeſe offert fretum coar-
ans Boſpori fauces in quinque ſtadia:
ùm ab anguſtiis fanorum ad alteras
anguſtias, quæ ſunt ad Hermæum pro-
montorium, ſint amplius quinquagin-
ta ſtadia. Id quod ipſe menſus ſum. Et
Herodotus confirmat: Darius, inquit,
ponte Boſpori tranſitum conjunxit ad
eum locum, qui eſt medius inter Fa-
num, & Byzantium; locumque ubi
pons junctus eſt, continuatis navibus,
Polybius appellat Hermæum promon-
torium, à quo uſque ad Byzantiorum
Cornu nuncupatum Strabo non ab-
ſurdè quadraginta ponit ſtadia, ſi rectè
dimenſus ſum, & priuſquam dimetirer,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

collegeram ex Sozomeno: A promontorio, inquit, nuncupato Eſtiis ad Conſtantinopolim navigatio eſt circa triginta ſtadiorum: à promontorio Hermæo ad promontorium Eſtias recta navigatio excedit miliare. Ex quo patet à Fano Iovis ad Cornu Byzantiorum ſtadia eſſe ampliùs nonaginta. At ex Strabonis menſura eſſent duntaxat ſexaginta; cùm à Byzantio ad Fanum ex antiquioribus Strabone ſcriptoribus ſtadia conſtet eſſe centum, & viginti: à quibus menſura codicis Pliniani etiam ab Hermolao emendati diſſentit. Boſporus, inquit, D. paſſ. intervallo Aſiam Europæ auferens, abeſt à Chalcedone XII. M. D. paſſ. Inde fauces primæ VIII M. CCL. paſſ. ubi Phinopolis, ſi errore ibi non ſunt notularum numerariarum, ut eſſe longitudinis non videntur Hermolao: certè mihi errare videtur ponens XII. M. D. paſſ. à Chalcedone ad anguſtias Boſpori largas D. paſſ. ſive eas intelligit eſſe in Hermæo: ut intelliger videtur alio loco. Anguſtiæ, inquit Thracii Boſpori appellantur latitudine D. paſſ. quà Darius pater Xerxis ponte tranſvexit copias. At, ut jam dixi, Strabo ab anguſtiis Hermæi Promontorii ad Cornu Byzantiorum ponit quadraginta ſtadia. Herodotus ab his anguſtiis

a

d Chalcedonem miliaria deſignat cir-
iter ſeptem, & quingentos paſſus, cùm
ocum ubi Darius pontem fecit, me-
ium eſſe dicit inter Fanum, & Byzan-
ium: unde fauces primæ non abeſſent
Chalcedone octo miliaria. Sive Pli-
ius intelligit anguſtias Fani, tum enim
nagis fallitur. Nam ex Polybio à Fano
d Chalcedonem ſunt centum & vi-
inti ſtadia. Quòd autem addit ab his
nguſtiis ad fauces primas, ubi Phino-
olis eſt, VIII. M. CCL. deſignat fauces
rope Cyaneas, cùm dicit ibi eſſe Phi-
opolim, quam alio loco dicit eſſe jux-
a Boſporum: aberrare videtur. Nam ſi-
ve à Promontorii Hermæi anguſtiis in-
elligit, ſunt amplius XII. miliaria ad
Cyaneas, ſive à Fani anguſtiis, quas Ar-
rianus tradit diſtare à Cyaneis quadra-
ginta ſtadia. Sed quid diutiùs me tor-
quet Plinii inconſtantia, qui alibi non
veretur ſcribere, Cyaneas diſtare ab
oſtio M. XIIII. ab Europa M. D. quæ
profectò non diſtant ab Europa plus
octoginta paſſibus Romanis: neque ab
oſtio, etiamſi ejus initium ſit à Fano
Iovis, amplius quinque miliaribus. Ve-
rùm illi non ferendi, ignorantes ini-
tium, & finem Boſpori, quos deſignat
Euſtathius. Thracicum, inquit, Boſpo-
rum alii dicunt eſſe anguſtias Anapli

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

nuncupati. Ego verò poſtea oſtenda
Anaplum eſſe prope Eſtias promont
rium: deinde adjungit Euſtathius di
gentiùs perfectiuſque tradere, qui c
cunt ſupra Chalcedonem eſſe os Pon
ubi etiam ſunt maximæ anguſtiæ: ne
pe deſignat anguſtias, quas dixi un
apud Promontorium Hermæum, alt
ras ad Fanum Iovis. In quo errore c
gnovi eſſe nonnullos Byzantios il
exiſtimantes Boſporum dici ex eo quò
boves ultrò citroque tranſire ſolitos ſ
pe viderint. Plinius ſimiliter anguſti
Boſpori propriè Boſporum appella
videtur; cùm ait, Boſporus D. P. i
tervallo Aſiam Europæ auferens ab
à Chalcedone XII. M. D. P. inde fauc
primæ. Nam quòd Xenophontis cod
ces tam editi, quàm nondum editi h
beant Chryſopolim Aſiæ urbem ext
Ponti oſtium ſitam eſſe, ſic enim Gra
cè eſt, ἔξω τοῦ στόματος, ſed exiſtim
legendum ἔσω, vel εἴσω τοῦ στόματος
cùm omnes Geographi intra Boſp
rum conſtituunt Chryſopolim, quæ i
penitiore Boſporo eſt quàm Chalcedo
& Byzantium urbes ab omnibus prin
cipibus geographis in Boſporo conſt
tutæ. Itaque miror Herodianum ſcr
bere Byzantium ſitum eſſe in anguſti
ſimo Propontidis freto: quem faci

pat

aterer ſi duntaxat dixiſſet ſitum juxta
ropontidem, quòd fortaſſe etiam He-
odiani ætate Byzantium aliqua ex par-
e, ſed minima ex tribus Propontidem
ttingeret. At ex ea parte Fretum an-
uſtiſſimum non eſt, ac potiùs nullum
retum eſt, ſed lata Propontis. Neſcio
n imitatus ſit Polybium, qui Helle-
pontum appellat Propontidis angu-
ias. Varro Propontidis fauces dixit,
bi Xerxes pontem junxit. At hi etſi
oterant appellare Ponti ſecundas an-
uſtias & fauces, tamen rectè appellà-
unt Propontidis. Nam influit in Hel-
eſpontum Propontis, at non item in
ioſporum: quin nuſquam Boſporus
apidior fertur adverſus Propontidem,
uàm circa Byzantium. In eodem er-
ore eſt Euſtachius, ponens Chalcedo-
iem in Propontide: ſic enim interpre-
atur Dionyſii verſum,

> Χαλκιδέες μὲν πρόσθε παρὰ στό-
> μα γαῖαν ἔχουσιν,

ουτέστι περὶ στόμα, ἤγουν περὶ τὴν
Προποντίδα, cùm potiùs interpretari
Boſporum debuiſſet. Similiter labitur
Priſcianus, ſic eundem verſum Latinè
eddens:

> *Sunt Chalcedonii primi poſt oſtia*
> *Ponti,*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

contra Herodoti Polybii, Strabonis,
reliquorum ſummorum ſcriptorum
ſententiam, qui intercedens Fretum
ter Chalcedonem & Byzantium app
lant Boſporum. Dionyſius Byzant
antiquiſſimus Boſporici Anapli ſcript
Promontorium, in quo ſitum eſt B
zantium appellat Boſporium, ex
quòd bos illa, quæ nomen dedit Boſp
ro; ex hoc Promontorio tranſierit
Aſiam. Sed quàm interdum Geog
phiæ negligentes fuerint etiam inſign
Grammatici, cùm ex aliis perſpexi, tu
ex Euſtachio, & Priſciano, tum ma
mè ex Ioanne Tzetze, qui Boſporu
Thracium appellandum eſſe Helleſpo
tium, & totam Propontidem Hel
ſpontiam præſcribit, magis quàm d
cet. Sed quàm arroganti licentia,
ipſo loquente cognoſce. Boſporus, i
quit, apud nos appellatur Thracius,
Helleſpontius, is, qui communi co
ſuetudine Proſphorion vocatur. Di
etiam Helleſpontum, unde, & quo
que tendat. Ex Abydi anguſtiis, &
omnibus mediis interjectis, uſque
pontem Blachernarum Helleſpont
appellatur, Bebrycium mare in med
poſitum circumcludens, mareque H
racleæ Thracicæ. Quis autem ma
ſcriptor de Boſporis duobus ſcripſer

&

: de Helleſponto, è turba multorum
iſtoricorum haud ſcio: tamen Tzet-
em ne mentiri in hujuſmodi rebus exi-
imes, ſed exactiùs dicere omnibus hi-
oricis, & magis memoriter, quàm
uiſquam viventium. Quis talem Græ-
ulam vanitatem, vel potiùs abaſgicam
rat? Profitetur ſe neſcire quis è multis
iſtoricis ſcripſerit de Boſporo. Et cùm
æc neſciat, tamen aſſeveranter affir-
nat ſe omnium optimè ſcire, quis ſit
oſporus, & Helleſpontus. De quibus
ùm nihil doceat, ſed tyrannicè præ-
ribat pauca, & in his paucis à ſeipſo
iſſentit. Helleſpontum enim dicit ap-
ellari omne mare, quod intercedit in-
er Abydi anguſtias, & pontem Bla-
hernarum, hoc eſt totam Proponti-
em, & partem Boſpori. cur Helle-
pontum finit pontem Blachernarum?
ùm priùs definierit Boſporum Thra-
ium appellari Helleſpontium, etiam in
nediis anguſtiis, ubi Darius pontem
unxit. Quid cauſæ hunc moverit, cur
am temerè Boſporum præſcripſerit,
icam ne, an juſſerit Helleſpontium
ſſe appellandum? Non reperio: niſi
ortè in Homero legerat ϖλατὺν ἑλ-
ήσποντον. At Euſtathius exponit Hel-
eſpontum anguſtum eſſe inter Seſtum
: Abydum: latum verò ad Sigæum, &

Rhœ-

Rhœtium promontoria. Dionyſius A-
lexandrinus Æolidem regionem ſita
eſſe dicit ſupra magnum Helleſpon-
tum: unde aliqui interpretati ſunt He
leſpontum ſibi partem vicinam ma
Ægæi vindicare, partemque Propont
dis; at propinquam, alii Tzetze ſimile
πλατὺν καὶ μέγαν ἑλλήσποντον min
rectè interpretati ſunt totam Propo
tidem, ut oſtendam in tractatione Pr
pontidis. Nam Euſtathius cùm uno l
co ait Propontidem eſſe os Ponti, co
rigendus eſſet, niſi alio loco reſipiſce
videretur, cùm inquit, exactiùs, &
mendatiùs dicunt, qui tradunt os Po
ti eſſe ſupra Chalcedonem, ut tradu
omnes Hiſtorici, Geographi, Poëtæqu
Dionyſius Alexandrinus, & Apoll
nius Rhodius, qui omnes, ut parti
ſint Helleſpontum, & Propontide
aliàs dicam: ut verò Boſporum term
nârint, jam dixi: cujus de initio, & fi
quid certiſſimum habeam, ſi quis mea
ſententiam fortè requirit, dico no
modò ex capitis, ſed etiam ex pedu
ſenſu, initium Boſpori à Cyaneis, no
à Fano mihi videri, intuenti à Pr
montorio Phari, cui proximæ ſu
Cyaneæ inſulæ Europeæ ad promont
rium Aſiæ contrarium, propinquu
Cyaneis Aſiaticis Pontum, coarctari i

Fr

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

etum latum viginti ſtadia. Vt tam ctè ibi Boſporus vocari debeat, quàm Chalcedone, ubi finitur. Nam ut ſpa-um, quod intercedit inter Chalcedo-m, & Byzantium, dilatatur in ſtadia citer viginti, deinde ſenſim in ſeptem dia ſtringitur, ſic inter Cyaneas fre-m interjectum latum eſt viginti ſta-a. Deinde ſenſim ſtringitur uſque ad yrlianum promontorium in angu-as paulo latiores anguſtiis Fani. ſed Cyaneis copioſiùs dicetur. Iam de itio Boſpori loquor, quod à Cyaneis ici aſſeveranter affirmo. Ergo, dicet iiſpiam, errârunt Polybius, Herodo-s, Menippus, atque alii plerique anti-iiſſimi, & eruditiſſimi, qui Boſporum no Iovis terminarunt. Erraſſe non co, ſed ita intelligendos cenſeo, cùm ſpatii, quod intercedit inter Fanum, Cyaneas Inſulas ſuburbanis duorum norum ſolo Freto diviſorum plenum ſet ædificiis, hæc omnia tunc Fana iſſe nuncupata, ut nunc eadem loca ocant ἱερὰ, atque ipſum os Ponti ab cibus Fanorum ad Cyaneas vulgus ocat ἱερόν. Ita enim malo intelligere ntos autores, ut eos reverear potiùs, iàm accuſem negligentiam. Quam-s Polybius, id intervallum ſitum inter na & Cyaneas excludere ab ore Ponti

vide-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

videtur, cùm ait à Cyaneis ad Fanu
Iovis Vrii, ubi eſt oſtium Ponti, quad
ginta eſſe ſtadia. Quid enim neceſſe e
definire, eſſe os Ponti, ubi eſt Fanu
cùm etiam id ſit, ubi ſunt Cyaneæ?
militer Strabo ſentire videretur, cu
ait, Cyaneas inter ſe diviſas eſſe fr
lato viginti ſtadia, tantundemque e
dem diſtare à Fano Byzantiorum, qu
eſt ſtrictiſſimum totius Boſpori Th
cii, quodque etiam eſt oſtium Po
niſi priùs dixiſſet Cyaneas Inſulas
Ponti ore ſitas eſſe. Itaque Polybium
militer, ut Strabonem ſentire dici co
venit, potiùs quàm accuſare neglige
tiam metiendi Boſpori veram longi
dinem: quæ ſi à Cyaneis incipit, lo
gior eſt quadraginta ſtadiis, quàm ſi
orditur à Fano. Non ut mihi ſoli vi
tur, ſed & Arriano, ſcribenti, à C
neis ad Fanum Iovis Vrii eſſe quad
ginta ſtadia, à Fano ad portum Lau
inſanæ quadraginta, à Daphne Byz
tium octoginta ſtadia. Quare mir
Dionyſium Byzantium ſcribentem B
ſpori longitudinem centum & vigi
ſtadia patere, cùm Inſulis Cyaneis
Boſporũ terminet. Niſi arbitrer ipſu
ſecutum aliorum judicium, ponentiu
initium Boſpori in Fano, potius quà
ſuum: aut fortaſſe erratum eſt Codic
tra

nſcripti à neſcio quo, exiſtimante in
onyſio ita legendum, ut in aliorum
iptorum Codicibus Boſpori dimen-
nem legerat. Iam cùm ex antedictis
ueat, totius Boſpori longitudinem
e centum & ſexaginta ſtadiorum,
ngè errat Sozimus Hiſtoricus, Boſpo-
m tradens longum trecenta circiter
dia; & Promontorium Fanum nun-
patum, in ore Ponti ſitum, diſtare à
alcedone ducenta ſtadia; ſive intelli-
medium & directum curſum Boſpo-
ſive ejus oram terreſtrem, quam ipſe,
o ad fieri potuit, meis paſſibus men-
ſum, motus tanta authorum diſſen-
ne, quæ me currentem incitavit, ut
dibus ſemel, & navigatione iterum,
ſæpiùs Boſporum perluſtrarem: at-
e ita metirer à fine Boſpori ad pro-
ontorium Boſporium plus minuſve
ſtadia eſſe, à Boſporio promonto-
ad Metopum, fauces Sinus Ceratini
enſus ſum oculis totidem ſtadia pa-
e: à Metopo ad Fanum pedibus pro-
tus, ſecundum litus Europeum am-
lavi circiter triginta novem millia
ſſuum meorum: qui deductis flexi-
s & ſinibus adverti abſonam non
e menſuram eorum, qui à Fano ad
imas Boſpori fauces, inter Chalcedo-
m & Byzantium ſitas numerant
centum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

centum & viginti ſtadia: inde uſque
Pharum, ubi Cyanea Europia oc
quantum æſtimare potui, rectè Ar
nus numerat quadraginta ſtadia, p
bus metiri non potui ob prærupt
littus rupibus præcipitibus. Quam
littus totum circuire tentaverim c
ſtanti quidem nixu, ſed inconſta
menſura, ut enim pedibus manibuſ
ad virgulta adnitens aſcenderam, c
feſtim objecta rupe præciſa & dir
mihi cum periculo deſcendendum e
Sed ſatis ſuperque de Boſpori long
dine, atque de ejus principio & f
quem aliqui ponunt, ubi principi
exiſtit, habentes rationem navig
tium ex Propontide in Pontum, m
quàm naturalis principii Boſporici
cipientis à Ponto, & deſinentis in
pontidem. Quod nihil mihi aliud
videtur, quàm oſtia fluminum appe
re initia, eorumque fontes, finem
Cæſar oſtia Rheni vocat capita;
ſcriptores, fluminum fontes nomin
ſolent capita.

CAP. III.

De latitudine Boſpori.

VAria Boſpori latitudo eſt, ne
forte ſeducatur, Herodoto, aliiſ
ſimpliciter præfinientibus Boſpori l

tudin

udinem quatuor aut quinque ſtadiis,
ı enim intelligenda eſt anguſtiſſima,
t profectò eſt duobus locis. Primus eſt
d Fanum Iovis, ubi Arrianus & Stra-
o, ajunt Boſporum anguſtiſſimum.
hiloſtratus & Dionyſius Byzantius
em ſentiunt, atque definiunt largum
uatuor ſtadia. Alter locus eſt ad Her-
æum promontorium, quem Strabo,
Pomponius Mela dicunt latum quin-
ue ſtadia. Polybius ſimiliter ſentit, ad-
itque ſtrictiſſimum eſſe oris Pontici:
ionyſius Byzantius ait quatuor ſta-
iorum. Has utraſque anguſtias fune
enſus eſſem, niſi ſuſpicioſi accolæ me
eterruiſſent. Sed tamen quantum o-
ulis judicare poteram, mihi videban-
ır eadem ferè latitudine; dimidio qui-
em arctiores, quàm Helleſponti: tam-
tſi Lucanus Helleſpontias aut arctio-
es, aut non minùs arctas deſignare vi-
etur his verſibus,

Threïciaſque legit fauces, & amore notatum
Æquor, & Heroas lachrymoſo littore turres,
Quà pelago nomen Nepheleïas abſtulit Helle,
Non Aſiam brevioris aquæ diſtermi-nat uſquam
Fluctus ab Europa, quamvis Byzantion arcto

Pontus, & oſtriferam dirimat Ch
cedona curſu.
Hæ Boſpori ſolæ duæ anguſtiæ ſunt n
tatæ literarum monumentis. At piſ
tores noſtræ ætatis alias ponunt a
guſtias. Vnas quidem à promonto
Europæo nuncupato Eſtiis, ad litt
Aſiaticum, quod vulgò vocatur C
crium, eaſque piſcatores nonnulli
ſtantur tam anguſtas eſſe, quàm
Hermæum promontorium: alias a
guſtias definiunt piſcatores inter p
montorium Argyronium, & Milto
quas tam anguſtas inquiunt, quà
ad Fanum Iovis. Equidem ipſe al
animadverti anguſtias inter Coraciu
promontorium, & portum Lyciorū
alias inter promontorium Clidiun
& littus contrarium, vicinum Vi
Stauro nuncupato. Reliqua Boſp
latitudo varia eſt; ſed vix uſquam e
cedit duodecim ſtadia, niſi ubi in a
quos ſinus dilatatur, atque ubi pri
cipium eſt inter Cyaneas, latum vigi
ti ſtadia, & finis inter Byzantium
Chalcedonem, quem Polybius di
patere in longitudinem quatuordeci
ſtadiorum. Antoninus Pius in ſuo i
nere trajectum ait à Byzantio ad Ch
cedonem eſſe quatuor mille paſſuu
Plinius Chalcedonem ſcribit diſta

Byza

yzantio ſeptem ſtadia. Idem alio lo-
), Pelamidum, inquit, omnis captura
yzantii, magna Chalcedonis penuria
. paſſ. interfluentis medii Euripi: ſic
nim legebatur ante caſtigationem
ermolai. At is legendum cenſet D.
it DC. & Strabonem affert id inter-
allum tradere πεντεςάδιον: quaſi verò
intaxat de loco Boſpori anguſtiſſimo
telligi poſſit. Quaſi verò, ut Plinius
t, ex eo loco territi piſces ſaxi aſpectu
iri candoris peterent Byzantium. At
cus ubi fuit hoc ſaxum non fuit in
uripi anguſtiis quinque, aut quatuor
adiorum: ſed, ut infrà oſtendam,
trajectu lato plus minuſve mille paſ-
bus. At enim quantum oculis æſti-
iare potui, Euripus intercedens inter
halcedonem & Byzantium non at-
ngit duo de viginti ſtadia. Diony-
us Byzantius canalem Boſpori in-
rcurrentem inter promontorium
uncupatum Bovem ſive Damalim,
contrarium promontorium Boſpo-
um nominatum, in quo Byzantium
tum eſt, ſcribit latum eſſe ſeptem
adia.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

CAP. IV.

De figura Boſpori, & de ejus decurſu certo quidem, ſed multiplici.

QVæ Boſpori figura, quive decurſu an continuatus à principio ad nem decurrere perſeveret, an interdu intermittat defluere; qui flexus, qui nus, utrum canalis per planitiem, a inter montes; rapidus ne ſit locoru anguſtiis, an objectionibus promo toriorum, quodnam ejus littus præ ceps, & præruptum, & quod planum jam declarare conabor. Boſporus no rectus procedit, ſed flexuoſus, ut ſcrib Apollonius Rhodius & Eratoſthene σκόλιος: at quo modo, non ſcribun Progreditur enim non Mæandri mor aut aliorum fluminum, quæ recurv & tortuoſis flexibus feruntur, nō ap ad navigandum: ſed ita ipſum natu incurvavit, ut ſubinde ad parallel promontoriorum eminentias fractu per multosque anfractus retentus, ſed tior mearet, aptiorque ad navigandu decurreret, undique montibus cinctu Vnde fit, ut non modò triginta port nobiles habeat, ſed totus ferè portu ſus ſit: qui ſi planitie cingeretur, a rectus pergeret, valdè ad navigandu ncommodus eſſet. At per anfract

po

rtuoſos amplos pergens, ad formam
rmæ, ad navigandum commodiſſi-
us habetur. Vt enim norma fabrilis
nſtat regulis duabus, ita junctis capi-
us duobus, & divaricatis alteris ca-
tibus, ut rectum angulum efficiant;
Boſpori decurſus ex Ponto exiens à
ſitione cœli media inter Orientem
lſtitialem, & Septentriones ad Hy-
rnum occaſum directo curſu proce-
ns ampliùs duo miliaria primum la-
s anguli normalis efficit ad ſinum Ba-
ycolpon nuncupatum, à quo flexus
Orientem Hybernum recto itinere
rgens in longitudinem paulo am-
ius duorum miliarium alterum latus
rmæ complet. Exinde alio facto an-
ilo normali accedit ad promonto-
um Hermæum, circiter tria millia
ſſuum Romanorum ad occaſum ver-
s. Inde à Septentrionibus ad Meridia-
um cardinem à regione cœli media
ter Septentrionem, & ortum ſolſti-
alem ad occaſum Hybernum perve-
t Byzantium: unde à Septentrione
l Meridiem rapitur in Propontidem.
ſumma, ab initio ad finem ſeptem
cit anfractus non modò Boſporicus
nalis, ſed littus etiam utrimque ca-
alem cingens. Hi ſeptem anfractus al-
rni retundunt alternas ſeptenas rapi-
 das

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

das confluentis percuſſiones, & ret
quent in contrarium littus. Primus
curſus effluentis Boſpori ab initio
ctus defertur in Europam, ad locu
appellatum Petram Dicæam: Alter
Aſiam ad locum Glarium nuncup
tum: Tertius in Europam contra H
mæum promontorium. Non igit
decurſus Boſpori à Ponto ad Hermeu
promontorium ſimilis eſt ob ſimilit
dinem, ut Polybius ait, locorum utri
que Boſporum attingentium; cùm ja
viderimus ob ſimilitudinem duos
curſus confici ultra promontoriu
Hermæum diverſos à communi dec
ſu Boſpori. Id quod ego iterum, &
piùs vidi, & piſcatores teſtantur, atq
Dionyſius Byzantius inter Dicæam
tram, & promontorium Hermæu
ponit ὀξύῤῥουν καὶ περίῤῥουν, promont
ria ita nuncupata à vehementi deflu
Boſpori. Quartus decurſus defertur
Aſiæ promontorium vulgò nomin
tum Moletrinum: Quintus in Eur
pam, ad Promontorium [Eſtias:]
quo violenter rejectus, ita fertur in
ſiam ut exiliter deinde repulſus ab E
ropa jactetur fluctuans juxta Aſia
primò ad utrumque promontoriu
claudens vicum Chryſoceramum, p
ſtea ad promontorium dictum Bove

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

ve Damalim. A quo ſeptimus repul-
is rapidus fertur ad Promontorium
oſporium, ſive Byzantium nuncupa-
um. Cujus mucrone diſciſſus diffluit
1 duas partes: quarum rapidior præ-
ipitat in Fretum ad Propontidem ver-
us; altera debilior exilit in ſinum Cor-
u appellatum. Hi ſeptem decurſus flu-
tuum adeò impetu rapido feruntur,
t remos præternavigantium vi ra-
iant, molaſque verſare valeant: ut
ovem locis moletrina conſtitui poſ-
int; neque tantùm molas, ſed & na-
es remis, & velis impulſas retardent,
x longè retrò interdum convertant:
tque adeò piſces ipſos, & Cancros, à
eleritate nominatos Equites, iter ter-
eſtre inire cogant. In cæteris locis de-
luxus Boſporici feruntur ſimiles ob ſi-
nilitudinem locorum ex utraque parte
analem attingentium: quibus ſimili-
bus utriuſque continentis contractus
fluvii in modum deſcendit. Vnde au-
tem fiat, ut hi ſeptem decurſus deflu-
xionis Boſporicæ ſint rapidiores cæte-
ris fluctibus, & efferveſcentes in ter-
ram, cùm littus attigerint, referveſcant,
& revolvantur identidem; profectò
id fieri exiſtimo, non tam locorum an-
guſtiis, ut quidam putant, quàm an-
fractibus promontoriorum objecto-
 rum,

rum, quibus ut refractus retardatu
ſic anguſtiis proclivior, incitatiorqu
labitur. Si enim anguſtiis locorum
fieret, rapidior eſſet apud Fanum Iovi
at ibi rapidus non eſt, ob directum ca
nalis alveum. Nam primus anfractu
& ultimus, patentes in latitudine
circiter miliaris, non tam anguſtiis u
triuſq; continentis refringuntur, quà
objectione promontoriorum fluctus re
jicientium in contrarium littus: ut a
Hermæo promontorio tanquam ict
quodam repulſus in oppoſita Aſiæ loc
recidat, illinc rurſus revertens, ad pro
montorium Eſtias fertur; à quo refra
ctus incurrit in locum Bovem. Tanto
que impetu hi anfractus retorquentu
ut non modò undarum partem majo
rem & violentiorem deorſum detru
dant: ſed etiam debiliorem, & com
munem Boſpori decurſum ſurſum ver
ſus recurrere cogant. Vidi etiam re
flante vento rejectos fluctus à promon
torio Boſporio per vertices ferri ad E
ſtias, verſus promontorium, ubi col
luctatio quædam verticoſa videtur cō
trariorum fluctuum, aliorum deſcen
dentium, aliorum aſcendentium. Si
enim undarum curſus fertur contra
promontorium Boſporium, ut & flu
vios ingredientes Sinum nuncupatum

Cor

ornu, & fluxum Boſpori illuc reje-
um exire non permittat: ſed cogat
s aſcendere ultra tria miliaria: id
uod percipitur etiam oculis vulgi, cùm
umina Sinum Cornu ingreſſa turbida
multis pluviis, non poſſunt ſubire
rſum fluxus delati à loco Bove nun-
pato ad promontorium Byzantinũ:
i videntur aquæ turbidæ aſcendentes
npliùs ſtadia quindecim, diviſæ à de-
rſu fluxus clari & cærulei deſcenden-
à promontorio Eſtiis: ad quod de-
rſus rapidus quidem defertur, ſed
ulo infra multis vorticibus circum-
tur, ob rejectiones aliorum promon-
riorum. Itidem fluxus ad promon-
rium Aſiæ, quod vulgò vocant Mo-
rinum, etſi aſſiduo, & rapido curſu
jicitur, ut ejus murmur circumſo-
ns audiatur; tamen paulò infra va-
& multipliciter revolvitur, ob re-
lſiones contrariorum fluctuum. Ita-
e duplici curſu fermè uſq; ad Fanum
vis fluxus Boſpori movetur: uno
idem deorſum verſùs, depulſus à lo-
rum anguſtiis & rejectionibus pro-
ontoriorum; altero ſurſum rejecto à
olentia fluxus deſcendentis, & coër-
o ſinibus, & flexibus. In ſumma,
os dixi promontoriorũ & fluctuum
fractus ſepties curſum communem

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

Boſpori ſiſtunt, & violenter coërce
ut cogant ipſum retrorſum curre
nimirum primus decurſus, contra p
tram Dicæam olim nuncupatam de
tus, retundit fluxum Boſpori comm
nem in Bathycolpon ſinum ita nom
natum, uſque ad Scletrinum ſinu
Secundus, à promontoriis Aſiæ, qu
rum unũ appellat Dionyſius Ὀξύρρ
alterum Περίῤῥουν, repulſus, decurſ
repellit communem in ſinum Solta
cum dictum, uſque ad promontoriu
Turcicum nominatum. Tertius, à p
montorio Hermæo rejectus, rejicit
ſinum Phidaliæ, uſque ad Comma
des. Quartus, à promontorio Mc
trinario in ſinum Anapli appellatu
uſque ad promontorium Amanolu
Quintus, à promontorio appell
Eſtiis in ſinum τῶν χηλῶν, ad Neo
ſtrum uſque. Sextus, & ſeptimus
fracti à Damalico & Boſporio prom
toriis, rejiciunt defluxum debilem
loca ſuperiora, ad promontorium
ſtias verſus. Hæc quidem multa att
ut planiùs percipiantur Hipparchi p
pauca verba, ſed multi momenti.
enim narrat Boſporum, etſi ſolum
fluxum habeat, & non refluxum, ta
μονὰς ποτὲ ποιεῖσθαι, hoc eſt, man

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

s facere, ſtare, ſubſiſtere. Ex ante-
ctis jam facilè cognoſcimus Mæotim
è matrem Ponti, & Pontum Boſpori
trem, & Propontidis, & Helleſpon-
, contra Procopium, ſcribentem duo
aria, Ægæum & Euxinum nomina-
m Pontum, coïre inter ſe ad Byzan-
partem Orientalem; contra etiam
s, qui aſſerere audent illorum origi-
m eſſe à freto Gaditano. Per quod
cunt mare ingrediens nuſquam deſi-
re, quoad in Colchos pervenerit.
am quod, ut ipſi etiam fatentur, ef-
ixus Ponti velut fluvius deſcendat ad
bem Byzantium, dicunt nihil ad rem
ferre: omnibus enim fretis affectio-
s accidere ſolitas eſſe, quæ nulli ra-
oni perſpicuæ videntur, quas nemo
nquam explicare potuit, ne Ariſtote-
s quidem ratiocinationis naturalis
inceps: qui hujuſce rei cauſa ad Chal-
dem Eubœæ profectus, Chalcidici fre-
, quod Euripum nominant, rationem
aturalem exactiſſimè ſcrutari volens,
im diu multumque hujus curſus in-
abiles & vagos conſideraſſet, miſerè
ortuus eſt. Maxima pars ſcriptorum
adit hunc Euripum ſeptem curſus in
ie definire, totidemque referre. Quid,
icero inquit, Chalcidico Euripo in
otu identidem reciprocando putas
fieri

fieri poſſe conſtantius? T. Livius co
tradicit, ventosque affert, ab utriusq
terræ præaltis montibus ſubitos,
procelloſos dejici, fretumque ipſu
Chalcidici Euripi ciere, ejusque motu
non ſepties die (ſicut fama fert) tem
poribus ſtatis reciprocari; ſed teme
in modum venti, nunc huc, nunc ill
verſo mari, velut monte præcipiti d
volutum, torrentem rapi. Equidem
Chalcidem cùm veniſſem, Livii ſente
tiam probare non poteram, cùm nu
flante vento certis temporibus co
templarer modò ferri ab ortu Sol
modò ab occaſu, tanto impetu, ut ve
tos contrarios, & plena navigia cont
navigantia ſecum aſportaret: molasq
multas ab eo verſari vidi aliquot ho
ab ortu ad occaſum Solis, aliquot
occaſu ad Orientem. Cùm autem i
à moletrinariis, qui ex molarum mo
acceſſum, & receſſum omnium ma
mè animadvertere habent neceſſe, p
cunctatus eſſem, quoties, & quot h
ras nunc huc, nunc illuc convertere
tur molæ, reſponderunt communit
intra viginti quatuor horas curſu
quater mutari ſolitum eſſe; ſex ho
ab una parte accedere, totidem ab
tera recedere. Cùm autem adjunge
inciperent, eſſe quædam tempora, cù

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

s certas vices non obſervaret: & ipſe
mium attento vultu, & animo exci-
ens illorum ſermonem, & rei verita-
n ſcire cupiens, quænam eſſent illa
mpora inquirere aggreſſus, depre-
nſus à quibuſdam Coryceis, & re-
nte correptus, ut explorator aliquan-
i in cuſtodia retentus ſum. Iam in
eto dividente Italiam à Sicilia multa
æter rationem fieri ſolent. Videtur
im ex mari Adriatico fluxus illuc ac-
dere, & ex mari Thyrreno. ſed hoc
pente crebros vortices à nulla nobis
rſpecta cauſa ciere, & naves perdere
rſpicitur; proptereaque à Poëtis di-
ntur à Charybdi abſorberi. Qui verò
cunt in Freto Siculo multa fieri præ-
r rationem, iidem putant plurima e-
ſmodi prę ter rationem fieri in omni-
is Fretis, ex proxima utrimque terra,
jus anguſtiis ajunt curſum fluxus in
aſdam neceſſitates cogi; rationem
on habentes, quamobrem etſi fluxus
Fano Iovis ad urbem Byzantium vi-
tur ferri: tamen nemo, inquiunt,
ctè aſſeret mare Ægæum, & Pontum
uc deſinere: quorum opinionem con-
mare videntur piſcatores noſtræ æ-
tis piſcari in Boſporo ſoliti. Hi enim
ſtantur Boſporum immenſos gurgi-
s, & voragines habere. Neque omni-

no

no totum Boſpori fluxum abire Byza
tium, ſed ejus quandam partem ſup
ram, & ſummam hominum ocu
perſpicuam ex Ponto deferri Byza
tium verſus; alteram verò partem i
feram attingentem vadum, contra d
curſum ſuperi & ſummi fluctus pro
dere: id quod ipſi ſe colligere dictita
ex eo, quòd poſtquam retia dejeceru
in profundam altitudinem, ſemper
imo fluxu aſportata feruntur ſurſu
ad Fanum verſus. Vidi tempeſtatib
navigia demerſa nuſquam extitiſſe, n
que eorum vectores, quod argumen
eſt fretum hoc quoſdam abyſſos & v
ragines habere: in quarum altitudine
contrariis fluctibus præcipitia agant
eaque demerguntur. Sed de his ut qu
que volet, judicet: ego tamen Pontu
per Boſporum in Propontidem n
modò decurſus perpetuos medii al
tenere, ſed etiam ad certos anfract
converſiones perpetuas ſempiterna
conficere cùm ex antedictis perſpic
tum ex illis cauſis, quas ut probent
ludem Mæotidem exſiccandam eſſe,
Pontum converſum iri in palude
quidam afferunt nimirum multitu
nem fluminum exaggerantium, di
rentiam vadorum: ex his enim cau
Pontus mihi potiùs aſſiduo decurſu

flux

turus per Boſporum, quàm aut
otis in terram, aut Pontus in pa-
em convertendus eſſe videtur. Di-
it enim permeantium in alveos flu-
num multitudine cùm humor con-
nter augeatur, nec aliunde exitum
eat, neceſſè fore, excreſcat, ut tan-
n efferri per oſtia cogatur: propte-
que cœni, arenæque, & reliquæ ma-
æ multitudine, quam continenter
umeri amnes defluentes in Mæoti-
n, & Pontum devehunt, adeò al-
s Mæotidis, & Ponti complendos
, ut ſuperfluere humorem, & per
a exire futurum ſit neceſſè, tandem-
Mæotidem in terram, & Pontum
aludem converſum iri. Nam quod
Mæotidem pertinet, Ariſtoteles tra-
ejus vadum exaggeratione eorum,
e aſſiduè deferuntur à fluminibus
reviſſe, ut naves ſua ætate multò
nores, quàm anno antè ſexageſimo
eſtus gratiâ in Mæotidem ingrede-
tur. Mæotis enim, ut Polybius ait,
n repleta eſt, & altiſſima ejus pars
nque, vel ad ſummum ſeptem ulnis
or non eſt. Miror intra ſexageſi-
m annum majorem exaggeratio-
m factam eſſe, quàm abhinc ætate
ſtotelis, & Polybii. Nam nautæ no-
æ ætatis teſtantur ſimiliter adhuc ha-
bere

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

bere ſeptem ulnas. Quid quòd ratio
qua demonſtrare conantur Pontum
accumulatis fluviorum coacervati
bus replendum eſſe, eàdem pro
poſſemus mare internum ex Ponti
petuo influxu exaggerandum eſſe. N
quòd dicunt vadum Ponti minùs a
quàm maris Ægæi, idcirco tardiùs I
tum exiſtimo paludem fore, quà
magna altitudine eſſet. Nam ut flu
num lubrici congeſtus aſſidui Po
cum vadum ſublimius reddiderint
Pontus in ſublime elatus declivio
labitur in Ægæum; & quantò hinc
que illinc fit preſſior, atque anguſ
tantò celerior in Boſporum dev
tur. Quòd ſi in minorem altitudin
Ægæum mare deprimeretur, q
Pontus, eò putarem Pontum exa
ratiorem fore, repulſante Ægæi v
eminentiori. Adde, quòd anteq
Ponti os apertum eſſet, faciliùs e
gerari debuit Pontus, cùm undique
cumcluſus eſſet montibus, at tun
finitis ſeculis exaggeratus non eſt
minùs exaggerabitur, cùm habet
tum, per quem continenter tan
poſſit efferri, quantum infertur;
vadum magis allevaretur, tamen p
non fieret. ut enim illud extoller
ita Pontus aſſurgeret, præſertim infi

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

uminibus auctus,& eminẽtibus mon-
bus clauſus. At maris natura eſt, ut ſua
ſpirabili rejiciat ea, quæ ingerantur.
ſeque eadem maris ratio eſt, quæ flu-
inum, quantum pertinet ad exagge-
tionem. Illa enim in oſtiis ſuam vim
ſtendunt, ſed ſuos aggeres paulo ultra
ſtia promovent, vel ſua imbecillitate,
el repellente vi Ponti. Ac tantum ab-
t, ut oſtiorum exaggerati congeſtus
onti vada efferant, ut Pontum, ſi for-
aſſe paulo anguſtiorem reddere poſ-
int, eò violentiorem facere debeant
d transmittendam fluminum mate-
iam rejectam, atque vehementiorem
d vada excavanda in majorem altitu-
inem. Cur tot lacus immenſa pro-
anditate, undique influentibus, nullis
nanifeſtò effluentibus, paludes non ef-
ciuntur? Cur Sinus Boſpori, nuncu-
atus Cornu, tanta altitudine eſt? in
uem cùm duo flumina devehant aſſi-
uam terræ aggerationem, & purga-
nenta Conſtantinopolis utrimque
rojiciantur, non tot annis aggeratur:
ræſertim rapido curſu Boſpori fluxum
inus retardante & impediente: quia
anta eſt Boſpori rapiditas, ut ſenſim
a extrudat in Propontidem. Quare
t ex his rationibus Pontus obruendus
ſſe non videtur: ita Pontus majori

impetu effluere videtur per Boſporu
Quò enim magis Ponticum [ma
attolletur, eò faciliùs deferetur, qu
ſi id in altam profunditatem depri
retur, quàm ſi abyſſos haberet, per q
penetrans in tartarum Platonicum
cum aquæ partem deportaret, quas
ut Oceanus (unde recedunt & ac
dunt omnia flumina) haberet, p
fectò minùs efflueret in Boſporum.
eo etiam colligitur Boſporum exiſt
ex Ponti acceſſu, & non Ægæi ma
quòd illius aqua dulcis ſit, ut Po
longè dulcioris mari Ægæo ob copi
fluminum Pontum ſubeuntium. D
cem Pontum Arrianus probat ex
quòd pecora circumvicina ejus aqu
bibant: ipſe Boſporum etiam perci
ſimiliter dulcem eſſe, quòd totus
quando conglaciaverit tempore C
pronymi tyranni. Anno enim à Ch
ſto concepto ſeptingenteſimo, & qu
quageſimo ſexto, hyems fuit perfrig
acerrimaque, & gelu maximum,
Ponti Euxini ora maritima in latitu
nem centum milliarium glacies rig
in lapidis duritiem converſa ſit: g
ciesque à ſummo mari ad profund
craſſa extiterit triginta cubita. Præ
hæc cùm ejuſmodi glacies fuiſſet n
tecta, crevit viginti alia cubita ita n

e, ut continenti aſſimilaretur, & pedi-
us calcaretur hominum, cæterorumq;
nimalium manſuetorum & agreſtium
Zicchia ad Danubium, & reliqua ora
naritima uſque ad Meſembriam; ut
oſporum Thracium ultro citroque
ranſirent jumenta onuſta, & boves
lauſtra onuſta trahentes. Deinde Fe-
ruario menſe glacies in plurimas ſe-
tiones, collibus & inſulis multorum
ugerum ſimiles, & pares diſrupta, &
entorum vi Byzantium per Boſpo-
um acta in Propontidem, & in Helle-
pontum, in quibus eſſent animalia
nanſueta & agreſtia viva, & mortua
elu conſtricta. Ex his glaciei ſectioni-
us quædam in Acropolim Byzantii
mpacta, contrivit gradus, quibus è
nari in Vrbem aſcendebatur: alia gla-
iei ſectio ingentis molis ad murum al-
iſa, illum magno impulſu concuſſit;
t non modò muri, ſed etiam domus
vicinæ labefactarentur: atque alia per-
grandis glaciei moles, à Manganis ad
Boſporium portum, hoc eſt primum
collem, olim Byzantium, nunc Regis
clauſtrum cinxit: cujus altitudo mu-
ros ſuperabat. Equidem ipſe unam, &
alteram hyemem Byzantii frigidam
ſenſi; ſemelque & iterum vidi Boſpori
Sinum, nominatum Cornu, ab oſtiis

 flumi-

fluminum ad Galatam conglaciaſſe
non quidem glacie, quæ ſuſtineret h
mines, ſed tamen tanta, ut ſcaphæ u
tro citroque commeare non poſſen
niſi remis antè glacies frangeretur. S
hæc hactenus generatim de Boſpor
Nunc per partes ſingula ejus loca ta
antiqua, quàm nova proferam, tu
promontoriorum, & vallium ſitus,
fluviorum ortus, & perennitates,
portuum commoditates, & ſinuum f
licitatem: è quibus primum tractabo
num Cornu appellatum, Boſpori n
biliſſimam partem.

CAP. V.

De Boſpori ſinu, Cornu nuncupato.

CVm ex Ponto Boſporus ad Byza
tii acceſſit promontorium Boſp
rium appellatum, hujus promonto
roſtro in duas partes ſcinditur: quaru
major & violentior inter Chalced
nem & Byzantium per Fretum perg
ire ad meridiem; altera debilior curſu
ſuum inflectit ad occaſum, in ſinun
quem efficit Boſporus intercedente
inter Conſtantinopolim & Galatan
hunc ſinum Procopius ſcribit indig
nas appellare Cornu, à Ceroëſſa mat
Byzantis, qui Byzantium condid
Dionyſius Byzantius ſimiliter Cor
nunc

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

uncupat; & rationem hujus nominis
ffert à ſimilitudine, quam habet, cum
ornu. Strabo appellat Cornu Byzan-
acum: & declarat, cui cornu ſimilis
t, nempe cervino: nam in multos ſi-
us perinde, quaſi in ramos quoſdam
iffunditur. Plinius, ejuſque ſimiolus
olinus, promontorium, in quo ſitum
ſt Byzantium, vocant modò Chryſo-
eras, modò Auri cornu: Marcianus
apella Ceras Chryſeon. Arbitror Ca-
ellam, & Solinum ſecutos Pliniani
odicis erratum, aut Plinium ipſum
rrare, id quod vel ex Plinii verbis per-
ipi poteſt, cùm ait, ex ea cauſa Byzan-
ii promontorium Auri cornu appella-
um eſſe, quod Thunni aſpectu ſaxi al-
i in littore Aſiæ ſiti repente territi
emper præcipiti agmine promonto-
ium Chryſoceras petant, cùm ea de
auſa potiùs ſinus appellandus ſit Auri
ornu, præſertim civibus Byzantinis ita
inum ſuum appellantibus, è quorum
umero eſt Dionyſius Byzantius, cui
otiùs, quàm Plinio fidem adhibere
lebemus; & Straboni, quos vidiſſe
onſtat Ceras Byzantiacum. At Pli-
ium fortaſſe decipere potuit ambigui-
as Polybii, ſcribentis Boſpori fluxum
epulſum à loco Aſiæ nominato Bove,
erri Byzantium: à quo, inquit, ſciſſi

Boſpori parva pars in Sinum ſuum d
lata definit Cornu nominatum, maj
verò fertur per meatum. Aut ſi Plini
deceptus non eſt ex eo, quòd fortaſ
Polybius ſit in eadem ſententia, pot
rimus utrumque appellare Cornu
cùm permulta promontoria à Ge
graphis cornua appellentur, ut Cypr
Ceraſtis, à multitudine promontori
rum: præſertim cùm Byzantii promo
torium multos Colles habeat, quib
curvata in tria cornua Conſtantinop
lis tricornis rectiùs, quàm triangula a
pellari poſſit. Sed illi ferendi non ſun
qui tabulis etiam iterum & ſæpiùs e
tis tradunt Cornu Byzantium eſſe pr
montorium Galatæ, ſitum contra Co
ſtantinopolim. Sinus initium faciu
duo promontoria: unum à Meridie a
pellatum Boſporium, alterum à Septe
trionibus Metopum olim dictum. Tr
enim promontoria triangulum ef
cientia inter ſe, diſtantia plus minuſ
milliare, ſupra Boſporum eminent. D
quidem ab Europa in fauces ſinus i
pendent, ſcilicet Boſporium & Met
picum, tertium ab Aſia Damalicum a
pellatum: à quo Boſporus tendens
occaſum flectitur ad Meridiem. Ex qu
bus cognoſcitur Procopius errare, t
dens à Sycis nuncupatis fretum Cor
non

ominatum incipere. Oſtia Cydari, & ...rbiſæ fluminum ſinui Cornu finem ...nſtituunt: cujus longitudo ab ortu ...ſtivo procedit circiter octo ſtadia ad ...caſum hyemalem, deinde ad occa...m æſtivum; inde flectitur ad Septen...iones, quem jure Ceras Chryſeon ap...llavit antiquitas: cùm & piſcoſus, & ...rtuoſus maximè ſit, uno ore multos ...tra ſe portus amplectens, univerſos ...que ad marginem littoris profundos ...ontibus circumdatos, efficientibus ...cto flexus; quatuor quidem à latere ...xtro ingredientium, in quo eſt Gala... Primum flexum in longitudinem ...rciter bis mille paſſuum, collis Meto...cus, & Galatinus leviter incurvant, ut ...uſquam hic flexus latior ſit centum ...aſſibus. Secundus flexus fit à colle Ga...tino, ita eminenti in Sinum Cerati...um, ut ille ex tribus partibus eò allua...ur, colliſque Galatini latus vergens ad ...ccaſum hunc flexum efficiat longè in...ìs recedentem, ut ſi ab intimo flexu ...ctam lineam duceres ad collem Me...opicum, eminentem ſupra oſtium Si...us, intra lineam includeres totum op...idum Galatam, & maximam partem ...dificiorum ſuburbanorum, partim ...minentium ſupra Galatam, partim in ...ollis jugo ſitorum. Hujus flexus maxi-

mè portuoſi receſſus longior , quà
Navale longiſſimum triremium reg
rum , in circuitu ejuſdem explicatu
altero tanto latiorem reddit Sinum C
ratinum , quàm patet inter Conſtan
nopolim, & Galatam. Terminatur m
crone vireti Regii , inchoante tertiu
flexum minùs curvum , ſed eadem f
mè circuitus longitudine. Poſt qua
ſinus inflexus ad ſeptentriones , quar
flexu mediocri accepto , finitur oſt
Cydari , & Barbyſæ. Iam verò ſi
ſtrum Sinus latus, in quod eminent
colles Conſtantinopoleos , ſimilit
quatuor flexus admittit Vrbis. Prim
collis adeò eminet in Sinus oſtium ,
totus ultra alios colles in altum proj
ctus ſit , & tanquam de induſtria in
miſſum brachium protegat Sinum
ventis. Secundus, & tertius colles int
riùs recedunt ad Meridiem verſus. R
liqui ſic eminent in ſeptentriones ,
duos receſſus duorum arcuum ſimilit
dinem gerentes accipiant. Quorum pr
mum exprimunt radices primi, & qui
ti collium eminentes : alterum quin
& ſexti in Sinum projectæ. Hos du
receſſus tertius maximus flexus intra
includit. Adeò enim extra cæteros
niſtri lateris colles eminet primus co
lis, efficiens angulum Vrbis ab ortu S
li

, & ſextus inflectens alterum Vrbis
gulum ab occaſo,ut ſi lineam ab ho-
m alterutro mucrone duceres ad al-
um mucronem , intra lineam inclu-
res Sinum Ceratinum,& Galatæ pla-
tiem maritimam. Id quod divino
unere tributum, tuetur Sinum,atque
fendit à ventis. Quartum receſſum
tra urbem recipit ſiniſtrum latus,ubi
nus ipſe,& colles circumſurgentes in-
ctuntur ad Septentrionem , magno
turæ beneficio , ne ab occaſu venti
currere directi poſſint in longitudi-
em Sinus. Vnde fit , ut ex omnibus
rtibus (excipio fauces) circumdatus
llibus perpetuo dorſo conjunctis;
os inter etſi intercedunt crebræ val-
s, tamen dorſum non penetrant , &
reves ſunt. Aut ſi una aut altera ob-
nga eſt,in valliculas deſinit flexuoſas,
ter quas interjectus aliquis collis in
rum fauces eminet. Strabonis longi-
do, quam ſexaginta ſtadiorum attri-
uit Sinui Ceratino, congruit fere cum
ea dimenſione : Procopii longè diſ-
ntit à rei veritate,tradentis Sinus am-
itum continere quadraginta ſtadia:
ngiùs verò aberrat Laonicus Chal-
ondylus, ſcribens Byzantii portum ſe-
undum urbem intùs procedere ad ſta-
ia octoginta. Sinus altitudo varia.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

Nam ab oſtio ad medium Sinum
quam minor dicitur viginti paſſi
ubi multis locis excedit triginta, ali
quadraginta, aut amplius. Cùm au
ultra Byzantium proceſſit, uſqu
oſtia fluminum, partim vadoſus
partim paluſtris; ut navicularum cu
dirigatur palis fixis, ſignantibus
tem navigabilem. Primò enim ſy
deinde paludes, & permulti Euripi
cumdantes pluſquam triginta Inſ
las. Illius ſimiliter latitudo varia e
faucibus plus minus ſex ſtadiis pa
deinde paulatim ſtringitur, uſque
mediam Galatam, ubi in ſtadia pa
plus tria coarctatur: quæ arctiori ca
na claudi poſſint, quàm latior ejus
veus inter Acropolim & Galatam ſit
contra hoſtium naves olim conſtri
cathenis ſolitus. Neque modò torm
tis bellicis ſaxa emittentibus ex utro
littore, ſed etiam machinis ignem
quidum profundentibus, hoſtiles na
ab his aditu arceri, atque etiam ex
igne ſpeculari poſſe, demonſtravit P
clus, quem dicunt ſpecula ignifera, q
ipſe fabricatus eſſet, ex muro Conſt
tinopolis appendiſſe contra naves h
ſtiles, quæ his ſpeculis ignem ex ſol
bus radiis conceptum in ſe ipſas pro
ctam conflagrârunt, atque vecto

Qu

ıod olim Dion Archimedem excogi-
ſe narrat, obſidentibus Syracuſas
omanis. Denique Sinus ubi latiſſi-
us eſt, ſex ſtadia non excedit. Nec du-
ım eſt, quin olim latior eſſet, pluresſ-
e receſſus haberet, quàm nunc ha-
t, coarctatus emiſſitiis purgamentis
iduis, & ſubſtructionibus ædificio-
m: ne quis miretur, ſi minus cornu
rvino ſimilis ſit, minuſque in multos
ıus perinde, ut in ramos quoſdam, ut
rabo ait, ſcindatur, in quos irruentes
lamides capiantur. Nam cùm ex ſub-
is, quas crebras vidi, immitti & defi-
in littore ſinus in ſubſtructionem
dificiorum, atque ad oram maris ef-
iendam magis portuoſam, tum ex
ionyſio Byzantio percipio, alios re-
ſſus, aliamque oram olim fuiſſe,
ıàm nunc eſt: tum ex Zoſimo, qui an-
: mille annos ſcripſit, uſque adeò ur-
em excreviſſe hominum multitudine,
t etiam in foris anguſtè habitarent, ut
on parva pars maris circum urbem in
rram converſa eſſet, palis in circuitu
efixis ædificia ſuſtinentibus. Verùm
t ex his Sinus alicubi coarctatus fue-
it, profectò non minus profundus fa-
tus eſt, atque adeò magis portuoſus,
t navis appulſæ puppis mare intuea-
ur, prora verò terræ aſſideat: velut
utro-

utroque elemento inter ſe certa
utrum magis poſſit Vrbi inſervire.
Sinus omnes portus maris comm
tate applicandi præſtat: in cæter
nim omnes portus vi remorum
ventorum applicatio fit: in illam
ventis, ſine remis, naturalis & pere
Boſpori curſus naves inducit, & r
cit. Poſtquam enim naves ad h
oſtium aditumque acceſſerunt, de
abſque gubernatione eunt, & ſua ſp
te ad portum appelluntur: totus e
Sinus portus eſt. Et hæc quidem ab
tio Boſpori ad finem deorſum ve
generatim dixi, nunc oram maritim
per partes deſcribam, à fine littoris
ropei ſurſum verſus ad initium, q
eſt ad Cyaneas. Inde deorſum Cha
donem uſque; imitatus Anaplum I
nyſii, quem potiſſimum ſequor,
nippique & Arriani, aliorumque P
plos in declarandis nominibus lo
rum antiquis, quæ cùm reſpublica
zantiorum floreret, in uſu erant, a
Severi ruinas.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

LIBER SECVNDVS.

CAPVT I.

Boſpori ora Europea, ejusque locis in-
ra Conſtantinopolim ſitis.

BOSPORI latus Europeum in angulo deſinit, quo Vrbis latus Orienti expoſitum flectitur ad occaſum, & Propontis incipit efficere us urbis Meridianum. Simul & ab dem flexu urbis latus ad ortum Solis ctans incipit procedere ab occaſu mè brumali ad ortum ſolſtitialem longitudinem plus minus miliarii ue ad tigna in ſpeculam ſublata pi- torum regiorum. Deinde amplius atuor ſtadiis pergit à Meridie ad ptentrionem ad promontorii Boſpo- roſtrum uſque, quo Boſporus ſcindi- r in duas partes: quarum major cin- Vrbis latus vergens ad Orientem, eſt Vrbis frontem, & primam penin- ani Promontorii partem: in qua o- ı fuerunt illuſtria loca nuncupata angana, & Arcadianæ Thermæ, & imæ regionis pars; quæ continebat mum Placidiæ Auguſtæ, domum obiliſſimæ Marinæ, porticus perpe- as duas, gradus quatuor. In hac etiam

Vrbis

Vrbis fronte fuit pars Secundæ R
nis: quæ ab initio Theatri minoris
æqualitatem latenter molli ſubl
clivo, mox ad mare præcipitiis abr
deſcendebat. Cõtinebat in ſe tem
magnum, & antiquum, ſenatum
bunal, thermas Zeuſippi, porticu
gnas quatuor; nunc continet cl
regii partem ſitam in lateri primi
collis pertinente ad Solis ortum; c
quidem collem circuit ultima pars
pori, propriè à Dionyſio Byzanti
pellata Promontorium Boſporium
quo ſitum fuit antiquum Byzant
De Promontorio, inquit, quod B
rium appellamus, pervulgatur ſe
bovem œſtro ſtimulatum ex Prom
torio Boſporio transnataſſe in A
Idem Dionyſius alibi ait, parum
fuiſſe, quin Byzantium conderet
loco nuncupato Semyſtra à nutric
roëſſæ matris Byzantis, niſi corvu
puiſſet ex media flamma partem
mæ, eamque in promontorium B
rium tuliſſet: quod ſignum ſecut
loniæ Megaricę deductores, Byzan
condiderunt in Promontorio B
rio. Idem alio loco, dum loquitu
Metopo, loco ita appellato: Oſ
dem, inquit, locum excipit Met
appellatum, ex eo quòd Vrbis aſp

icitur. Nam intuetur ipſum Promontorium Boſporium, quod Nicephorus hiſtoricus appellat Promontorium aquilonare. Proſpiciebatur, init, claſſis Latinorum jam præternavans Byzantii aquilonare Promontorium, ubi duæ turres conſtructæ exiſtunt ex lapidibus albis, & expolitis, i etiam Demetrii martyris conſtitutum eſt templum. Videbatur autem tinis laborioſus flexus, ob maris vertices, & velut labyrinthos quoſdam, i illic ſemper fieri ſolent ad ſimilitudinem Scyllæ, & Carybdis, quas Græci cantant in Freto Siculo eſſe. In hoc omontorio Dionyſius ponit aram inervæ Ecbaſiæ, ex eo nominatæ, òd huc egreſſi primùm coloniæ dectores ſtatim tanquam pro patria rra pugnaſſent. Similiter Cyzici fuit a Apollinis Ecbaſii: Argonautæ (init Apollonius) cùm navem extra bem appuliſſent, Cyziceni illos interius navem appellere ſuaſerunt in porm urbis; ubi Ecbaſio Apollini in litre aram excitârunt, ex eo, quòd nas Argo in Dolioniam egreſſa fuiſſet. eilochus templum eſſe dicit, non Ecſii Apollinis, ſed Iaſonii Apollinis. ocrates dicit id templum appellari yziceni Apollinis. Quam Dionyſius appel-

appellat Ecbaſion Minervam, poſſet[...]
etiam appellare Ecbateriam, ut Sy[...]
Dianam appellarunt.

CAP. II.

De ora Sinus Ceratini cingente [...] latus vergens ad Septentriones, [...] ejus antiquis locis.

MOenia Vrbis à Propontide u[...] ad mucronem Promontorii [...] porii alluuntur extremis faucibus [...] pori, nullo ſpatio à mœnibus & [...] intermiſſo, niſi paulo antequam [...] veniatur ad Boſporium mucronem [...] centorum paſſuum in longitudin[...] ubi navale exiguum regiorum len[...] rum, quibus enavigare Rex ſole[...] agros ſuburbanos, & machinæ bel[...] Inde à mucrone Promontorii Bo[...] rii, unde incipit ora Sinus Cer[...] claudens latus Vrbis converſum a[...] quilonem uſque ad finem Vrbis, [...] nia non attingunt mare: ſed ſpat[...] relinquunt. Quod quale ſit, & q[...] tum, quibuſve rebus occupetur, di[...] per partes. Id ſpatii, quod eſt in [...] mo mucrone, patet in latitudinem [...] cubi circiter viginti paſſuum, ſed l[...] rem mediam, nempe circiter octog[...] paſſuum, ubi eſt porticus tecta pl[...] bo, ſuſtentata duodenis columnis [...]

oris ophitici, laqueata lacuſculis au-
tis, & Perſica arte pictis, exiguo vire-
cincta præ ſe habet Boſporum: à
go portam ferream, qua patet adi-
s in Clauſtrum Regium. Hæc aperta
vigantibus retegit viam decumanam
gii horti molliter aſſurgentem ad
gis palatium. Ab hac porticu uſque
urbis portam Oriam appellatam,
a intermiſſà inter murum Regios
rtos claudentem, & littus magnis
xis præmunitum incluſa tenetur à
ge, conſita malis punicis, cæterisque
antis: in qua media eſt mediocris re-
flus maris opere abductus in tectam
tionem navigiorum, quibus cultores
giorum hortorum utuntur ad ve-
nda Regi neceſſaria. Iuxtà eſt do-
us amœna, præ ſe habens mare, à
rgo portam, qua patet aditus in Re-
os Hortos. In hanc domum ſecedere
litus Regiis Hortis Præfectus, nego-
tur cum urbis incolis. Hæc ora priuſ-
tam eſſet converſa in Clauſtra Regia,
ntinebat domos piſcatorum, & fo-
m piſcarium; cùm verò Byzantio-
m reſpublica floreret, duos portus
tra murum cathenis clauſos habuit,
orum brachia ſuſtinebant turres val-
eminentes: fuit etiam portus Pho-
horius ab Stephano commemoratus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

Fuit Neorium, fuit ſcala Timaſi, ut
tractatione Vrbis pleniùs monſtra
tur. Pro porta quam vulgo voca
Oriam corruptè, quaſi olim Neo
portam, ſpatium jacet vacuum ad ex
nerandas naves accommodatum : p
tet ducentos quadraginta paſſus in lo
gitudinem; in latitudinem verò an
portam centum paſſus : paulò ul
portam in quinquaginta ſtringitu
unde trajectus eſt ad Chryſopolim,
Chalcedonem, ubi etiam oræ mar
mæ præfectus tribunal habet, ubi ite
domus portorii Turcici, ut in cont
rio littore Galatino eſt altera dom
conſtituta ad exigendum portoriu
Francorum. Poſt hoc intervallum
Forum piſcarium, ex quo magnus t
jectus patet ad Galatam, quem anti
appellabant trajectum Sycenum. A t
go eſt Vrbis Porta Piſcaria nuncupa
qua aſcenditur ad Magnum Forum
quod Turci nominant *Bezeſten*.
Porta Piſcaria ora maris frequens ſi
urbanis, in longitudinem quadringe
torum quinquaginta paſſuum con
nuatur ad Portam Fructuariam, qua
Turci appellant *Gemicapi*, ubi om
genus fructuum tam recentium, quà
conditorum, & frugum eſculentaru
venalium, mercatus habetur : un

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

agnus trajectus exiſtit ad Galatam. Porta Fructuaria, ad Portam Lignanm (ab acervis lignorum venalium nſtructis in ampla area ante portam plicata appellatam,) intercedunt dunti paſſus juxta littus, pleni ædificiis, variis tabernis, aliis obſoniorum, ctuum, aliis aliarum rerum. Inter lificia & murum Vrbis excurrit via ta ſilicibus ſtrata; & juxta muri credines conſtituta ſunt aquæ caſtella, orum alia perenni fiſtula aquam larantur; alia operculis ad tempus reſentur. A Porta Lignaria in longitunem trecentorum paſſuum invenio mos perpetuas, exceptis viis interrrentibus, alias ubi ligna materiaria nduntur, alias ubi capſæ fiunt. Dede ſuccedit ſpatium trecentorum paſum ab ædificiis vacuum, ſolam viam icibus ſtratam, & *Eſcharidas* à Græ dictas, in quas ſubducuntur navia, & palos defixos, ad quos illa allintur, continens; aquaſque ſalientes tra muros ex aquæductibus urbis clas & liquidas, partim potabiles, parn reſilientes in Euripos marmoreos, l pannos lavandos: deinde brevi ſpa-o exædificato ſuccedit Porta Farina-, à Turcis vocata *Vncapi*. Ante Porm eſt area lata, ubi frumenta & fa-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

rinæ venduntur. Eſt etiam ædificiu
magnum, plenum ſaccis farinæ qu
dratis, laneis. Iuxtà ſtant frumenta
naves permultæ, & ſcaphæ plurim
trajicientes in ulteriora ſuburbana.
item ædes Mametana plumbo tec
cum turri excelſa, unde exclamare p
ces preſbyter, & evocare ſolet inco
viculi ſuburbani ſiti ante hanc Porta
ex qua ingreſſus patet in viam aſſ
gentem per mediam vallem, tertio
quarto urbis collibus clauſam. H
quidem etſi pervulgata, tamen neg
genda non cenſui, ut faciliùs perven
tur in notionem antiquorum locoru
quæ à promontorio Boſporio ad Po
tam Farinariam ponit Dionyſius B
zantius. Supra etiam, inquit, Promo
torium Boſporium templum eſt N
ptuni antiquum, apud quod fuit lap
in mare eminens, quem Byzantinis i
locum ornatiorẽ ſupra Stadium tran
ferre conantibus non permiſit ſe tran
ferri, ſive amans locum mari vicinu
ſive oſtendens parvi momenti eſſe pi
tati divitias. Sub templo Neptuni i
tra Vrbis murum, in locis in planitie
explicatis erant ſtadia & gymnaſia. A
ex maris parte erat navigatio in Sinu
Ceras leniter fluens, primam Promo
torii Boſporii converſionem, circum
flexi

ctionem , quæ excipiebat tres portus,
orum medius ſatis profundus à cæ-
ris ventis tegebatur , ab Africo tutus
nnino non erat : deinde turris bene
gna rotunda continenti jungebat
bis mœnia. Primus poſt mœnia cam-
s erat peninſulæ cervicis ſenſim de-
ndentis ad littus , & ne Vrbs eſſet
ula prohibentis. Pòſt erat templum
lluris ſuper mare , cujus quidem fa-
gium tecto carens ſignificabat anti-
am terræ libertatem. Ejus parietes,
ibus claudebatur , erant facti ex lapi-
expolito. Paulò ſupra Telluris ædem
ant templa Cereris, & Proſerpinæ pa-
, in quibus picturæ multæ priſcæ fe-
itatis inſignes reliquiæ , & ſtatuæ ex-
tæ artis , nihilo ſumma arte elabora-
inferiores erant. Item in abſceſſu
aris duæ ædes Plutonis & Iunonis,
arum ſolum nomen extat. Illud e-
m Perſæ exuſſerunt in expeditione
ri contra Scythas , ea ulciſcentes,
æ Byzantina civitas commiſiſſe con-
a Regem accuſabatur. Plutonis tem-
um Philippus Macedo inopia mate-
æ demolitus eſt ; locorum verò no-
ina remanſerunt. Hic enim Plutonis
ra, ille Iunonia acra dicitur, ubi quot-
anis victimam primo anni die mactat
ens Megarica. Hæc quidem Diony-

ſius : qui cùm ait Iunonis & Pluton
ædes fuiſſe κατὰ ἀπόβασιν τῆς θαλάσση
videri poteſt acram ſignificare ora
maris, potiusque Promontorium, quò
nullum ſit in hac oræ parte, niſi Di
nyſii temporibus mare attingeret rad
ces ſecundi collis. At nunc ab huju
radicibus, ſimulque à mari intermiſ
eſt planities. Ac ſi ætate Dionyſii no
attingeret mare radices ſecundi colli
poſſumus interpretari κατὰ ἀπόβα(
θαλάσσης, *ad receſſum abſcedentem*
mari. Nam Iunonia acra mihi fuiſſe i
clivis potiùs ſecundi collis, quàm i
ora maris, ſub ipſum ſubjecta videt
ex Coloniæ Byzantinæ deductorib
partim Megarenſibus, partim Cori
thiis, qui magna religione coleba
Iunonem acræam appellatam ex e
quòd ſtatuta eſſet in acropoli Corinth
Fuit etiam non longè à Corintho alt
ra Iuno acræa in Promontorio ſita
cujus meminit T. Livius. Promont
rium, inquit, eſt adverſus Sicyonem Iu
nonis, quam acream vocant, in altu
excurrens. Poſt acram Plutonis & Iu
nonis Dionyſius ponit Scyronias pe
tras nuncupatas à Corinthiis particip
bus coloniæ deductæ Byzantium, q
his petris nomen impoſuerunt à ſimi
litu

-dine loci difficilis, qualem habebant
-træ Scyroniæ, ſitæ inter Megaram &
-mum Corinthiacum. Ex his Dio-
-ſii verbis has petras, etſi nunc non
-antes, olim exciſas ad molliendos
-is clivos, tamen extitiſſe ad imas
-lis tertii radices oſtendam in deſcri-
-one Vrbis. Nunc redeo ad con-
-uandum ſpatium inter Sinum &
-enia ſitum, quod reliqueram ad por-
-n Vncapam, ultra quam in longi-
-dinem quadringentorum paſſuum
-n Sinus procedit, occupata aut æ-
-iciis, aut acervis coctorum late-
-m venalium, partim integrorum,
-rtim in pulverem contritorum ad
-tacea & Signina opera conficien-
-: inde domus piſcatorum uſque ad
-rtam Blacherneam tenent oram
-us patentem in longitudinem ter
-ille, & quadringentorum ſexaginta
-ſſuum, quorum primi octingenti fi-
-untur porta *Iubalica* nuncupata,
-ntra quam eſt medius flexus navalis
-gii, ſiti in contrario littore. A porta
-balica ad portam vulgò appellatam
-giam, à vicina æde divæ Theodoſiæ,
-ecenti ſexaginta paſſus: ab Agia por-
- ad ſecundam portam Phanarii, ſex-
-nti paſſus. Phanarium eſt pars Vrbis
-æ maritimæ, quam murus Vrbis clau-

dens duas portas habet, in quas en
nens clivi quinti collis, quibus finit
flexus ſinus primus, inchoatus à P
montorio Boſporio;& incipit ſecund
flexus, finitus radicibus ſexti col
Quicquid eſt muri inter portas Phan
rias, caret turribus: ſed eſt duplex m
rus, alter in littore, alter in clivo co
quinti: uterque cingit locum nomin
tum Phanarium. A porta Phanarii, c
jus è regione eſt finis navalis regii, pr
ceſſi octingentos paſſus, uſque ad po
tam appellatam [*Balat* vel] Palatina
contra quam in ulteriore littore eſt
nis vireti regii,& initium frequentis v
ci, quem Agiam paraſceven Græci v
cant. Vltra portam Palatinam progr
ſus circiter centum viginti paſſus, an
madverti tres magnos arcus aſtruct
urbis muro, & ſubſtructos, per qu
olim Imperatores ſubducebant trir
mes in portum opere factum, nu
exiccatum & converſum in hortos co
cavos, præ ſe gerentes ſpeciem port
obruti. Ab his arcubus diſcedens tr
centos paſſus, offendi ſpatium in cent
num paſſuum longitudinem ab ædi
ciis vacuum; ubi attingit muros ma
vadoſum, ut facile ſit ſuper id ædificar
Poſt octingentis paſſibus confectis, pe
veni ad portam Blachernam, qua
niunt

ntur domus piſcatorum , ex media
te fundatæ in terra , ex altera parte
tructæ ſublicis in mare vadoſum
xis. Inter ſublicas locum relinquunt
tuoſum, quo navigia piſcatoria ſub-
untur in ſtationem ſub domos pi-
orum. Piſces velut in latibula &
ua refugientes , capiuntur retibus
ellatis *hypocis* ſuſpenſis ex tigno.
c genus piſcationis,tanquam dome-
um, exercent fœminæ. Viri autem
cul piſcantur : neque ad hanc piſca-
nem opus eſt magnis inſtrumentis,
duntaxat uno tigno , ſive ſtipite, ſi-
rboris trunco, ſive navis exoleſcen-
malo , ſive antenna habente infi-
m caput intra domum piſcantis
nixum , alterum ſupremum extra
num eminens leniter pronum. ex
us ſummo capite appenſam hypo-
n fune per trochleam trajecto de-
ttunt in aquam fœminæ feneſtris
iſtentes , & ſubtrahunt aliquantò
ſt, cùm fœminis licet eſſe otioſis à
teris negotiis domeſticis : aut ſi nihil
d negotii habent , ſedent in tabula-
prominentibus , vel mœnianis nen-
aut ſarcientes , aut omnino animi
ſa otiantes , ſpeculantur piſces retia
euntes , ad eoſque ſubtrahendos aſ-
gunt , & remiſſis hypocis , ad officia

domeſtica redeunt. Cùm hanc piſ
tionem ſpectarem, videbar intueri n
quippiam, quale etiam fieri vidi in
lude Praſiade, quam accolentes ſu
defixas ſublicas in media palude ta
lata collocant ſuſtinentia caſas, u
ponticulo aditum habentes ex co
nenti;& fores inter tabulata compa
deorſum ad paludem verſus deferen
in quibus degunt. Puerorum parvu
rum pedes fune alligant, metuente
in paludem delabantur. Tanta eſt
hac palude piſcium copia, ut quo
quis januam reſeraverit, ex eaque c
thum aut ſportam demiſerit vacua
paulo poſt retrahat piſcium plena
Paulò ultra portam Blachernæam
jicitur murus tranſverſus, à mœni
Vrbis Sinuque intermiſſum ſpatium
cans, habens portam, ex qua ſexage
paſſibus confectis, alter murus tra
verſus obducitur primo muro ſim
Abhinc centum paſſus Vrbs finitur
gulo uno, ex tribus grandibus Vrb
triangulam efficientibus. Ab hoc
gulo ad portam Neorii via lata pa
ſilicibus conſtrata, ſecans ſpatium, qu
dixi ambire muros, contractum
dem, ſed variæ latitudinis. Nam a
Vrbis portas pleraſque latius eſt qu
quagenis paſſibus. Id minutatim ex

volui, ut pateant loca faciliùs anti-
quæ Dionyſius Byzantius deſcribit
tio colle ad ſextum collem. Poſt,
it, Scyronides petras, quas antè di-
iſſe olim ad radices tertii collis,lon-
littus ad piſcatum, atque ad vadi
udinem nullis littoribus etiam ó-
nis deterius: nam ex paucis uſque
narginem profundum eſt, & mare
idum & quietum, & littus aditu fa-
nuncupatum Cycla, ex eo quòd in
littore Græci barbaros circumclu-
deviciſſent. In eodem littore ara
ſecrata eſt Minervæ diſſipatoriæ, de-
ans ex circumcluſione multitudinis
ipationem. Hucuſque Dionyſius.
la & ara Minervæ diſſipatoriæ fue-
t in maritima planitie ſubjecta ſub
em Vrbis tertiam, quam efficiunt
ius & quartus colles: Cyclobium à
teris appellatum arbitror ex Zona-
cùm ait: Imperatore Conſtantino
gonato Agarenos gravi claſſe urbem
ediſſe, quæ ſtationem habebat à
omontorio Hebdomo ſito ad occa-
n uſque ad Cyclobion. Similiter alii
ſtorici tradunt ab Hebdomo pro-
ontorio, atque à domo Magnaura ad
caſum, pertinentibus uſque ad pala-
um Cyclobion, ſpectans ad Orien-
m, ſtetiſſe claſſem Agarenorum.
Quid

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

Quid ſit Hebdomum promontoriu
oſtendam in tractatione Vrbis. Dein
Dionyſius: Cycla, inquit, Melias ſi
excipit, piſcoſus quidem, ſi quis ali
in omnibus enim omnes ſuperat p
montoriis prominentibus, & cauti
ſub aqua deliteſcentibus utrinque c
cluſus. Hic ſinus à quodam Heroë
digena nuncupato Melia nomen a
ptus, ut plurimum nunquam fallit il
ſcatorem. Cùm ex his verbis Diony
tum ex ejus Anapli ordine, ſinum M
liam exiſtimo alibi eſſe non potui
quàm in tertia Vrbis valle, cincta utr
que promontoriis tertii & quarti c
lis: quæ etſi jam intra muros Vr
clauſa eſt, tota exædificata & ſicca,
men eam olim receſſum maris fui
poſteaque exiccatam, & terra agge
tam fuiſſe ad ſuſcipiendas domorum
des, vero proximum videtur, cùm
eo, quòd ejus longa planities ad lib
lam ferè æquata, ſupra mare parum
minet, tum ex illis cauſis, quas ſup
demonſtravi, cur Boſporus minus nu
ſit ſinuoſus. Poſt Melianum ſinum D
nyſius ponit locum nominatum κ
πων, aitque nomen adeptum eſſe
terra inter paucas, ad culturam hor
rum idonea, maris verò lucrum adve
titium acquiſiviſſe. Non enim ma

o

ibi indagabatur, ſed otioſum ma-
r,cùm tamen piſcibus diverſorium
pere ſoleat. Α῾ψαζιεῖον ab Arca-
nominatum in hoc loco ſitum eſt,
piter Α῾ψάσιος colitur, ita vo-
s à Dionyſio, niſi Codicis erratum
cùm tamen à Cállimacho in jam-
peſas appellatus ſit, ſicut Stepha-
ſcribit. Non Iovi Apeſanti ſacrifi-
t equas Arcadicas. Pauſanias, Su-
Nemeam, inquit, Apeſas mons, in
Perſeum primum Iovi Apeſantio
divinam feciſſe tradunt. Statius
inius de eo ſic dicit:

ons erat audaci ſeductus in æthera dorſo,
omine Lernæi memorant Apeſanta coloni,
entibus Argolicis olim ſacer.

Byzantius κῆπος ſit ex his, quos
ptus eſt avus Demoſthenis Gylon
ellatus, aſſequi non poſſum ex Æ-
ne tradente Gylonem figulum, a-
n Demoſthenis, cùm hoſtibus pro-
iſſet Nymphæum Ponticum, quod
n Athenienſium erat, mortis con-
nnatum ab Athenienſibus, effugiſſe,
erveniſſe ad Boſporum, & illic ac-
iſſe donum à tyrannis, nominatos
τους: neque declarat Æſchines, neque
quil-

quiſquam alius , an apud Boſp
Thracium , an Cimmerium , hi
fuerint , an tyranni illi eſſent Byza
qui tum ab Athenienſibus defece
& potentibus civibus tyrannicè g
nabantur, an Nymphæum prope H
cliam Ponticam conſanguineam
zantiorum , nempe coloniam Me
cam ſitum Glyconis proditione a
ſint. Poſt Apſaſion Dionyſius p
promontorium plurimùm ſuper
promontoria eminens, ventorum
lentiam excipiens. Hujus promon
eminentia abrupta abit in mare
haud firma præterit profundum n
Nam promontorii pars inferna ſe
nem petræ in multam avulſionen
rumpens exigua , conjungitur c
nenti diſſolvendæ & quàm mox
nam edituræ ſimilis : unde ſimili
aſpectus illi nomen dedit. nam M
pocopſas nominatur. Ex hac Dio
deſcriptione , & ordine narrandi
eſſe non poteſt hic locus , quàm a
dices quinti collis , ubi paulò antè
nunc eſſe locum Phanarium nunc
tum. is etſi opere exciſus eſt jam
tot ſecula , tamen adeò natura rup
præruptis & præcipitibus exiſtit
nondum penitus exciſus ſit , quin
alicubi præciſus , ut ob directos cl

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

icia non habeat: & ſi qua pars ha-
ea caſuris ſimilia videntur. Inde
nyſius, Poſt locum, inquit, qui ap-
itur Mellapocopſas, duo loca ſunt,
ibus anni temporibus piſcium ca-
n largientia, à ſummiſſionibus pro-
ntoriorum, & remiſſione maris in
loca refuſi, altè ſinuoſi, placati &
quilli. Horum locorum unus ap-
itur Ingenidas, alter dicitur Piræi-
ut multorum hominum habet ſer-
à Piræo Attico; ut quidam dicunt,
odam antiquo Heroë indigena. In-
æc duo loca eſt Cittos, locus ita di-
à multitudine hederæ, ibi facile
venientis. Piræico ſuccedit conti-
Camara, acclivis, & ventis expoſi-
littus, quod multam maris refra-
nem excipit. Ex his, quæ jam dixit
nyſius, & poſtea dicet, Ingenidam
iræicum, & Camaram fuiſſe exiſti-
partim in radicibus ſexti collis, par-
in ima planitie vallis quartæ, clau-
quinto & ſexto urbis collibus, ſinum
cientibus in mediam vallem inſi-
tum: ſed temporibus Dionyſii lon-
enitius inſinuabatur, nunc minus
allem recedit, tot ſeculis aggeratus
ſtructionibus urbis. A radicibus ſexti
lis ſinus incipit eſſe vadoſus ex parte
is ob brevia, & ſyrtes, ex altera parte
pro-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

profundus, deinde utrinque vado
frequentia navigatio palis defixis
tur, ut à flexu, quo incurvatur a
ptentrionem uſque ad oſtia flumin
ſit paluſtris & lutulentus, ut vento
tatus turbidus fluat, frequentibu
Inſulis ſit aggeratus, quas habet
plius quadraginta ſylvis cannarun
ctas, infirmas, ut etſi in aliquarum
te ſiccis pedibus inſiſtere queas, ta
in alia cœnoſa nequeas. Prima Inſu
incipiens à radicibus collis ſiti inter
mina, dividens eorum oſtia, produ
in paſſuum longitudinem circiter
centorum, reliquæ diviſæ exiguis la
pis parum altis & cœnoſis, qui du
obruti eſſent cœno, delabente ex
ximis oſtiis fluminum, niſi excreſce
Inſulas ad fingendos lateres reſci
rent laterum figuli. Hi ubi palam
terram paluſtrem defixerunt, ſeſe t
demergunt, ne capitibus quidem ſ
aquam extantes, ut palam fruſto t
exciſo onuſtam extrahere queant.
ſularum Euripi piſcoſi ſunt, latibul
ſcibus præbentes: qui cùm hyem
capiuntur, tum æſtate Mugilum c
ſupra ſtoreas exilientium ad id pra
ratas, ut Venetiis ſolent ſupra rate
horum piſcatum accommodatas. N
in his Inſulis cervi non ſunt, ut c
er

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

ant, propter proximam vicinitatem
is, propterque propinquos utrin-
colles antiquis nemoribus ſpolia-
, quibus olim veſtitos fuiſſe oſten-
n ex Dionyſio Byzantio: nunc quàm
chrè deſcribat hanc Boſpori partem
uſtrem, ſubjungam. Locum, inquit,
ncupatum Camaram, quem antè
i fuiſſe ad radices ſexti collis, excipit
πρὰ θάλασσα, id eſt, marcidum ma-
finis totius ſinus. Iacet enim in fun-
ſinus nuncupati Cornu. Invenit hoc
men, ſive à vicinis fluminibus in ſe
untibus, nativas aquas maris cor-
npentibus, ſive ex eo nomen reperit,
ia immobile ventis agitari non po-
t ob vadorum aggerationem, quam
ferunt oſtia fluminum continuam
mollem, paluſtre efficientes mare,
quo etiam piſces capiuntur. Primus
juſce maris marcidi locus appellatur
lyrrhetius à viro Polyrrheto. Poſt
nc locus eſt nominatus βαθεῖα σκο-
α, hoc eſt, profunda ſpecula ab alti-
dine maris. Tertius vocatur Blacher-
s à quodam Rege ibi regnante. Hæc
idem Dionyſius. De his paludibus
telligit Nicephorus hiſtoricus, cùm
: Adventante claſſe Latinorum Regis
onſtantinopolitani, triremes ſubdu-

ctas fuiſſe circum fluminis oſtia, ubi
ſinus finis & fluminis, ubi exagger
multa arena & materia utrinque ſtr
gens os,& vix anguſtum quendam a
tu difficilem meatum intermitte
non modò magnis triremibus, ſed
dicrotis, & vacuis navigiolis ob bre
& vada. Ex Dionyſii verbis poſtrer
percipitur, quæ fides adhibenda ſit
centibus ſcriptoribus Blachernas t
dentibus ex eo appellatas fuiſſe, qu
ibi ſinus paluſtris ſit, proptereaque c
rutum fuiſſe dicunt illis temporib
cùm Marcianus & Pulcheria magnu
templum Blachernarum ædificâru
Verùm etſi obrutus fuit, & Græci v
gò in hunc diem locum paluſtrem a
pellare ſoleant βλαχὸν, unde illi p
tant Blachernas vocatas fuiſſe: tam
Dionyſio antiquiſſimo ſcriptori pot
credendum cenſeo. Is deinde ſubju
gens: Maris, inquit, marcidi ultim
locus appellatur Paludes, ex eo, qu
in illo ſubſideat lutulenta fluminu
ſeceſſio. Non enim illius vadum are
ſed cœno tectum eſt; neque navig
niſi perparvis navigabilis eſt. Inde c
num ſublime uſque ad exitus flum
num, quorum uterque fertur ſeparat
ab altero: in exitu ambo conjungu
tur, & velut per unum oſtium exeu

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

num Cornu. In mediis Paludibus, m nutricibus, ſunt prata uberes ones largientia, etiam cervis: hos s deſignavit cum deductoribus co- æ conſilium petentibus, ubi conde- urbem, appellatam Byzantium, eſpondit:

λβιοι οἱ κείνην πόλιν ἀνέρες οἰκή-
 σουσιν,
κτῆς Θρηϊκίης ὑγρὸν παρ' ἄκρον
 στόμα Πόντου,
νθ' ἰχθῦς, ἔλαφός τε νομὸν βόσκουσι
 τὸν αὐτόν.

quidem dicta ſunt de re, quæ acci- Cervi enim tempore hyberno ex is deſcendẽtes depaſcunt paluſtrem ndinem: piſces verò maris, & flu- num participes in tranquillitate ſi- Ceratini deliteſcunt pigri, in uber- pabuli deglutiunt vadi radices. Hæc dem Dionyſius. Mihi verò potiùs culum videtur, hunc locum non in- exiſſe, ſed promontorium Boſpo- m, ubi extremum os Boſpori, ut po- admonuit Apollo, coloniæ dedu- res deceptos illo loco, qui cùm ad ſinus extremas paludes pararent dere Byzantium, corvus rapuit vi- næ partem, eamque deferens ad

promontorium Boſporium, declar[...]
oraculum præſignificare Boſporiu[...]
promontorium, quod definit ex[...]
mum os Boſpori, ubi cùm eſſent[...]
mora, & oræ maris paluſtres con[...]
ſcuæ, iiſdem paſtionibus veſceban[...]
cervi, & piſces. Verùm ut ab initi[...]
toris Europæi uſque ad finem V[...]
quæ olim loca antiqua habuerit, q[...]
ve nunc nova habeat Boſpori ora, [...]
claravi: ita deinceps uſque ad Cyan[...]
declarare ab Vrbis fine conſtitui. A[...]
quidem fine in longitudinem bis m[...]
paſſuum progreſſa ad flexum, quo[...]
nus tendens ad occaſum incurvatu[...]
Septentriones, maritima planities c[...]
tinuatur cum ima vallis planitie, in[...]
mille paſſuum longitudinem, & lat[...]
dinem quadringentorum patente [...]
paulò quidem amplius: quà vallis i[...]
nuatur in plures quàm quindecim [...]
liculas alias rectas, alias transver[...]
omnes in unum collium dorſum c[...]
nentes, natura favente quieti ſi[...]
Hæc planities, ſive maritima, ſiv[...]
vallem inſinuata, tota ædificiis ferè [...]
cupata eſt, ſuburbanis vicum efficie[...]
bus, partim in planitie, partim in [...]
libus poſitum quatuor millia paſſu[...]
circuitu complexum. Non enim ul[...]
ædificia inter ſe continentia, ſed ſp[...]
vag[...]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

antur. Totus à Mechmetanis vicus
itatur. Itaque undecim ædes habet
emoniæ Mechmetanæ. Earum cæ-
s præſtant tres, ad quarum maxi-
m Turcorum Rex ſacrificium, quod
rbanum vocant, facere ſolet, cùm
ppiam arduum aggreditur, juxta æ-
veſtibulum, ornatum duodecim co-
nnis marmoris Thebæi. Situm eſt
ulchrum hemiſphærio cylindraceo
uſum, neſcio cujus hominis, quem
rci valdè ſanctum habent, & perpe-
ſodales Flamines cuſtodiunt, circum-
entibus noctes diesque amplius ſe-
aginta funalibus cereis, tectum pur-
ra: hunc Turci vocant Aibaſarium,
quo vicus nomen adeptus eſt. Sæpe
his Flaminibus percunctatus ſum,
is ſanctus eſſet Aibaſarius: à quibus
hil aliud aſſequi potui, niſi Aibaſa-
um appellari Mechmetanæ religionis
um ex aſſertoribus, inter quos nu-
erant tanquam principem Arium.
æcus neſcio quis mihi confirmabat
e ſepulchrum reliquiarum Iob, ſed
hil ex monumentis literarum profe-
bat, in quibus duntaxat legi Arca-
um Imperatorem oſſa Samuelis pro-
etæ à Iudęa Conſtantinopolim tranſ-
liſſe, tam hilariter obviam illis pro-
dente populo, quàm ſi Samuelem vi-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

ventem cernerent. Quidam affert
Aibaſarium vicum appellatum ab A
Baſilio, ſed nullum ex literis producu
teſtimonium : mihi potiùs locus hic
cer fuiſſe videtur divo Mamanti, ut
teratis teſtimonium oſtendam in
ſcriptione Vrbis. Ab hoc vico uſque
oſtia fluminum ora Sinus in ſept
triones flexa aliquantum ſpatium p
cedit, hortis frequens, & ædificiis pa
lò ultra caſtellum aquæ defluentis
collis valde proni medio clivo, ubi
cer fons perennis fluit, quem circu
dant fundamenta antiquæ ædis, qua
vulgus Grẹcorum appellat Divam Ph
tinem : cùm tamen in hoc loco, a
non longè remoto fuiſſe videatur æ
Divi Coſmæ & Damiani, ex Procop
cùm ait ad finem Sinus in loco ardu
& vehementer ſublimi templum Di
Coſmæ & Damiano jam ab antiq
uſque temporibus conſtitutum fuiſ
quod ſtatim videtur ab ingredientib
ſinum Ceras. Iuſtinianus Imperat
habitus medicis jam vicinus ad morie
dum, Divorum precibus ſervatus,
illis gratiam referret, templum illis
crum immutata priſtina forma, qu
ignobilis erat, & ornamenti expe
pulchrè & magnificè inſtauravit, & l
minum ſplendore illuſtravit id te
plur

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

m. Si fortè accuratiùs exquirere ve-
vide Anthymi martyris ædem,
am Procopius ponit è regione in lit-
e ulteriore. Iam autem à fonte Di-
Photinæ ad oſtia fluminum, & pro-
ontorium Semyſtræ ambulavi circi-
mille paſſus. Cur verò vocetur Se-
ſtra, & quibus nominibus appel-
tur flumina, Dionyſius Byzantius
cet.

CAP. III.

*flumine Cydari & Barbyſa, ex Ana-
plo Dionyſii.*

Lumen, inquit, Cydaris venit ab oc-
caſu æſtivo, Barbyſes verò à Borea
nto. Barbyſen alii dicunt educato-
n Byzantis, alii navigationis ducem
rum, qui cum Iaſone, & Minyïs na-
gârunt ad Colchos, quidam Heroëm
digenam fuiſſe. Vbi flumina delata
obvium promontorium craſſum in-
r ſe coëunt in mare exeuntia, ibi ara
: Semyſtræ, à qua locus nomen in-
nit. Semyſtra nutrix fuit Ceroëſſæ
atris Byzantis. Io enim cum Iovis
te in vaccam converſa, iraque Iuno-
s œſtro alato ſtimulata multas terras
rcurriſſet, apud hunc locum partu-
endi dolore affecta (nam erat divini
minis plena) infantem fœminam pe-

 perit.

perit. hanc tollens Semyſtra lactat,
nutrit gerentem inſigne transform
tionis maternæ, cotnuum enim t
ex fronte eminebant, unde appella
Ceroëſſa. Ex hac & Neptuno geni
eſt Byzas, vir ſimiliter ut Deus hono
tus, à quo Byzantium conditum
Semyſtra locus parum abfuit, quin u
efficeretur, nam ibi duces coloniæ
bem condere conſtituerant, niſi ex
dia flamma corvus rapuiſſet partem
ctimæ, eamque in Boſporium promo
torium tuliſſet. Hoc ab Apolline oſte
tum conjecerunt Græci à paſtore e
cti, qui ab ſpecula intuitus erat, ubi c
vus victimæ rapinam depoſuiſſet, ſe
tique ſignum condiderunt Byzanti
in promontorio Boſporio. Hucuſq
dicta ſint ex Dionyſio, quæ jam in
ab antiquiſſimis temporibus pervulg
ta, ſi quis me otioſior altiùs conſider
non ſine phyſica ratione inveniet,
vaccam cornigeram peperiſſe Cero
ſam juxta fluviorum oſtia, hoc eſt co
nua, juxtaque ſinum Cornu nuncup
tum: è quibus aqua dulcis prodiens
pra ſalſam ſinus, & freti ſummam
quam, fertur velut altera Iô, ſinusq
Ceratinus agnoſcetur verus filius C
roëſſæ & Neptuni, id eſt, aquæ dul
& ſalſæ, veriorque quàm quiſquam

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

as deprehendetur conditor Byzan- Iam quale ſit promontorium , ad od dicit Dionyſius flumina exire in re, profectò obtuſum , & ut ille ait, lſum in altitudinem editum amplius le paſſuum , quorum ſeptingenti in- ores ſunt decliviores , quadringenti eriores minus proclives. Iugi cer- , quà promontorium adnectitur ſo montis , latior non eſt triginta ſibus , anguſtata duabus vallibus, a à Meridie , in qua ſumma depreſſa foſſa conſeruatrix nivium , ſuis la- s ſuſtinens ligneum tugurium faſti- tum in mucronem metæ,cujuſmodi rimæ circa Vrbem videntur : altera le promontorii ſtringitur à Septen- one, in qua ima eſt ſacer fons, quem æci Agiaſma appellare ſolent. Pro- ontorii radices partim attingunt ri- m Cydari, partim impendent in pla- tiem à ripa & promontorio inter- iſſam, latitudinis trecentos, longitu- nis plus minus quingentos ſeptuagin- paſſus habentem , circuitu comple- entem circiter mille & quingentos ſſus . Secundum hanc mediam eſt itus Cydari & Barbyſæ fluminum, orum uterque paulò ſupra eandem anitiem fluit ab altero ſeparatus pro- ontorio longo & acuto : id exiſtimo

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

eſſe, quod Dionyſius Drepanum voc
A tergo, inquit, Semyſtræ, paulò ſu
fluminum oſtia initium circumfle
in alterum latus Sinus Ceratini eſt
promontorium Drepanum inflexu
cujus cacumen acutum appellàrunt
colon, hoc eſt, Bubulcum, grata mer
ria proſecuti indicem, ex hoc loco
culatum Vrbis conditorem corvum.
his Dionyſii verbis adverte, quem is
pellat Barbyſem, Suidam, reliquos
recentes ſcriptores ſcribere Barbyſſi
quàm rectè, fides ſit penes emenda
codices. Barbyſe nomen adeò jan
ignotum eſt etiam accolis, ut aliter
pellare Byzantini neſciant, quàm Ch
taricon fluvium ab officina oſtiis flu
num propinqua, ubi chartæ conti
explanantur: ruſtici, qui accolunt e
fontes, hunc nominant *Pectinacori*
à vico ita nuncupato illius fontibus
cino. Longus eſt circiter quindec
miliaria: lenis adeò fluit, ut in neutr
partem moveri videatur, adeoque p
fundus, ut pontibus etiam tota æſt
tranſeatur. Eadem eſt ejus latitu
ſpatio ferme decem miliariorum:
quo quidem ſpatio Euripi ab eo deriv
omni anni tempore præcipites verſa
molas moletrinorum ſexdecim. Fl
per mediam vallem planam & p
t-

ſem, ut à fontibus uſque ad oſtium
erpetuum pratum, cujus maximam
tem Rex poſſidet. Quæ quanta ſit,
jectare etiam abſens potes ex qua-
gentis agricolis Chriſtianis, quos,
illuc profectus eſſem, offendi uno
ine diſpoſitos herbam ſecantes, qui-
præerant Turci quinque equites,
o pedites, opus urgentes: totidem
drigas fæno onuſtas inveni, ſingu-
uno pare boum tractas, quatuor ro-
ſuſtentatas, poſterioribus majori-
, excelſioribusque ad excipiendas
ores. Incidi item in Geniſarios, qui
citer trecenti emiſſi dicebantur ad
ligendas fluminum & lacuum nym-
æas, quibus Barbyſes & Cydarus
undant, quibusque regiæ potiones
nt Regi uſitatæ, ut Chriſtianis vino-
tæ. Sed redeo ad Barbyſen. Primò
Septentrione ad Meridiem aliquot
iliaria procedit, deinde varios flexus
icit, nunc ad ortum æquinoctialem,
nc ad hybernum, nunc inter ortum
Meridiem, tandemque ſpatium qua-
or miliariorum progrediens ab ortu
ſtitiali ad occaſum hybernum, exit
Sinum Ceratinum. Illius vallis per
fractus normales, ſimiliter ut Boſpo-
s, pergit, quem habet parallelum:
a ut ſi is porrigeretur uſque ad Pon-
tum,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

tum, ut quidam ipſius vallem po
dicunt, Inſulam efficeret Barbyſe
Boſporus. Qui ab illius oſtio pro
ſcuntur ad ejuſdem fontes, viden
lum à ripa dextra duos fluvios acc
re, utroſque venientes ab ortu S
tota æſtate perennes: unum in m
curſu, alterum paulò infra ſuos fo
perlucidum, etiam totam æſtatem
las verſare valentem, quem ſcript
vocant Hydralem: nunc ejus nom
ignorantes, alii appellant Belgrad
à vico prope ipſius ripas ſito; alii
men nominant Camerarum, à fo
cibus, quibus ducebatur Conſtanti
polim. Hunc enim Andronicus
excelſis fornicibus, opereque ſubte
neo in Vrbem perducere aggreſſus
cùm, ut cætera Vrbs aqua abunda
tum maximè hi, qui habitarent c
Blachernas, ubi cogitabat magnu
nymphæum conſtruere, ut ibi h
tantes copioſiorem aquam habere
at morte interceptus, opus reliquit
perfectum, quod poſteri Reges ab
vere neglexerunt, ut opus nimiu
ſumptuoſum; ut etiam Iſacius R
qui Andronicum & regno, & vita
vavit, turrem & palatium, quæ
dronicus ad ſeceſſum temporis æſ
prope fornices fluminum ædificave

[...]holitus fuerit, hoc pulcherrimum
[...]um Andronico invidens. Hac æ-
[...] prope fornices, quos dixi trans-
[...]ſos ſecare Barbyſem, vicus eſt, quem
[...]gon vulgò appellant, etiam ſi jam-
[...]dem ibi nulla turris, nullum pala-
[...]m ſit, tamen olim fuiſſe Pyrgi inco-
[...]dicunt, ſaxaque effoſſa ex funda-
[...]ntis murorum ſe vidiſſe teſtantur
[...]iſum nomen Andronici habentia.
[...]n Hydralis influit in Barbyſem for-
[...]ibus diruptis, quibus Conſtantino-
[...]lim ducebatur. Cydarus fluvius,
[...]em vulgò *Machlenam* appellant, ſi-
[...]liter, ut Barbyſes fornicibus trans-
[...]rſis ſecatur, Hydralem, & Barbyſæ
[...]rtem Conſtantinopolim ducentibus.
[...]ngior quidem eſt, quàm Barbyſes,
[...]l minor, ſimiliterque fermè, ut Bar-
[...]ſes per anfractus fertur, à quo velut
[...]tè parallelo curvo ipſe curvus diſtat
[...]rio quidem intervallo, ſed perpe-
[...]o collino inter fornices utriuſque
[...]tente in latitudinem circiter qua-
[...]or miliariorum. Vario etiam curſu
[...]ogreditur. Nam à fornicibus, ultra
[...]as non progreſſus ſum, vidi ipſum
[...] occaſu ad ortum Solis tendere, de-
[...]de flecti ad Meridiem: poſtremò am-
[...]ius duo miliaria à Septentrionibus
[...]d Meridiem proficiſcentem influere

in

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

in Sinum Ceras. Quamobrem Dion
ſium, cùm ait Cydarum venire ab
caſu æſtivo, intelligere non oport
cùm intervallo circiter duûm miliar
rum oſtio propinquus accedit.

Cap. IV.

De locis appellatis Mandris, & Dryi, de luco Apollinis, & ponte Philippi de cubis Canopi.

POſt Buculam, inquit Dionyſius, ſu
loca nuncupata Mandræ, & Dr
ille quidem à loco quieto & tecto, n
ri enim tranquillo alluitur. Drys ve
habet lucum Apollini ſacrum. Poſt pr
montorium eſt longus ſinus Aule
appellatus. Id promontorium à
ptentrione clauditur valle Barbyſæ;
Meridie, valle efficiente ſinum longu
quem Dionyſius appellat Auleona, c
jus ora lunata patet in longitudine
mille & ſeptingentorum paſſuum,
qua media eſt Regis viretum inſinu
tum in imam planitiem vallis à Septe
trionibus clauſæ promontorio elato
paſſus circiter octingentos, quoru
imi trecenti valde declives, reliqui
niores. Dionyſii ætate puto imam va
lem, in qua nunc eſt Regis viretu
fuiſſe paluſtrem, & partem ſinus A
leonis, ſive Aulonis, cujus è regione
ult

…iore littore fuit locus nominatus
…ſtra. Poſt Auleona Dionyſius di-
…ſſe pontem Philippi Macedonis o-
…quo ſinus Cornu trajiceretur. Phi-
…s enim in vadum ſaxa dejecit, eo-
…que multitudinem ſupra vadum
…mulavit multis operibus, ut pon-
…ommoditate uti poſſet abundè ad
…meatum terreſtrem. Nam claſſe
…ntiis par non fuit, multo mari im-
…ntibus. Iuxta hunc pontem fuit
…i heroïs ara, & locus leniter cir-
…flexus ad capiendos piſces recepta-
…m, & locus, qui dicitur Neosbolos;
…t novus jactus. Inter promonto-
…, quo ſinus prius pergens ad occa-
… flectitur ad ſeptentriones, interque
…m Aibaſarium ſupra aquam pau-
… extantia videntur æſtate pilarum
…damenta, quæ an ſuſtinuerint pon-
… Philippi, an aliorum, judicare non
…um. Hoc unum duntaxat poſſum
…Dionyſii verbis elicere, vel in illarum
…, vel propinquo fuiſſe pontem Phi-
…i. Ante trecentos annos fuiſſe pon-
…, vel in prædicto, vel propinquo,
…et ex Tzetze, ut alibi dicetur. Nam
… mille annos fuiſſe pontem ſubli-
…n oſtendemus in antiqua deſcri-
…one Regionum Conſtantinopolita-
…um : qui omnes bellis ſubſecutis
everſi

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

everſi ſunt. Mechmetes Rex, qui C
ſtantinopolim cepit, ut Vrbem ſtri
obſideret, pontem effecit à contr
continentis regione appellata τ̃
μαρέιων, ad Vrbem ferentem doli
gneis inter ſe aptè colligatis & firm
ut trajicere poſſet milites ab exer
obſidente Sycas, ad Vrbemque, ut
undique obſideret. Iam verò in li
re, quod modò deſcripſi à loco ap
lato Mandris uſque ad aram Nicei
rois, percipitur ex Procopio fuiſſe t
plum Anthymi martyris, cùm ait, I
ſtinianum in clivo arduo ad finem
nus ædificaſſe ædem divorum Co
& Damiani; in alteraque Sinus p
templum, ubi nullum prius fuerat
caſſe Anthymo martyri ſecundùm
nus oram, ubi maris fluxus templi
pidines alluit jam mitigatus. Non e
cum fremitu murmurantis maris a
lius ſaxa frangitur, ſed jam molli
lenis, tacituſq; accedit ad id templu
magnam altitudinem editum, lapid
decore, auroque ornatum. Nunc n
extant illius veſtigia; neque quiſqu
reperitur, qui, in quo loco id fueri
majoribus audierit, aut legerit.
potius omnes prorſus ignorant ull
templum in hoc littore fuiſſe. A p
montorio, quo dixi Sinum incur

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

ſeptentriones, incipit flexus longus,
molliter curvatus; finitur mucrone
veti regii ab Abramo Baſſa conſiti. Hu-
jus flexus ora ædificiis plena eſt, &
ruinis laterculorum coctilium & cru-
dum, cum in multas inſinuata valli-
culas, tum penitius in vallem divæ Pa-
raſcevæ longam duo miliaria, cujus ima
extremities attingens ſinus oram, lata
quadringentos paſſus, deinde ſtatim
angitur in ducentos, ſenſimque an-
guſtata attollitur in clivos. Clauditur
duobus collibus; uno exædificato ab oc-
caſu, treis tumulos emittente, qui in
Sinum eminentes efficiunt duas valli-
culas: ab ortu Solis includitur altero
colle ex tribus lateribus, pleno ædifi-
ciorum, uſque ad oram maris, ut me-
dia ædificiorum partes ſublicis ſuſti-
neantur in Sinus vadum defixis. In
ima valle olim fuit templum Pante-
leemonis juxta fontes rivi perennis, o-
lim in Sinum influentis: nunc partim
derivatus eſt opere ſubterraneo in pro-
pinquum Regis viretum; partim in bal-
neum, & hortos ſub vallem ſubjectos
conſumitur. Ne quis miretur, ſi illum
jam non videat ſupra terram fluere,
talem Dionyſius informat, deſcribens
hæc loca: Circa, inquit, locum re, &
nomine Actinen, ſunt cubi, Canopi, &

fontes: valde enim locus irriguus
Cubi autem ſunt inſignia Perſicæ
ſtoriæ: huc enim nonnulli deſcen
bant ad animorum remiſſionem, &
dos, ut amœnitate littoris perfruer
tur. Canopi nomen invenit à ſimili
dine delitiarum, quæ huic loco eſt c
Ægyptio Canopo. Ciſon fluvius, h
oram ſecans ſinui nomen dedit. F
perennis, ſed haud navigabilis eſt. F
quidem Dionyſius: quem miror ex
quòd ait, non eſſe navigabilem, c
jam tam exilis ſit, ut ad irrigandos h
tos totus conſumatur. Itaque arbit
partim terræ motibus, quibus obno
eſt regio Conſtantinopolitana, par
ſubterraneis ſubductionibus in regi
hortum attenuatum eſſe. Nunc in h
loco vicus eſt longus, aquis abunda
quò Conſtantinopolitani frequen
ſecedere ſolent, ut maris & terræ d
tiis fruantur. Rectè appellatus hic lo
Cubus Canopi, ſive quia Ægyptior
Plato *κυβείαν* inventum eſſe dicit;
Canopum mollioris remiſſionis Æ
ptiis ludus erat; ſive quia Byzantii
loni Attici mores ſequebantur Atti
rum, unde oriundi erant. Attici er
maximo ſtudio *κυβείαν* amplecteb
tur, ut etiam in ædes ſacras congre
taxillis luſitarent. Hunc locum j

G

ci appellant Agian Paraſceven, n Imperatore Iuſtiniano divi Lau- ii appellatum fuiſſe exiſtimo, ab divi Laurentii in hoc ſuburbano ſtituta, quam Procopius antea igno- n & obſcuram, tradit Iuſtinianum lem & præclaram reddidiſſe, in ſi- a ſinus parte ſitam è regione divæ iæ in Blachernis. Nunc neutra ex- funditus enim utraque everſa eſt, ptis fundamentorum exilibus ve- is. Procopius obſcurè locutus vi- poteſt, cùm ait Laurentianam m in ſiniſtra ſinus parte ſitam fuiſ- neque addit, quorum ratione ingre- iumne in ſinũ, an egredientium: illam appellavi dextram, habens onem ingredientium, & naturalis us principii, quod naſcitur à Boſpo- non ab oſtiis fluminum, ubi Sinus tur. Vltra templum divi Laurentii copius ſcribit, Priſco & Nicolao di- ædem Iuſtinianum ex integro con- xiſſe, ubi Byzantii loci amore capti rimum verſantur, partim loci a- enitate ducti, partim venerantes di- rum ædem decoram, quam longè in um Rex vim impetui maris afferens ſtituit.

De Regio Navali, & de locis antiqui
quæ olim fuerunt, ubi eſt
nunc navale.

POſt vicum ſuburbanum Canopicu
ſequitur viretum regium; quod ol
partem fuiſſe Canopi exiſtimo, ex l
ſitu, & ex auditione ſenum, teſta
tium, priuſquam id conſitum eſt
Conſtantinopolitanos frequentes
ſecedere ſolitos ob loci amœnitate
Amplius decem ſtadia circuitu comp
ctitur. Ejus media pars poſita in ma
tima planitie, altera in colliculis & v
liculis ſylva cupreſſorum, arborumq
fructiferarum adumbratur, ut regia c
mus arboribus circumſita à præteri
vigantibus non perſpiciatur. Diſt
ctum eſt viis, & herbis conſitum,
ordine, quo cætera vireta, quæ cupr
ſos non obliquis ordinibus in quincu
cem diſpoſitas, ſed ſecundum vias h
bent directas in ordines rectos. Vir
ora maritima, parietibus clauſa med
angulatum mucronem agit, procurr
tem in ſinum, velut linguam, cùm n
tura, tum magis opere productum:
quo extremo ædicula in Sinum emi
velut ſpecula, ſublicis ſuſtentata, quib
velut clathris piſces ſubeunt in pi
nam proximam. Hujuſcemodi ædic

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

undique feneſtratas Turci *Sardaca*
ellare ſolent, quæ vel in locis emi-
ntibus, vel undique patentibus, ut
inediis domorum areis,aut in earum
ntibus velut Meniana conſtruere ſo-
t, aut quadrata, aut hexagona, aut
ogona, aut ligneis teſtudinibus, aut
niſphæriis præclarè laqueatis,& Per-
pictura collucentibus. Illa ædicula
tur flexus à nobis jam excurſus;inci-
que alter, finitus Sycarum Promon-
io. Receſſus intimus, abductus in
c medium flexum, cuneatus eſt; de-
e molliter dilatatur in longitudi-
n octo ſtadiorum, occupatam trire-
um regiarum ſicco Navali loculato.
enim triremes centum & tredecim
ridum ſubductæ exiſtunt, ut toti-
n ædificiis, velut loculamentis con-
uis ſeparentur, clauſis ab utroq; la-
e parietibus, tectum imbricatum ſu-
entibus à fronte,à tergo apertis,præ
habentibus Sinum, à tergo murum
udentem totum Navale. Is, cùm ve-
lem Byzantium,ex crudis factus erat
erculis, pòſt ex lapidibus cœmenti-
;atque inter loculamenta & murum
ditæ ſunt cellæ uſibus triremium ac-
mmodatæ; etiam addita ædificia ar-
mentaria, plumbo tecta. Supra Na-
lis partem, quæ pertinet ad occaſum,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

eminent colliculi, valliculis diſtinctib
cti ſepulchris Turcorum & Iudæor
A medio Sinus & Navalis flexu, v
naſcitur pergens à Meridie ad Sept
triones; cujus ima planities ad libel
æquata anguſtior non eſt quadrin
tis paſſibus; neque ubi in valliculas
nuatur, latior ſexcentis. Ejus mari
pars, attingens Navale, habitatur
quenti vico, quem vocant *Caßin*
ſam; à Satrapa, qui in eo loco am
thermas conſtruxit plumbo tectas,
rio marmore conſtratas. Reliqua v
planities tota conſita eſt hortis ub
bus. Per hanc mediam fluvius, ſed h
perennis, fluit. Olim perennem f
exiſtimo; nunc partim permultis j
bus puteis uſque ferè ad labrum ple
partim aquæductibus & terræmot
exhauſtus, curſum æſtivum perpet
nequit. Vallis latus, quod efficit c
Sycenus, editum in altitudinem ſep
gentorum paſſuum, tegitur ſepulc
Turcicis, quæ ornant ſtetæ lapideæ
virentes ſylvæ cypreſſorum. Alte
vallis latus ad Solis ortum pertin
proclivius quidem, ſed non altius q
dringentis paſſibus, continens ſe
chra Iudæorum, tecta aut menſis l
deis, aut carinatis operculis. Hæc v
cùm proceſſit quatuor ſtadia in lo

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

dinem, objectu duorum collium, ſin-
gulorum vicos ſingulos habentium,
dividitur in treis valles, pratis, hortis,
vineis cultas; quarum duæ extremæ ma-
jores, quæ in valliculas quatuordecim
interciduntur, deſinentes omnes in
curſum perpetuum, alias flexuoſas, alias
tortuoſas; id quod efficit Navale tutius
ventis ſeptentrionibus. Paluſtrem fuiſ-
ſe olim hanc vallem & nemoroſam,
conjicio ex Dionyſio Byzantio. Poſt, in-
quit, Cubos Canopi, eſt palus habens
radices ſub aqua latentes, claudens Si-
num, ubi eſt receptaculum piſcibus ca-
piendis aptum, ſaxis concavis ad ipſos
introitus obviam procedentibus, in
quæ delabuntur piſces noctis tenebris
errantes. Poſt paludem ſunt Chœragia
nuncupata, à rebus, quæ ibi fiunt, no-
minata; quoniam apri ex montibus de-
ſcendentes, ad hæc loca abacti, à vena-
toribus fraude capiuntur. Omne enim
ſinus latus vento Noto objectum, ſyl-
vis plenum erat. Ex his Dionyſii verbis
percipio, vallem illam paluſtrem fuiſſe,
nunc exiccata eſt, vel exædificationi-
bus, vel agriculturis, vel puteorum co-
pia, vel aquæductibus, atque omne Si-
nus latus vento Noto expoſitum, ab
arboribus nudum eſt, niſi manu ſatis.

CAP. V.

De Iſthmo Ceratini receſſus: de ſepul- Hippoſthenis: de Sycis, & del- Amphiaraï.

DEinde Dionyſius addit ſecund
locum,ad quem deſinit receſſus
ratini Sinus. Incipit Iſthmicum p
montorium apertam jam & mult
Propontidem proſpiciens, in quo ſep
chrum Hippoſthenis extat, heroïs M
garenſis, à quo locus nomé adeptus
quod Iſthmicum promontorium D
nyſius dicit: id intellige eſſe collem
quo nunc ſitum eſt oppidum, nuncu
tum Galata. Nam ſi à primis fauci
Ceratini Sinus lineam duceres ad ei
dem receſſum intimũ, in quo antè
regium Navale eſſe, intra lineam inc
deres collem Galaticum: ex cujus ju
proſpicientibus multa aperiturProp
tis. Poſt Hippoſthenem, inquit Dio
ſius,locus eſt appellatus Sycodes,à m
titudine & pulchritudine ficuum ar
rum: quidam curioſiores dicunt, p
mam ficum arborem ibidem natam
ſe. Locum hunc cùm declarabo, Sy
nam Regioné Decimamtertiam Vrb
oſtendam eſſe Galatam,quam olim p
mùm appellarunt Sycas, pòſt Iuſtin
nas: poſtremò Peram, ſive Galata

In

…e Dionyſius perſequens ſuum ana-
…m, ponit Amphiaraï delubrum,
…d Byzantii Megarenſium coloni
…ſtruxerunt, memoria & honore
…ſequentes Amphiaraum Oïclei fi-
…n. Amphiaraum cùm cæteri Græci,
…n Megarenſes honorarunt, Deum
…aberent: atque ab ejus ſolo, in quo
… humatus, oracula peterent.

CAP. VI.

… ædibus Dianæ Luciferæ, & Veneris Placidæ, & de loco Oſtreode, & Me…topo, & de ara Apollinis.

…Oſt, inquit, Amphiaraï delubrum
…eſt Syaphas locus, Auletes nomina-
…. Is unà cum aliis colonis Byzan-
…m deductus fuerat, cui Apollinis ars
…iquit nominis memoriam. Inde eſt
…los, is eſt jactus, ad piſcationem hy-
…rnam percommodus loci natura, in
…o eſt templum Dianæ Luciferæ, &
…eneris Placidæ: exiſtimatur enim lar-
…ri ventorum commoditatem, eosque
…rbulentos placare. Deinde eſt locus
…ſtreodes, à rebus, quæ ibi fiunt, no-
…inatus. Maris enim vadum oſtrea-
…m multitudine exalbeſcentium con-
…ratum fit perſpicuum aſpicientibus;
…axime in tranquillitate & quiete ven-
…rum. Hic autem locus ſemper alit,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

quòd impendatur, & in commune c
feratur. Eſt enim luxurioſis locus
nerationis oſtrearum, contender
cum earum piſcatione. Oſtreoda loc
excipit nuncupatum Metopon. I
ſub aſpectum Vrbis ſubjectum eſt: a
cit enim Boſporium Promontoriu
Nomen invenit à figura. Nam ex c
tinentis parte planum eſt terrenis
mulis; ex parte maris, declive & p
ceps: non tamen divini teſtimonii
pers eſt; etenim apud ipſum colitur
pollo. Ex his Dionyſii verbis ſcin
Metopon eſſe frontem ante Vrbis o
los poſitam, quam prius niſi cognit
habeamus, aſſequi nequimus, intra
oppidum Galatam, an paulò, an lo
extra Galatam fuerint templa Amp
rai, Dianæ Luciferæ, & Veneris Pl
dæ, & locus Oſtreodes. Cùm igi
nulla pars Europæ poſita ſit ante o
los Byzantii, nullaque rectè intuea
promontorium Boſporium, niſi co
naſcens prope portam Galatæ, cùm e
frons tota ſubjecta ſit ſub aſpectũ p
montorii Boſporii, patet illum eſſe
quem Dionyſius appellat Metopo
Græci hujus ætatis appellant *Acr*
[*Spantoninam aut*] *Spandoninam*. q
quàm ſit in conſpectu Byzantii, F
Soleimanus declaravit, cùm null
ali

n ob cauſam id uſurpavit longo vi-
, quàm ut in conſpectu ſuo colles
eret ſylva virenti veſtitos, & ut ex-
eret oculos id incolentium deſpi-
tium in clauſtrũ ſui Palatii in Pro-
ntorio Boſporio ſiti. Quale illud
n ſit, ſubjungam. Ex duabus parti-
mari alluitur, ab ortu Solis Boſpo-
à Meridie Sinu Ceratino: interiùs
eptentriones recedit, quàm collis
atinus, quem antiqui Sycenum ap-
abant: ut velut de induſtria cedere
atur colli Syceno. Ne illi aſpectum
s Orientis tollat, duobus cornibus
minet; uno in Sinus oſtium, altero
ortam Sycenam. Triplici latere de-
nitur, primo in vallem, qua claudi-
ab occaſu, quaque ſeparatur à colle
eno, vineis, hortis, ædificiis plena,
nenti in planitiem, quæ ante por-
Sycenam explicatur, in qua jacent
borum marmoreorum magni acer-
ſimulque magna multitudo machi-
um bellicarum, unde porta nomen
et: ubi thermæ & officinæ fabriles
lium machinarum bellicarum. Al-
um Promontorii latus demittitur ad
ridiem, totum objectum oculis ve-
is Byzantii, valde proclive, ut ejus
enſus gradibus, aut anfractibus mo-
ur: uſque ad mare pronum dejici-
tur,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

tur, ut littus ſit excelſum, præceps, p
ruptum. Lateris media pars intu
ſcit duobus tumulis ab infera parte
cipitibus, à ſupera explicatis in pl
tiem leniter aſſurgentem ad promo
torii faſtigium, porrectum in longo
planitiem. Ora maritima, ſub ho
tus ſubjecta, producitur in longit
nem mille paſſuum: quorum quad
gentæ Sycenæ portæ propinquio
patent in latitudinem quinquag
paſſuum, ubi communis ambul
ſuburbana platanis adumbratur, in
olim ædes Divi Conſtantini, cujus
perficies nunc non extat: duntaxat
dibus lapideis in fornicé ſubterran
Græci deſcendunt ad potionem a
fontanæ Conſtantino ſacræ. Reli
oræ maritimæ pars tota proclivis;
cepta via humano opere explan
Tertium Promontorii latus, ſimil
valde proclive & præceps uſque ad
tus, vergens ad Solis ortum, intu
promontorium Aſiæ Damalicum,
Boſporus contendens ad occaſum
ctitur ad Meridiem. Ex antedictis
paret, Metopon eſſe, aut totum P
montorium, aut ejus partem emin
tem in primas Sinus fauces, quam
gò appellant Acram Spandoninam.
totum Dionyſius intelligit, exiſtim

de-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

emus Bolum, templa Dianæ & Ve-
s, locumque Oſtreodem fuiſſe intra
em Galatam; eamque urbis partem
comprehenſam fuiſſe intra locum
odem, ut non videtur ex antiqua
ionum deſcriptione Vrbis, ponente
atere Galatæ meridianæ Sycenam
ionem, quæ etiamnum cernitur in
lia Galata propriis muris clauſa, op-
ta Conſtantinopoleos valli, in qua
eſt trajectus Sycenus, Galatæque
s vergens ad Solis ortum poſt Syco-
fuiſſe, quod incipit ab angulo divę
ræ, quo Sinus tendens ad occaſum
malem, flectitur ad occaſum ferè
titialem, quoque finitur receſſus,
hoatur à promontorio Spantoni-
, longus duo millia paſſuum, quo-
n octingenti intra urbem, jactus hy-
næ piſcationi aptus: videtur angu-
ſoli expoſitus, à ventis ſeptentrio-
us tectus, in quo hodie ſpectantur
e ædes ſacræ, quarum unam Franci
ellant Divam Claram: alteram
æci Photinen, quaſi Phoſphoron,
n ſine antiqua ratione, quoniam hîc
t ædes Dianæ Phoſphori, & Veneris
cidæ, quæ etiam Phoſphoros, ea eſt
cifera, nominatur. Nam primi illi
opagatores religionis Chriſtianę, quò
ilius nationes à cultu antiquorum

deo-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

deorum ad verum pietatis cultum
latim abducerent , veramque reli
nem illos colere aſſuefacerent , ſub
tiquis deorum nominibus nova in
xerunt Divorum nomina. Suidas
bit Conſtantinum Regem Romęor
filium Leonis Iſauri Iconomachi V
rem coluiſſe , eique humanas victi
mactaſſe in regione Vrbis Peræa
divæ Mauræ templum eſſet, quod i
molitus, locum effecit homicidiari
quem Mauram nominavit, in quo
cte pueros ſacrificabat. Exiſtimo i
ædem primò appellatam Phoſpho
à Diana Lucifera , deinde Photin
poſt Mauram. Vide, an ſit vitiatus
dex Suidæ , habens Sanctæ Mauræ
Sancta Photina. Nam cùm Icono
chus Conſtantinus imaginum cul
oppugnaret , veriſimile videtur æ
divæ Photinæ contumelioſe appel
Divæ Mauræ : nunc nemo eſt , qui
dierit , aut legerit in regione urbis
ræa divæ Mauræ ædem fuiſſe , ſed d
taxat Photinæ. Adde,quòd littora c
traria multa de paritate & ſimilitud
inter ſe contendunt , ut duæ Cyan
ut duo anguſtiarum fana, ut alia pl
que , ut littus Divæ Photinæ fort
ideo ædem Dianæ Phoſphori hab
quòd ſit è regione Phoſphorii portu

ci-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

rario littore ſiti, ex eo appellati,
illic Diana Phoſphoros lucem By-
iis attulerit contra Philippum Ma-
nem cuniculis Byzantium oppu-
ntem. Venus verò Placida non
modiùs collocari potuit, quàm in
littore, ubi Boſporus labitur placi-
& ſilens: in qua parte regionis Pe-
Conſtantinus Veneris cultor cole-
enerem meliùs potuit, quàm in an-
iſſima Veneris æde. Iam cognitis
ous Dianæ Luciferæ, & Veneris Pla-
:, & Metopo, judicare poſſumus
reodem locum fuiſſe inter ædem
æ Photinæ, & primas radices pro-
ntorii Spandonini; præſertim ſi id
um intelligit Dionyſius Metopon
: quamvis oſtrearum piſcatio fre-
ntiùs hodie exerceatut à Sycarum
ta ad finem promontorii Metopici,
ò ulterius ob vadum maris purga-
n & apertum, in quod ſparguntur
diſſeminantur quotannis oſtreæ in-
ræ, non, ut olim falsò acceperam,
iſæ atque diſruptæ. Tamen ante-
am eſſet littus ſubjectum ſub partem
pidi Galatę objectum Orienti, oſtrea-
n piſcationem copioſam præbere
tuit. Poſtea verò quàm hujus litto-
pars vadoſa ædificata eſt, pars quo-
ie, aut obruitur projectis oppidi pur-
gatio-

gationibus, aut frequentium nav[illegible] rum ſtationibus occupatur. Piſ[illegible] oſtrearum nunc minus exerce[illegible] hoc ſuburbano littore, etiamnu[illegible] albeſcente oſtreis ſua ſponte prove[illegible] tibus, non autem ſeminatis, ut [illegible] nantur circa promontorium Me[illegible] cum quotannis in hunc modum. [illegible] ſteaquam Græci à piſcibus ſanguine[illegible] ticipibus ſuam longam abſtinen[illegible] ſuſtentarunt oſtreis luculentis qui[illegible] ſed ſanguinis, ut ipſi putant, ca[illegible] bus, ex locis paulo remotioribus a[illegible] be naves oſtreis plenas ad hæc loca[illegible] ritima Vrbi propinquiora addu[illegible] atque in mare palis abjiciunt o[illegible] integras, non diſſectas, ut men[illegible] quidam monſtroſarum narratio[illegible] fictores in Italiam ſparſerant & [illegible] minaverant, ut me imprudentem[illegible] ceperint, ut vix cùm veniſſem By[illegible] tium, prudens factus, à peritis piſ[illegible] ribus diſſuaderi potuerim imperit[illegible] opinionem jamdudum confirma[illegible] Ex illa igitur ſparſione & diſſemin[illegible] ne fit, ut quotannis oſtrearum g[illegible] renovetur, luxusque morum Gr[illegible] rum redintegretur. Sin autem m[illegible] totum promontorium intelligit M[illegible] pon eſſe Dionyſius, ſed ſolam prom[illegible] torii linguam eminentem ſupra pr[illegible]

ſus fauces: tum conjectare poſſumus
eodem locum occupaſſe oram ma-
nam alluentem Vrbis latus Orienti
erſum, & radices promõtorii Span-
ini ſpectantes ad meridianam cœli
ionem.

CAP. VII.

Aiantio & Palinormico, & templo Ptolemæi, de Iaſonio, & luco Apollinis, & de aliis antiquis locis.

d redeo ad Dionyſium: qui à Me-
opo deinceps ita anaplum perſequi-
. Poſt, inquit, Metopon, eſt Aian-
n nomen adeptum ab Aïace Tela-
ne, quem propter quandam vatici-
ionem colunt Megarenſes, ex inſti-
o eorum, qui deduxerunt coloniam.
le procidens pręcipitium converſum
mare nominatum eſt Palinormicum
cunda applicatione. Poſtquàm enim
loniæ deductores ad eum locum na-
primò appuliſſent, ex eoque ſolviſ-
it, rurſus ad eundem locum reverte-
nt. Paulò ſupra præcipitium Palinor-
con exiſtit templum Ptolemæi Phi-
lelphi, quem Byzantii æque ac Deum
nerati ſunt, quòd ex ejus in urbem
imi magnitudine fructum magnum
cepiſſent. Etenim Byzantiis Ptole-
æus in Aſia regionem, frumentique

multas myriades, & ſagittas, & pec
nias dederat. Deinde eſt locus dict
Delphinus, & Charandas. cauſa non
num hæc eſt: Vir Chalcis nominat
genere Byzantius, ſcientia citharœdi
nullis ſummis citharœdis inferior, cū
Orthium carmen caneret, Delphin
ex pelago extitit, ſeque ad audiend
erexit cantilenæ impetum, maritin
oræ inſiſtens, extra mare eminens, aſ
ctum ſublimem gerens, ut vehemen
cantu impleretur, ob audiendi ſtudiu
nihil à vadi commotione læſus: cū
autem Chalcis canere deſinebat, D
phinus mare ſubibat, ad locumq; co
ſuetum redibat. Charandas paſtor
cola, ſive invidia, atque odio in Ch
cidem, ſive avaritia incitatus, Delphi
inſidiatus eſt ſenſim ad maris oram
labenti, eumque ſublimem accedente
interfecit: non tamen piſcatione p
titus eſt. Chalcis enim ſuum audit
rem magnifica ſepultura affecit, locis
nomina Delphinum & Charandam
impoſuit; illum donans honoris m
moria, hunc ignominiæ. Poſtea
Acra in brevem receſſum inſinua
Baſis ipſius & radix Petra in fun
Thermaſtis appellatur. Poſt hanc ipſa
littus Noto vento apertum nominat
Pentecontoricon à navibus quinqu
gin

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

ra remos habentibus ad littus id ap-
ſis. Scytham enim dicunt nuncu-
um Taurum ex ſuis ſedibus migran-
n huc appulſum fuiſſe, atque ad Cre-
n navigaſſe, Paſiphaën Minois filiam
raſſe : unde nata fabula amoris, &
lis ex ipſo procreatæ. Deinde ſuc-
t Iaſonium, ex eo nomen adeptum,
d Iaſon navigans ad Colchos, illuc
ulſus fuerit, ubi eſt nemus profun-
laurus plenum, araque Apollinis :
us autem longum, omne ventis oc-
tis & meridianis expoſitum. Vbi
à oſtendero Iaſonium eſſe vicum,
m Græci hodie vocant *Diplociona*,
rci *Biſitas*, facilius percipietur Aïan-
, templum Ptolemæi, Delphinum
Charandam, petram Thermaſtin,
tecontoricon loca ſita fuiſſe inter
topon & vicum Diplociona. Ea ut
gis perſpicua fiant, priùs pergo ex-
nere ſitum reliquæ oræ maritimæ,
m continuare intermiſeram ad pro-
ntorii Metopici mucronem præci-
em & præciſum uſque ad mare, via
ntaxat intermiſſa humano opere ex-
nata, jactis in mare vadoſum & ſa-
ium ædificiis, aut molis ſubſtructio-
us, ubi finitur longus flexus à pro-
ntorio Clidio inchoatus. Ab illius
ur mucrone ſeu roſtro paſſus tre-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

centos progreſſus, incidi in vallem
videntem Metopicon promontor
à colle, in quo eſt ſuburbanum A
Baſſæ, cujus imæ radices marit
porriguntur in paſſuum longitudi
circiter octingentorum: quorum p
quadringenti maritimam habent
nitiem patentem in paſſuum circ
quadringenta latitudinem. Suprà
pendent clivi, imi quidem præcipit
ferè directi in altitudinem ferme ce
nûm paſſuum : inde à medio coll
ſummum verticem exiguè proni: a
liqui quadringenti planitiem ma
mam non habent, ſed clivos à ma
ſupercilium collis præcipites ; exc
imam planitiem valliculæ mediæ i
clivos interjectæ, quæ medium A
viretum, perennibus fontibus irrigu
ſecans, cingitur duobus tumulis pr
pitibus & præruptis, altero emin
ſupra Scalam commercii, ubi fu
menta videntur antiquæ molis, par
ſub aqua deliteſcentia, partim ſ
mare extantia, quæ piſcatores vo
Caridata: neſcio an quaſi fortaſſe C
randam à Dionyſio nuncupatam.
tero tumulo præcingitur uſque ad m
præcipiti atque imminente in vall
qua à ſeptentrionibus clauditur,
juxta littus ducentos octoginta paſ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

.. à ſeptentrionibus clauſa colle radi-
..præcipites agente, & propagante ad
..e uſque latas centum paſſus. Ab ea-
.. initio ora maris, quæ tendebat à
..montorio Metopico ad cœli partem
..diam inter Vrſam & Aquilonem,
..titur ad ortum æſtivum. Iam val-
.. & collem occupat regius hortus,
..uitu quatuor millia paſſuum com-
..cus, virens ſylva cupreſſorum arbo-
..nque frugiferarum, *Carabolus* voca-
.. à Satrapa illius conſtructore: quem
..nt piſcatores obruiſſe maris receſ-
.. inſinuatum in imam horti vallem,
..ctam à ſeptentrionibus colle, radices
..ruptas & ſaxeas uſque ad mare ſpar-
..te. Sub his radicibus Dionyſius po-
..re videtur petram Thermaſtin. Nam,
.. ipſe ait, hæc Acra inſinuabatur in
..vem receſſum; & poſt eam littus
..Noto vento apertum: quæ aut ex-
..a eſt; aut, ſi nunc extat, non agno-
..tur. præſertim ſi Dionyſius Acram
..n intelligit eſſe promontorium, ſed
..npliciter oram maris, quæ tota ab
..c loco ad collis Metopici promonto-
..am alluitur mari vadoſo, crebris pe-
..is ſupra aquam eminentibus inculca-
... Earum quænam ſit Thermaſtis,
..ternoſcere difficile eſt, jam tot ſecu-
.. ora maritima immutata, aliis ſaxa

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

littorea exſcindentibus, aliis imos
lium clivos explanantibus, aliis ſi
vallium obruentibus. Hæc commu
tio me impedit, quò minus judicare
deam, an Palinormicon fuerit ju
collis Metopici promontorium, an
radices collis eminẽtis in Scalam co
mercii. Hoc unum arbitrari poſſ
Palinormicon fuiſſe ſecundum rad
alterutrius horum collium. A valli
regii Horti, ad quam conjectavi fu
Thermaſtin petram, ora maritima,
dirigebatur ad ſeptentriones, flect
ad plagam cœli mediam, inter ſolſti
lem & æquinoctialem ortum: in
plaga longi latique horti Roſtanni
ſæ, & Ænobarbi regiæ claſſi præf
ejusque ſepulchrum juxta littus ſit
circumcluſum ædicula rotunda
nente in convexum, tegulis plum
tecta. Ædiculam area quadrata circ
ſepta muris, platanis, & populis ad
brat: & ne maris fluctus mortuum
ratam ſubmergant, quem vivum
mergere non potuerunt, cùm aliis ſ
littus muniverunt, tum duabus
lumnis marmoris Thebæi terræm
collapſis, à quibus ſtantibus vicinu
cus proximus appellatus eſt Diploci
conſtitutus in maritima planitie, cu
plurima pars patet in latitudinem

d-

agentorum paſſuum, & ampliùs,
n inſinuatur in duas valles, quarum
ı diffunditur in planitiem ſeptin-
itis paſſibus longiorem, hortis col-
entem, fontibusque perennibus
imque collinis vineis, & agris fru-
ntariis cinctam, in qua eſt vicus Di-
cion, ubi olim fuiſſe Iaſonium, aram-
e Apollinis, & lucum profundæ lau-
conjicio cùm ex eo, quòd ſitus hic
us eſt in littore longo ventis meri-
nis, occiduisque expoſito, ut ait Dio-
ſius, tum ex ejus ordine narrandi
te dicta loca, & conſequentia. Lo-
m, ubi fuit ara Apollinis, & magnus
cus laurorum, vero proximum vide-
r eum fuiſſe, quem poſteri appellà-
nt Daphnen, cujus meminit Stepha-
ıs. Daphne, inquit, inſana, portus eſt
xta os Ponti, in dextro littore con-
tutus navigantibus ad Pontum: in
aiſtro verò aſcendentibus ad anaplum
tat ſuburbium Daphne nuncupatum,
ıod etiam appellatur Sergium ex Pro-
pio, aliisque ſcribentibus, anaplum
ſe ad promontorium Eſtias, hoc dun-
ıxat aſſequimur, Daphnen ſuburbium
ſe inter Byzantium, & promonto-
um Eſtias: nulliusque ſcriptoris tra-
itione propiùs accedi poteſt ad cogni-
onem Daphnæ, quàm ex his, quæ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

modò Stephani & Procopii attuli.
verò Dionyſius ad ipſius notioné
aut quàm proxime perducit. Quiſp
fortaſſè objiciet, in hoc ſiniſtro la
fuiſſè item Daphnen Medeæ, quam
ſtea ex Dionyſio oſtendam fuiſſè i
locum nuncupatum Senem marin
& promontorium Eſtias, in valle
qua etiam nunc viſuntur rudera
Demetrianæ; dubiumq; ſibi atque
troverſum videri dicet, utra Dap
fuerit ſuburbium Byzantii. Mihi
propius videtur, Byzantios Daph
aramque Apollinis coluiſſè & freq
taſſe, quàm Daphnen Medeæ Phar
cidis. Cultus enim deorum loca in
frequentia efficere ſolet. Vt enim
tiochia Daphnen ſuburbium freq
tans effecit nobile & maximum
cultum Apollinis Daphnici; ita
zantium Daphnen, aramque Ap
nis frequenti cultu effecit ſuburb
in planitie Diplocionis ampla, cu
Vrbique vicina, mitibus & viti
collibus cincta, potiùs quàm in v
cula Demetriana anguſta, und
aſperis collibus circumcluſa, non
exædificata, longè ab Vrbe remot
quàm Diplocionis planities, in
potius credendum, quàm in valle
metriana, fuiſſe ſuburbium Daph
I-

:terea conjicio ex hiſtoria Evagrii,
rantisMammianum inſignem ſena-
em in Daphne ſuburbio conſtruxiſ-
Antipharon è regione balnei publici,
quo ſtatuta eſſet Mammiani ænea
:ua. Antipharon appellatam arbi-
r, ex eo quòd ſita eſſet contra Pha-
n, quam Marcellinus dicit fuiſſe By-
atii in promontorio Chryſocera
ncupato, quod Dionyſius appellat
ſporium. Illa ſi fuiſſet conſtituta in
lle Demetriana, non Vrbi adverſa
ſſet, ſed prorſus ab Vrbe averſa, lon-
poſita extra conſpectum Vrbis im-
ditum intermedio colle excelſo Cli-
o appellato. Agathium hiſtoricum
burbanum habuiſſe in vico Daphne,
njicere poſſumus ex ejusEpigramma-
inſcripto in hortum maritimum:

Εἰς κῆπον παράλιον.

Ἵζον ἐμοὶ Δάφνης ἱερὸν κλέπτεις, ἐκτό-
θι Πόντου
Κείμενον, ἀγραύλου κάλλος ἐρημο-
σύνας·
ἐνθάδε γὰρ νύμφαι δενδρίτιδες, αἵτ'
ἐνὶ Πόντῳ
Νηρεΐδες, ξυνὴν θέντο συνηλυσίην·

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

Ἀμφ' ἐμὲ γὰρ μάρναντο· δίκασ
κυανοχαίτης,
Καί με παρ' ἀμφοτέροις μέ
ἔθηκεν ὅρον.

Si Agathii poëmata, quæ inſcri
Daphnica, nactus fuiſſem, ſcrutatu
ligenter eſſem, num à ſuburbio D
ne daphnica ſua poëmata appellav
Ex hoc Apollinis luco tripodem il
factum fuiſſe veriſimile videtur, c
Sozomenus meminit. Cum temp
Valentis Imperatoris, inquit, Hell
quoſdam in Philoſophia præſtantes
bitos, religionis Chriſtianæ increm
ægrè ferentes, ſcire ſtudentes, quis
lenti ſucceſſurus eſſet, omnibus va
nationibus exquiſiviſſe: denique tr
dem ligneum ex lauro confeciſſe
nominibus, & verbis, quibus ſoli
rant, peregiſſe, ut comprehenſion
terarum ſecundum unumquodque
mentum ſub machinatione tripodi
vaticinationis ſignificantium dem
ſtrarent nomen Regis. Cùm autem
inhiarent Theodoro Hellinicæ relig
nis, viro in aula regia præclaro, in re
litari eximio, Theodori nominis lit
rum compoſitio accedens uſque
delta decepit Philoſophos, ut qu
mox Theodorum regnaturum ſpe

re-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

r. Etenim hoc facinore patefacto,
o Valens exacerbatus eſt, ut juſſerit
nprehendi Theodorum & tripedis
ifices; imperaritque illum quidem
um exurendum, illos verò ſecuri fe-
idos eſſe: adeoque Valens effreni ira
rſit, ut etiam in eos, qui Philoſophi
n eſſent, ſed ſimili veſte atque Philo-
hi uterentur, cædes proceſſerit.

CAP. VIII.

De Rhodiorum portu, & de Archio loco.

Oſt Iaſonium lucumque Apollinis, Dionyſius anaplum continuans, po- Rhodiorum τ̃ περίβολον, ad quem dentibus naves alligabant Rhodii, etuentes maris tempeſtatem. Cujus, idem ſcribit, tria ſaxa ad ſuam æta- m ſervata extitiſſe dicit; reliqua per- ulta temporis vetuſtate cecidiſſe. unc Peribolon fuiſſe, ut exiſtimem eo loco, quem hac ætate piſcatores no- inant Rhodacinion, non modò no- inis ſimilitudo, ſed etiam Dionyſii rdo narrandi antecedentia & conſe- uentia me adducit. Hoc enim pro- rium habet imperitum vulgus, ut no- iina locorum, quæ non intelligit, im- iutatione literarum in alia nomina liquid ſibi notum præſertim ridicu- lum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

lum [ſignificantia] derivet. Dicax e
vulgus & ridiculum eſſe ſolet, pra
tim Græculum, quod omnia non
finire gaudet hac terminatione αι
quam literati ſolent attenuare,& d
nuere in *ion*,vel *arion*: ut ψωμὸς,
μιον, παῖς παιδίον, vel παιδάρ
vulgus ψωμάκιον, παιδάκιον: ſic
δίων νεῶν detorſit in ῥοδάκιον ν
Hæc quidem nimium fortaſſè min
tim excuſſa, ſed quæ indicent magr
depravationem antiquorum nomin
Iam verò quod Rhodacinion ap
lant, nihil aliud eſt, quàm ſaxum ſu
aquam eminens, ad alia ſaxa adnit
olim ad portuoſæ molis ſubſtruc
nem in vadum dejecta. Diſtat quic
aliquot paſſus ab ora maris, at ab Æ
barbi ſepulchro paſſus circiter ſexc
tos. Poſt Rhodiorum Peribolon Dio
ſius ponit Archium nuncupatum
cum campeſtrem, agri bonitate pra
tum,& vitium amantem, collibus c
ctum circumſurgentibus, ad mare p
cedentibus: per medium eorum fluv
deſcendit in maritimam oram moll
& profundam. Hunc incoluit Arch
Thaſius Ariſtonymi filius: qui cùm
hoc loco urbem condere pararet,
Chalcedonenſibus prohibitus eſt, n

tu

ntibus exædificatum locum contra
re. Archias illis, qui cum eo ſolum
viſſent, Aënon dedit habitandum,
oque nomen reliquit Archium. Ar-
as Thaſius etſi locum hunc terra ma-
præſtantem delegerat, tamen quòd
terita ſede Byzantii hunc locum ele-
et, non minùs cæcus fuit, quàm Ar-
as Megarenſis, quem Pomponius
la ſcribit condidiſſe Chalcedoniam.
hium locum, eſſe vicũ, quem nunc
eci Agion Phocam appellant, ſitus
ſe fert, conſtitutus in maritima pla-
ie vallis, in valliculas amplius quin-
diviſæ, patentis in longitudinem
s minus duobus millibus paſſuum;
latitudinem juxta mare circiter ſex-
torum: fertilis vitium & ceraſorum,
utroque latere collibus cinctæ pro-
mbentibus ad mare: per quam me-
m defluit rivus alveo prope oram
aris profundo, utrinque ingentibus
is munito: is æſtate etſi perennis non
it, tamen ejus gurgites perennes re-
nt. Bonitate terrę incolę dicunt hanc
llem præſtantiorem & fertiliorem
lle Diplocionica. Iuxta vicum nomi-
tum Agion Phocam, ſitum in illius
llis planitie, ora maris mediocriter
nuoſa portum efficit aſſiduis navi-
s frequentem. Ora maritima inter
Iaſo-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

Iaſonium & Archium media paſſ
millibus amplius duobus in longi
né patens explanata eſt, partim e
imis clivis collium impendentium
in magnam quidem altitudinem
rum, ſed præcipitem & penè direct
partim obruto oppreſſoque mari
vis Ænobarbi, qui brevi tempore
totam exædificarunt, portuoſa
effecerunt uſque ad marginem
magnarum navium capacem; p
tuaque ædificia, & continuos h
ſubſtruxerunt in mari vadoſo; m
partem intra ſubſtructiones inter
runt, quæ portus vicem præſtat,
ſcinæ crebræ piſcium frequentia
torum quotidie ſubeuntium, e
tiumque.

CAP. IX.

De Sene marino, & Parabolo,
Calamo, & Bythia.

DIonyſius loca oræ Boſporicæ
ſtræ proſequens, Poſt Archiur
quit, promontorium eminet, in a
dinem præcipitem abrumpitur
dens ad mare, fluctus maris den
violentos, quibus crebris verbe
excipiens. In promontorii verti
nex marinus ſtatutus eſt, quen
ajunt Nereum, alii Phorcyn, alii

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

ı, quidam patrem Semyſtræ, non-
indicem navigationis, & demon-
orem Iaſoni fuiſſe, ducemque an-
arum Boſporiarum. Quidam va-
atiades oraculum in ſomnio ſibi
m dedit poſteris colonis Megaren-
ı, oportere ſacrificare marino ſeni:
in hoc loco publicè colitur Senex
inus. Hunc Senem marinum ſta-
m fuiſſe in promontorio, quod
nulli Hiſtorici, atque etiamnum
us Græcorum appellant *Clidion*,
quor cum ordine Dionyſianæ nar-
onis antecedentium locorum &
ſequentium, tum ſitu oræ mariti-
, quæ ab Archio loco quadringen-
paſſus uſque ad Clidion progreſſa
lum promontorium, nullum littus
et, cui conveniat deſcriptio loci ſe-
marini, quàm promontorium Cli-
n: quod ut melius noſcatur, ſubji-
n, quale nunc exiſtit. Id præceps &
ruptum uſque ad mare excipit ſuo
crone fluctus, ictusque maris adeò
ementer, ut hi poſtremò ab ipſo re-
ſi, deferantur juxta Aſiam uſque ad
antium: littusque Europæum, non
plius excipiat fluctus Boſpori deſcen-
tes per anfractus, ſed à promonto-
Clidio velut clave claudatur, & pro-
atur, nomen adepto ex eo, quòd
Byzan-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

Byzantinis Boſporum claudere &
re videtur. Boſpori enim aſpect
urbe Byzantio ſurſum verſus juxt
tus Europæum navigantibus no
tet ultra Clidion, cujus clivus m
in altitudinem ducentorum paſſ
adeò pronus eſt, ut ſcandi non p
niſi anfractibus in latitudinem p
plus minus quadraginta paſſuum.
brevi cervice lata ſex paſſus dila
aſſurgens in altitudinem bis mill
ſuum. Ab Aquilone cingitur pl
inſinuata in vallem Demetrianan
altera parte cingitur valle, in ta
edita altitudinem, in quantam
promontorii jugum. Sed redeo ad
nyſii anaplum. Marino, inquit
vicinus eſt Παράβολος: is eſt
temerarius, nuncupatus à piſca
temeraria, incertaque, ob maris
ritatem inæqualem. Fluctus eni
ſcendens in littus aſperum, piſcat
efficit temerarias, parum voti co
tes, & ferè fruſtratorias. Dein
Calamus, & Bythias: ille à Ca
rum multitudine, hic ab alta prot
ne promontoriorũ circumſurge
nominatur. In ipſo eſt laurus M
Æetæ filiæ, planta, ut fama eſt.
parallelus eſt collis ſenſim ſupinu
clinans ad mare, nominatus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

s matris deorum. Ex his Dionyſii
is conſequimur, Parabolon, Cala-
n, Bythiam loca eſſe inter Clidion
montorium, & promontorium
dens vallem Demetrianam ab A-
one. Hæc duo promontoria ſinum
iunt leniter inflexum, in quo inſu-
ſeu ſcopuli, ſeu ſyrtes, quarum una
vadoſa & ſicca, arenoſa, paulum e-
nens ſupra aquam, ſtatio avium ma-
arum. In hunc ſinum deſinunt duæ
les, minor prima eſt, diſtans à mu-
ne Clidii quingentos paſſus, in quo
ervallo olim fuit Parabolos, nunc
edificatus eſt. Vltra valliculam ſe-
ngentis paſſibus confectis, incipit
ajor vallicula, habens contra ſe tur-
n vireti regii, in littore Aſiatico ſitam,
minatam Phylacen: deſinit in me-
um ſinus flexum, Demetriana nomi-
ata ab æde divi Demetrii ſita in clivo,
bi fons divo Demetrio ſacer, exilis qui-
em, ſed perennis, ſcaturit ex alto ſpe-
u concamerato hominum opere. In
alliculæ maritima planitie porrecta in
aſſuum longitudinem circiter octin-
entorum, exiſtunt etiam nunc pauci
alami, olim multi, à quibus locus no-
inatus fuit: deinde Bythias, à quo ar-
itror Bytharia, quorum meminit Eva-
rius, cùm ait Vitalianum uſque ad no-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

minatas Sycas incurſionem feciſſe: c
tra quem, in tentoriis verſantem ad
cas defixis, Rex miſit marinum Syr
Congreſſi igitur ambo exercitus (i
prora habens Sycas, hic Conſtant
polim) primò ſe continebant, de
poſt leves pugnas, inter duos exerc
prœlium navale commiſſum eſt c
Bytharia appellata. Fugit Vitalia
læſa prora, & magna parte exercitu
miſſa; reliqui fugerunt, ut nulli h
reperirentur neque in Anaplo, ne
circa Vrbem. Promontorium, quo
Aquilone vallem Demetrianam c
dit, ſaxeum eminet in mare, in
olim Baccam Iſidis fuiſſe puto. Id i
recedit, neque impedit mutuos aſpe
promontoriorum Clidii, Eſtiarum
ultra hoc promontorium eminenti
flexum admittentium amplius tria
lia paſſuum circuitu littoreo com
ctentem, intra ſe includentem duo
nus, Demetrianum & Michaëlium
viſos promontorio Bacchico.

CAP. X.

De vico Michaëlio, & de promon
appellato Eſtiis.

A Promontorio jam dicto progre
ſexcentos paſſus, perveni ad vic
Michaëlium, in maritima vallis pl

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

ritum , lata juxta mare quingentos
us, longa ſexcentos: inde ſupra ma-
rinam planitiem vallis mille & qua-
gentos paſſus in altitudinem erigi-
tota validè anguſta & proclivis cir-
cumſurgentibus collibus uſque ad fluvii
s valde pronis , excepta ſemita hu-
no opere facta. Summa dilatatur in
pestrem planitiem , ex qua naſcitur
ius æſtate exilis, ſed perennis,& qui
ni anni tempore fiſtulæ quincuncia-
fficere poſſet. Per mediam vallem
bitur ad vicum Michaëlium, quem
eci hodie appellant *Aſomaton* , ab
: olim nobili Michaëlis Archangeli
itis incorporei , quod Sozomenus
nſtantinum Magnum tradit extru-
e in Eſtiis aliquando nuncupatis, at-
: ex eo, quòd ibi Michaël Archange-
apparuiſſe creditur, locum dicit Mi-
aëlium appellatum eſſe juxta me-
m fretum Boſpori , ſitum in dextro
ere ex Ponto navigantibus Byzan-
m , diſtantem à Conſtantinopoli iti-
re marino ſtadia circiter triginta
inque, terreſtri circuitu ſeptuaginta.
a maritima , ab ortu ad occaſum
ocurrens , in qua dixi ſitum eſſe vi-
m Michaëlium , circuit ſinum inti-
um valde portuoſum , uſque ad mar-
nem magnarum navium capacem,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

quem colles undique tuentur ab om
bus ventis, excepto meridiano, qu
frangunt curſus rapidè incitati con
meridiem præcipitantes. Locum qu
Sozomenus appellat nuncMichaëliu
nunc Eſtias, Procopius appellat A
plum. Duo, inquit, erant templa
chaëli Archangelo dicata, inter ſe
poſita, Boſpori freto diviſa: unun
loco appellato Anaplo, in ſiniſtro li
re navigantibus ad Pontum Euxinu
alterum in contrario littore, quod
tiqui Προόχθȣς nominarunt, ex eo,
ſtimo, quia littus multum projicia
ex hac ora, nunc autem nomina
Βρόχοι, temporis longitudine, acco
rum inſcitia depravante nomina. H
duo templa cùm vetuſtate temporis
cerdotes proſpicerent ruinas editura
metuerent eorum caſu oppreſſum
à Iuſtiniano deprecabantur inſtau
tionem amborum ea forma, qua o
fuerat. Non enim ulla ædes ſacra æ
ficari nova, vel exoleſcens reædific
poterat, niſi ex pecunia regia, non m
dò Byzantii, ſed ne uſquam quidem
corum Romani Imperii. Rex his m
tus, utrumque à fundamentis dem
tus eſt; quorum alterum in Anaplo
ædificavit in hunc modum: Saxis in
ctis oram illam circumplexus ad teg

ı portum, littus maris in Forum
ſformavit. In hoc loco mare quie-
communicat applicationem navi-
quæ mercatoris ad ſaxa injecta ap-
ntis merces ex tranſtris navium in
am exponunt. Aula poſt mariti-
m Forum ante templum ſita eſt.
illic ſpatiantur, marmorum decore
ntur, & aſpectu maris fruuntur,
mmunibus auris excitatis tum ab
etu undarum, tum ex collibus im-
dentibus. Porticus in orbem ambit
plum, ſolùm ab Oriente intermit-
s ſacrum adytum. Templum mille
oribus variatur: tectum in tholo
lime effertur. Quis pro dignitate
us operis enunciare poſſet elegantes
umnas, & totius ædificii ſtructuram?
s marmorum venuſtatem, quibus
ri & ſola veſtita ſunt? quis auri mul-
dinem immenſam, circa omne
plum velut ipſi innatam, fuſam?
c igitur templum in Anaplo nuncu-
o in hunc modum Archangelo ela-
ratum eſt. In contrario littore pau-
n à mari diſtat locus natura quidem
nus, compoſitione verò lapidum in
um effertur. Hîc Archangelo con-
uctum eſt templum decore quidem
cellens, magnitudine verò primum.
ec ex Procopio addere volui, ex eo

quòd in editis codicibus Procopii
habentur, tum neceſſaria futura ac
clarationem contrarii littoris. Ho
templorum etiam fundamento
ſubſtructiones effoderunt, ut nih
his jam ſuperſit, niſi ut in oculis er
foſſæ & ſcrobes effoſſarum ſubſtruc
num. Hoc loco Procopius reſtrić
definit Anaplum, quàm Dionyſius
ſcripſit Boſpori Anaplum eſſe to
navigationem ab urbe Byzantio
Pontum Euxinum. Similiter Stepha
Anaplum ponit in dextro Boſpor
tere, cùm ait Chryſopolim eſſe pr
Chalcedonem in Bithynia, Anap
naviganti in dextra. Idem tamen
locis (ſive Stephani compendiarius h
molaus Grammaticus) reſtringit A
plum. Portus, inquit, mulierum eſt
ca Phidaliam inter Anaplum & C
ſthenium. Vbi intelligit, Anaplum
aut ad promontorium Hermæum,
apud Eſtias. Scholia in Dionyſium
ptorem orbis incerta, tradunt fre
Boſpori anguſtiſſimum inter Cicon
& Anaplum. Verùm ubi Ciconium
ſuo loco explicabimus. Sed ne quis
cipiatur inſcitia illius, qui in libros
zomeni edidit Elenchos, dum Mich
lium locum, quem Sozomenus dici
ſe in locis quondam nominatis Eſt

en-

rrat eſſe Soſthenium, procul inde
otum ampliùs duodeviginti ſtadiis.
ſtias alio loco eſſe non poſſe, ſtatim
nſtrabo, quàm ad promontorium,
idens ab Aquilone Michaëlium ſi-
n: ex Polybio. A promontorio, in-
t, Hermæo, (quod infrà oſtendam
nc appellari Neon caſtrum,) decurſu
ſpori convertitur in Aſiæ oram, inde
ſus in Europam ad promontorium
ias. Qui norunt Boſpori decurſus
erri per anfractus alternos Aſiæ, Eu-
pæque, planè illi ſciunt illos ex Neo-
tro deferri in promontorium Aſiæ,
i molæ verſantur; inde rurſus con-
rti in Europam ad promontorium,
o excipitur nominatum à Græcis
ega rheuma, cingens ab Aquilone vi-
m Michaëlium. Quale autem ſit Me-
rheuma, & promontorium Eſtiæ,
ionyſius Byzantius apertius declarat.
oſt collem ſenſim ſupinum, inquit,
romontorium protenditur multùm,
ortum inſinuans, craſſo præruptoque
cursu boreales maris ictus propul-
ans. Ab occaſu enim portum præbet
ufficienti magnitudine, protectum à
entis: reliqua promontorii pars exci-
it fluctuum vim multam, audacem-
ue, & ſimilem ſtatuæ virili: nunc enim
nare miſcet & convoluit in orbem,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

nunc impetus undarum in contra
partem impellit. Multas naves vi
nuſtas ſecundo vento currentes, re
ceſſiſſe, fluctu oppugnante ven
Rurſus verò ad ſaxa promontori
vertitur impetus undarum, & ex r
ctione velut avulſus & ſeparatus,
lago contra pelagum ipſe per ſe cur
urgetur: unde fit, ut nautæ neceſſ
beant iter pedibus conficientes, fun
naves trahere, in quas fluxus m
incurſans, nautas vi agit, & retrah
contrariam partem; metuſque & de
ratio ſubit, tanquam non iterum
tandum ſit: nonnunquam fluctibus
dentibus ad ipſa ſaxa crepidinis li
reæ contendunt contra fluctus, firm
tes remos ad cautes, & vim maris i
bent auxilio continentis. Poſtea v
quàm coloniæ deductores promon
rium Boſporium prætergreſſi, vider
magnam multitudinem Barbarici
ercitus tenere oram maritimam,
quam deſcendendum erat, occupâr
locum nuncupatum Eſtias, vacuum
cuſtodibus, & Barbaris anteverteru
Fuit enim illis compendiaria navigat
at Barbaris longus terræ circuitus,
ſinus. Demonſtrantur autem quæda
ſemitæ, impreſſiones in ſaxis canc
rum marinorum pedeſtri itinere ra

di

...imum fluxum prætereuntium. Hæc ...dé Dionyſius rectè narrat. Vidi ipſe ...ſaxa attrita longo cancrorum ex...ſu; ac ſi non vidiſſem, à vero remo...n non exiſtimaſſem, cancrorum for...bus duris poſſe atteri ſaxa, cùm aſſi...o pedum attritu formicas excavare ...es, viamque facere videamus. Quæ ...ancrorum itinere terreſtri Diony... ſcribit, Ælianus confirmat; ſed in ... Boſpori parte id fiat, non explicat. Thracio, inquit, Boſporo fluctus ra...i ex Ponto deferuntur, & anguſtiis ...ringuntur, ut cancros contra ve...ntes facilè evertere poſſint: quod ...m cancri præſentientes, poſtquàm ...pervenerunt, ſinguli in ſinuoſo quo...m loco ſe tenent, ſimul & reliquos ...ectant, deinde in eundem locum ...ngregati, adrepentes per præcipites ...pidines, in ſiccum aſcendunt, & flu...um vim evadunt, iter pedibus con...ientes. Cùm autem hanc violentiam ...ibus prætergreſſi ſunt, rurſus per ...pidines in mare recurrunt. Adverte ...n modò hoc promontorium Eſtias ...pellari, ſed etiam magis propriè ma...imam planitiem promontorio clau...m, ubi vicus Michaëlius, quem Sozo...enus ſitum eſſe dicit in Eſtiis nuncu...tis, cui conſentit Polybius, cùm ante-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

dictũ promontorium appellat τὰ
τὰς ἑςίας ἄκρα καλέμενα. quę Per
vertit *promontorium Estiæ* : rectius
tiſſet *promontorium circa Estias* ,
Estiam , niſi hunc locum *Estias* in
mero plurium appellarent Polyb
Sozomenus , Dionyſius Byzantius.
cujus cauſis , quas affert , cur appel
tur Eſtiæ , veriſimilius videtur colo
deductores prætergreſſos promo
rium Boſporium , cùm vidiſſent m
mam multitudinem Barbarici ex
tus tenere oram maritimam , ad q
deſcendere ipſi conſtituerant , cla
appuliſſe in ſinum ſubjectum ſub
nitiem vici Michaëlici , quàm a
cuiſſe ad ipſum promontorium im
tuoſum. Ex antedictis jam manifeſ
eſt , promontorium Eſtias eſſe id
quod defertur fluctuum vehemen
curſus, quem Græci hujus ætatis M
ῥεῦμα propriè appellant , à max
fluctu totius oræ Europeæ: qui etſi
montorio refringitur , longeque &
lenter repellitur in contrariam
tem , ſæpe autem repulſus , ſæpius
ſus impellitur , urgeturque à con
venientibus fluctibus , ut eorunde
fronte, à tergo, à lateribus repulſo
colluctatio quædam vorticoſa vi

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

etiam nullis flantibus ventis, qui
o promontorio repercuſſi, atque
volutati facere ſolent vortices non
ò in terra, ſed etiam in mari. Ta-
hîc tanta eſt vis decurſus præcipi-
is Boſpori, ut rapido curſu ſemper
ſum ſecundum promontorium fe-
r, ut navigantibus ſurſum verſus
im ſit in terram deſcendendum,
ſque funibus trahenda: partim re-
adnitendum ad ſaxeam maris o-
.Neque modò Cancris iter pedibus
piendum, ſed etiam vidi Hamia-
piſcium impetu fluctuoſo gauden-
n celeritatem retardari: qui etſi ha-
s maximè internoſcere ſolent, ta-
nuſquam minus hamorum inſi-
deprehendunt, quàm hîc, fluctibus
editi: itaque frequentiſſimi ibidem
iuntur, reliquorumque piſcium gre-
fluxu retardati pigrè aſcendunt, ut
erdum ex terra, lapide, aut bacillo;
conto eos ex navi ferias, ac capias:
ſi tot, & tantas molas verſare poſ-
, quot moletrina collocari poſſent
ta promontorii radices Orienti ob-
tas, tamen non collocantur, ne im-
diatur navigatio. Nulla enim navis
ntibus ventis ſurſum navigare po-
t, niſi ex terra funibus trahatur, aut
lenti remigatione impellatur. Quale
autem

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

autem & quantum ſit Eſtiacum
montorium, quod tantos fluctus
cit, profectò non in magnam aut
tudinem editum, aut latitudinem
tenſum, ſed humili, non latiùs quac
gentis paſſibus, neque trecentis e
ſius, neque circuitu octo ſtadiorum
tentius, duos ſinus claudens, alter
Meridie, alterum à Septentrioni
illud ipſum duplici valle clauſum,
ra Michaëlica, quæ multò lon
quàm promontorium ipſum; a
tam longa, quàm id longum ex
Ab ejus radicibus Orienti objecti
longitudinem minus quingentoru
paſſuum protenſis clivi ſaxei attol
tur in altitudinem plus minus du
torum octoginta paſſuum: inde ju
planum, non excedens quingento
paſſuum longitudinem: in quo co
tuta ſunt moletrina ventis verſat
Reliquum promontorium totum
dique proclive eſt, excepta cervice
na quidem, ſed quaternorum paſſu
latitudinem non excedente, qua a
git in excelſum collem triplici clivo
preſſum, in paſſuum altitudinem
tum circiter duûm millium, clau
duabus vallibus, una deſinente in
num Michaëlium, altera in ſinum
quo poſtea Dionyſius ponit τὰς Χηλ

llis ſummo vertice extat luculenta na, lateritio opere facta, peren- optimamque etiam nunc aquam tinens in mediis ſubſtructionibus qui ædificii dudum diruti, unde vi- r tota ferè Propontis, & Boſporus zantio ad Daphnen inſanam, non diente excelſo promontorio Her- , quo ille excelſior exiſtit.

CAP. XI.

De locis nominatis Chelis.

Einde adjungit Dionyſius : A pro- montorio Eſtiaco flexus jam navi- onem quietam ſtabilemque efficit. Eſtias ſunt Χηλαὶ, nuncupatæ à ilitudine figuræ : harum quidem al- breviores, alteræ majores, ambæ portus exiſtunt : apud ipſas tem- n eſt Dianæ Dictynnæ. Hoc loco nyſius Scalas, ſive molis brachia ap- t Chelas, à ſimilitudine forcipum brachiorum, quibus portuum mo- calæque ſimiles eſſe ſolent, ſive ſint s in mare projectæ, ſive ſaxa in va- abjecta, ponticulorum vicem præ- tia, quæ Hellines à figuræ ſimilitu- : *Chelas* propriè appellarunt, poſteri ci *Bathra,* Latini *Scalas,* ſeu gradus ninarunt, ab uſu potius quàm à ſi- itudine ſcalarum nauticarum. Hæ ab

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

ab ſcandendo dictæ, nihil aliud
quàm trabes latæ inclinatæ, in grad
exaſperatæ; illæ verò planæ collo
tur, & plano pede adeuntur. Se
men ex illis ad naves quia velut gr
jacitur, ideò jamdudum inveterat
ſuetudine etiam ſcalæ nominantur
pravatè quidem. Nam primùm Χη
deinde Χαλαὶ à Græcis jam igno
tibus, quid ſignificent Χαλαὶ d
vulgi conſuetudine, quæ literas d
vare ſolet, *Scalæ*: ut jam Græco
vulgus ignoret, quid ſibi velint Χη
quid Βάθρα, ſed duntaxat novit
las. Quàm autem celebres olim e
hæ Chelæ, declarant piſcatores, q
tot oræ Boſporicæ nominibus vix
cula quædam retinentes, medium
fluxum Eſtiaco & Hermæo promo
riis clauſum etiam nunc appellant
las, quaſi Χηλὰς, cùm tamen in
ſinu nulla portus brachia, nullæ
ſunt publicæ, niſi breves paucis t
bus compactæ, parum in altum
jectæ, & quæ excipere duntaxat
ſunt parva navigia, quibus Rex, Reg
olitores deſcendere ſolent in ho
proximos fontibus perennibus
guos, virentes ſylvis cupreſſoru
plantisque fructiferis, ſitos parti

allis planitie deſinente in medium flexum, partim in ejus clivis emi-bus ſupra ſinum circuitu terreſtri nille & ſeptingentos paſſus com-entem, è quibus mille & quadrin-os occupant regii horti, mariti-oram attingentes. Scalę aut molis nia hîc conſtituta non fuerunt ad gendam portam [templi] à ven-nam utrimque excelſis montibus litur, emittentibus quidem ex ſeſe que valliculas in ſinum valde pro-& minimè montis dorſum pene-tes. Sed quòd ſinus intimus vado-t, ideò Χηλαὶ aſtructæ ſunt, ut è bus in alto ſtantibus pateret de-ſus ad templum Dianæ Dictynnæ, n in medio ſinus flexu: nam de-dendi alia, quæ cauſa fuiſſet, niſi plum Dianæ Dictymæ, [Dictynæ, Dictynnæ] quod piſcoſi Boſpori nulti piſcatores frequentabant, hac tidie ſurſum deorſumque tranſeun-Non enim, ut quidam exiſtima-, venatorum ſolis retibus, ſed etiam atorum Diana præeſt. Non enim o, cur ſi ſolis venatoribus Dictyma ret, Byzantii illi veteres non ignari, e Diana Dictyma appellata eſſet, templum ſecundum littus remo-à venatione poſuiſſent.

CAP.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

CAP. XII.

De promontorio Hermæo, & rapido [...] Boſpori : de Pyrrhia Cyone : de B[...] ſummis anguſtiis : de ponte Dari[...]

MOns dividens duos ſinus Chela[...] & Phidaliæ clauſus non mod[...] ſinibus, ſed etiam duabus longis [...] bus in hos ſinus deſinentibus, [...] cæteros oræ Boſporicæ montes ex[...] ropa in Aſiam longè prominet, & [...] montorium velut mucronem pr[...] in Boſporum projicit, ut Boſpori [...] tum cogat in ſummas anguſtias, u[...] dices maritimas uſque ad littus pr[...] propaget in longitudinem exceden[...] ter mille & quadringentos paſſus, [...] ejus cervix interjecta inter ſummas [...] les, quibus ipſe cingitur, latior no[...] ſeptingentis paſſibus. Ejuſdem l[...] meridianum, claudens ſinum Cheli[...] mari quieto alluitur : orientale [...] tertio anfractu ex ſeptem decurſ[...] fluctuum, quos antè dixi facere Bo[...] rum, cùm totum ferè inquietum, [...] maximè duobus locis, primò med[...] latus orientale transverſo impetu [...] cumſonante percutitur: deinde ad [...] dem lateris finem ſecundum arcem [...] poſitam arci Aſiæ appellatam N[...] caſtrum, in promontorii mucrone [...]

lius transverſus fertur, ſed rectus
ipitat rapido impetu, ut naves ſur-
navigantes juxta marginem oræ
edere cogat, & mordaciter urgeat,
ffus ille canis, à quo Byzantini lo-
hunc nominarunt Pyrrhiam Cyo-
, quaſi malitioſum canem. Laus
n comæ apud antiquos erat ruffus
r, ſed Comœdia poſtea hunc in
am partem vertit, ut jam apud Co-
os Pyrrhiæ & Xanthiæ appellentur
i malitioſi. Poſt, inquit Dionyſius,
næ Dictymæ ædem turbulenta eſt,
vehementer contento fluxu com-
ta navigatio. Locus autem dicitur
rhias Cyon, ut mihi videtur, à ſimi-
dine, quam habet mare hoc cum
e. Vt verò plurimorum obtinet ſer-
, à cane paſtoritio littus hoc circum-
ſante latranteque eos, qui violentia
tus juxta marginem littoris navi-
e haberent neceſſe. Ibi quoque mea-
freti arctiſſimus, dirimens duas cō-
entes. Ibidem etiam dicitur fuiſſe
rii tranſitus. Hinc enim Androcles
nius pontem junxit in Boſporo. Hic
us cùm alia præbet hiſtoriæ monu-
nta, tum ſellam in petra exciſam:
hac enim ajunt ſedentem Darium
ctatorem fuiſſe pontis, & tranſeun-
exercitus: quam Dionyſius Δίφρον,

Herodotus Προεδρίαν appellat. O
ſaxum moviſſem, quo Sellam Dari
venirem, niſi arcis cuſtodes non m
pedibus iter facientes, ſed etiam n
gantes ſcrutarentur, perennique vi
hoc littus circumcurſarent ſervi
rhiæ, acerbiores non modò ca
Pyrrhiis, ſed etiam odioſiores Pyrr
hominibus, de quibus olim perv
tum eſt proverbium, ſi quid mali
tingeret, deprecabantur Pyrrhæis
omnium vicinorum execrabili
Sella Darii jam non extat, exciſis
in ædificationes, aut oppreſſis, j
fundamento arcis totum littus c
pantis, quò Darii pons pertinge
Herodotus non meminit Sellæ D
næ in Boſporo exciſæ, ſed in Helleſp
to ſcribit Xerxi præparatam fuiſſe
poſtquam in media Abydo fuit, vi
voluit omnem exercitum. Erat e
illîc in clivo ſolium priùs factu
aptum ex albo lapide. Id enim
rant Abydeni Regio mandato, in
Rex ſedens ſpectavit exercitum
claſſem. Veriſimile eſt Darium ſe
tem in ſolio, ſpectaſſe exercitum t
euntem, cùm more Perſico reges
ſarum delectati ſint conſpectu ex
tus ſui, ut Xerxes Darii filius pug
etiam navalem commiſſam ad Sal

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

spectaverit etiam ſedens. Ex Æ-
o, qui in tragœdia nuncupata Per-
c ait:

ξης δ' ἀνῴμωξεν κακῶν ὁρῶν
βάθος.
ρας γὰρ εἶχε παντὸς εὐαγῆ στρατοῦ,
ηλὸν ὄχθον ἄγχι πελασγίας ἁλός.

que hac in re veriſimile eſt, imita-
fuiſſe Xerxem patris Darii ratio-
, præſertim cùm Darius Mandro-
haberet Darianæ gloriæ ſtudio-
, quem eſt vero proximum, in cli-
eminente ſupra pontem excidiſſe
um, cùm is ponte confecto à Dario
gnis præmiis affectus, ad vivum de-
erit totum pontem Boſpori, & Re-
Darium in regio ſolio ſedentem,
que exercitum tranſeuntem; eaque
icta in Heræo, hoc eſt, templo Iuno-
, cum hac inſcriptione ſuſpenderit,
licaverit:

πορον ἰχθυόεντα γεφυρώσας ἀνέθηκε
Μανδροκλέης Ἥρῃ μνημόσυνον
σχεδίης·
υτῷ μὲν στέφανον περιθεὶς, Σαμίοισι
δὲ κῦδος,
Δαρείου βασιλέος ἐκτελέσας κατὰ
νοῦν.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

In edito Herodoti Codice Μαν-
κλέης legitur; in quodam manuſcri
Ἀνδροκλέης quod nomen Græcis
tatum eſt & nobile; illud ignobile
prorſus paſtoritium. Quo loco fu
Ἡραῖον, cui hæc dicàrit Andro
non explicat Herodotus, an id
juxta Boſporum, an illud, quod i
Chalcedonem, & promontorium
cupatum Acritas ponit Menippu
Periplo Bithyniæ; an cùm Samius
Androcles, in loco Thraciæ appel
Ἡραίῳ à Samiis habitato, an in tem
Iunonis Samiæ, quod illuſtre Sa
Inſula habebat, eam picturam ſuſp
derit. Quod ſi Ἡραῖον fuit in loco,
Darius pontem junxit, ut veriſimil
detur, miror Herodotum, cùm
Locus Boſpori, quem ponte junxit
Darius, mihi, inquit, conjectanti v
tur medius inter Byzantium & Fa
in ore Ponti ſitum, cur non locum
minaverit Ἡραῖον. Neque Diony
Byzantius meminit, cùm cæteror
templorum juxta Boſporum ſitor
meminerit: at neque Hermæi me
nit, cùm ex Polybio Hermæum a
eſſe non poſſit, quàm ubi eſt Pyrr
Cyon. Hermæum Europæ, inquit
lyb

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

us, in promontorii eminentia qua-
m, juxta os Ponti, inter Byzantium
anum ſitum, diſtat ab Aſia quinque
lia, ſecundum locum ſtrictiſſimum
us oris Pontici, qua ajunt Darium
ite Europam junxiſſe Aſiæ, cùm
nſiret contra Scythas. Cenſerem in
ybio legendum Ἡραῖον, potius
àm Ἑρμαῖον, niſi omnes codices
lybii, quos mihi videre contigit, ha-
rent Ἑρμαῖον. Cur verò ita appella-
n, nemo ſcribit, an à templo Mer-
rii, an à lapidum acervo in viis dubiis
nſecrato, an à lapidibus quadrangu-
Hermæis nuncupatis, quales eſſe po-
erunt ſtelæ, quas marmoris albi Da-
us in hoc loco poſuit, in una incidens
eras Aſſyrias, in altera Græcas. Itaq;
ſtè potuiſſet Herodotus Darii ſtelas
pellare Hermas: ut Æſchines nomi-
at Hermas honoris cauſa excitatos
m inſcripta laude alicujus. Sic enim
t Æſchines contra Cteſiphontem:
edit populus Athenienſis eis honores
agnos, tres lapideos hermas ſtatutos
 porticu Hermorum, atque in ſingu-
s inſcripſit laudem illorum: deinde
arrat, quid inſcriptum in primo Her-
orum, quid in ſecundo, quid in tertio.
Denique omnes ſtelas lapideas, omnes

 cippos

cippos Hermas appellare poſſun
Tzetzes nobilis Grammaticus, &
exactiùs omnibus Hiſtoricis, Geo
phisque ſe Boſporum ſcire gloria
hunc locum non appellat Hermæ
ſed Heræum : cùm ait, Mandrocle
mius architectus, Boſporum Helleſp
tium navibus junxit, ſive circa Da
lim, ſive circa Heræum, idque Hero
tum ſcribere aſſerit. Equidem fa
Herodotum ſcribere, ut Androcles
pinxiſſet de ponte, & Dario, eju
exercitu, ea ſuſpenderit ad Heræ
ſed in quo loco id fuerit, Herodo
declarare nego. Verumtamen non
ſurdè, ut Tzetzem puto conject
Heræum fuiſſe circa locum, ubi Da
pontem junxit; ita abſurdiſſimè
biguum ponit locum, ubi pons jun
eſt, eſſe ſive circa Heræum, ſive c
Damalim. Qui ſi exiſtimaſſet, ut e
mare debebat, Herodotum verum
diligentem Geographum fuiſſe, ſi
rodoti hiſtoriam, quam citat, per
diſſet, nunquam Boſporum appell
Helleſpontium ; non confudiſſet
maria, quæ Herodotus tribus nom
bus dividit in Boſporum, Propo
dem, Helleſpontum ; nunquam
pſiſſet Darii pontem junctum fuiſſe
ca Damalim. Damalis enim, ſive b

lo

s ex his, quæ antea attuli, & poſtea
am, fuit in promontorio Scutarico
em ſtadia diſtante ab urbe Byzan-
ubi ſi pons junctus fuiſſet, alterum
tis caput aut attigiſſet Byzantium,
littus, ultra Peram ſitum, ubi Boſ-
us octo ſtadiis latior eſt. At ex mul-
criptoribus ſcire poterat, Darii pon-
fuiſſe in anguſtiis quinque ſtadio-
a; Herodotumque animadvertere
erat, cùm ait: Locus, ubi Darius
tem junxit, mihi conjectanti vide-
medius inter Byzantium & Fanum.
i rectè ſcribit Herodotus, qui non
Tzetzes ſe ſcire gloriatur, ſed ſimpli-
er dicit ſe conjicere: ubi revera me-
us non eſt, ſi Herodotus μέσον intel-
it in duas æquas partes diviſum. Nam
m Boſporus ſit longus centum vi-
nti ſtadia, oporteret locum, ubi pons
nctus eſt, diſtare Byzantio ſexaginta
adia, cùm non diſtet ampliùs quadra-
nta quinque ſtadiis, ut non mihi ſoli
detur, ſed etiam Straboni, qui ab an-
uſtiis uſque ad Byzantium numerat
uadraginta quinque ſtadia: cui acce-
it Sozomenus, inquiens, Eſtias diſtare
Conſtantinopoli triginta quinque
tadia. Ab Eſtiis ad promontorium
Hermæum conjicio rectam navigatio-
nem plus minus eſſe decem ſtadiorum:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

ſed Sozomenus non rectè Eſtias d
eſſe in medio Boſpori freto. Iam ex
tedictis deprehenduntur etiam illuſt
literarum monumentis, imperiti fu
Boſpori: in quorum numerum redi
re poſſem Euſtathium cum aliis lo
tum eò quòd nuſquam locum, ubi p
tem Darius junxit, nominare aud
cùm illi opportunitas frequens d
fuerit, præſertim ubi ait, Thracium B
porum Darium junxiſſe περὶ τὸ
ἱερὸν ϛόμα: qui ſi intelligit ſacrum
ut alii plerique, partem Boſpori in
duo fana ſitam, longè errat: ſin B
porum totum, profectò præ ſe f
ignorare nomen loci, ubi pons junct
fuit. Nam quid attinebat addere ci
alicubi ſacrum os, potiùs quàm ci
Hermæum promontorium, ut Po
bius clare dicit? Prætereo alia ejus l
ca, ubi propemodum neceſſitas eu
adducebat, ut nominaret Hermæum
præſertim ubi diſputat, quæ pars B
pori exiſtimanda ſit ſtrictiſſima: ali
ait exiſtimare, ubi ſunt anguſtiæ cir
Anaplum nuncupatum; neque decl
rat, in quo loco ſit Anaplus, cùm e
plicare debuiſſet ſe intelligere Anaplu
circa Hermæum, aut Eſtias. Quod
illius ſunt etiam ſcholia in Dionyſiu
quæ vidi antiquis literis ſcripta, tr

de

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

ra totius Boſpori fretum anguſtiſ-
n eſſe inter Anaplum & Cico-
, magno beneficio nos affeciſſet,
bis explicuiſſet, ubi Ciconium, ubi
lus: quod utrumque cùm ſit aut
tias, aut ad Hermæum, cur abſti-
b eruditis antiquisque nominibus?
Iornandi homini Gottho igno-
tolerabili ſcriptori rerum Gothica-
, in quibus tradit Darium navibus
alcedonia ad Byzantium tabulatis
eſſe Thraciam. Iornandes Boſpo-
non viderat, ac Tzetzes & Euſta-
s totam ferè vitam vixerunt apud
orum. Laonicus Chalcondylus in
ria, quam ſcripſit de bellis Otto-
orum regum, arcem in Hermæo
ontorio ſitam, quæ nunc à Græ-
ppellatur Neon caſtrum, id eſt no-
arx, ut propriè nominat *Λαιμο-*
ίλω, quaſi Boſpori fauces frangen-
, ita non rectè eam dicit ſitam eſſe
Propontide, cùm ex jam dictis con-
, illam eſſe juxta medium Boſpo-
n. Sed ut à quo, & quando hæc arx
ſtructa ſit, & qua ratione, ipſum
nicum audiamus: Ineunte, inquit,
o Mechmetes Amurati filius in Eu-
pa juxta Propontidem, ubi ex Aſia
guſtiſſimus Boſpori trajectus eſt in
ropam, ædificavit oppidulum Læ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

mocopien appellatum: hucque Aſi
Europæisque coactis, & partibus h
oppiduli tributim ædificandis datis
leriter opus confecit. Id autem effe
ut ſibi tutus ultro citroque trajectu
ſet, & ut ne occidentales homines
remibus ſe à tranſitu prohibere
ſent, resque in Aſia innovare: ma
etiam uſui hanc arcem fore ſibi in
ſidionem Byzantii proſpiciebat. Æ
cavit autem turres treis maximas
nium, quas vidimus: duas quidem
ſus continentem, tertiam verſus m
easque plumbo texit. Muri quiden
titudo craſſa eſt viginti duos pedes:
rium verò craſſior triginta pedib
Poſt autem quàm in hunc mod
ſpatio trimeſtri hanc arcem ædifica
ſtatim excurrit ſolum hoſticum.
eunte hyeme Turachanem miſit in
loponneſum: iterumque ineunte v
Mechmetes exercitum duxit in o
dionem Byzantii, quem trajecit an
ſtias freti, ubi prius in Propontide
cem ædificaverat Læmocopien, qu
in hunc diem Turcicum præſidium
gilanter tuetur. A ſolis Turcis hæc
colitur. Turribus ejus utuntur pro c
ceribus ad tuendos principes viros Ch
ſtianos in bello captos. Extra arc
ſecundum littus ædificia continuan

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

ngitudinem circiter quatuor ſta-
ım, habitata ſimiliter à ſolis Tur-
ubi ædes Mamethanæ religionis,
lnea publica, & aquæ ſalientes ſub-
neo opere adductæ. Iam ex antè
tis liquet, pontem Darii fuiſſe in
ſtiis Boſpori juxta Pyrrhiam Cyo-
, Hermæumque promontorium;
n qua parte anguſtiarum, conjectu-
elinquitur ejus, qui cum judicio
t Boſporum. Nam intervallum an-
iarum ab Europa in Aſiam obdu-
n tranſverſum patet circiter quin-
ſtadia: at ſurſum verſus ſecundum
rſus Boſpori in longitudinem cir-
r trium ſtadiorum directum. Di-
ſus eſt defluxus Boſpori. alicubi
n rapidior, alicubi ſedatior: in pri-
ſtadio pertinente ſurſum ſtrictior
, & ſedatior; at in aliis duobus ſta-
rapidior & vorticoſior. A porta
m Neocaſtri ad finientem latus o-
ntale angulum, quo promontorium
rmæum abducitur in occaſum ad ſi-
m Cheleum, fluxus rapidus eſt &
rticoſus, & minùs anguſtus traje-
ıs. Itaque Mandrocles nobilis archi-
tus evitare debuit vortices, & rapi-
ım fluxum. Vltra igitur Neocaſtri
rtam pons junctus fuit, non recta
a à caſtro Hermæo procedens ad ca-
ſtrum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

ſtrum Aſiæ, ſed obliqua paulò ſu
caſtrum ad locum, quem jam G
appellant Cormum, corruptè quaſi
conium, quod ex Anaplo Dionyſii
oſtendam, eo loco fuiſſe, quem n
appellant Cormum. Darii ponte
quamvis Herodotus non aliter de
bit, quàm duntaxat navibus junct
fuiſſe: tamen talem, qualem p
Xerxes Darii filius in faucibus H
ſponti junxit. Veriſimile enim eſt
lium ſecutum patris architectos,
ratio ſuadet melius fieri non potui
Dario, quàm aut à Xerxe in Helleſp
ti anguſtiis, aut à Romanis in Rhe
Euphrateq; & Tigri: fecerunt hunc
me in modum. Naves planæ à litt
ad littus contrarium, certum inter
lum diſtantes, inter ſe diſponun
quarum proræ contra decurſum c
fluentis directæ ſtabiliuntur anco
aut acervis lapidum, virga aut ra
circumtorto circumcluſis, in vad
dejectis, ex prora appenſis. Supra
ves trabes tranſverſæ immittuntur,
vigia colligantes & ſtabilientes, part
inter ſe, ne collidantur, partim ut a
ſuſtineant, tranſitum præbituras: p
terea duo validi funes, aut ferreæ
tenæ ſublimes ſupra navigia ex utr
latere ſuſpenſæ, una paulò ſupra p
ra

altera infra puppim ſucculis con-
in littore defixis ſtabiliunt naves,
tuentur contra ventos: à tergo,
nte, à lateribus trabes tranſverſæ
e defendunt. His præſcitis faciliùs
igetur dubia & perplexa Herodoti
ptio, cùm ait Xerxem, ubi pri-
pons, qui navibus junctus fuerat
elleſponto, diſſolutus fuit, indi-
m trecenta verbera mari inflixiſ-
oque vincula ferrearum pedica-
injeciſſe in mare, ut id tanquam
m conſtringeret, & pro uno pon-
os pontes ex trecentis circiter na-
fieri juſſiſſe, ancorisque firmari,
nmotæ manerent, atque à conti-
i ad contrariam continentem va-
imos funes contendiſſe unguibus
is, hoc eſt, quaſi ſucculis. Equidem
primum pontem puto non anco-
ſed lapidum acervis, non catenis,
funibus ſtabilitum, tempeſtatibus
lutum fuiſſe. Itaque Xerxem duos
tes poſtea feciſſe trecentis circiter
bus, totidemque ancoris ferreis,
licique catena ferrea ſtabiliiſſe.
que Græcos poëtas, Xerxis hoſtes,
bus Herodotus interdum ſeduci ſo-
deſignaſſe, cùm tragicè exaggeran-
trajectum Xerxis, dicunt Xerxem
oluto primo ponte trecenta verbera
Helle-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

Helleſponto inflixiſſe, hoc eſt projec
ne trecentarum ancorarum Helleſp
tum tanquam ictu percuſſiſſe, &
vincula ferrearum pedicarum injec
id eſt duplicem catenam, ut apud o
dum nuncupatum Zeugma ex eo, q
navibus ibi pons junctus diutur
permanſerit, duplici catena corrob
tus ferrea, quam ab ætate Alexandr
ſuam ætatem Plinius tradit extitiſ
pud Euphratem in urbe appellata Z
gmate, qua Alexander Magnus ibi p
tem vinxerat, cujus annulos, qu
fecti fuiſſent, ait rubigine infeſt
fuiſſe, carentibus ea prioribus. Cùm
Media per Meſopotamiam iter fac
mus ad Syriacam Beroam, quam n
vocant Calep, in arce Byrana ſit
Meſopotamia juxta Euphratem, i
Zeugma etiamnum appellatum, & H
rapolim, extabat ferrea catena:
antiquiſſimam eſſe dicebant, quæ
tot ſecula illæſa permanſiſſet, p
poſt, quàm hâc exercitus trajectus
diſſoluta eſt: alii dicebant, metu
ſarum, alii avaritia, ferrique attrit
tuſtate (quo attritiſſimo, opera qua
cuntur Damaſcena fieri ſolent) Tu
rum Satrapas adductos, catenam h
diſſolviſſe. Quæ, utrum eſſet illa, qu
Plinius commemorat, ſcire non po

tuſtam certè conjectavi ex annu-
o, quem vidi Beroæ, vetuſtiſſi-
u quidem, ſed penè totum rubigine
tem. Miror Pomp. Melam exag-
tem mirum, atq; ingens facinus,
em ex Aſia in Græciam peditem
a transgreſſum fuiſſe, Ciceronem-
1 immenſum Xerxis trajectum ex-
ntem: Xerxes, inquit, maria am-
vit, terramque navigavit: idem
oco: Maria pedibus peragravit,
bus montes: cùm mare Adriati-
tempeſtuoſum, intercedens inter
runtem & Apolloniam, ampliùs
;enis millibus paſſuum latius Hel-
nto, pedeſtri continuari exercitu
ibus jactis primùm Pyrrhus Epiri
cogitaverit, poſt eum M. Varro, cũ
ibus Pompeii piratico bello pręeſſet:
trumq; aliæ impedivere curæ. Rex
corum quoties exercitum trajicit in
m, paucis diebus poſſet Boſporum
ibus conſternere ponte ſuperimpo-
, totumque exercitum brevi tem-
trajicere, ſed utriuſq; Continentis
inus multos dies conſumere poteſt
xercitu tranſportando, quem pau-
navibus triremium ſimilitudinem
ntibus latis trajicit, ita accommo-
is, ut plano pede in navem, velut in
tem ex littore ingrediantur equi.

CAP.

CAP. XIII.

Περὶ τοῦ κλύδωνος ῥοώδους : De p
Phidalia , & Portu mulierum , ...
loco Cyparode.

POſt Pyrrhiam Cyonem Diony
ponit promontorii in directam
tudinem editi oram maritimam
ſum navigantibus arduam & difficil
prætervectis ob violentum coitu
utriuſque Continentis repugnan
anguſtè præterfluenti Boſporo. Flu
enim ebullit efferueſcitque contr
vorticibus non minùs, quàm lebes
ſubdito efferueſcere, flammæque e
ſu ebullire , æſtuoſoque ſonitu ſtr
ſolet. Itaque ora hæc à natura ſu
minata eſt ῥοώδης, hoc eſt fluctuo
his Dionyſii verbis, tum maximè e
cis antecedentibus , & conſequen
cognoſco eam oram eſſe , quam G
nunc vulgò appellant Φωνῆα c
ptè , quaſi Φώνημα , à vociferan
no fluctuum , qui ex contrario l
re Aſiatico rejecti , magno impe
medium incurrunt latus vergen
Solis ortum promontorii Hermæ
tumeſcentis in multos tumulos :
rum medio ex latere tumulus im
dens in oram maritimam nuncupa

Φ

ηµα, præcipitibus & directis rupi-
propendet uſque ad littus, excepta
n rupe humano opere excavata, ex-
lataque. Locus dictus Phonema
us paulo ampliùs mille (totos ferè
lificatos ſuburbanis ædificiis Læ-
opiæ) diſtat à mucrone promon-
Hermæi: totidem abeſt à ſinu Phi-
e, & portu mulierum: quem ubi
m oſtenderimus illum eſſe, nunc à
cis appellatum Sarantacopam, ſine
dubitatione aſſequemur promon-
um ῥοῶδες aliud eſſe non poſſe,
m Phonema, cùm inter Pyrrhiam
nem, & ſinum Phidaliæ ad nullam
itimam oram tantopere fluctus re-
ent, quàm ad medium Hermæi pro-
ntorii latus: quod etſi à medio uſ-
ad finem ſui mucronis decurſu Bo-
i incitato alluitur, nulla tamen
montorii pars tam apertis oculis,
m media percipitur circumſonare
rmure circumfluenti. Ab hac enim
te fluctus refracti reſonant, partim-
revolvuntur, partim juxta littus
rſum rapidi præcipitant, ut nautæ
ſum navigantes neceſſe habeant na-
n remorum contentione impellere,
ne deorſum retrocedant, contorum
nitudine ad littoris crepidinem ad-
i. Hunc fluxum, quem Dionyſius

tradit in medium promontorii la
efferueſcere, Polybius dicit in finem
teris ad frontem Hermæi promont
incurrere: cùm ait ſecundum alia
decurſum Boſpori ſimilem eſſe ob ſi
litudinem locorum, utrinque Bo
rum cingentium. Cùm autem incu
in Europæ Hermæum promontori
ubi oſtium Ponti anguſtiſſimum
patet ampliùs quinque ſtadiis, ubi
rius ponte navibus juncto Boſpo
tranſivit, tum defluxus in angu
coactus, velut plaga accepta à prom
torio Hermæo ſe vertit ad contr
Aſiæ loca, at plagam non accipit a
promontorii parte, ad quam I
pons junctus fuit, ubi duntaxat rap
defertur ſecundum littus, ſed l
amplius mille paſſibus à medio
montorii latere. At ferendus Poly
ut communis hiſtoricus geograp
res ipſas deſcribens, communiter i
ligit totum decurſum Boſpori à m
latere ad finem uſque, quem Dion
topographicè & propriè diſtingu
duos vehementes defluxus: unum
pellat ἄκρων ῥοώδην : alterum
rhiam Cyonem. Deinde, inquit
nyſius, promontorium prætergr
occurrit Petra, à natura, non ab h
num manu facta, colore albo, ala

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

litudinem aquilæ præ ſe gerens, & quam plantam pedis extendens, at- in alteram partem contrahens vel- ndicrum quiddam naturæ omnia antis, nominatur Phidalia, quam ias, dicere ne debeas Inſulam, an tinentem: illam quidem ob natu- , hanc verò ob vicinitatem. Qui- n ajunt appellatã eſſe Φαιδαλίαν, o, quòd primùm in ea piſcatio ap- at: alii dicunt filiam Barbyſſæ fuiſ- Cùm autem complexu venereo ſe cuiſſet cum Byzante, commotam ecundia ſtupri, & metu patris, ſe in re projeciſſe, atque periiſſe. Neptu- n autem progenitorem cùm miſeri- dia adductum, tum benevolentia generis, continentis magnam par- abrupiſſe, eamque in profundo de- ſſe, ac firmaſſe, poſteriſque Inſulam itam fuiſſe ſepulchrum Phidaliæ. us ab Oriente interiùs recedit pro- dus, & ſatis capax, brevi Continen- circuitu concluſus. In medium ſi- m deſcendit χιμάῤῥους. is eſt rivus bernus: nam ſumma æſtate deficit. hoc ſinu eſt portus Mulierum nomi- tus, ſive ex eo, quòd nihil offenditur que à mari, neque à continenti: non im minùs à fluctibus maris tutus eſt, àm à vehementibus ventis, terra pro-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

tectus: ſive ex eo ita appellatus eſt, q
abſentibus viris magnam multitu
nem piſcium hunc portum ingre
mulieres ceperunt. Hæc quidem
nyſius. Stephanus verò urbium
ptor aliam rationem adfert, cur Ph
lia, & portus Mulierum appelletur.
ca, inquit, nominatam Phidaliam,
lierum portus eſt, inter Anaplu
Leoſthenium, ubi dicunt Phida
uxorem Byzantis, unà cum mulier
uſque ad hunc locum eos, qui
Stræbo fratre Byzantis civibus viris
ſentibus urbem invaſiſſent, inſecu
fuiſſe, ac viciſſe, indeque portum
lierum nominatum fuiſſe. Suidas
bit: Cùm in palatio Heraclius ver
tur, appellato Heræo, præfectuſqu
ercitum collegiſſet, & navigiis pon
in Freti anguſtiis junxiſſet, ad lit
ſinus Phidaliæ trajecit, & per pon
Barbyſſæ ad Vrbem acceſſit. Præter
nemo meminit Portus mulierum,
Plinius. Sed ex tot portibus Boſ
percipere ex Plinio non poteram,
que planè ex Stephano, quamvis
dente illum eſſe inter Leoſtheniu
Anaplum: qui cùm non doceat,
Leoſthenium, ubi Anaplus, dub
mihi relinquebatur, quis in tam
tuoſo, tam ſinuoſo Boſporo eſſet

Mulierum; niſi tandem incidiſſem
Dionyſii Anaplum, ex quo aſſecutus
tum Mulierum eſſe inter Pyrrhiam
onem & Leoſthenium (quem poſt
endam eum eſſe, quem jam Græci
ellant Soſthenium) ſine ulla dubita-
ne aſſero ſinum Phidaliæ, & portum
lierum, illum eſſe, quem Græci no-
æ ætatis appellant Sarantacopam,
n inter Pyrrhiam Cyonem, & Leo-
enium nullus ſinus intercedat, in
em fluvius deſcendat, niſi Sarantoco-
s, ita nuncupatus à ponte ligneo,
adraginta ſublicis velut pilis ſuſten-
o, paſſus circiter trecentos longo,
o paludes tranſeuntur cannis plenæ.
c ſinus portuoſior & profundior à
ptentrione eſt, quàm à Meridie: pro-
dit ab ortu ad occaſum: illius receſſus
erior paulò ampliùs octingentos
ſſus circuitu littoreo complectitur.
efinit in paludes cannis plenas, in
as medias deſcendit fluvius ex valle,
æ à medio ſinus flexu pergit ad occa-
m. Vtrinque continetur arduis col-
us vitiferis, & pomiferis: paulò ſupra
ludes in duas ſcinditur valles, rectam
obliquam, utramque in multas inſi-
uatam valliculas, omnes refertas viti-
us & ceraſis. Ex recta valle rivus de-
endit perennis, ſpatio millium circi-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

ter trium & quingentorum paſſu
deinde aſſumpto exiguo rivulo ,
perenni , defluente ex obliqua val
dextram manum ſita , defluit in
des, parvus quidem, ſed tamen gur
habet omni anni tempore piſcoſo
fluit perennis etiam ſumma æ
contrà quàm tradit Dionyſius, qui
fectò hunc perennem dixiſſet , ſi
diligenter eum perſcrutatus fu
quàm alios non perenniores , n
majores, quos perennes eſſe tradit
de addit idem Dionyſius : Portum
lierum , continuò ſubſequitur l
κυπαρώδης, nuncupatus à cypreſſ
bore. Ad hunc uſque diem piſca
nomen retinuerunt. Locum enim
finitur flexus cœptus à Pyrrhia Cy
etſi in vallicula ſitum, cypreſſis qui
carenti, & tota conſita vineis, Cyp
ſon tamen appellant, diſtantem à
te , quo tranſiri dixi intimum ſi
Phidaliæ, circiter ſeptingentos pa
Poſt Cyparodem Dionyſius ponit
plum Hecatæ ſuper petram , quæ a
ſu ventorum fluctibus percuſſa v
reſonat. Circum enim ipſam flu
concitatus diffringitur: hæc verò q
tum in ſe ſuſcipit , tantum rejicit
crepidinem oræ maritimæ. Piſcat
hujus ætatis locum maritimum ſi

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

er Cyparodem & Leoſthenium ſi-
m appellant *Triviam*, Latino nomi-
, ignorantes Hecaten Græcum no-
n, longa Romani Imperii conſuetu-
ie aliquot Latina nomina uſurpare
uefacti. A vallicula Cyparode qua-
ngentos paſſus progreſſus ſum ad al-
am valliculam, ex qua uſque ad por-
m Mulierum totum littus excelſum
, atque præruptum & ſaxeum, in
o ferè toto videntur fundamenta an-
quorum ædificiorum. Inde ampliùs
tingentis paſſibus confectis per oram
aritimam leniter pronam perveni ad
nam tertiæ valliculæ planitiem, à qua
rciter ducentos paſſus abeſt ſinus
eoſthenii initium.

CAP. XIV.

De ſinu Leoſthenio.

SInus Leoſthenius ab ortu Solis ad oc-
caſum porrigitur in paſſuum longi-
udinem circiter mille & quadringen-
orum. Ejus latitudo varia. Prima enim
n oſtio patet in latitudinem paulò mi-
nus quatuor ſtadiorum; media non pa-
entior duobus ſtadiis: deinde ſenſim
coarctatur in ducentos: poſtremò in ſi-
nu intimo centum non attingit. Ex
tribus partibus excelſis collibus cingi-
tur: itaque undique ab omnibus ventis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

tutiſſimus eſt, etiam ab Oriente fla
bus. nam ſolſtitiales repellit cornu
teris dextri eminens in ſinus adit
reliquos Orientis ventos, ut debilio
facilè frangit ora Boſpori Aſiatica,
æditis collibus continetur: ac ſi in
dium ſinum vallis intimum penet
tamen ad portum non adſpirat ve
rum vis, ob flexiones vallium objec
que collium, quibus fit, ut etiam in
dio ſinu navigantibus is ex parte v
clauſus eſſe videatur. Valdè portu
eſt, ut naves admittat uſque ad ma
nem littoris, ob profundam altit
nem, ejuſdem latus dextrum, quod
differt à latere ſiniſtro: nam ſiniſtr
ab oſtio in longitudinem circiter
paſſuum habet littus excelſum, præ
& præruptum, inde per longitudin
quadringentorum paſſuum planit
intermittit anguſtam quidem, ſed h
tis & ædificiis plenam. Dextrum la
planitiem maritimam habet, ædif
admittentem, hortoſque, quod à G
cis habitatur frequenti vico, tam fer
longo, quàm ipſum latus longum
Turci intimum receſſum accolunt
quentiori vico, ſito in maritima
nitie vallis ab ortu Solis ad occa
excurrentis, cujus ima planities in p
torum paſtiones diffuſa, cincta utri

co-

bus vitium, aliarumque arborum
iferarum feracibus: à ſinu progre-
r librata paulò ampliùs bis mille &
ntos paſſus, nuſquam ſtrictior cen-
paſſibus, neque latior ducentis, in
; inde valles dividitur, utraſque
undem fere longas, ex quibus rivi
endunt, qui ſimul conjuncti, omni
i tempore perennes per mediam
is planitiem defluunt in medium
m intimum, emittentes profluen-
in alveo anguſtiore, exiguum qui-
, (ut qui ſumma æſtate circulum
lere poſſit haud multo patentio-
circuitu ſeſquipedali,) verumta-
major eſſet, niſi ex ejus fontibus
re ſubterraneo ad hominum potio-
& lavacra duceretur in vicum
ſthenium, per quem medium flu-
s partim ſalſus delabitur, auctus ex
eſſu ſinus octo paſſus in latitudinem
ens ſcaphis tutam ſtationem præ-
s. Sed ut & ſinus & fluvius magis
ſpicui & clari fiant, afferam ea, quæ
his Dionyſius ſcribit. Poſt templum,
uit, Hecatæ ſequitur Laſthenes, ap-
latus à viro Megarenſi Laſthene, ſi-
lis ſinui nuncupato cornu. Eſt inti-
receſſu paluſtri, & promontorio-
m eminentia, & profunda altitudi-
, quantum magna cum parvis licet
M 5 con-

conferre, ad introitum ſtrictus eſt, p
cedens autem valde dilatatur: tranq
lus & tutus eſt, circumdatus montib
quibus velut muris munitur con
ventos, in quem deſcendit quidam
vius perennis quidem, ſed navibus
acceſſus. In hoc loco Amphiaraus e
raculi divino præcepto colitur. Dio
ſius introitum ſinus appellat receſſ
intimum, cùm tamen introitus rect
appellaretur oſtium, adituſque, quo
ſporus ingreditur in ſinum, & quo
vigantes introëunt in portum. Sec
hac re ille ſimilis videtur magnis ſc
toribus, quos antè dixi introitum
ſpori appellare exitum, oſtiaque flu
num vocare capita. Quem Diony
appellat Laſthenem, Stephanus Leoſt
nium nominat. Leoſthenes notum
nobile nomen: Laſthenes ignobilius
& mĩnùs notum. Itaque mihi po
Leoſthenes, aut Laoſthenes legendus
deretur, niſi etiam Laſthenem, hoc
ſaxeo robore præditum, dici poſſe ex
nii colligi poſſit codice, habente *Caſt*
nem, pro *Laſthene*. Quidã Byzantini
die appellant *Sthenion*: alii *Soſtheni*
utriq; depravatè: in eodem errore f
recentes ſcriptores, inter quos eſt Le
tius Scholaſticus, aut qui hanc inſc
tionem ſcripſit in Leontii verſus:

Α

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

…λίου Σχολαστικοῦ εἰς εἰκόνα
…ὀρχηστρίδος ἱσταμένης ἐν τῷ
Σωσθενίῳ.

…μὲν Ἑλλαδίη Βυζαντίας, ἐνθάδε
δ' ἔστιν
…χε χοροστασίην εἴαρι δῆμος ἄγει.
…πόθι πορθμῷ γαῖα μερίζεται.
ἀμφότεραι γὰρ
…ντυχες ὀρχηθμοὺς ἤνεσαν ἡμετέρους.

…d autem Dionyſius Leoſthenium …n ſimilem eſſe dicit ſinui Cornu …llato; rectè addit, qua re ſimilis ſit, …pe profunda altitudine, circumclu… …e montium, receſſuque paluſtri : at …a diſſimilis videtur. Ille enim ſi… …s cornu cervino, hîc bubulo, quod … depravatè à medio retorquetur …ulum in lunatum mucronem, cu… …odi nonnulla habentur, quibus …erem machinæ bellicæ milites ge… … ſolent. Iure igitur Leoſthenium …ellare alterum Boſpori cornu poſ… …us. Nam poſt ſinum Chryſoceras …imus ſinus Leoſthenius, & tutiſſi… …s portus totius Boſpori maximè ſi… …oſi & portuoſi cenſendus eſt. Solus …ius meminit portus Senum, oram

Boſpori

Boſpori Europæam perſequens
modo: In Boſporo,inquit,ſinus Laſ
nes, portus Senum, & alter Mulier
Qui ſi rectum ordinem ſervat, Laſ
nes ſinus eſt portus Senum, cùm i
Laſthenem, & portum Mulierum
lus portus ſit, præſertim ſi honor
appellatus eſt ex eo, quòd ſenili co
lio uti viderentur, qui ad eum u
que tutum appellerentur; ſive ridi
ita nominatus, quòd debiles nautæ
iam navigia infirma eò applicare
ſint. Dicaces enim Boſporani
nulli, nihil cedentes Leoni, aut P
di Boſporianis, quos perfacetos h
tos fuiſſe legimus. Sed hæc conjec
non minùs incerta, quàm Plinius
certus in perſequendo recto ordin
corum. Quid ſi portum Senum co
ciamus eſſe ſinum divi Demetrii
eo, quòd claudatur promontorio
cupato Sene marino: at hoc incert
Quòd ſi ea de cauſa eum putemus
pellatum, qua Chii portus, cujus
nus meminit: (In Chio, inquit
portum nominatum Γερόντων,
gnus cicurum eſt piſcium nume
quos Chii ad ſolatium ſenectutis ex
ætate affectos alunt;) adhuc dub
erit, in quo Boſpori loco ille fu
Quamobrem cùm ſententiam m

ſtud

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

antem nullis ancoris retinere
portus Senum, hunc non minùs
tum, quàm Plinium, qui illum in-
xit, relinquo; meque ad Diony-
, velut ad Helicem nautæ, dirigo,
ſimum Boſpori circumnavigato-
omnium ſenum, qui Boſporum
gârunt jam inde à ruinis Severi,
yzantium & Boſporica loca ever-
& longiſſima caligine circumfudit.
xtro cornu ſinus Laſthenici ſeptin-
os paſſus progreſſus ſum, uſque ad
m hyberno tempore fluentem, per
m magnum, quem Neochorion
llant, ex eo quòd recenter habi-
cœptus ſit. Ex cujus rivo proce-
s mille & quingentos paſſus, inve-
exus angulum, quò littus pergens
lagam Septentrionum vicinam or-
ſolſtitiali incurvatur ad occaſum
tialem. Hunc angulum piſcatores
appellant Commarum, cùm ta-
jampridem hujuſcemodi arbor
la ibi extitiſſe dicatur; ſed fuiſſe o-
, liquet ex Dionyſio.

CAP.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

Cap. XV.

De Commarode, & Bacchiis petris Thermemeria : & de portu Pit & ſinu appellato Pharmacia.

POſt Laſthenium, inquit, Comm des exiſtit, à ſylva Commar nominatum, mari fluctuoſo ver tum. Poſt Commarodes conſeq littus editum, aſperum, cautesque cavæ ex mari eminentes, quas an Bacchias nominarunt, ex eo, quò cum ipſas concitato motu fluctus re & bacchari videntur. Hîc D trium Philippi ducem exercitus cù ciſſent Byzantii, Θερμημερίαν n narunt locum à re ipſa, quæ co rat. pugnam enim navalem illiu magna ſolertia, & ſummo ardor gnaverant. Sub oram autem pr nentem ſubit, & ſuccedit ſinus, i eſt portus Pitheci, quem ajunt R Barbarorum hunc locum accolen à Steropeo unà cum ſuis filiis du extitiſſe trajectionis in Aſiam. continens eſt ora prærupta & præ deinde conſequitur littus inclina ſinum nominatũ εὔδιον καλὸν, c circuit littus & mare exiguo ſpatio tractum, ut continens quidem na

ex

...it ; at aſpectu Inſula eſſe videtur. ...ſtatim ſuccedit ſinus nuncupatus ...macias, à Medea Colchide, quæ in ...loco repoſuit Pharmacorum arcu. ...Eſt autem pulcherrimus & com- ...iſſimus ad piſcationes, & ad naves ...llendas aptiſſimus. Etenim uſque ...arginem littoris profundus, à ven- ...e maximè tutus habetur. Piſcium ...itudinem ad ſe allicit. Sylvæ au- ...denſæ, & profunda nemora omnis ...ris, & prata impendent, velut ar- ...or, certante terra cum mari. Ejus ...itus adumbratur ſylva imminente ...are, per quam mediam in ſinum ...endit fluvius ſine ſtrepitu fluens. ...rmaciam locum illum eſſe, quem ...c Græci appellant *Therapiam*, pau- ...frà oſtendam, quàm declaraverim, ...jam nomine appellentur, & quo ...loco ſint Pitheci portus, & ſinus ...atus σὔδιος καλὸς. Hos cùm eſſe ...ſtet inter Commarodes & Pharma- ...n, ſubjiciam, quale & quantum lit- ...interjectum ſit inter Commarodes ...Pharmaciam : (hoc enim littore co- ...to percipiemus facilè, in qua littoris ...te illi poſiti fuerint ab angulo flexus, ...incipit à loco Commarode :) Se- ...dum oram Boſpori præruptam & ...cipitem mille & ducentorum paſ-

ſuum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

ſuum proceſſus feci uſque ad va…
quam Græci Libadion, id eſt, herb…
locum appellant: nunc pratenſis…
eſt, ſed totus vineis conſitus: fui…
men antea dictitant, ignari λ…
Πιθήκου traductum fuiſſe in Liba…
vulgi conſuetudine, ſoliti ea qua…
intelligit, traducere ad ſimilia ſib…
ta. Sed vocent Græci jam, ut libe…
men alibi, etiam ſi nomine ca…
eſſe non poſſe, quàm ſecundum v…
Libadicam, percipio ex eo, quòd…
Commarodes, & Pharmaciam…
ſinus manifeſtus exiſtit, niſi Liba…
leniter curvatus, profundus, & po…
ſus uſque ferè ad marginem li…
duobus promontoriis præruptis…
præcipitibus intercluſus. Sinum…
mum attingit ima vallis Libadic…
nities, lata paſſus circiter ducent…
qua olim vicum fuiſſe appâret ex…
fundamentorum. Iam explorat…
ceptoque portu Pitheci, percipi…
inter Libadicam vallem & Comm…
des extitiſſe ſaxa illa, & cautes…
Bacchias appellavit antiquitas:…
tot & tantæ nunc non extant, q…
traduntur à Dionyſio, id attribue…
vel avaritiæ, vel inopiæ hominum…
ut exigua impenſa ſervorum ædi…
ſaxa ex latomiis non eruunt, ſed…

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

cautes, non modò cæmentitiis o-
bus ineptas, ſed etiam abhorrentes
lce, ex omnium littorum crepidini-
, & præcipitiis exſcindunt ad ſtru-
am vilium ædificiorum. A valle Li-
ica littus excelſum & abruptum,
lo plus mille paſſus excurrit ad val-
, quam appellant Linon, ſitam pro-
num Pharmaciam, cujus maritima
ities ducentorum & ſexaginta paſ-
m latitudinem complet. Olim ha-
tam fuiſſe oſtendunt permulta ædi-
orum fundamenta. Vallem ſubſe-
tur promontorium, dividens ſinum
is à ſinu Pharmacia, quod in cen-
um paſſuum latitudinem ſuam ra-
em agit, ſub qua exiſtit Inſulula, ſeu
ius ſcopulus in multa ſaxa diviſus,
paſſuum longitudinem circiter cen-
n ſexaginta, ab ortu ſolſtitiali ad oc-
um brumalem porrectus: diſtat à
ntinenti quadraginta paſſus, cir-
ndatus mari vadoſo, genu tenus al-
: à Græcis appellatur *Catergo*, hoc eſt
remis, à ſimilitudine, quam præ ſe
rit, triremis. Hoc ſcopulo & pro-
ontorio ſuper ſcopulum impendente
occaſu ſolſtitiali clauſus ſinus, ſub
llem *Linon* ſubjectus, ab ortu bru-
ali cinctus promontorio præcipiti, &
nè directo ille ipſe eſt, quem Diony-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

ſius nominat εὔδιον καλὸν : id
percipitur cum ordine Anapli Di
ſiani, tum ſitu exiguæ inſululæ,
clauditur. Adeò enim exiguo
ſpatio ea ſeparatur à Continent
cùm natura ſit inſula, aſpectu vid
Continens. Temporibus Dionyſi
ſulam non fuiſſe, ſed viſam fuiſſe,
ex ejus verbis, cùm ait: Littus id,
claudit ſinum εὔδιον καλὸν, adeò
tractum fuiſſe brevi maris ſpatio
cumdatum, ut cùm natura eſſet
tinens, aſpectu inſula videretur:
à Continenti abſciſſa eſt, vel tem
longa vetuſtate, vel potiùs homi
opere, omnia ſaxa, vel deformiſ
in viles ædificationes exſcindent
Atque ut clariùs noſcatur ſinus
macias eſſe, quem hodie appellant
rapiam, ſubjiciam, qualis ſit. Ab
æſtivo ad occaſum æſtivum, in paſ
longitudinem circiter ſeptingent
procedit, varia latitudine. Nam à
cibus ad medium in paſſus laxatur
lò plus trecentos: à medio ad inti
receſſum aſtringitur in plus minu
centos: ambitu littoreo amplius
& quadringentos complectitur.
fundæ altitudinis eſt à latere perti
ad ſeptentriones, & navium capa
que ad oram maris: littus Meridia

na ex parte vadoſum & præruptũ,
que à ventis tutum eſt : à Meridie
tem excelſis collibus, quorum ulti-
efficit promontorium, quo ſinum
ον καλὸν antè dixi ſejungi à ſinu
rapico : ab omnibus ventis ſepten-
ibus atque ſolſtitialibus illum pro-
promontorium peninſulanum, ab
parte freto Boſporico, ex altera
ſum ſinu : undique proclive, ex-
a cervice media, & mediocri dor-
quo ſtatuta ſunt moletrina vento
tilia. Ex eodem paulò ante emi-
t turris, olim Pharus naviganti-
, quam à Turcis everti vidi. Pro-
ntorii mucro in tria latera declivem
cem in paſſuum latitudinem agit
ginta; editur in altitudinem cente-
paſſuum : inde dorſum molliter
rgit. Ab Occidente, etſi ſinus leni-
peritur valle, tamen hæc poſtquam
ntimo ſinu in planitiem centenum
um proceſſit, in duas dividitur val-
objectu collis, qui valles recurvat,
irecti venti deorſum deſcendant in
m. Ex altera valle fluvius, omni
i tempore perennis, defluit in me-
n ſinus receſſum. Æſtivo tempore
tit ea magnitudine, qua fluvius Leo-
nicus. Vidi ejus fontem, ab oſtio,
inu diſtantem paulò ampliùs mille

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

& quadringentos paſſus, ab æſtiv
caſu ad Solis ortum ſimiliter æſti
per vallem decurrit anguſtam, ex
naſcitur, ſed non ex ſumma: na
ultra fontem altiùs aſſurgit. Iam
colles valleſq; ſinum Therapicum
gentes, nemoroſi non ſunt, ut ti
Dionyſius eos eſſe, qui claudunt
maciam, ſed exculti vineis, & c
conſiti, aut ubi hæ deſunt, ericis
tamen ſinum Pharmaciam aliun
non poſſe, quàm Therapicum, cù
antedictis intelligi poteſt, tum ex
ſequentibus locis Anapli Dionyſi
quibus ad Commarodes nullus
eſt, in quem deſcendat fluvius al
neque in quem conveniant cætera
tradit Dionyſius: nimirum ſolus
ſinum Leoſthenium, & Bathyco
paulò ultra ſinum Therapiæ ſitum
chritudine portus, & copia piſciu
cellit. Quòd autem ſylvæ denſ
profunda nemora non circumſe
ſinum Therapicum, ut Dionyſiu
bit circumſepire Pharmaciam, id
cultura accidit, non natura loci.
olim cùm eodem ex Dionyſio n
mus, totum ſinus Ceratini littus
tectum fuiſſe, nunc à nemoribu
dum, videamuſque oram Boſpori
ticam, ſinui Therapico oppoſitan

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

ribus vêſtitam, quis dubitat, quin
s Boſpori Europæum fuerit nemo-
m, ſimiliter ut Aſiaticum, non ob
n cauſam ſylveſtre, quàm quòd ab-
: centum annos agricultura vacat,
verſum in ſaltus venationum regia-
. Sinum Pharmaciam appellavi
rapicum, à vico ſito in ejus littore,
m Græci jamdudum nominant
rapiam; ex eo, arbitror, quòd vul-
Græcorum aliter venenum appel-
neſcit, quàm Pharmacum, quod
enatum, & expiabile nomen mu-
nt in expiatum & ſalutare, ne nau-
portum optimum deteſtarentur,
crarenturque ut venenum, ut κά-
μα. Erat enim Pharmacum olim
, ſi deorum indignatione fames,
peſtis, aut alia quæpiam calamitas
em apprehenderet, hominem om-
m deformiſſimum in urbis laboran-
expiationem ad victimam ducebant,
ique pro hoſtia ſtatuto de manu da-
nt caſeum, offam, ficus, quem tan-
am Pharmacum ubi ſepties ſcillis, &
nis ficuum agreſtium concidiſſent,
ne ex agreſtibus lignis facto, crema-
nt, ejusque cineres ad expiandam
bem laborantem projiciebant in ma-
Itaque non ſine cauſa commuta-
m nomen arbitror, etiam interce-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

dente regis decreto, cujus maximè
tererat nobilem portum vindicare
infami nomine. Nam niſi regio juſ
difficile videtur pertinaciter dicac
nautarum nationem abſtinere pot
ſe à tamdiu inveterato nomine m
daci, idque pernicioſum acerbum
ſalutari nomine mitigaſſe, præſert
mulierum precibus malè audientiu
ob Medeæ ciſtam ibi depoſitam,
malè in hunc diem audiunt Theſſ
mulieres ob ciſtam Pharmacorum
quam fugiens Medea abjecit in Th
ſaliam: neque modò nomine Med
ſed etiam re ipſa in hunc diem m
audiunt, ut Pharmacides. Equid
cùm perluſtrarem Theſſaliam, inci
ſemque in panegyrim totius Græ
maximam celebrari quotannis ſolit
menſe Majo apud vicum nuncupat
Moſcolurum, non longè diſtante
Pharſalia, percontatus ſum ab ho
te, num eſſent in Theſſalia Pharma
des; qui affirmabat nonnullas eſſe
quæ edere crederentur non minùs m
rabilia, quàm illa, quæ de Theſſalis m
lieribus tradit Lucanus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

Cap. XVI.

...xis, & cautibus littoris excelſi, præ-
...ti, præcipitisque, & de clavibus
...nti: de petra nominata Dicæa.

...rmaciam, inquit Dionyſius, ſub-
...uuntur ſaxoſa littora, & præci-
...n mare impendentia, velut viſio-
...examina: ex eo, quòd oculis flexi-
... aſpectum objiciant. Aperitur e-
...Pontus, tectus eminentibus pro-
...toriis, nullo amplius impediente
...n aſpectum. Quod enim crebrò
...eſſe videtur, idque rurſus inveni-
...rincipium, poſtea maris latentis
...conciliat fidem rei, quæ non cre-
...tur. Illa autem ſaxa, & cautes lit-
... nominarunt Κλεῖδας καὶ Κλεῖ-
...ς Πόντου, hoc eſt, claves, & clau-
...Ponti. Iam prætergreſſo Claves
...tus magis quàm Ponti adeſt petra
...utum verticem faſtigiata, nucis
...æ ſimilitudinem gerens, quæ Di-
... id eſt, Iuſta nominatur, ex eo,
...d triremibus navigantes in Pon-
... mercatores duo apud hanc petram
...oſuiſſent aurum, pacti inter ſe, non
...s alterum illud eſſe ſublaturum,
...m ambo ſimul ad petram conveni-
.... Altero pactionem prætergreſſo,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

ſermo hominum habet, aurum li
tuiſſe, recuſante petra impiam fi
ſocii perfidi, quouſque ſimul amb
convenientes depoſitum accepe
Petræ autem præmium remanſit, h
juſtitiæ nomen. Quantopere res
manæ inter ſe differant felicitate
moriæ & poſteritatis, cùm ex urb
& libris antea animadverteram,
rum non meliores, ſed bonum ge
ſortiti pervenerunt ad æternam p
ritatem, tum nuper conſideravi e
tra Dicæa, cujus hiſtoria uſque ad
diem remanſit in memoria & ſerm
Boſporanorum, cùm memoria
rum nominum longè nobiliorum
ditus interierit. Nunquam cogn
ſem petram Dicæam, niſi fortè in
ſem in ſermonem piſcatorum de p
in littore ſita narrantium hiſtor
quam narrat Dionyſius de petra Di
quæ ubi & qualis ſit, poſtea di
quàm oſtendero, unde incipiunt
riri Clauſtra Ponti. Supra littus
ſum, & rupibus crebrum, quas
radices in mare projiciunt clivi
rupti & præcipites, à Therapia pro
ſus ſum quingentos paſſus, uſqu
vallem, quam Græci hodie appe
Dialithra, corruptè, quaſi τὰ Κλεῖ
Ab hac valle aperiri incipit Pontus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

ıque latiùs panditur ulteriùs pergen-
ıus. Ima hujus vallis planities mari-
ıa, nunc eſt plena vineis, olim ædifi-
s: ut oſtendunt rudera non modò
rietum, ſed etiam columnarum mar-
orearum. Hanc ipſam vallem mille
ſſus prætergreſſus exigua ſemita vix
ıius hominis capace, transverſa inter
rectos & præcipites clivos eminentes
pra littus arduum & ſaxeum, perveni
l locum appellatum Brologenem, un-
e mihi rectus Boſpori canalis uſque ad
ontum perſpiciebatur, & ſimul tota
orta Ponti aperiebatur; atque Pontus
ſe tantum patens, quantum porta re-
egebat, longè proſpiciebatur recta via
etere locum, ubi juxta petram Di-
æam ſubſidebam in clivo, quod in al-
itudinem circiter centenum paſſuum
x mari editum erat. Inde paululum
recreatus ſurrexi ad conſiderandam pe-
tram, an eſſet illa Dicæa, quam deſcri-
bit Dionyſius. Circumſpexi eam paſſus
circiter ſexaginta ambitu complecti;
ipſamque dimenſus ſum à latere ſuper-
nos clivos ſuſpiciente, erigi in altitudi-
nem duodenum pedum; à contrario
latere deſpiciente mare, dimidio altio-
rem eſſe. Cùm ex mari ſuſpicitur, ſimi-
lis eſt nuci pineæ, non modò lateribus,
ſed etiam vertice in multos mucrones

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

leniter faſtigiato, pineorum nucleoru
ſimilitudinem gerentes. Quò enim lo
gius remotam proſpicis, eò propius a
cedere videtur ad ſimilitudinem pine
nucis: nam longo ex intervallo co
ſpicitur: etiam ultra Cyaneas ex Pon
eam aſſequebar deſinere in vertice
acutum. In hanc petram cùm aſce
diſſem, ex ejus ſummo vertice vidi f
ramen in altitudinem concavam d
primi penitus abditam, penetrans lat
petræ, deſpiciens ad mare, quod imu
velut fundum pertuſum fuiſſe videt
ab hominibus longa auditione opina
tibus ex ſuperno foramine aurum p
nitus abditum fuiſſe. Iam Boſpora
hanc petram nonnulli dicunt eſſe i
lam, in quam aurum abditum fui
Alii ajunt, ſub hac ipſa fuiſſe altera
petram huic ſimilem, ſitam in littor
undique mari circumdatam, ſed an
paucos annos, quàm huc veniſſem,
ſervis Ænobarbi Turcicæ claſſi præfec
incitatis auri cupiditate, quam hauſ
rant ex ſermone hominum, aurum i
deliteſcere, exciſam in fragmentaqu
diſſectam fuiſſe, quam piſcatores ſoli
erant appellare Brologenem, adju
guntque unum ex ejus exciſoribus oc
lum amiſiſſe ex rejectione cæment
rum petræ, nomen juſtitiæ, uſque, a

bitro

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

r, ad interitum retinentis. Verùm
tram exciderint, ſemper verſabi-
rmo, illic theſaurum abſcondi-
fuiſſe, ut longè antea verſatum
arbitror, quàm à Dionyſio petra
diceretur ſimilitudinem gerere pi-
nucis. Nam, ut quidam ſcribunt,
pſacum urbem Helleſpontiam,
Pythyam appellatam, ex eo, quòd
xus theſauros hîc poſuerit (Thra-
enim theſaurum πυθύνην dicunt)
etram Dicæam primùm Pythyam
inatam fuiſſe, quam amiſſa anti-
cognitione Thracicæ linguæ poſte-
norantes Pythyn à theſauro nun-
atam fuiſſe, poſtea fortaſſe petram
ὀιλοφδῆ dixerunt eſſe, ex eo, quòd
ὄιλος ſit ἡ πίτυς, καὶ ὁ καρπὸς
τῆς.

CAP. XVII.

ſinu nuncupato profundo, de fluvio ejuſdem nominis, & Saronis ara: de agro nominato Calo.

Dicæa petra littus recedere in ſi-
num incipit introrſus in profun-
m angulum, qui convertit, circum-
ibitque primum anfractum Boſpori:
nc ſinum Dionyſius appellat Bathy-
lpon. Prope, inquit, petram Dicæam
nun-

nuncupatus βαθύκολπος, is eſt ſi
profundus, non tam circumſcripti
ſui intimi receſſus perpulchri, & in p
fundam latamque arenam porr
quàm magna altitudine maris. C
enim ardui & præcipites vicini prox
ſunt oræ maritimæ. Fluvius in ſin
exit, cui idem, quod ſinui nomen
Hîc exiſtit Saronis herois Megarici a
& jactus piſcium ſibi idoneo & mat
tempore conferta, & continenti na
tione primò ſurſum, deinde deorſ
Boſporum commeantium maris a
tudine deceptorum. Hunc Megaric
heroëm arbitror eſſe illum Saron
deum marinum, qui nauticarum
rum ſcientiæ præeſſe exiſtimatur, à q
Megaræ vicinus ſinus Saronicus app
latur: cujus ara faciliùs ut cognoſca
ubi ſita fuerit, & qualis ſinus ſit n
cupatus Bathycolpos, ſubjungam
tus, quod ſub petram Dicæam ſucce
à qua quingentos paſſus diſcede
imam vallis attigi planitiem, quæ p
ditur in paſſuum latitudinem quad
ginta, ubi veſtigia quædam ædis d
Euphemiæ ſpectantur. In littore ul
vallem ducentos paſſus eſt fons Eup
miæ ſacer, perenni rivulo ſcaturiens,
teritio opere concameratus. A fo
octingentos paſſus progreſſus ſum

am mari circumdatam, paululum
qua extantem, quam piſcatores
pezam appellant, ex eo quòd tan-
m menſa plana ſupra aquam emi-
t. Ab hac Trapeza brevi decurſo
io eſt profundæ vallis ima planities,
mum Bathycolpi receſſum clau-
s, montanam finiens oram mariti-
m, quæ à Commarode incipit per-
e ab ortu brumali ad occaſum ſolſti-
lem, ſaxea, montoſa, in quam im-
ident ardui clivi, per quos tranſver-
iter fit malè tutum obliquis ſemitis
guis, valde à littore altis, ex quibus
multis ſine præcipiti caſu ne tranſ-
ſum quidem pedem diſcedere licet.
thycolpos ad ſimilitudinem quan-
m anguli normalis accedit, quò Bo-
ros prius pergens, ad occaſum fer-
e brumalem flectitur, ad ortum hye-
lem normæ ſimilitudinem gerens,
n modò alveo, ſed etiam utraque
a angulum normalem efficiens, inter
thycolpon & promontorium in
ntrario littore ſitum, quod mucrone
tus recurvato angulum Boſpori inte-
orem agit. Bathycolpos in exterio-
m anguli partem incurvatur. Hic ſi-
us etiam olim appellari potuit Saro-
cus, ſive ab ara Saronis in eo ſtatuta,
ve à querno nemore, quo olim redi-
mitus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

mitus erat. Saronem enim ant
Græcia quercum appellabat, und
ronicus ſinus & Saronidæ Philoſ
Gallorum, alio nomine Druïdæ ap
lati. Aram Saronis jam conſtat e
littore Bathycolpi, ſed in qua ſ
parte, etiam ex verbis Dionyſii co
quentibus aſſequimur. Paulò, in
ſub promontorio Saronico ſitus
καλὸς ἀγρός. Ob utramq; comm
tatem terræ & maris à natura no
habet. Vſque ad hanc ætatem no
retinet: ſenes enim antiqui καλὸ
γρὸν, juvenes καλὸν ἄβρον appella
grum, qui claudit Bathycolpon.
cognito, percipimus, aram Saronis
ſe in promontorio intercedente i
Trapezam & maritimam planitie
vallis claudentis intimum receſſum
thycolpi, in quem medium deſce
fluvius Bathycolpus, à ſinu nomen
eptus, per latam vallem, quam T
appellant alii *Biutere*, quaſi magn
nemus, alii *Biudere*, quaſi magnum
vium, quod olim à Græco nom
tranſtuliſſe videntur. Græci jam
ſciunt ubi ſit Bathycolpos, ſed Turc
nomine appellant *Biudere*, aut κα
ἀγρόν. Is hodie qualis ſit, quantuſ
fluvius Bathycolpus, ut faciliùs pe

piat

ur, deſcribam vallem continentem
i agri maximam partem, per quam
liam fluvius Bathycolpos defluit in
m ſui nominis. Hæc ab ortu Solis
vo ad occaſum æſtivum procedit:
s ima planities librata patens ſe-
gentos paſſus in latitudinem, pri-
m à mari pergit pratenſis in paſ-
n longitudinem circiter octonum
lium, cincta utrinque collibus viti-
s, & frugiferis: inde inſinuatur in
ltas valliculas nemoroſas, ipſa tota
norosa, circumſepta collibus ſylve-
bus, ubi vagantur greges cervorum
prorum. In valle intima ac penitus
truſa ſunt regii horti, quos irrigant
uli perennes ex ſumma valle in u-
m alveum coëuntes, altis ripis coër-
um, & denſis arboribus circumve-
um, ut introrſus perſpicere nequi-
n. Itaque fortaſſe primùm Bathys
pellatus nomen dedit ſinui, ſive à
fundo alveo, ſive à profunda valle,
edente in profundos ſaltus excelſis
oribus obſcuros, ex valle Bathycol-
longè lateque porrectos ad Pontum
que, atque ad fontes Barbyſæ, & Cy-
ri agreſtium animalium venationi-
s refertos. Fluvius Bathycolpus exi-
am paludem prope oſtium efficit, o-
ni anni tempore perennem: etſi ipſe
ſumma

ſumma æſtate uſque ad mare per
non fluit, ex eo quòd partim in
hortos, partim in prata conſum
partim privatur rivo manante ex
ma valle deſinente in vallem Bath
pon derivato, opere ſubterran
uſum vici Turcici juxta ſinum ſit
vicinus eſt alter vicus explicatus in
ſuum longitudinem circiter duûm
lium, maxima ex parte à Græcis
tatus. Totus tractus continens
duos vicos, & vallem Bathycol
colleſque impendentes, nunc v
καλὸς ἀγρὸς appellatur, idque r
abundat enim ex terra frugibus f
buſque, ex mari piſcium multitu
ut nuſquam in toto Boſporo piſ
luculentior exerceatur, denſis piſ
gregibus in hunc ſinum aberran
anniverſariis tranſitionibus: quas
annis bis factitare ſolent; prima
ſum verno tempore, alteras deo
ineunte hyeme.

CAP. XVIII.

*De promontorio Simæo, & ſinu Se-
na: & de aris Apollinis, & M
deorum.*

A Bathycolpi valle trium milliu
quadringentorum paſſuum ora
ritima progreſſionem habet ad vic

m etiam nunc Græci nominant trinam, ſitum in ſinu, quem à Me-e claudit promontorium, ſub quo atorum ſpeculæ tres in littore defi-ſunt: ſingulæ duobus tignis con-ites in excelſum excitatis, quæ inter-unt & jungunt trabes crebræ im-læ ad facilem aſcenſum ſpeculatori-præſtandum. Id promontorium nyſius appellat Simam. Poſt, inquit, λὸν ἄκρον eſt Simas promontorium, Veneris meretriciæ ſtatua. Simam m quandam habet hominum ſermo de pulchram & ingenioſam, & ſo-em hunc locum incoluiſſe, de præ-navigantibus merere ſolitam ſtipen-Veneris. Hanc primùm exiſtimo ellatam Simætham: deinde, ut vul-contrahere ſolet nomina, Simam à ætha meretrice Megarica, nobili-a amore Alcibiadis, & verſibus Ari-phanis, cùm inquit:

όρνην δὲ Σιμαίθαν, ἰόντες Μεγά-
ραδε,
εανίαι κλέπτουσι μεθυσοκότταβοι.

garenſes enim, qui Byzantium co-iam deduxerunt, cùm alia Boſpori a nobilitârunt nominibus ſuorum bilium civium, tum hoc promonto-m illuſtrârunt ſua nobili Simætha, à

qua multas poſtea meretrices By
tias,ut ab urbe Megara oriundas,ap
latas fuiſſe Simæthas , vero proxim
videtur. Ad hæc Dionyſius adjun
Promontorium nuncupatum Sin
prætergreſſos excipit Scletrinas ſi
neſcio utrum ex aſperitate ſylve
terræ , an ne à flumine in ſeipſum
ſcendente: atque etiam ſuccedunt
Apollinis, & Matris Deûm; & brev
tervallo ad Pontum navigatio .
montorium Simæthicum à Me
continens Scletrinam ſinum , ra
maritimas agit in paſſuum longitu
quingentorum , à quibus imi cliv
guntur in aſcenſum præcipitem tre
torum paſſuum : inde æquior aſce
exiſtit ad verticem,quo vallis Bathy
pica dividitur à valle Scletrina.Hęc
dem à fluminis oſtio,ab ortuque æ
proficiſcitur in paſſuum longitudi
circiter duûm millium:inde flectitu
ſeptentriones , intervallo duorum
minus milliarium , cujus ima plan
partim pratenſis & vitifera , parti
raſis conſita, quæ,quantum oculis
mare potui , non minus patet , q
quadringentos latitudinis paſſus
longitudinem mille paſſuum. Inde
lis coarctatur, circumſurgentibus
tibus arduis , adeoque proclivibu

latus meridianum aſcendi ſolitum
ongis anfractibus, veſtitum profun-
ſylvis, cervos, apros, aliaſque feras
mbrantibus, continuatis cum ne-
re Biutericæ vallis. Latus claudens
em à ſeptentrionibus pręcipites qui-
n imos clivos habet, ſuperos verò
gè remiſſiores, præſertim ubi metal-
um ſecturæ eminent. Flumen Scle-
nas à ſumma valle oritur; poſt ex ejus
ribus augetur rivulis cum aliunde
nantibus, tum maximè à lateris me-
iani clivis, continentibus tria Mo-
teria ſolivagorum hominum, ſu-
ntata præcipuo vectigali, quod colli-
ur ex ceraſis, inter ſe parvo interval-
liſtantia; è quorum fontibus tres ri-
li, omni anni tempore perennes in
etrinam delabuntur, ſinguli implen-
fiſtulam fermè quincuncialem. Sed
i multis rivulis perennibus augetur,
nma tamen æſtate ejus alveus exare-
t, ex eo quòd alicubi abſorbetur terra
noſa & rara in longitudinē quatuor
diorum: deinde in longitudinem o-
ngentorum paſſuum exiſtit uſque ad
ium, & vicum Scletrinam ſecundum
re ſitum, ubi exiguam paludē cannis
nam efficiens, duobus oſtiolis in ma-
exit, quæ ambo efficerēt ea magnitu-
ne fluvium, qua exiſtit Pharmacicus.

Cap. XIX.

De Amilto ſeu Milto promontorio, Fano Byzantiorum : de Serapio, templo Phrygiæ deæ.

A valle Scletrina perrexi mille pa ad vallem nuncupatam Ceraſiæ à ceraſis, in hujus maritima plan conſitis, patente in ducentorum l tudinem paſſuum, totam vitiferam. hac progreſſum feci ſexcentorum p ſuum ad alteram vallem, quæ mar mam planitiem habet non latior ducentis paſſibus, vitium tamen fe cem, arborumque fructiferarum. H valli ſuccreſcit promontorium, q Dionyſius appellat Amilton, jam G ci nominant Tripition, neſcio an à T pode Apollinis, cujus aras Diony in ſinu Scletrina paulo antè poſ Mons ipſe, qui Tripition promon rium longè in Boſporum emittit, h clauditur valle poſita contra fanum vis, illinc valle Scletrina, à qua ſen ſuas maritimas radices projicere & ctere ad Solis ortum incipit, ut promontorii mucro, & Simæum p montorium efficiant latiorem ſin Scletrinam : inde paulatim ad Sept trionem flectitur in vallem Iovis f oppoſitam, mille & ſeptingentos pa

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

uitu maris arenoſi, & vittis quibuſ-
n in vado diſtincti complectuntur
mmontorii Amilti radices directæ,
rruptæ, præcipites, ut via nulla pa-
t in littore, ſed in clivis arduis ſemi-
luntaxat humano opere explanata,
e non minori complexu maris cir-
neuntur, nec minus in Boſporum
jiciuntur, quam radices promon-
ii Hermæi. Duas anguſtias illæ effi-
nt, unas obliquas ad promontorium
i Aſiatici, alteras rectas ad promon-
ium Argyronium in littore contra-
ſitum, quas nonnulli piſcatores di-
nt proximè accedere ad anguſtias Fa-
quod obliquum habet, ac ſi recta è
ione oppoſitum eſſet Fano Iovis, an-
ſtiæ Fani tribus ſtadiis aſtrictiores,
t profectò non laxiores eſſent. Sub
omontorium Amilton ſubit vallis
poſita Fano Aſiæ, dividens collum
ni Europæi ab ipſo promontorio A-
lto, quæ poſt breve longitudinis in-
vallum, quam ſuam imam plani-
m mare attingentem explicuit in la-
udinem plus minus quadringento-
m paſſuum, coarctatur in duas valles
guſtas & nemoroſas objectu collis
termedii, quarum altera claudit à
ptentrionibus montem, ex quo pro-
itur promontorium Amilton: altera
 ſupe-

ſuperiorem collis partem Fani Euro
nam inferiorem hujus partem cla
planities vallis nondum in duas v
diviſæ. Collis hic triplici decliv
propendet, una ad Solis ortum, al
ad Meridiem, tertia ad Occaſum.
quidem ipſum à lateribus cingunt
les præcipites, & penè directæ, à fr
verò Boſporus, in quem ille ipſe c
demittit dorſum in omnem parte
proclive, eminens ſupra Boſpori a
ſtias ſitas inter duo fana, inter ſe
dem oppoſita, & Boſporum in ſum
anguſtias cogentia, aliquantum d
rentia. Nam Fanum Aſiaticum ſi
eſt in promontorio extra cæterum
tus Aſiæ projectum in Boſpori fre
ſubmittens dorſum ab Oriente a
ptentriones: at Europæum Fanum
ſitum eſt in colle emittente dorſ
ſeptentrionibus ad Meridiem, im
dente quidem in Boſporum, ſed
projiciente ſuas radices extra oram
ris antecedentem & conſequente
Nam antecedens longè altius pro
eſt à vicino promontorio Amilto
ſequens verò attingens vallem, &
ces collis Fani Aſiatici, æqualis,
longè cum ſubſequenti progreditu
collis clivis vergentibus ad Solis or
& Meridiem, oppidulum ſitum

od Dionyſius appellat πολίχνιον,
lybius, Serapion, Strabo Fanum Eu-
pæ Byzantiorum, Græci hodie appel-
nt ἱερὸν ῥωμελίας, ex eo, quia ſitum
in ditione Europæa, quam nomi-
nt ῥωμελίαν. Illius muri amplius
cem ſtadia circuitu complectuntur,
patet ex ipſorum fundamentis, quæ
no, antequam hæc ſcriberem, ferè
ta extabant, humiliora quidem pau-
ſupra terram, at excelſiora in altitu-
nem viginti pedum etiamnum emi-
ebant: ſed eorum maritimam partem
leò funditus everti vidi, ut ne ſub-
ructiones quidem reliquerint. Muri
er clivos ſic excurrebant præcipites,
t totum ipſum oppidum valde pro-
endebat, excepta Acropoli, ſita par-
m in clivis, partim in collis cervice
revi & plana in viginti circiter paſſus
oarctata, utrimq; vallibus collem cin-
entibus. Inde cervix paulatim aſſurgit
n excelſum verticem montis, unde
Conſtantinopolis videtur; in quo qui-
dem vertice veterem Pharum fuiſſe,
poſtea oſtendam ex Dionyſio. Vt enim
collis Fani emittit angulum quoquo
verſus declivem ad ſuas radices emi-
nentes ſupra Boſporum, ita oppidum
projiciebat mucronem undique procli-
O 4 vem,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

vem, partim oblique eminentem ſin vicum, quem nunc vocant Boſtni à Boſtnis eum incolentibus, partim ſ cta impendentem ſupra anguſtia Boſporicarum portum, quem Græc pellant Mauram molem, hoc eſt gram, à ponto Euxino proximo, q Græci jam aliter appellare neſci quàm Mare Nigrum; contra Ariſt lem, qui cenſet Pontum Euxinum biorem eſſe Mari Ægæo, ob flumin multitudinem Pontum ingredienti Sed Græci nautæ magis perſpexe cœli conditionem, quàm colorem I ti. Is enim frequenti caligine circ fundi ſolet, ut non modò littora ve res, ſed ne gubernator quidem in pi pi ſtans proram videre queat. deb rectè Valerius Flaccus:

Illic umbroſæ ſemper ſtant æquore
bes,
Et non certa dies.

Ita enim Cimmerii longè lateque te bras ſpargunt in Pontum, ut Conſt tinopolis interdum caliginibus circ fundatur. Noſtrates ex antiqua f Pontum Euxinum rectè vocant M Majus. Heroicis enim temporibus ſi pliciter Ponticum pelagus, ut quen Oceanum arbitrati ſunt. Qui illuc que adnavigabant, non aliter in e

r

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

ra ingredi maria credebantur, quàm extra Columnas [Herculis] progrebantur. Quamobrem propriè Pon- n appellavere, ſicut Poëtam intelli- ius Homerum. Portus Mauræ mo- ſubjectus erat ſub Fanũ Europæum, rtu naturali carens, qualem habet ium Aſiaticum. Idcirco Byzantii, n nollent ſe invitis quenquam in ntum navigare, oram ſub Byzantia- m Fanum ſubjectam, portu carenté, ò aſtrictiùs obſiderent anguſtias, mo- us munierunt, ut earum ex uno bra- io in Boſporum ampliùs octoginta iſſus Romanos projecto, catena ex- nderetur uſq; ad littus Fani Aſiatici, invitis Fanis nemo navigare poſſet Pontum. Itaque adhuc Commercii calas appellant ruinoſas moles etiam unc extantes. Illic enim olim porto- um perſolvebatur. Catena etiam hac tate aſſervari dicitur in arce Fani A- iatici. At moles jampridem diminuta rát, ſed tamen paulò ſupra aquam ex- abat. At nuper avaritia quorundam Barbarorum infinita ſaxa inde aſpor- ata ſunt in ædificationes ſuas, magno damno navigantium, qui jam non vi- dent illius cæca fundamenta ſub aqua deliteſcentia. Sed quid ſentiat Diony- ſius de promontorio Amilto, & de op-

pido Fani Europæi, ipſum loquente
audiamus. Poſt, inquit, Sclerrina
exiſtunt Milton promontorium non
natum, à ſimilitudine coloris, atq
contigua domus cujuſdam navarchi,
littus arduum directumque & præci
tium ad Solis ortum inclinatum. Cir
autẽ ipſum eſt mare teniis diſtinctum
& Fanum cunctum contra fronte
Fani Aſiatici ſitum. Ajunt hîc Iaſone
litaſſe duodecim diis. Hæc Fana ſur
oppidula juxta Ponti oſtium poſita. E
etiam templum Deæ Phrygiæ ſacrum
illuſtre & publicè cultum. Ex his Di
nyſii verbis cognoſcimus, etiam tu
Fana fuiſſe oppidula, ut ex veſtigiis mu
rorum uſque ad hanc diem percipitu
Strabo Fanum Europæum appellat F
num Byzantiorum; Aſiaticum ver
Fanum nominat Chalcedoniorum,
amboque dicit pari intervallo diſtare
Cyaneis. Polybius ſcribit, cùm redir
Iaſon à Colchis, ſacrificaſſe duodeci
diis in loco Fani Aſiatici, ſiti contra S
rapion Thraciæ: ex quo patet Serapio
fuiſſe apud Fanum Europæum. Cuju
non meminiſſe Dionyſium, ſignifica
videtur, Polybium & Dionyſium no
eadem ætate vixiſſe. Dii duodecim h
habentur, Iupiter, Iuno, Neptunus
Ceres, Mercurius, Vulcanus, Apollo
Dia

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

Veſta, Mars, Venus, Minerva.
um Phrygiæ deæ, matris deo-
heæ nuncupatæ, in clivis debuit
eſſe, quàm in maritima planitie,
quòd montibus gaudeat, ideoque
appelletur, & turrita dea: quia
rces, quibus Rhea patrocinatur,
ntibus ſitæ eſſent, ob loci robur.
n habentem caput turritum,
res Cilices, & Turcicæ, & Myſiæ
ntur, ferentes capitis tegmen,
ſimilitudinem gerens. Itaque il-
mplum mihi fuiſſe videtur in his
ubi hodie duæ ædes ſacræ ſunt,
divi Nicolai, altera divæ Mariæ.
em excitaſſe aras Rheæ veriſimile
ùm duodecim diis in contrario
e excitaret, præſertim Argonautis
m maximè venerantibus, ut cujus
m conſtituiſſent in Dindymo
e eminenti ſupra Cyzicum: item
locis, ut apud Phaſim. Arrianus
ſiniſtro latere Phaſim ingredien-
ſtatuam fuiſſe deæ Phaſianæ,
n ipſe Arrianus Rheam exiſtimavit
, ex figura. Nam manibus geſtabat
pala, & leones ſub throno habe-
n quo Rhea ſedebat, ut Athenis in
Matris deorum, quam à Iaſone ſi-
er ſtatutam fuiſſe colligo, ex eo
Arrianus ait, in loco in quo fuit

Rheæ

Rheæ ara. Fuit etiam ancora la Argous, qua Iaſon profectus eſt ad chos. Illam verò quam ſtatuit Boſporum, ſimilem conjicio Pha Rheæ & Dindymenæ: nam D mena ſimiliter leones habebat, Conſtantinum Magnum in forum zantinum, unà cum leonibus, Zoſ tradit traduxiſſe.

Cap. XX.

De Chryſorrhoa fluvio: de ſecturi tallorum: de Pharo antiqua.

A valle cingente Fani collem, am mille & ſexcentorum paſſuum maritima proceſſum facit ad valle qua ſumma eſt ædicula Mariæ virg quam vocant Caſtaniotam à ſylv ſtanearum circumvigentium, in qu fons ſacer, perennem etiam ſumm ſtate rivum emittens per vallem a ſtam, & juxta ripas maxima ex p inacceſſam. Hic rivus ille eſt, de Dionyſius, poſtquàm commemor Fanum deæ Phrygiæ, ſic ait: Poſt Chryſorrhoas fluvius per anguſta aditu difficilem vallem à tergo poſi delabitur leni fluxu, arenam auro ſ lem deferens: circa hunc ſecturæ & terræ foſſiones, & cuniculi ac ſcrutandas metallorum venas, a

C

rum virorum opera, ſcrutantium
is terræ facultates. Paulò ultra
um ſunt nuncupata Chalcæa, lo-
vicinus mari fluctuoſo quidem, ſed
n piſcoſo : nominatus eſt ab ære
llo. In ſummo vertice collis, ſe-
lum quem deſcendit Chryſorrhoas,
it Timæa, turris admodum excel-
ircumſpecta, & permulto mari il-
is, ad ſalutem navigantium exci-
. Vtraque enim Ponti pars caret
ubus naves excipientibus. Nam
is inſedati & turbulenti littus lon-
in neutram continentē flexiones
et. Ex hac turre faces ardentes no-
ſublatæ perferebantur, rectæ viæ ad
ti oſtium duces. At Barbari vera-
facium fidem auferebant præten-
tes ex Salmydeſſi littoribus fraudu-
as faces, ut in errorem nautas in-
erent, in naufragiaque ſubduce-
t. Ora enim maritima importuoſa
& maris vadum ob exceſſum aqua-
n ancoris non firmum, & para-
n his, qui aberrarunt à recta via,
fragium, ſignis veris confuſis cum
is ſignificationibus. Iam verò lu-
nam extinxit tempus omnia conſu-
ns, & turrim magna ex parte diſſol-
. Ex his Dionyſii verbis cùm cætera
nti littora aſſequimur, tum maxime
Sal-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

Salmydeſſi eſſe importuoſa; Thra
naufragiorum deprædationibus
me deditos eſſe. Dionyſio con
Xenophon, cùm ait Græcorum ex
tum, cujus ipſe dux eſſet, acceſſiſ
Thraces, qui incolunt Delta regio
ſitam ſupra Byzantium: deind
mydeſſum perveniſſe ad ea litto
mari in brevia, & quaſi æſtuaria
dam impactas naves quamplurim
Pontum venientes frangi, easque
ces prædari, diviſis inter ſe littor
columnarum poſitione per inter
erectarum. Nam antequam id fi
inter eos de præda cædes plurim
bant. Equidem à Boſporo obivi
bus ad Salmydeſſum oram Pont
portuoſam, longè lateque aperta
ptentrionibus ventis: in medio it
vidi locum, quem Xenophon app
Delta; cæteri ſcriptores Delcon,
Delconem; hodie nominant *De*
id oppidum eſt, quod ab urbe Byz
abeſt iter pedeſtre unius diei. Ex t
partibus clauditur lacu dulci, niſi in
tempeſtatibus mare incitatum ex
Euripo intromittit, à quo piſcis De
appellatur ab Athenæo commem
tus: is qualis ſit, in noſtris Piſcat
bus informabitur. Inde rediens ad
neas, vidi navem nigra caligine P

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

ſtrantem ab oſtio Boſpori in littus
ortuoſum, aquilonibus impulſam
di, naufragosque omnes vectores
lumes enatare in littus; Thracesq;
las opem naufragis ferre, à præda-
ſe abſtinere, ſive olim longa Ro-
ii Imperii conſuetudine manſue-
s, ſive nunc coërcitos acerba ſeve-
e dominantium. Ex antedictis jam
et, Pharum antiquam oſtii Pontici
ibi fuiſſe, ubi nunc eſt juxta Cya-
s petras, imo longè interius in ſum-
montis emittentis collem Fani ver-
eminente ſupra vallem, per quam
uit Chryſorrhoas fluvius, unde lon-
lateque patet Pontus, & Boſporus,
ropontis, & Conſtantinopolis. Lo-
enim nullus commodior & tutior
ſe videtur ad Pharum efferendam in
um, quàm hic, omnibus verticibus
ſporanis excelſior, vicinus Fano Eu-
pæo ſub ipſum ſubjecto, unde defen-
poterat contra Barbaros hoſtes Pha-
quam prope Fanum olim fuiſſe Phi-
ſtratus ſignificat, atque adeò oſtendit
preſſa pictura, quam ſub oculos poſt-
ſubjiciemus, cùm ad Fanum Iovis
rveniemus: aut ſi Pharus non extitit
vertice collis eminente ſupra latus
eridianum vallis Chryſorrhoæ, certè
ninuit ſupra latus cingens eandem
val-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

vallem à ſeptentrionibus ; idque ex h
quæ poſtea affert Dionyſius , conject
ra aſſequimur. His, inquit, antè co
memoratis locis proximus ſucce
Phoſphorus locus, qui vel à Diana,
à vicina antiqua Pharo cognomen tr
xit. Huic adjunctum & contine
longum littus, vocatum eſt Epheſ
rum portus, à multis navibus Epheſ
rum huc appulſis.

CAP. XXI.

*De portu Epheſiorum, & de Aphro
ſio : de portu Lyciorum, & de Myrle
norum domicilio.*

POſt Epheſiorum portum, inquit Di
nyſius, eſt Aphrodiſium, formid
bili tectum præcipitio. Hunc poſt,
portus Lyciorum : is ſubarenoſum li
tus & ſterile habet, in parvo ambi
valde bonus & firmus, tutuſque e
Super hoc eſt Myrlæum, *domiciliu
eorum, qui ob ſeditionem à Myrla
in exilium projecti huc ſolum vert
runt. Cùm ex Dionyſii deſcription
tum ex his nominibus in hunc die
retentis, perſpexi Epheſiorum portu
eſſe, vel eum, quem Græci jam appe
lant Magnum Aphoſiatin, vel eum
quem Parvum nominant Aphoſiati
vel utrumque anguſto promontori
div

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

m. Græci uſque ad hanc diem
ium vel Myrileium appellant, ſi-
quidem parvum, ſed portuoſum,
mum totius Europæi littoris Bo-
i, intrantibus oſtium Ponti. Quo
cto, intelligo portum Epheſiorum
eſſe non poſſe, quàm eum, quem
nuncupant Aphoſiatin. Nam à
ontorio, quod à ſeptentrionibus
it vallem Chryſorrhoæ, uſque ad
m Myrileium, nulli portus ſunt,
phoſiatis magnus, & parvus: hi
modi ſint, jam deſignaturus ſum.
fermè rectum procedens, quod
edit inter vallem Chryſorrhoæ,
montorium dividens magnum
atin à parvo Aphoſiate, pedibus
on potui, propter mare contin-
os montium clivos valde pro-
d quatenus oculis aſſequebar,
dia ſuperare non videbatur.
orium, quod à magno divi-
m Aphoſiatin, inter utrum-
m patet in latitudinem paſ.
iter ducentorum. Totum
iſtit, rupibus paululum ſinuo-
s in mare directis ad perpen-
nore muri, ex ea præſertim
attingit parvum Aphoſiatin
ciſa in ſemicirculum, in co-
turris in tectum faſtigiata.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

Ab hoc promontorio paulo ampli
mille paſſus uſque ad promontoriu
ab Aquilone claudens magnum Aph
ſiatin, littus ſabuloſum procedit
formam arcuatam. In hunc vallicu
etſi deſinunt, à ventis tamen non n
nus tutum ipſum præſtant, quàm c
les: non enim dorſum montis pe
trant, atque etiam commodiorem
ſcenſum in portum præbebant vil
quas olim fuiſſe in ſupercilio valli
apparet ex fundamentis ædificioru
ubi fontes perennes. Promontoriu
quo dixi claudi hunc ſinum ab aqui
nibus, excelſum eſt, undique præce
& præruptum, & quod pedibus ju
littus circuiri nequit, ter tanto pro
ctius in mare, quàm promontori
dividens magnum Aphoſiatin à pa
Aphoſiate. Inter portum magni Ap
ſiatis, & Myrileium ſinum, intercedi
plus minusve mille & quadringe
paſſus, quantum metiri potui, in
dens in dorſo montis per ſemitas
ſtorum, denſis dumetis implica
Nam clivi excelſi à ſupercilio ad lit
præcipitibus rupibus abrupti ſubſide
ut nulla via pateat: à Meridie claudi
promontorio toto ſaxeo, quod ab
teriori parte habet cavernoſas rupes
tè ſonantes, cùm ſunt tempeſtates,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

ernavigantes ignari putent tor-
torum bellicorum ſonitum eſſe:
nteriori parte ſinum attingente ad-
it cavernas, è quibus una longa eſt
triginta paſſus, utrimque præciſa
erpendiculum, cujus ima depreſſio
undem patet, quantum ſumma la-
In hoc promontorio etiamnum
nt veſtigia quædam antiquorum
iciorum, reliquiæ domicilii Myre-
In Dionyſiano codice legendum
potius *Myrleium*, quàm *Myre-
m*: nuſquam enim reperio Myr-
m, ſed Myrlæam urbem Bithyniæ,
ea appellatam Apameam. Myrlea-
igitur ſinus ab occaſu inſinuatur
allem, per quam deſcendit fluvius
num ortus à vertice collis eminen-
upra vallem Chryſorrhoæ, in quo
antiquam Pharum olim fuiſſe, & à
tibus pergit, à Meridie ad ſepten-
nes in longitudinem circiter qua-
r miliariorum: inde ad Orientem
cedens circiter octo ſtadia ingredi-
ſinum Myrleanum. Omni anni
pore fluit liquidus, & clarus: quo
um eſt, ut ſinus hic ſæpe à diverſis
bitatus fuerit, primùm à Thracibus
neo Regi ſubditis, deinde à Lyciis:
ſtremò à Myrleanis, unde ſinus ap-
latus Lyciorum, deinde Myrleano-

 rum.

rum. Profundus eſt, & magnarum
vium capax, undique ferè tutus
ortu Solis contra ſe habet ſinum v
nominatum Dios ſacra: ejus ſaxa
obſcurè cyanea, uti ſunt totius Boſ
viciniora Ponto. Iam verò ubi ſu
Aphrodiſium, quod ex Dionyſio a
poſui inter portus Epheſiorum &
ciorum, id exiſtimo fuiſſe propiùs p
tum Lyciorum, quàm Epheſiorum
enim Epheſii Dianam colentes ve
mile eſt Dianam Phoſphoron poſu
prope portum Boſporanum, Ephe
rum dictum; ita Lycios exiſtimo
tuiſſe prope portum ſui nominis
tuam Veneris, quam cultu eximio p
ſequebantur, ut Lyciorum Regin
verſibus decantatam Procli Lycii
loſophi. Prope enim Myrelium for
dabilia præcipitia, quorum ima p
ſubſidet, & ſubducitur, ſumma pro
tur, ut domorum projecta tecta,
bus ſtatua araque Veneris, ut ait D
nyſius, tegebatur. Itaque rectiùs in
pretandum putavi Dionyſium, cùm
Ἐπ' αὐτῷ λιμένι Λυκίων Μυρελ
ἐστι: *Supra hunc portum Lyciorum*
Myrelium; quàm ſi interpretati fu
mus: *Poſt hunc portum Lyciorum*
Myrileium: nam tum Lyciorum p
tus eſſet magnus Aphoſiatis, & Aph

um fuiſſet in promontorio, quod
rum Aphoſiatin à magno dividit:
i Aphrodiſium non tectum fuiſſet
nidabili præcipitio. Illud enim non
mò ſubducitur, neque à ſummo
icitur, ſed dirigitur ad perpendi-
um.

CAP. XXII.

*Gypopoli, & de aulis Phinei, & A-
nyci Bebrycis.*

omontorium, quod à ſeptentrio-
ibus claudit ſinum Myrleium, to-
n ſaxeum, & parum latum exiſtit,
quod in paſſuum longitudinem plus
nusve, latitudinem paſſuum non
edat aliam ducentorum, aliam tre-
torum. Ex tribus partibus mari, aut
mine circumdatur, à Meridie qui-
m ſinu Myrlæano, & flumine. Illius
cro non latior ducentis paſſibus cin-
ur Boſpori anguſto canali: at ab A-
ilone jam latioribus primis faucibus
ſpori clauditur. Ab hujus quidem
omontorii mucrone progreſſus pau-
amplius ſexaginta paſſus, vides ejus
tus vergens ad primas Boſpori fauces,
Pontum rupibus excelſis, præruptis
opendere directis à ſummo promon-
rii vertice ad imas radices mare at-
ngentes, quæ receſſus admittunt par-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

vos, refertos ingentibus ſaxis, abrup
ex antiqua ruina deſinentes in ſpel
cas prominentibus rupibus tectas, q
rum una vergens ad Solis ortum i
mnes partes patet vigintiquinque
ſus: eam olim arbitror Thracum a
ſtium latronum domicilium natu
fuiſſe, priuſquàm ædificia incolere
ſuefacti eſſent. Olim majores ſpel
cas fuiſſe oſtendunt crebra ingentia
ſaxa ante ſpeluncas projecta, ab imp
dentibus ruinoſis rupibus abrupta l
ga temporis vetuſtate. Nam vet
Thraces ex latrocinio viventes ex
norum adeò crudeles hoſtes fuer
ut de ſuo in externos odio cognom
dederint Ponto non modò inhoſp
litatis cujuſdam, ſed perpetui odii
exceptione omnem peregrination
præcidentis, ἄξεινον omnes appe
runt, Sophocles ἀπόξενον, Lycoph
κακόξενον, cùm ob ejus navigandi
ficultatem, tum ob ejuſdem acc
Barbaros, qui Boſporum ſic clau
tenuerunt, ut Poëtis materiam de
rint fingendi, petras Cyaneas int
concurriſſe, eaſque ante Iaſonem n
quam apertas fuiſſe. Hoc interpre
poſſumus utrinque latrones Boſpor
totum olim Cyaneas appellatum ac

le

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

es intercepiſſe navigantes in Pon-
ı, commodioremque juxta Boſpo-
ı ſedem habere non potuiſſe ad ob-
ndas Ponti portas, quàm hunc lo-
n ſitum in primis faucibus Boſpori
entem ſpeluncas ſaxeas naturales,
les tempora illa poſtulabant, quæ
i in toto Boſpori littore Europæo
llæ aliæ ſunt, quàm hæ, habentes
ximum fluvium perennem & pota-
em, tantumque, quantus núllus lon-
intervallo reperitur: non Scletri-
us, qui propinquior eſt, non cæteri
nnes littoris Europæi majores de-
unt in Boſporum. Quamobrem mi-
r Dionyſium hunc præteriiſſe, cùm
ios minores, & toto anno minimè
rennes, haudquaquam præterierit.
æ rupes ſuis radicibus ad mare adhæ-
ſcentes eminent ſupra mare in longi-
dinem mille paſſuum præciſæ, dire-
tæ ubique inter ſe continentes, exce-
to exiguo ſinu intermedio, ex quo
ſcenditur in jugum promontorii de-
reſſum inter rupes utrinque eminen-
es multis projectionibus, ſubſidenteſ-
ue multis contractionibus in multos
ertices faſtigiatas, ut caſtella quædam
greſtia præternavigantibus eſſe vi-
deantur, turribus elata, aſpectu horri-
do & planè Barbarico. Non uno lapide

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

illæ conſtare videntur, ſed multitud
lapidum inter ſe compactorum, t
cyaneâ conversâ in ſaxa fragilia, v
ſtate inter ſe cohærentia, cyaneo
dem colore, ſed aliquantùm vario ;
enim obſcuriora, alia dilutiora.
rupes arces Phinei pulchrè deſcr
Dionyſius. Poſt, inquit, Myrileum
Licnias, forſitan nominatus, ſive ex
quòd ad ſimilitudinem cunarum c
cavus ſit, ſive ex eo, quia ſecund
imas ſuas partes undique ſuam pr
ctam eminentiam dilatat. Apud h
locum eſt collis ſaxeus nuncupatus
popolis, cognomen adeptus, ſive
immanitate Thracica & Barbara, a
ſtique: ajunt enim hîc habitaſſe Phi
Regi ſubjectos, crudelitate plurim
eminentes: ſive etiam appellatus
Gypopolis, ex eo, quòd Vultures
quentes apud hunc locum verſari g
deant. Hæc quidem Dionyſius. Po
item appellari Gypapolis per alpha
τῶν γύπων, ἤγουν τῶν σπηλαίων. Num
rò hæc, an alia quædam vicina fu
aula illa, decantata quidem ſcri
multorum antiquorum, ſed recenti
omnium ignoratione obſcurata,
quam Phineus Iaſonem, cæteroſ
Argonautas excepit, ex his quæ qu
mox ſubjungentur, conjicito. Aſcle

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

quidem & Didymus narrant Iaſo-
navigantem ad Colchos, cùm ve-
t ad regionem Bithynorum, exce-
n fuiſſe à Phineo in ſuam aulam.
hæc an fuerit in Aſia,an in Europa,
ia videtur, ex authoribus duplicem
entibus Bithyniam, unam Euro-
m circa Salmydeſſum in Thracia
ſtitutam, alteram Aſiaticam; Phi-
mque omnibus Thracibus, etiam
ticis nuncupatis Bithynis imperaſ-
ec dubium tollunt, ſcribentes Phi-
m habitaſſe circa Salmydeſſum,
nopolimque fuiſſe inter Salmydeſ-
& Cyaneas. Vnde quibuſdam aula
ſe videtur, in qua Phineus excepit
nem, ut mihi etiam videretur, niſi
ra Boſporum ab omnibus Geogra-
s conſtitueretur: niſi fortaſſe Plinio,
eam interdum conſtituere videtur
a Boſporum, cùm ait: Inde fauces
mæ, ubi Phinopolis oppidum fuit.
alio loco ſecum diſſentit,cùm oram
raciam inceptam ab Iſtri oſtiis ad
ſporum perſequens narrat Thyn-
m, Salmydeſſum, Develton, Phino-
lin: Sed à Boſporo Laſthenes: ex quo
idem ordine verborum excludit à
ſporo Phinopolin. Quamobrem
inopolis extra Boſporum ſita non
t aula Phinei, in qua excepit Iaſo-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

nem Phineus. Nam ſi uſq; ad Phin
lim Iaſon navigaſſet, jam prætergr
Cyaneas, non neceſſe habuiſſet p
conſilium à Phineo, qua ratione
neas præteriret. Verùm aulam P
fuiſſe juxta Boſporum inter Cya
interque aulam Amyci Bebrycum
gis, à nemine certius intelligere p
mus, quàm ab Orpheo antiquiſſ
qui unus ex Argonautis fuit, à q
mnes didicerunt, ſi quid veri de
Phinei ſcripſerunt: verùm in qua
Boſpori, intelligere non poſſumus
prius cognoverimus, ubi fuerit au
myci. Vtraſque juxta Boſporum,
in Europa, hanc in Aſia fuiſſe, e
pheo & Apollonio aſſequi potuiſſe
nius & Hermolaus, ſi diligenter u
que perpendiſſet. Sic enim Orpheus
cùm Argonautæ præternavigaſſen
zicum Rhyndacem, veniſſe ad
locum ſitum juxta Propontidem,
tum ſolviſſe:

Ἀλλ᾽ ὅτε πρὸς μεσάτην ἠῶ
ὠκέας ἵππους
Ἠέλιος, κραιπνὸς δ᾽ ἐξ οὔρεος ἔ
οὖρος,
Ἐν δ᾽ ἔπεσ᾽ ὀρφναίαις ὀθόναις, T
δ᾽ ἐγεγώνει

ὸς ἔσω περάαν, θινὸς δ' ἐκ πεί-
σματα λύειν·
δὲ κυβερνητῆρος ἐφημοσύναις
ἐπίθοντο.

o poſt:

ὰρ ἐπ' ἠῶοι λυγρὴν ἐπεράσσα-
μεν αἶαν,
νθ' Ἄμυκος Βεβρύκεσσιν ὑπερ-
φιάλοισιν ἄνασσεν·
σε πανομφαίου Ζηνὸς θέμιν οὐκ
ἀλεγίζων,
θλον ἐπὶ ξείνοισι περικτιόνων ἀν-
θρώπων,
σις ἐπὶ σταθμοὺς, ἦδ' ἀστεμφῆ δό-
μον ἵξῃ,
ήκατο συμμαχίης ὑπερόπλου πει-
ρηθῆναι.
ὸν μὲν ἄρ' ἠΐστωσε βίῃ κρατερὸς Πο-
λυδεύκης,
ύψας ἀπροφάτως κεφαλὴν σκλη-
ροῖσιν ἱμᾶσι.
λαοὺς δ' αὖ Βεβρύκων Μινύαι χαλ-
κῷ κατένηραν,
Ἐνθαῦθ' ἀφορμισθέντες, ὑπ' εἰρεσίῃ τε
καμόντες,

Βιθυ-

Βιθυνῶν τὸ μέγα ἄστυ παλαιὴ
σαμένη ἀκτῇ,
Σπεύδοντες παρὰ χοαῖς, ἠδ' ἐν νιφ
γέσσιν ὕλαις,
Ἕσπεροι αὐλισθέντες ἐφοπλίσσα
θαι δόρπον.
Ἔνθα τότ' αἰνόγαμος Φινεὺς τ
ρήνορι θυμῷ
Δοιοὺς ἐξαλάωσε γόνους, περὶ
πέτραις
Θηρσὶν ἑλὼν προὔθηκε γυναίων
καὶ φίλτρων.

Deinde paulò infrà ait:

Αὐτὰρ ἐπεὶ Φινῆος Ἀγήνορ
λιπόντες
Αὖλιν, ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλ
σης ἐξικόμεσθα
Ἀγχοῦ Κυανέαις πέτραις, ἅς
ποτε μήτηρ, &c,

Poſteà addit:

Ἀλλ' ὅτε δὴ πορθμοῖο καὶ στόμα,
διὰ πέτρας
Κυανέας ἤμειψε λάλος τρόπις,
τίκ' ἄρ' αἵ γε
Βυσσόθεν ἐρρίζωντο, καὶ ἔμπεδον
ἔμμενον.

O

-ίτω γὰρ μοῖραι τάδ' ἐπεκλώσαντο
βαρεῖαι.
καὶ τότε δὴ προφυγόντες ἀδούκεα
πήματ' ὀλέθρου,
-ρόαιου προχοαῖσι μέλαιν' ἐξικό-
μεθ' ἀκτὴν &c.
-is quidem percipimus, aulam Phi-
-uiſſe inter Cyaneas, interque aulam
-yci, ad quam Pollux vicit Amycum
-em Bebrycum. Sed utrum in Euro-
an in Aſia fuerit urbs illa magna,
-m dicit eſſe Bithynorum ſitam in
littore, Orpheus non declarat: nam
-gatur;
-θα δ' ἀφορμιαθέντες, ὑπ' εἰρεσίῃ
δὲ κάμοντες
-θωιῶν τὸ μέγα ἄστυ παλαίῃ κέλ-
σαμεν ἀκτῇ.
-tur oſtendere illam fuiſſe aulam A-
-ci, ex eo, quòd Apollonius Poëta
-dem Argonauticorum, ſed Orphei
-rpres, aulam Amyci ſcribit fuiſſe in
littore, cùm ait:
--- οἱ δὲ χθονὸς εἰσανέχουσαν
-κτὴν ἐκ κόλποιο μάλ' εὐρεῖαν
-γ' ἐπέδεκτο.
potius mihi legendum videtur in
-pheo, Ἔνθεν ἀφορμιαθέντες: ex eo,
quòd

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

quòd ante Orpheus dixit, tranſiiſ
locum:

Ἔνθ᾽ Ἄμυκος Βεβρύκεσσιν ὑ
φιάλοισιν ἀνάσσεν.

Vbi Pollux Amycum devicit. Se
men etiamnum ex Orpheo dubiu
detur, utrum illa magna urbs fue
Aſia, an Europa, itemque an aula
ci in Europa, an Aſia, an juxta B
rum, an in Propontide. Nam D
ſius ſcriptor orbis, poſt Bithynos,
que oſtium Ponti ponit Bebrycas.
ron narrat Lampſacenorum regi
prius appellatam fuiſſe Bebryciam
de Tzetzes auſus eſt totum Helle
tum appellare Bebrycium, & t
Propontidem Bebryciam, ſed & F
nos accolentes Boſporum appe
fuiſſe Bebrycas, cùm ex Nymphe
cleota colligitur, tradente Bithyn
iam appellatos fuiſſe Mygdones
brycas: quos Strabo dicit antè Bith
Myſiam incoluiſſe, oriundos à B
cibus Thraciæ, tum Bithynos Boſ
nos nuncupatos fuiſſe Bebrycas,
ex aula Amyci Bebrycum Regis,
juxta Boſporum in Aſia ſitam fui
prehendo ex Apollonio Orphei
prete, non minus egregio Argon
corum Poëta, quàm Geographo
qui ut narravit, quemadmodum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

vigarint Cyzicum uſque ad Cion:
inquit, ſolventes:

ῖν δὲ πανημερίην ἄνεμος φέρε,
νυκτί τε πάσῃ
ρος ἐπιπνείων· ἀτὰρ οὐδ' ἐπὶ
τυτθὸν ἄητο
ς τελλομένης, οἱ δὲ χθονὸς εἰσανέ-
χουσαν
τὴν ἐκ κόλποιο μάλ' εὐρεῖαν
γ' ἐσιδέσθαι
κοσάμενοι κώπῃσιν ἅμ' ἠελίῳ
ἐπέκελσαν·
ς δ' οὐ μετὰ δηρὸν ἐελδομένοις ἐ-
φαάνθη·
α δ' ἔσαν σταθμοί τε βοῶν, αὖλις
τ' Ἀμύκοιο,
ρύκων βασιλῆος.

de poſtquam narravit, ut Pollux
t Amycum, ut lauro coronati Ar-
utæ cænaſſent, adjungit:

ος δ' ἠέλιος δροσερὰς ἐπέλαμ-
ψε κολώνας,
περάτων ἀνιὼν, ἤγειρε δὲ μηλο-
βοτῆρας,
τότε λυσάμενοι νεάτης ἐκ πεί-
σματα δάφνης, &c.

Poſt

Poſt addit, ut toto illo die af
tempeſtatibus fuerint, poſtridieque
venerint ad maritimam domum
nei, utque Phineus dixerit Argon

Πέτρας μὲν πάμπρωτον ἀφ
θέντες ἐμεῖο,
Κυανέας ὄψεσθε δύω ἁλὸς ἐν
χῆσι.

Poſtea ſubjungit:

Αὐτίκα Βιθυνῶν ἐπὶ δεξιὰ
ἔχοντες,
Πλώετε ῥηγμῖνας πεφυλαγμένο
σύκεν αὖτε
Ρήβαν ὠκυρόην ποταμὸν σκόπ
κολώνης. [al. ἀκτῆνδε μέλα

Ex his patet aulam Phinei fuiſſe
ropa, juxta Boſporum, vicinam
neis; aulamque Amyci fuiſſe in
nia Aſiatica: ſed an juxta Propon
an juxta Boſporum, conjicere
eo, quòd Orpheus dicit, Argona
eo ſolviſſe circa Meridiem vento
do: ſimiliter Apollonius ait, ex
ventes totum diem, & totam n
ſecundo vento & copioſo vectos
poſtridie manè vento ceſſante
rum vi appuliſſe navem ad eum
ubi eſſet aula Amyci, ubi Pollux
vocatione vicit Amycum. Iam

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

eridie ad poſterum diem vento ſe-
indo uſos conficere potuiſſe amplius
ntum miliaria, exiſtimo ex mea na-
gatione, qua intra vigintiquatuor
oras à monte Arganthonio, eminente
pra ſinum Cioticum, perveni ad Bo-
orum, diſtantem à Cio plus centum
iliaria. Ex quibus etiam veriſimile vi-
eri poſſet, aulam Amyci in Boſporo
otiùs quàm in Propontide, ſi nulla eſ-
nt apertiora argumenta ad proban-
um aulam Amyci eſſe juxta Boſpo-
um. At alia permulta certiora ſunt,
uorum nonnulla, cùm alia ex Apol-
onio colligere poſſumus, tum juxta lo-
um, ubi interfectus eſt Amycus, fuiſſe
ιάτην δάφνην, quam non Apollo-
ium poëticè finxiſſe, ſed revera in hoc
oco fuiſſe permagnam, ex Andræta
Tenedio & Apollodoro infrà oſten-
dam: quam poſteri appellarunt Lau-
rum inſanam, ubi Plinius dicit fuiſſe
portum Amyci, quem Arrianus appel-
avit portum Laurus inſanæ. Eumque
tradit quadraginta ſtadia diſtare à Fa-
no Iovis Vrii, octoginta ab Vrbe By-
zantio. Ex his manifeſtum eſt aulam
Amyci fuiſſe in medio Boſporo; aulam-
que Phinei fuiſſe inter medium Boſpo-
rum & Cyaneas. Sed in quo loco nunc
conjiciamus, vero proximum eſt. Cùm

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

Phineus haberet greges boum , &
vium, equorumque,Rexque eſſet T
ciæ, habitaſſe prope flumen. A m
Boſporo in Europa ad Cyaneas pri
eſt Pharmacius fluvius , ſitus co
portum Amyci , in quo non fuiſſe
neum , cùm excepit Iaſonem , Bo
latitudo oſtendit , quæ haud exce
miliare, non tenuiſſet Argonauta
trajectum tantum temporis , quan
Orpheus & Apollonius tradunt
ſumpſiſſe ab aula Amyci ad aulam
nei: deinceps ſequitur Bathycolpus
vius, ubi aula Phinei fuiſſe non vid
ex loci intervallo . Ille enim diſt
portu Amyci circiter tria miliaria;
enim Argonautæ diem unum conſ
pſiſſent in tria miliaria conficie
Reſtat ut Scletrinas aut Myrleanus
buerit domum Phinei : ſed uter ha
rit, ex his, quæ mox afferam, conji
Scletrinas habuiſſe videtur ex his A
lonii verſibus , cùm ex hoſpitio Ph
Argonautæ ſolviſſent, ait:

Ἐκ ἢ τόθεν μακάρεσσι δυώδεκα
μήσαντες
Βῶμον ἁλὸς ῥηγμῖνι πέρην , καὶ
ἱερὰ θέντες,
Νῆα θοὴν εἴσβαινον, ἐρεσσέμεν.

Hoc eſt, *in littore ulteriori aram ere*

ru

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

nt, quod infrà oſtendam eſſe in eo
oco, ubi eſt Fanum Iovis Vrii, cui do-
num Phinei propinquam fuiſſe ante-
icti Apollonii verſus deſignant. Inde
djungit, ut ex eo loco, ubi Fanum eſt,
olventes navigarunt ad Cyaneas pro-
montorium. Fanum eſt magis intra
oſporum, quàm Myrleanus fluvius
uobus miliaribus. Itaque ſi aula Phi-
ei fuit ad Myrleanum, oportuit Argo-
autas retrocedere duo miliaria. Sed id
erri poteſt, nam vatis Phinei vaticinio
lud templum excitarunt duodecim
iis: veriſimiliuſque videtur aulam Phi-
nei fuiſſe prope Myrleanum fluvium,
bi fuit Gypopolis, quàm prope Scletri-
am, ex Orpheo, cùm ait, Argonautas
oſtquam reliquiſſent aulam Phinei ſu-
ra magnam undam maris, acceſſiſſe
rope Cyaneas: ſed clariùs ex Apollo-
io, cùm ſcribit Phineum dimittentem
Argonautas. A me, inquit, diſcedentes
quàm primùm videbitis Cyaneas. Ex
quibus oportuit domum Phinei pro-
pinquam eſſe Cyaneis. Adde, quòd au-
am Phinei dicit Orpheus fuiſſe, ubi ex-
cæcavit filios, eoſque in petras eminen-
tes projecit. Ex quibus videtur aula Phi-
nei propinquior Myrleano, quàm Scle-
trinæ, quòd circa Myrleanum rupes
ſunt eminentes & præcipites, frequen-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

tari ſolitæ vulturibus, & corvis, mil
que, hoc eſt, harpyis rapacibus. In c
trario littore eſt promontorium, qu
Dionyſius Byzantius appellat C
cium, in hanc diem nomen retin
præterea quòd nulla alia pars Boſp
quàm circa Myrelium & Gypopo
ventos rapidiores habet. Venti e
Harpyiæ dicuntur. Homerus in ſy
nymia ponit θύελλας καὶ ἁρπυίας, ἀν
καταιγιδώδεις πνοάς· τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ
πάζειν, τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ θύειν, ὅ ἐστι μετὰ β
ἄγειν. atq; ut ſolemus Harpyias ἁρπ
κλυκοὺς κύνας appellare, ita latrones
paces Thraces Harpyias vocare po
mus. Nam quòd Orpheus dicat aul
Phinei fuiſſe in ſylvis, nunc nullæ ſ
in Myrleano, ſed neq; item in ſinu Ph
macia, cũ olim fuiſſe denſa & profu
nemora antè ex Dionyſio acceperim
Sed de his rebus tam antiquis, quas
antiqui quidem permulti etiam liter
monimentis clari benè noviſſe vid
tur, cuivis curioſius relinquo judiciu

Cap. XXIII.

De petra Dotina.

PAulo ultra Gypopolim (inquit D
nyſius) eſt petra Dotina nomina
non in magnam maris altitudinem

di

u, neque ſupra aquam extans: naves
ipſam impinguntur. Petræ nomen
nia, diſſimulantiaque ridet navigan-
m ignorantiam. Δωτίνην vocant
rienſes, ab aliis Græcis nominatam
οῖκα. Byzantiùs colonos Megaren-
m lingua Dorica uſos fuiſſe, cùm ex
cognoſco, tum magis ex pſephiſma-
, quod à Byzantiis decretum in gra-
m Athenienſium Demoſthenes citat
ntra Æſchinem. Dos, inquit, Varro,
t pecunia, ſi nuptiarum cauſa data;
c Græcè δωτίνη: ita enim hæc à Sicu-
nominatur. Iam verò ut ab Vrbe By-
ntio ad Pharum & Cyaneas pedibus
ofectus ſum ſecundum littus, ita à
aro ſimiliter pedibus Byzantium re-
rti, quàm proximè ad littus accedere
tui. Sed primum à Pharo ad Myre-
m non potui, quòd littus præceps &
æruptum ſit, perpetuis rupibus editũ
altitudinem plus minuſve quadra-
nta paſſuum. Supra hoc littus exiſtit
anities campeſtris, colliculis, & valli-
lis diſtincta, longe lateq; patens, ſen-
n aſſurgens uſque ad verticem collis,
quo antè dixi fuiſſe antiquam Pha-
im. Itaque à Pharo ad Chryſorrhoam
er feci per ſupercilia collium, per de-
rtas paſtiones plenas ericis, aliiſq; fru-

ticibus,ubi nihil cultum apparet,pr
exiguas arationes, non tam iniqu
te terræ, quàm inopia agricolarum
quà deſcenſus patet ad littus, ut p
ad Myrelium, & ad portum Ephe
rum, ſtatim latæ rupes me impedie
ut ex altis littoris crepidinibus mih
pe aſcendendum fuerit ad circume
das rupes obvias,& per directos & p
ruptos clivos repere quadrupedis m
habui neceſſe. A Chryſorrhoa juxta
tus iter habere potui ad promontor
Smilton, quod præceps & abruptũ
pervium eſt, niſi in excelſis clivis: i
ad Bathycolpon juxta Boſporũ perr
à Bathycolpo adCommarodes,exce
vallibus,via non patet in ora mariti
ſed anguſtiſſima ſemita habetur in
duis clivis, confragoſis, & abruptis
Commarode ad Leoſthenium iter c
feci ferè ſecundum littus. A Leoſthe
ad portum Phidaliæ (excipio valles)
duntaxat patet per altos clivos. A P
dalia ad oppidum nuncupatũSycas,
Iuſtinianas,via patet juxta Boſporum
Sycis Byzantium trajectus eſt brev
quatuor ſtadiis, à quo quidem traje
appellato Syceno ad finem Boſpori p
nities maritima (Conſtantinopol
partem continens) acceſſum latum
gitur etiam quàm proximè ad Boſpo
C

CAP. XXIV.

: Panio promontorio Phari, & de Cya-
neis petris.

Oſt Dotinam petram, inquit Diony-
ſius, exiſtit promontorium nuncu-
tum Panium, parallelum Cyaneis,
c eſt, quaſi par & æmulum contra
yaneas ſitum, intercedente medio
aris littore: in fine autem promon-
rii, parvæ Inſulæ termini Pontici ma-
: à Continente diremptæ parvo ma-
ſpatio intermedio, quod perlevibus
perparvis navigiis permeari & trans-
i poteſt ob mare minime profun-
um. Sublimes autem Cyaneæ, & ſu-
ra mare elatæ, aſpectum gerentes ſi-
ilem Cyano, ſive à terra multiformi,
ve ex refractione maris: ſupra Cya-
eas ara exiſtit Apollinis à Romanis
atuta. Promontorium Panium to-
um ſaxeum, nihil aliud eſt, quàm
ſthmus peninſulanus, ex tribus parti-
us mari circumdatus, ab Oriente qui-
dem Boſporo, à ſeptentrionibus ſinu
Ponti ſcopuloſo, importuoſo, patenti
in longitudinem circiter mille & du-
centorum paſſuum. Ab hujus intimo
receſſu linea ſecans promontorii dor-
ſum, hoc eſt, cervicem Iſthmi, ducta ad
Boſporum extenditur in paſſus ſeptin-

gentos. Clivi à ſummo mucrone
cervicem in paſſuum altitudinem e
runtur circiter mille & ducentor
Contra Cyaneas emittit duos muc
nes totos ſaxeos. Primus quidem ma
eſt, & rectus aſſurgit in medium p
montorium, ſub imas radices adn
tens brevem quendam receſſum c
turnis & vehementibus fluctibus ex
vatum, cavernis & foſſulis ſaxeis p
num, qui exareſcit, cùm eſt mare tr
quillum: cùm verò eſt ventus, co
tatum impletur fluctibus, ſed caver
ſemper aqua plenæ remanent. Alter
verò mucronem emittit minorem
obliquum, à dorſo demiſſum, ve
pollicem porrectum in obliquam r
nus partem. Is mucro magis meric
nus exiguum ſinum efficit, admitt
tem duntaxat ſcaphas. Littus aut
contra Cyaneas ſitum, intercedens
ter utroſque mucrones, longum ci
ter trecentos paſſus. In Panii ſuperci
eminenti ſupra mucronem major
exiſtit Pharus quaſi Φανὸς: unde
Græcis hujus ætatis, omnia ferè nor
na diminuere in ἄριον ſolitis, appel
tur Φανάριον. id turris eſt octogon
in culmine habens lucernam omnib
noctibus lucentem navigantibus, u

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

e clauſam vitreis feneſtellis, plum-
non gypſo compactis, quod oſten-
non Turcorum, ſed Chriſtianorum
os eſſe. Ex vertice Panii promonto-
uoquo verſum vides longè lateque
tum Euxinum, tanquam ex Panio
randria olim videbatur: hac etiam
te ſpectatur in media Alexandria
ium quoddam manufactum, faſti-
um in acutum verticem, excelſum,
i ſimile, ex cujus culmine tota un-
ue Alexandria, ſimulque hinc mare
rnum, illinc Mareoticus lacus vide-
. Duobus promontoriis Panio &
cyreo finitur Pontus, incipitque Bo-
rus. Iuxta Ancyreum exiſtunt Cya-
Aſiaticæ; juxtaque Panium Cya-
Europeæ, diſtantes à Panio ſibi op-
ito ab occaſu paulò ampliùs ſeptua-
ta paſſus Romanos. tantundem
m in latitudinem patet Euripus,
aneas à Continente ſeparans, quem
loſum & ſaxeum nudus tranſire co-
us, de medio curſu revocatus ſum.
que conſcenſa ſcapha, per hunc pe-
trans adverti Cyaneas ab occaſu qui-
m circumnavigari non poſſe, niſi na-
giis perparvis ob vadoſum Euripum;
Septentrionibus Orienteque circuiri
omnibus navibus poſſe. Cyaneæ
hil aliud ſunt, quàm ut dicuntur, pe-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

træ: eas enim nunquam Inſulas ap
lant Orpheus , Apollonius , Vale
Flaccus, Herodotus Dionyſius Alex
drinus: ſed duntaxat petras nomin
Strabo verò & Dionyſius Byzan
vocant Inſulas minùs propriè. Vale
Flaccus nunc ſcopulos, nunc cau
nunc rupes nuncupat. Euripides D
mos petras, quæ profectò nihil a
ſunt, quàm duo ſcopuli, unus Aſi
cus, alter Europæus, diviſus in quin
petras una radice nitentes, ſed ab
ad ſummum rimis diviſus: quarum
mam Pharo viciniorem à petra div
fiſſio, rimaque alta quinquaginta
drantes, alicubi patens in latitudin
trium pedum: in qua quidem fiſſi
conſiſtit ſaxum plauſtrici oneris ma
tudine à prima petra gradum a
aditum jaciens ad ſecundam petram
fiſſionem projectam ex antiqua ru
quam ſummam ſcopuli verticem
diſſe ſignificant circum ſcopulum
multa abjecta ſaxa. Primæ quidem
træ jugum in omnes partes patet ſe
ginta ſeptem dodrantes: ſecundæ v
dorſum planum, in quo ſtatuta eſt
lumna, in dodrantum longitudin
panditur centum & quinquaginta
latitudinem verò quinquaginta. Sec
dam à tertia dividens fiſſio paulo la

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

xaginta dodrantibus. Tantundem
t fiſſura tertiam à quarta ſejungens.
udo totius ſcopuli, quem dixi di-
m in quatuor petras, non excedit
ginta dodrantes. Ambitus ſuperat
millia dodrantum. Aſcenſus in
is jugum non patet, niſi uno aditu,
ue perangusto, quo quadrupedis in
lum irrepitur. Scopulus etſi totus
us, tamen ex ejus dorſo aliquot fru-
enaſcuntur, ut caprifici, ut pruna
ſtia, ſed rariſſima. Cùm ſunt maris
peſtates, fluctibus obruitur uſque
ò, ut columna aſperſione fluctuum
ngatur. Fuit aliquando ſcopulus in-
er, nullis rimis ſciſſus, ſed ſaxa cir-
nprojecta oſtendunt ruinarum edi-
ae ſciſſum fuiſſe: unde factum eſt,
jus radices multas cavernas & late-
s habeant, partim aridas, partim
re admittentes, ubi non modò pi-
, ſed etiam multi homines deliteſce-
poſſunt. Quinta petra longè humi-
r cæteris, faſtigiata in duos vertices,
guo Euripo diviſos: illius quidem
dices ſub aqua juxta vadum cum ra-
ibus ſcopuli, quem jam dixi in qua-
or petras diviſum, continuantur,
njunguntur que: ſed ab hoc ſcopulo
adrifido ſeparatur Euripo vadoſo,
eno ingentibus ſaxis ex aqua extan-
tibus,

tibus, quæ ab ipſis ſcopulis abrupt
videntur. Circum hos omnes ſco
ſimiliter ingentia ſaxa abrupta ja
Euripique vadum intercedentis
Panion, & Cyaneas ſaxeum, & c
noſum, introſpexi; ut vero proxim
videatur Cyaneas olim abruptas
nio promontorio fuiſſe ſimiliter
ſaxeo. Quare non ſine phyſica rati
ubi animadvertiſſent Poëtæ Cya
terræmotu, aut temporis vetuſtat
nas edidiſſe, & circumfractas eſſe
xerunt inter ſe concurriſſe: in quo
curſu quid verius eſſe apparet, q
id, quod tradit Valerius Flaccus:
neæ juga præcipites illa remittunt. I
revera earum juga ruinis illiſa rem
ra ſunt facta, earundemq; moles il
Nam quod Apollonius ait petris
neis, Κοῖλαι δὲ σπήλυγγες ὑπὸ σπ
δας τρηχείας Κλυζούσης ἁλὸς
ἐβόμβεον, ex antè jam dictis non
eſſe præſcimus. Quòd autem Cya
Aſiaticas concurriſſe contra Europ
Cyaneas, quas modò clauſas, m
apertas videri tradiderint, ex eoque
normadas, & Symplegadas, & Plan
appellaverint, non mendacium c
menti ſunt, ſed phyſicam veritatem
preſſerunt ex antiquis duabus Cyan

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

eſt, ex duobus littoribus Boſporum
entibus, quæ utraque antiquiſſimis
poribus Symplegades, & Planctæ
ellatæ ſunt, id eſt, ut Valerius ait,
ntes per altum Cyaneæ : *Illæ re-
nt, illæ æquore certant ;* ex eo (ut
ratoſthenes,) quòd anguſtum fre-
i & flexuoſum multis anfractibus
umſeptum navigantibus videtur
i concurrere & congredi, occultari,
di, tum rurſus digredi aperirique:
ximo enim acceſſu aperiuntur, mox
eſſu rurſum deliteſcunt Cyaneæ.
nyſius Byzantius ut Cyaneas con-
at Inſulas eſſe, tamen omnes Bo-
ri anfractus ait Symplegadas dici
ſe. Neque verò, inquit, Boſporus
ectus, ſed continuus, & parallelis
montoriis fractus : prævertunt e-
n, & tanquam ſe invicem ſupplan-
t, & propemodum ſe decipiunt pro-
ntoria, prohibentia navigantes ul-
ius progredi. Vnde, ut ipſe ait, mihi
entur Symplegades nominaſſe pe-
s, quoniam adnavigantibus modò
riri, modò claudi videntur, fallente
ectu opinionem : id enim quod vi-
tur finis, ſtatim principium eſſe ap-
ret. Quamobrem magis properè
ſpori anfractibus convenit nomen
nplegadum & Planctarum, quàm
Cya-

Cyaneis Inſulis, quæ traduntur in concurriſſe: quia, ut Plinius ait, inter ſe diſcretæ intervallo intran geminæ cernerentur, paululumq flexa acie, coëuntium ſpeciem p rent; id quod non ſatis probabu vigantes ex Ponto in Boſporum. Cyaneæ Inſulæ adeò ſunt vicinæ tinenti, ut particulæ Continent videantur, neque, niſi proximè ſeris, eas à Continenti diſtinxeri utrumque latus Boſpori intrare v tibus in Boſporum, modò clau modò apertum Boſpori canalem dit non modò procul ex agitation vis, modò directa via ad os adnav tis, modo obliqua, ſed etiam prom atque adeò intra Boſporum nav tibus crebrò claudi & aperiri Boſp videtur ex crebris promontorio flexibus. Rectè igitur Frontinus neas vocat Boſporum. Philippus quit, cùm anguſtias maris, quæ neæ appellantur, transnavigare pter Athenienſium claſſem, qua portunitatem loci cuſtodiebat, poſſet, ſcripſit Antipatro, Thracian bellare, præſidiis, quæ ibi reliqu interfectis, ut ſequerentur omiſſis nibus, quæ epiſtolæ, ut intercipe tur ab hoſte, curavit. Athenienſe

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

ıa Macedonum accepiſſe viſi, claſ-
ı abduxerunt. Philippus nullo pro-
ente anguſtias freti liberavit. Sic
aneas intelligere videtur fœdus il-
l illuſtre, quod Athenienſes poſt pu-
as navales percuſſerunt cum Rege
rſarum, quæ ſic abjecerunt Regis
imum, Ὥστε συνθέσθαι τὴν περιβόη-
ι εἰρήνην ἐκείνην, ἵππου μὲν δρόμον
ι τῆς ἑλληνικῆς ἀπέχειν θαλάσσης·
δν δὲ Κυανέων καὶ Χελιδονιῶν μακρᾷ
καὶ χαλκεμβόλῳ μὴ πλεῖν. Iam etſi
his, quæ antè dixi de aulis Amyci &
inei, liqueat Orpheum duas petras
aneas non intelligere totum Boſpo-
m, aut multiplices anfractus paral-
os Boſpori: tamen ex eo clarè elicere
n poſſumus, an duntaxat intelligat
aneas Inſulas, an etiam utrumque
tus circumvicinum Cyaneis. At ex
pollonio non ſolùm ejus æmulo, ſed
iam enarratore, aſſequimur, petras
yaneas aut eſſe, quas Inſulas dixi-
us, aut rupes & cautes utriuſque lit-
ris à Myrleano ſinu uſque ad Cya-
as. Sic enim Apollonius ait, ubi Ar-
onautæ duodecim diis aram poſuiſ-
nt, in eo promontorio, quod etiam-
um ἱερὸν Græci appellant.

Oἱ

Οἵ δ' ὅτε δὲ σκολιοῖο πόρου στείνω
ἵκοντο,
Τρηχείῃς σπιλάδεσσιν ἐεργμένον ἀμ
φοτέρωθεν,
Δινήεις δ' ὑπένερθεν ἀνακλύζε
ἰοῦσαν
Νῆα ῥόος, πολλὸν δὲ φόβῳ προτ
σε νέοντο·
Ἤδη δὲ σφίσι δοῦπος ἀρασσομ
πετράων
Νωλεμὲς οὔατ' ἔβαλλε, βόων δ'
μορέες ἀκταί.

Paulo poſt:

Ταὶ δ' [Cyaneæ] ἄμυδις πρ
αὐτίαι ἀλλήλῃσι,
Ἄμφω ὁμοῦ ξυνιοῦσαι ἐπέκτυ
ὦρτο δὲ πολλὴ
Ἅλμη ἀναβρασθεῖσα, νέφος
αὖε δὲ πόντος
Σμερδαλέον· πάντῃ δὲ περὶ μέ
ἔβρεμεν αἰθήρ.
Κοῖλαι δὲ σπήλυγγες ὑπὸ σπιλά
τρηχείας
Κλυζούσης ἁλὸς ἔνδον ἐβόμβεον.

Ex quibus percipimus, Argonautas

ve

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

es ex Fano Iovis, aliquandiu navi-
per Boſpori flexuoſi anguſtias u-
que aſperis cautibus cinctas, jam-
ſonitum petrarum conflictantium
nautarum aures vexaſſe, marina
ra muſicè Cyaneas inter ſe concur-
fremuiſſe, cavas ſpeluncas ſub cau-
mari intus fluctuante reſonaſſe:
omnia cõveniunt nõ modò inſulis,
tiam cautibus & rupibus utriuſque
ris excurrẽtis à Cyaneis ad Myrlea-
ſinum, & Coracium promonto-
. Ibi enim utrimque excelſæ rupes
uum impetu altè reſonant, & con-
iſſe inter ſe videntur, ex ingentibus
circum utrumq; littus ſparſim in
i jacentibus. Iam verò ex antedictis
picuum eſt Tzetzem nobilẽ Gram-
icum, qui gloriatur ſe omnibus
graphis atque Hiſtoricis longè me-
ſcire Boſporum Thracium, neſcire
neas, non modo quas tradunt Geo-
phi Hiſtoricique: ſed ne illas qui-
, quas Poëtæ, quorum interpretem
rofitetur, commemorant. Sic enim
rrat illos Lycophronis verſus:

αὶ Πόντος Ἕλλης, καὶ πέτραι
Συμπληγάδες,
αὶ Σαλμηδιος, ϰ̀ κακόξεινος
κλύδων Σκύθαισι γείτων.

Quas Homerus appellat Planctas,
cophron Symplegadas petras, Era
ſthenes Synormadas, quas dicit a
Pontum Euxinum eſſe, ſive circum
guſtias; Apollonius & Lycophron ip
quidem dicunt eſſe Symplegadas:
rùm Lycophron videtur has ponere
ter Chalcedonem & Byzantium, ut
deantur eſſe id, quod ab idiotis dici
Rheuma: Apollonius verò vide
apud Pontum Euxinum, ſive apud
guſtiarum locum nuncupatam C
vem, ipſas ſtatuere, eas ſimiliter ut
cophron ſcribens Symplegadas ἀξ
νους, [vel ἀξένους,] quarum una eſ
Europa apud Byzantium, altera in A
apud Chalcedonem. Salmydeſſus v
eſt mare inter Byzantium & Damal
Poſt anguſtias Boſpori & Fanum Io
eſt Scythia. Hæc quidem Tzetzes.
verſus Lycophronis, cùm nihil d
deant ab Orpheo & cæteris ſcript
bus, perverſè convertere conatur
ſenſum ab omnibus authoribus alie
ſimum. Non enim his verſibus Ly
phron dicit, Symplegadas eſſe in
Chalcedonem & Byzantium, ut ipſe
ſtatur, neque Apollonius ponit ad
xinum Pontum, ut Tzetzes ait, nec
apud Clavem Ponti, ſive eam intelli

qu

m hodie appellant Κλείδιον, locum
num Byzantio, nuncupatum Se-
marinum, ſive illas Claves, quas
nyſius appellat modò Κλεῖθρα,
lò Κλεῖδας, quas antè demonſtra-
us eſſe circiter medium Boſporum,
pe ſinum appellatum Pharmaciam.
Apollonius ipſe Symplegadas ponit
d partem Boſpori, quam modò ex-
uimus, ſic inquiens: Δύω ἄλλος ἐν
όχῃσι Κυάνεαι πέτραι: hoc eſt, *in*
nis faucibus Ponti duæ Cyaneæ. Ne-
ex Lycophrone colligi poteſt Sal-
deſſum eſſe inter Byzantium & Da-
lim, ſed ad Pontum, eo in loco, quo
nes Geographi tradunt: neque poſt
num Iovis eſſe Scythiam Europæam
Lycophrone conjectari poteſt; ſed eo
loco, quo cæteri tradunt. Non mo-
inſulæ Cyaneæ in hunc diem, ſed
am omnes rupes claudentes Boſpo-
m à Cyaneis uſque ad Fanum & lit-
ra circumvicina Cyaneis, ſpectantur
lore cyaneo, aliæ obſcuriore, aliæ di-
iore. Planctas Thracicas Homerus
lut quadam machina mirabili petras
monſtroſam longitudinem jaculan-
ex freto Thracico jaculatus eſt in fre-
m Siculum fictione architectrice; &
as poſt Iaſonis tranſitum Orpheus

 longè

longè antè ſempiternis radicibus d-
xerat in freto Thracio, immobiles m-
ſuras, in ſede Thracica ſemper man-
ras, explantavit, elocavit, tranſtuli
Siciliam, eas effingens ad ſimilitudin
Symplegadum petrarum Cyanearu
prius ab Orpheo effictarum, aliquid
ſuo addens. Sed ut Thracicas Cyan
à Siculis internoſcere queamus, ſubj
gam Homericam Sicularum deſ
ptionem:

> Ἔνθεν μὲν γὰρ πέτραι ἐπηρεφέες, π
> δ' αὐτὰς
> Κῦμα μέγα ῥοχθεῖ κυανώπιδ
> ἀμφιτρίτης.
> Πλαγκτὰς δή τοι τάς γε θεοὶ μάκα
> καλέουσι.

Et paulo poſt:

> Οἱ δὲ δύω σκόπελοι, ὁ μὲν οὐρανὸν
> ρὺν ἱκάνει
> Ὀξείῃ κορυφῇ· νεφέλη δέ μιν ἀμ
> βέβηκε (αἴ
> Κυανέη, τὸ μὲν οὔποτ' ἐρωεῖ, οὐδέ π
> Κείνου ἔχει κορυφὴν, οὔτ' ἐν θέρει,
> ἐν ὀπώρῃ·
> Οὐδέ κεν ἀμβαίη βροτὸς ἀνὴρ
> καταβαίη

O

ὀδ' εἴ οἱ χεῖρές γε ἐείκοσι καὶ πόδες
εἶεν·
έτρη γὰρ λίς ἐστι περιξεστῇ εἰκυῖα·
μέσσῳ δ' ἐν σκοπέλῳ ἐστὶ σπέος
ἠεροειδές,
ρὸς ζόφον εἰς ἔρεβος τετραμμέ-
νον.

inde ut deſcripſit Scyllam eſſe in hoc pulo, adjungit:

ὸν δ' ἕτερον σκόπελον χθαμαλώ-
τερον ὄψει Ὀδυσσεῦ,
λησίον ἀλλήλων· καί κεν διοϊστεύ-
σειας.
ῷ δ' ἐν ἐρινεός ἐστι μέγας φύλλοισι
τεθηλώς·
ῷ δ' ὑπὸ δῖα Χάρυβδις ἀναρροιβδεῖ
μέλαν ὕδωρ.

ec omnia non conveniunt Thracii ſpori Cyaneis. Nam Homerus Poë- è alterum auget ſcopulorum illorum tingere cœlum acuto vertice adum- ato perenni nube, illumque aſcendi n poſſe tradit. At Cyaneæ inſulæ hracicæ aſcendi poſſunt: littora verò rcumvicina, ſi Cyaneæ petræ ſunt exi- mandæ, nullis pedibus, nulliſque ma- bus aſcendi poſſunt. Nam quòd dicit

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

in illo ſcopulo Siculo ſpeluncam e
parte Occidentis, in quam abdu
Scyllæ piſces; Boſpori Cyaneæ in
ſpeluncas quidem habent, ſed ex p
Orientis & Meridiei, in quas ſub
piſces etiam Delphini: at canes Ch
riæ, qui Lamiæ, & Scyllæ nomina
illuc non ſubeunt, propterea quòd
tus Euxinus feris piſcibus freque
non ſoleat, niſi Delphinis & Phoc
Vidi tamen canem Charcariam
nium maximum, quos unquam v
rim, captum apud muros Byzantii
is adeò rarus illîc videtur, ut tanq
monſtrum ſpectaretur, à nulloqu
ſcatore cognoſceretur. Veſtigia ar
pollinis, quam Dionyſius tradit Ro
nos ſtatuiſſe ſuprà Cyaneas, nulla
extant, niſi ſcrobiculi, ſeu foſſulæ e
vatæ in petræ ſecundæ vertice, ub
jamnum extat columna marmorea
jus baſis, in qua inſcriptio conti
nomen C. Cæſaris, inciſa literis Lat
exeſa eſt temporis vetuſtate. Exiſtit m
moris candidiſſimi, alta circiter ſex
drantes, & ſex digitos, cujus perim
complectitur novem pedes, & ſe
ſem. Mediam baſim cingit vitta
reata flexuoſa, modò ſurſum ve
modò deorſum. Ex medio flexus c
druplicis vertice appenſum eſt ca
bu-

bubulum. In medio aliorum quatuor plexuum inciſi ſunt circuli, in quorum uno eſt effigies quadrupedis; in altero Solis imago; in tertio radiorum decuſſis; in quarto vergente ad Aquilonem nihil expreſſum eſt. Columnæ ſcapus non reſpondet magnitudini ſpirę, nempe illius perimeter ſex pedes circumplectitur: ſummus ſcapus habet apophygem, & aſtragalum partim exeſum: Capitulum tamen Corinthium integrum exiſtit. Baſim exiſtimo reliquias aræ Apollinis, cùm ex vittis laureatis, tum ex candore marmoris. Aræ enim ſolitæ erant fieri ex marmore candido, quæ non facta videtur ad hanc columnam ſuſtinendam, ſed ex aræ everſæ reliquiis iterum hanc excitaſſe Barbaros in honorem Cæſaris. Similiter, ut Arrianus ſcribit, Trapezuntios Adriani ſtatuam ſtatuiſſe ex marmore aſpero factam, inſcriptionemque depravatè incidiſſe.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

LIBER TERTIVS.

CAP. I.

*De ſcopulo nuncupato Colona, & *
Rhebante flumine.

HVc uſque de littore Boſpo Europæo, & de Cyaneis Eu ropæis: quas, priuſquàm na ctus eſſem Anaplum Diony ſii, præceperam ex Strabone, traden Cyaneas petras eſſe duas inſululas i Ponti oſtio ſitas, alteras vicinas Europ Continenti, alteras Aſiæ. Europæas fa cilè deprehenderam, ex eo, quòd ſol ſint in longiſſimo tractu littoris Thr cici: at Aſiaticas cognitu longè diffic liores expertus eram, ob multitudine ſcopulorum: quos cùm ex vertice Cy nearum Europæarum intuerer, diſce nere à Continenti non poteram, ni duos Cyaneis Europæis oppoſitos, a ortu æquinoctiali, diſtantes circiter ſ xaginta ſtadia. Eos igitur propiùs, ut e plorarem, adnavigare aggreſſus, reper tina maris tempeſtate ex medio curſ rejectus ſum ad Fanum Iovis, unde p dibus per ſaltus deſertos & malè fid acceſſi ad ipſos ſcopulos mihi ex vertic Cyanearum antè proſpectos, quoru alterum ſitum ultra Rhebanté amne

circit

r tria miliaria: Græci hujus æta-
minant *Atroparion* : alterum ſi-
inter Rhebantem & Boſporum
ant *Crommyon* : is mihi potiùs
ea Aſiatica videbatur, ex Orpheo
ollonio, tradentibus ſtatim poſt
eas Rhebantem fluere in Pontum:
uòd eſſet ultra promontorium,
fauces Boſpori ſtringere incipit,
nonnullam dubitationem affere-
erùm eam extenuabat Dionyſius
conſcriptor, cùm ait:

όας ἔνθ᾽ ἐρατεινὸν ἐπιπροΐησι ῥέε-
θρον,
όας, ὃς Πόντοιο παρὰ στομάτεσσιν
ὁδεύει,
όας, οὗ κάλλιστον ἐπὶ χθονὶ σύρεται
ὕδωρ.

d παρὰ interpretarer *apud*, non
m *prope*, ut interpretandum eſſe
ea cognovi. Quamobrem diligen-
nunc ſcopulum ſic conſiderare cœ-
m obrotundum eſſe & ſimilem
ρομμύῳ, cujus ex forma piſcato-
putant appellatum: ejus comple-
n ambire circiter quatuor ſtadia: fa-
um planum habere ſenſim in clivos
exum, ejuſdemque latera undique
ea ab Oriente quidem & ſeptentrio-

 nibus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

nibus prærupta & directa, ut aſce
nequeant: at ex Meridie & Occaſu
tiora,& quæ aſcenſui pateant. Deni
totus ſaxeus eſt, etſi jugum herbas
bet, in quo veſtigia videntur antiq
rum ædificiorum. Cùm eſt magna
ris tempeſtas, undique mari claudi
& à Continenti ſeparatur Euripo c
tum ſexaginta paſſuum: cùm eſt tr
quillitas, Euripus exſiccatur, & v
cervix fit, qua adnectitur Contine
tota ſabuloſa, lata octoginta paſſus, l
ga centum ſexaginta: inde ora mar
ma plana & ſabuloſa, apta panagris
tibus, longa paulo amplius duobus
liaribus excurrit uſque ad promon
rium, quò littus tendens ad occaſ
ferme æquinoctialem, flectitur ad
caſum brumalem. Vbi hunc ſcopul
ita exploraſſem, profectus ſum ad R
bantem, ut viderem amnem nobil
tum à tot antiquis nobilibus ſcript
bus. Is enim à Dionyſio Alexandri
Rhebas nominatur, ab Orpheo Rhe
nus, ab Apollonio Rhodio nunc R
bas, nunc Rhebeus appellatur: jan
Græcis etiam agreſtibus vocatur P
βας, quem Arrianus tradit diſtar
Fano Iovis Vrii nonaginta ſtadia. N
ne averſus à Muſis eſſem, ſi inſtitu
noſtro operi tam vicinum fluvium p

em , quem prætermiſſis majoribus minibus tot illuſtres ſcriptores ho- nificè commemorarunt? Dionyſius dem ſcribit ejus aquam amabilem ulcherrimam eſſe. Ejuſdem nomen us verſibus continuis ter repetit, it eſſet amnis magno ſermone di- is, cùm ſit parvus, cujus oſtium par- luntaxat navigia in ſtatione admit- Non longè ab ejus fonte Rex O- manus hortos diligenter cultos ha- . Ille enim oritur in Bithynia inter ntum Euxinum & Propontidem. que fit , ut niſi expertus eſſem in ltis Euſtathium nihil ſolere ſcribere ſuo, ſed ex alienis authoribus , valde rer, unde acceperit Rhebantem ma- re ab Olympo Myſio, cùm inter fon- n Rhebantis, & Olympum duo Pro- ntidis ſinus intercedant , nimirum tacenus & Cioticus ; neque eos ſinus cuire vidi. Nam ab intimo ſinu A- ceno per planitiem utrinque monti- s clauſam profectus ad Sangarium, llum inveni amnem ab Olympo ad ontum penetrare , neque inter Cioti- um ſinum, & lacum Aſcanium, quem odie Nicænum appellant , altiſſimis tercedentibus montibus , nullis valli- us à Ponto ad Olympum penetranti- us , præter eam , per quam delabitur San-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

Sangaris. Sed quid longinqua rep- cùm Rhebantis fons non multa mi- ria diſtet à ſuo oſtio. Iam Rhebant- ſcopulo Crommyo perluſtratis, co- ctabam Crommyon eſſe Cyaneam- ſiaticam, cùm nondum ullum alium- Europa intuens ſcopulum Aſiatic- deprehendiſſem mari circumdatum- Sed Apollonius, Argonauticæ pro- ctionis verus explicator, meam co- cturam infirmavit, introducens P- neum alloquentem Argonautas. It- nim inquit Phineus,

> Πέτρας μὲν πάμπρωτον ἀφορμ-
> θέντες ἐμεῖο,
> Κυανέας ὄψεσθε δύω, ἄλλος ἐν ξ-
> νοχῇσι.

Ac paulo infra:

> Αὐτίκα Βιθυνῶν ἐπὶ δεξιὰ γαῖ-
> ἔχοντες,
> Πλώετε ῥηγμῖνας πεφυλαγμέν-
> εἰσόκεν αὖτε
> Ῥήβαν ὠκυρόον ποταμὸν, σκόπελ-
> τε Κολώνης.

Idem paulo infrà narrans, ut Hercu- ſuperavit Mygdones à Billæo flumi- ad Rhebæum flumen, ſic ait:

> Ἔστ' ἐπὶ Ῥηβαίου προχοὰς, σκόπ-
> λόν τε Κολώνης.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

ibus perſpexi Colonem eſſe ſcopu-
, quem corruptè vulgò appellant
nmyon, quaſi Colonem ſcopulum
κολωνοειδῆ. Præterea circa Lycum
en eſt promontorium nuncupa-
Κολώνη, ſed à Rhebano longiſſi-
n, cujus meminit Nymphis in tra-
ı ſuo de Heraclia Pontica. Cùm
r ex Apollonio viderem à Boſporo
gantibus ad Rhebantem Colonem
in aperto mari poſt Cyaneas, quas
ngusto idem oſtio ponit, conſcen-
mbum, paratus ſcrutari totum
s uſque ad Fanum Iovis: ſed ite-
improviſæ tempeſtates ſævire cœ-
nt, ut Harpyiæ immiſſæ vide-
ur, neſcio quo fato nolentes Cya-
s mihi aperiri; at adeò furioſe, ut
uot remis amiſſis lembi, qui ageba-
circiter viginti juvenibus, regiis ſer-
, redeuntibus ex regio horto, quem
è dixi ſitum eſſe prope fontem Rhe-
tis, crebra & lamentabili voce Dei
nen exclamantibus, inundatus &
nia paſſus, quæ ad Cyaneas Argo-
tæ paſſi traduntur, vehementiore-
metu affectus, ut qui carerem Ty-
gubernatore, & Minerva directrice
gous, & Phineo vate: remiges enim
itiores erant plantandi olera, quàm
igendi navigium. Ego, à nullo Phi-
neo

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

neo præmonitus, illuc acceſſeram
mite Turco, imperito non modò
ris, ſed etiam itineris redeundi eò u
veneramus, redire coactus ſum ad R
bantem, tumque præteriens ſcopu
Coloneum timidè aſpiciebam, und
fluctibus tempeſtatis circumdari,
ctusque uſque ad verticem Colonei
puli exilire. Itaque ad Rhebantem
verſi, in littore frigido pernoctavi
madidi, non ſine metu, non m
Barbarorum vicinorum, ſed etiam
vorum regiorum, quos præmiis
duxeram ad mare conſcendendum,
quid irati tentarent; ſed pecunias q
habebam, dedi, ut oxygalam, quæ
in littore agreſti ſola inveniebatur
merent: qua permulſi placatique, i
continuerunt. Poſtridie manè c
nondum inſanire deſinerent tempe
tes, pedibus redii ad Fanum Iovis, i
Byzantium. Poſt verò aliquot dies, c
mare tranquillum eſſet, rurſus nav
vi ad Fanum: à quo uſque ad Rheb
tem totam oram maritimam perſc
tatus, inter ſcopulum Coloneum
Fanum deprehendi ſcopulos mari
cumdatos circiter quinque: quor
proximum promontorio (quo li
ſtringens latum pelagus, in anguſt
fretum Boſpori tendens ad Aquilon

ſt

itur ad ortum ferè æquinoctialem)
priuſquam incidiſſem in Anaplum
nyſii, judicaveram eſſe Cyaneam
ticam, ſed falsò, ſi recte ſcribit Dio-
ius hunc ſcopulum appellari Pyrgon
eæ. Hunc meum longum & labo-
um errorem, quo diu erraveram
errantibus Cyaneis, profiteri vo-
nequis ſeducatur ſcopulo Coloneo
i quidem moleſto, ſed fortaſſe futu-
uipiam jucundo ob Colonę & Rhe-
tis cognitionem: quibus cognitis
iùs Cyaneę initiumque Boſpori co-
ſcentur: comite tamen Dionyſio
antio, ſine quo difficilius cuivis eſt
porum aperire, quàm Iaſoni ſine
neo. Quare ad Dionyſium redeo,
m reliqui apud Cyaneas Europæas.

CAP. II.

promontorio Ancyreo, & de anchora Iaſonis.

Cyaneis, inquit Dionyſius, ad O-
rientem multus Pontus patet in ter-
num aſpectu incomprehenſo, & non
cepto oculis, vaſtum. Viſionis ne-
major ne voluptas, an admiratio.
Meridie autem eſt promontorium
udens pulchrum Ponti oſtium, &
agnum pelagus, & apertum aſtrin-
ns in fretum anguſtum. Ex Cyaneis
Euro-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

Europæis trajicienti in Aſiam prim
quidem eſt promontorium nuncu
tum Ancyreum : ab hoc enim aj
lapideam anchoram accepiſſe navig
tes cum Iaſone, vatis admonitu, eid
que promontorio nomen dediſſe A
cyreum. Quàm illuſtris fuerit Iaſo
navigatio , tum permultis aliis nob
ſimis orbis terrarum monumentis
preſſum atteſtatumque habetur , t
anchoris ad omnem poſteritatem i
ſtriſſimis , quæ etſi lapideæ , ſempi
nam memoriam reliquerant, non m
dò iis locis, ubi vetuſtæ relictæ ſunt
etiam illis, unde novæ acceptæ fuera
cujuſmodi hæc, quæ promontorio A
cyreo nomen impoſuit , ex eo , qu
hinc ſumpta fuerit. Mihi quidem
tè , veterem (quam ex Cyzico ſump
runt) in promontorio Ancyræo r
ctam fuiſſe , nomenque loco peperi
veriſimilius videtur, quàm novam, c
à Poëtis duntaxat ſumpta fuiſſe à C
zico , relicta verò Cyzici , exeſa tem
ris vetuſtate celebratur ab Apollon
tradente anchoram lapideam prop
vetuſtatem mari corroſam ſolventes
portu Cyziceno Argonautas relique
in Artacio fonte , atque alteram ſu
pſiſſe , Mileſiosque ex Attica in Cari
& Phrygiam coloniam deducentes

fo

: Artacio tollentes conſecraſſe, &
caſſe templo Cyziceno Iaſoniæ Mi-
æ: de qua Plinius. In oppido, in-
Cyzici eſt lapis Fugitivus appella-
Argonautæ eo pro anchora uſi ibi
uerant. Hunc è Prytaneo (ita vo-
r locus) ſæpe profugũ fixere plum-
Hunc ipſum arbitror, aut huic ſi-
m, illum, quem tradit Dionyſius
: Byzantii: Paulò, inquit, ſupra
ronem promontorii Boſpori, in
Byzantium ſitum eſt, ara Minervæ
ſiæ exiſtit, in loco, ad quem egreſſi
niæ deductores confeſtim pugna-
, tanquam pro patrio ſolo. Idem
nyſius addit prope templum Mi-
æ Ecbaſiæ lapidem in mare emi-
tem, quem Byzantinis in locum or-
orem ſupra ſtadium transferre co-
tibus non permiſiſſe ſe transferri,
quòd amaret locum mari vicinũ,
quia oſtenderet parvi momenti eſſe
ati divitias. Hic lapis, ut fuit By-
tii prope aram Minervæ Ecbaſiæ;
lle Cyzici prope templum Apollinis
aſii. Cùm enim Argonautæ extra
em appulſi eſſent, Cyzicenorum in-
tu navem appulerunt in portum
is interiorem, ubi Argonautæ Apol-
Ecbaſiæ aram erexerunt à navis
eſſu in Dolioniam. Id templum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

Deilochus appellat non Ecbaſii, ſec
ſonii Apollinis. Iam verò anchor
quam tradit Argonautas accepi
promontorio Boſpori Ancyræo, ex
mo eam eſſe, quam Argonautæ
querant ad Phaſim, de quo Arria
Phaſim, inquit, ingredientibus in
ſtra parte demonſtratur anchora
gous navis ferrea, quæ non mihi v
tur antiqua, etſi ejus magnitudo
eſt eadem, quæ nunc eſt anchorar
& figura aliquo modo immutata
tamen recentior eſſe videtur ætate
gonautarum. At lapideæ alterius
choræ fragmenta antiqua monſt
tur, quæ potius conjicio reliquias
illius anchoræ Argonauticæ. Hæc
dem Arrianus. Vnde autem colli
reliquias anchoræ Phaſianæ eſſe il
quam ſumpſerunt à promontorio
cyræo Boſpori, profectò non aliu
quàm à nobilitate ſcriptorum: qu
inter promontorium Ancyræum
Phaſim commemoraſſent Iaſonem
choram, vel accepiſſe, vel reliqu
non defuiſſet poſteris locus celebra
nomine anchoræ Iaſoniæ; ut non
fuit quercui Marianæ, Poëtæ inge
ſatæ; quam (ut Cicero ait) cùm te
peſtas, vetuſtasve conſumpſerit, ta
erit in his locis quercus, quam Ma

n

iam vocabunt. Anchoras Iaſonis quamvis vetuſtas conſumpſit, tamen literarum monumentis & locorũ permanent. Iam ſinum, quem claudit promontorium Ancyræum, vulgus Græcorum appellat ἁγίου σιδήρου, ex eo fortaſſe, quòd ibi aliquando fuit ædes divi Sideri, quem nautæ venerantur, ut ſacram anchoram, quam idem vulgus appellat σίδηρον. Antiquiſſimis heroicarum ætatum temporibus uſos anchoris lapideis fuiſſe incredibile videri non debet, cùm noſtra ætate multæ nationes, non modò in ultimis terris nuper cognitis ſitæ, ſed etiam in receſſu intimo Arſinoitico ſinus Arabici, non modò anchoris lapideis Arabes Æthiopesque, ſed etiam navibus omnis ferri expertibus navigent: quas, cùm eſſem in portu (quem Arabes nunc vocant Tor, Græci verò Rhaïthon, coloniam Rhaïthynorum populorum felicis Arabiæ, diſtantem à monte Sinæo iter circiter duûm dierum) perſpexi onuſtas divitiis Arabicis, nullis clavis ferreis compactas, ſed tabularum conjunctiſſimis commiſſuris colligatas funiculis, reſinaque imbutas odorata, quam ex arbore thurifera manare ajebant, totámque navem ex uno genere arboris factam eſſe, ex qua naſcitur nux Indica,

nimirum omnia membra navis, at
adeò armamenta, ut funes, ut v
quæ ex illius foliis ſcitè contexta c
bantur. Hæ naves valdè capaces, n
tranſtris tectiſque impeditæ ſunt,
bus prorſus carebant, ut carent Ca
nuncupatæ, quibus Aphricani ut
tur, qui accolunt Syrtes, circumda
Lotophagiam Inſulam, nunc vulgò
minatam *Gerbem*, ærumnoſæ pere
nationis meæ diuturnæ clauſulam
gicam; ubi graviora paſſus ſum, qu
ſocii Vlyſſis apud Lotophagos. Illi en
voluptatibus Lotophagorum deli
retinebantur, ego in lugubri ſcrobe
neſtorum piratarum diu retentus, n
la ſpe redemptionis propoſita, ne
vitæ liberari potui periculo, niſi d
dio Barbarorum, quo Inſula capta
pirata, qui me ceperat, in vincula c
jecto, Dei optimi maximi benignit
hæc noſtra de Boſporo commenta
reſarcio, quæ piratæ à me antè lon
accuratiùs elaborata me verberib
coëgerunt, ut diſtraherem, in mare
projicerem, quamlibet diu prece & p
mio propoſito eos revocare conar
ne me in mea viſcera ſævire cogere
Quale autem ſit promontorium An
ræum, & quo nomine appelletur, ja
explicemus. Panio promontorio E
rop

ego contrarium Aſiaticum promon-
tium Græci noſtræ ætatis appellant
ιερειον. Totum ſaxum ab imo ad
mmum exiſtit, arduum & directum,
murus, exceptis duobus locis de-
ſſis, in quorum altero eſt fons ſacer
gini Panagiæ. Ad hoc quidem pro-
ontorium à Boſporo venientes, poſt-
àm acceſſerunt, repente vident ſe
re ex anguſtiis in mare apertum, in
nes partes interminati aſpectus.
nientes verò à Rhebante flumine,
jus promontorii mucronem præter-
ntes, vident latum mare redigi in an-
ſtum receſſum, ab Occaſu quidem
nio, ab Oriente verò Ψωμίῳ. Hæc
im duo promontoria primas Boſpo-
fauces inchoant, ſimiles ſinui acce-
nti ad formam trianguli craſſi, & in-
qualis, cujus ex lateribus longis circi-
r viginti ſtadia, alterum directius effi-
t littus Aſiaticum, pergens à vertice
nguli occiduo ad baſim aquilonarem:
tus verò, quod efficit littus Europęum
bliquius, pergit à Meridie ad cardinem
ptentrionum, ex intimo ſinu efficien-
verticem trianguli. Os Ponti ſtrin-
itur velut in collum latum plus minus
x ſtadia, in quo eſt Myrelium, velut
anguli vertice: baſim verò efficientes
luo anguli, ſeu potiùs duo cornua exi-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

ſtunt promontoria Panion & Pſomi
hoc ipſo littus procurrens ad Aquilo
flectitur ad Solis ortũ ferè æquinoct
lem; illo à Meridie ad mundi cardin
arcticum procedens incurvatur ad S
occaſum. Iam cùm ex antedictis, tun
eo, quòd inter ſcopulum nuncupat
Colonem, & primas freti Boſporici f
ces nullum intercedit promontoriu
ſed duntaxat littus rectum, planum
bulosum, patet Ψώμιον eſſe Ancyræ
promõtorium, quod ab Oriente, ut i
notavi, ut verò Dionyſius ait, à Meri
claudit pulchrũ os Ponti, & ex mag
pelago & aperto cogit mare in fretu
anguſtum. Inde Dionyſius addit.

Cap. III.

De Pyrgo Medeæ, & de inſulis Cyan Aſiæ.

Poſt, inquit Dionyſius, promonto rium Ancyræum eſt Pyrgos Med Colchidis, petra rotunda, in directu tumulum elata. Vltra Pyrgon Mede inſula exiſtit, quæ maris perturbati f ctibus obruitur: tranquillo mari ma feſta apparet. Hujus extremas partes cacumina, Cyaneas nominarunt, ſecundum Aſiam natura expers eſ Inſularum, & fabula fide careret, t dente Cyaneas olim inter ſe concurr

ſymplegadesque à re,quæ accidiſſet,
minatas eſſe:inde ſtationem firmam
here apud utramque continentem ad
lum maris ſuis radicibus adnitentes
o, in utramque partem ſeparationis
vantes fidem. Hæc quidem Diony-
s. Promontorio Ancyræo cingitur
Aquilone ſinus à Græcis nuncupa-
divi Sideri, in quem medium in-
it rivus omni anni tempore peren-
: qui exile oſtium etſi ea magnitudi-
fluens habet, qua dixi Myrleanum
ere; tamen interius paulò ſupra o-
um habet alveum magnum & plenũ,
planitiem leniter reſupinam, per
am mediam delabitur in hujus ſinus
ere,quod efficit promontorium.Pro-
ontorium autem Ancyræum eſt ſco-
lus in quatuor petras diviſus ſupra
quam,quæ ſubter aquam radices con-
nctas habent,ſeparatę quidem à Con-
nenti brevi Euripo, ſaxis crebris refer-
, per quæ velut per gradus, cùm eſt
are tranquillum, ſiccis pedibus Euri-
um intercidentem inter ſcopulum, &
ontinenté tranſitus patet:cùm autem
nt maris tẽpeſtates, fluctibus circum-
antur quatuor petræ, in quas dixi ſco-
ulum diviſum: quarum tres humiles
rorſus ſubmerguntur, media verò ex-
elſior Cyaneis Europæis, in acutũ ver-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

ticem faſtigiata, ſubrotunda uſq; ad
ſtigium fluctibus quidem aſpergi
ſed non obruitur, undique præceps
directa. Ab Ortu & Meridie ejus f
gium ſenſim projicitur, ut conſiſte
juxta imam ipſius crepidinem pr
ctione velut tecto protegantur à
via. Non patet in ejuſdem undi
præciſæ faſtigium aſcenſus, niſi d
culter, cùm quis à Septentrione ex
ditus, manibus, pedibuſque nitens
ſum irrepat. Non fuiſſe aliquando d
ſum hunc ſcopulum in quatuor pet
indicant ruinæ ſaxorum circumjac
tium: ex quibus mihi (priuſquàm i
diſſem in Dionyſii Anaplum) hæ vi
bantur Cyaneæ Aſiaticæ. Sed ex D
nyſiana deſcriptione nulla petra t
propè accedit ad Pyrgon Medeæ, qu
hujus ſcopuli petra Medea. In ſinus j
prædicti latere meridiano prope lit
viſuntur ſpeluncæ ſaxeæ, bene peni
concavæ, multitudinis capaces. De
ceps ſubſequitur ſinus jam à Græcis
pellatus Ampelodes, à vitibus agreſtib
ibi ſua ſponte provenientibus, quem
Aquilone cingit promontorium, c
gens à Meridie ſinum divi Sideri.
ſinu Ampelode exiſtunt duo ſcopuli
ti ſaxei, inter ſe aliquanto ſpatio div
quorum magis aquilonaris, ac rem
ti

r à Continenti, excelſus non eſt, ut
i in magnis tempeſtatibus obruatur
ri. Hic uſque adeò frequentatur la-
mergis, fulicis, ut totus ex illarum
rcoribus albeſcat, ut procul cernens
ve tectum ipſum putet. Alter ſcopu-
ſimiliter totus ſaxeus, altior qui-
m, ſed littori propinquior, ut qui bre-
Euripo à Continenti dividatur, cùm
tranquillitas maris: at cùm tempe-
tibus mare concitatur, fluctuum ac-
ſſu obruitur, deinde verò receſſu ape-
ur. Poſt promontorium à Meridie
agens ſinum Ampelodem conſequi-
r ſcopulus, undique mari ſemper cir-
mdatus, ſaxeus, quem nautæ appel-
nt *Calogream*, à forma mulieris mo-
chæ. Concavus exiſtit ex parte Oc-
dentis. Inde non longè ſequuntur
opuli ſaxei, ſiti prope latus aquilonare
omontorii claudentis ſinum, appel-
tum *Dios ſacra*. Ex his quinque ſco-
lis antè commemoratis, ſine ulla du-
tatione unus eſt inſulula illa Cyanea
ſiatica, quam Strabo deſignat, cùm
quit, duas inſululas eſſe in ore Ponti
uxini, Cyaneas appellatas: alteram
dhærentem Europæ, alteram Aſiæ,
uripo viginti ſtadiorum inter ſe dis-
nctas. Dionyſius Byzantius, ut antè
ixi, primum ſcopulum demonſtrat eſ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

ſe turrem Medeæ. Itaque ex Dion
unam ex reliquis quatuor ſcopuli
portet Cyaneam eſſe Aſiaticam. E
dem ipſe, niſi Dionyſii authorita
tercederet, etiam nunc relabere
eundem errorem, in quo me fuiſſe
profeſſus ſum, nempe Pyrgon M
eſſe Cyaneas Aſiaticas, cùm ex eo, q
ſcopulus Medeæ ſimilior longè e
ſulis Cyaneis Europæis, & è reg
magis contrarius, tum maximè e
quòd Apollonius non minus veru
corum conſcriptor, quàm egregius
gonautarum Poëta, Pontum latum
deri ait utrinque apud Cyaneas.
enim Græcè ſcribit,

Ἤδη δ' ἔνθα καὶ ἔνθα διαπλω
εἴδετο Πόντος.

Similiter Dionyſius orbis conſcrip
à Cyaneis, inquit:

Ἐκ δὲ τοῦ οἰγομένοιο παρὰ πτέρ
ἐγγύθι Πόντος,

Πολλὸς ἐὼν, καὶ πολλὸν ἐπ' ἀντ
μύχον ἕρπων.

Idem conſentit Dionyſius Byzant
latum mare cùm dicit, aperiri prom
torio Ancyræo. Antè monſtravi
rim Medeæ eſſe juxta radicem
montorii Ancyrei. At ex reliquis
pulis, qui deinceps conſequuntur,

u-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

inque latum mare aperitur, etiam ſi
norum verticibus oculos in omnes
tes intenderis. Littus enim Aſiati-
n nondum curvatum ad Solis or-
n, impeditur promontorio Ancy-
, quo minus ab his ſcopulis latum
inque mare proſpiciatur. Adde, quòd
io Cyanearum, quam deſcribit A-
lonius, cæterique ſcriptores, magis
nvenit Pyrgo Medeæ, quàm reliquis
pulis. Fluctibus enim magis verbe-
ur, ut magis ſeptentrionibus patens.
eterea in quatuor petras diviſus un-
que circumdatur ſaxis projectis ex
nis, quas aliquando edidiſſe videtur
terræ motu, vel temporis vetuſtate,
, ut Poëtæ ajunt, ex concurſu Sym-
gadum. Hunc enim in quatuor pe-
s diviſum convenientius videtur ap-
llare Cyaneas, ut omnes antiqui ap-
llant in numero plurium, quàm
emvis ex cæteris ſcopulis ſingulis una
tra conſtantibus. Sed de his relin-
o liberum judicium omnibus his, qui
ſt me diligentiùs Cyaneas perveſti-
re conabuntur.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

CAP. IV.

De promontorio Coracio, & de Pa
chio, & de ſcalis nuncupatis Cheli

PRomontorium, quod à ſeptent
nibus cingit ſinum, vulgò nuncu
tum Dios ſacra (ex eo, arbitror, q
olim ibi aliqua Iovis, vel Neptuni a
rius Iovis ara extiterit) undique p
ceps & ſaxeum eſt, longum circiter
centos paſſus. Cujus dorſum anguſt
in quo olim ara aliqua ſtatuta eſſe
tuit vel Iovis, vel Mercurii (ut nun
eo videmus cumulos lapidum, q
Hermas appellare poſſis) exaggerat
indicandam viam nautis: quamvi
hoc medio ſinu (ex quo paucis antè
nis effoſſa ſunt ædificiorum fun
menta) eſſe potuit ædes vel Iovis,
Neptuni. Hic ſinus ſitus è region
nus Myrleani, cingitur à Meridie p
montorio, etiam nunc appellato
racio, toto ſaxeo; ex eo, ut dicunt G
ci hujus ætatis, quòd Corvi in ipſo
dificare ſolent: poſitum eſt contra p
montorium Europæ, quod claudit p
tum Epheſiorum. Inter hæc duo p
montoria, nonnulli piſcatores dic
fretum Boſpori tam anguſtum fere
ſe, quàm inter Fana. Iam verò in ſi
quem ab Aquilone claudit promon

ri

n Coracium, locus eſt nominatus à
ecis *Mancipium* affirmantibus ibi
n fuiſſe furnum, quem vulgus Græ-
um nominare ſolet *Mancipium*,
γκίπτον ignorantium locum hunc
n appellatum fuiſſe Pantichium,un-
ipſi à vicinitate nominis detorſe-
t in Mancipium, id quod ex Diony-
oſtenditur, cùm ait: Poſt Cyaneas
promontorium Coracium,& latum
us, cui nomen παντείχιον ab extru-
one foſſarum, omnem hunc locum
bientium. Duo Pantichia ſcripto-
n monumentis celebrantur, ſita in
maritima Chalcedonis, utraque
zantii ſuburbana, utraque pari ſpa-
diſtantia Byzantio: quorum alte-
n paulò antè commemoratum eſt
ta Boſporum ſitum inter Coracium
omontorium & Fanum Iovis: alte-
m inter promontorium nuncupa-
m Acritas à Menippo in periplo Bi-
yniæ & Chalcedonem poſitum juxta
opontidem, quod nunc frequentem
um habet etiam nunc à vulgo Græ-
rum Pantichion nominatum, in quo
tiqui muri viſuntur valde craſſi, in-
cantes olim ibi caſtrum permuni-
m, recteque παντείχιον appellatum
iſſe. Hujus meminit Antoninus Pius
in

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

in ſuo itinere. Sic enim inquit: A C
ſtantinopoli ad Chalcedonem traje
in Bithyniam M. P. IIII. à Chalced
uſque ad Pantichion M. P. XV. Vtr
ex his duobus Pantichiis ſit illud
quo Sozomenus ita ſcribit? Hi, q
Rege Valente juſſi erant Ioannis Ba
ſtæ caput ferre ex Cilicia Conſtanti
polim, cùm ad Pantichium veniſſ
locum Chalcedonis, non ulteriùs p
gredi poterant. Ex quibus percipitu
Pantichium eſſe juxta Propontid
quòd ſit hoc ſitum in via eorum, q
Cilicia veniunt Conſtantinopolin
Procopius ſcribit Beliſarium poſſe
fundum in Pantichio ſuburbano
zantiorum. Id an alterum ex utro
prædictorum; & ſi alterum, utrun
his, afferam illa, quæ ex libro te
Procopii de bello Gothorum ver
omiſit interpres, cùm ad cognitio
locorum, tum maximè ad cognoſc
dam neceſſaria fortunam Beliſa
quam Tzetzes ignoraſſe videtur, ſe
tus opinionem vulgi. Sic enim ſcr
Procopius: Cùm Beliſarius à Iuſtinia
revocatus eſſet, ſubſtituto Narſete
nucho, rediit Byzantium, ubi reliqu
vitæ egit, magna divitiarum facult
præditus, vir ſpectatus & mirabilis,
ſecundas antea res geſtas & felicita

q

ipſi, priuſquàm inLibyam duxiſſet
itum , ſigno non obſcuro dæmo-
præſignificaverat. Signum fuit
modi. Beliſario prædium quod
erat in Byzantiorum ſuburbano,
Pantichium nominatur. ſitum
eſt in Continenti , Byzantinis
marina. Paulò antequam exerci-
Beliſarius in Libyam duceret con-
Gelimerem , evenit , ut vites illic
tate uvarum redundârint, earum-
vino dolia miniſtri Beliſarii cùm
eviſſent , eaque in cella vinaria re-
iſſent , & defodiſſent ſubter ter-
, diligenterque argilla obſtruxiſ-
res mira accidit. Poſt enim octo
ſes vinum in doliis quibuſdam e-
ens , argillam perrupit & diſtraxit,
dolia obſtructa erant , & ſuper-
s adeò multum effluxit, & terram
nam diluvio obruit , ut lacum ma-
m in cellæ ſolo effecerit: quem mi-
i Beliſarii, ut viderunt, valde admi-
, multas amphoras ex vino effuſo
leverunt ; iterumque cùm illa dolia
ruxiſſent argilla , rem , quæ accide-
primò ſiluerunt : deinde ſub idem
pus, cùm hoc ſæpe factum animad-
iſſent, ad poſſeſſorem fundi retule-
: is neceſſariis multis , quos accer-
rat, monſtravit ea, quæ accidiſſent.

Illi ex illo ſigno conjecturam ducer
prædixerunt magna in hanc don
bona ventura eſſe. Ex quibus perſ
tur falſum eſſe, & planè de fece p
hauſtum, quòd Tzetzes nobilior Gr
maticus, quàm certior Hiſtoricus
ſuam retulit Variam hiſtoriam, c
narrat, Beliſarium magnum ex
tuum ducem Iuſtiniani temporibu
titiſſe; eumque, poſtquàm ex trip
orbis parte victorias reportaviſſet
vidia excæcatum fuiſſe, poculumqu
gneum tenentem in foro clama
apud Miliarium aureum: *Beliſario*
lum date, exercitus duci: quem for
illuſtrem fecit, invidia excæcavit. I
copius quidem in libro nuncupato
τῶν ἀνεκδότων, quem ſcripſit contra
ſtinianum Regem, & Theodoram
ginam, contraque Antoninam uxo
Beliſarii, narrat, ut Beliſarium Th
dora ſpoliaſſet permulto auro, diſſi
lante Antonina, quam Beliſarius c
rat ob pervulgatum adulterium; p
feſſum poſtea ſe fore Antoninæ n
virum, ſed mancipium, iterum in
liam exercitus ducem miſſum, ſeſe
rum pecuniis expleviſſe, φιλοχρήμ
τόνque habitum fuiſſe: inde benè n
matum rediiſſe Byzantium, ubi, ut a

na

ravimus, reliquum vitæ vixit. Illud
iſarii prædium fuiſſe potius in Pan-
nio Propontico quàm Boſporico,
njicio ex eo, quòd Proponticum in
o amœno, ac vini feraci & cætera-
n rerum; at Boſporicum eſt in litto-
confragoſo præruptoque, & longè
nus amœno, & vinetis inepto. Tum
nnihil conjecturæ illud affert, quòd
n longè à Pantichio Propontico
ud prædium Beliſarius haberet, nun-
atum Rufinianas, quod fuiſſe in iti-
e proficiſcentium Byzantio Nico-
diam, colligo ex Procopio, cùm ait
toninam Beliſarii uxorem profici-
ntem ad Beliſarium, bella contra
ſas gerentem ſolviſſeByzantio, man-
nemque primam feciſſe in ſuburba-
,quod appellaretur Rufinianæ,idque
ædium fuiſſe Beliſarii. Rufinianas
quando appellatas fuiſſe Dryin, tra-
hiſtoria incerti quidem authoris,ſed
tiquis literis exſcripta. Verùm redeo
Dionyſii Anaplum, unde digreſſus
m. Pantichium, inquit, Chelæ ſubſe-
untur; quarum alteræ nominatæ à
ura, alteræ ab aliis rebus appellan-
r. Inter Pantichium & Fanum Iovis,
od Dionyſius poſt Chelas ponit,nul-
nunc ſunt Chelæ, hoc eſt ſcalæ, ne-
e moles, neque viæ frequentes, ſed

anguſtæ ſemitę ob impendentem m
tem excelſum, ex quo deſcendend
littus nulla cauſa videtur, cùm illius
dices oram maritimam attingant.
Chelas olim fuiſſe, patet ex Diony
quas non ob aliam cauſam ibi fuiſſe
ſpicari queo, quàm ob Fanum pr
mum vel Iovis vel Neptuni, vel ob a
rum deorum aras, quas prope olim
Phryxo excitatos fuiſſe XII. diis, i
oſtendemus.

CAP. V.

De Fano Iovis, & Neptuni; & de duodecim deorum.

INde ſubjungit Dionyſii Anaplus:
Chelas eſſe nuncupatum Hieron,
eſt Fanum à Phryxo Nephelæ & A
mantis filio ædificatum, cùm navig
ad Colchos, à Byzantiis quidem po
ſum, ſed commune receptaculum
mnium navigantium. Supra templ
eſt murus in orbem procedens. In
eſt arx munita, quam Galatæ popu
ſunt, ut alia pleraque Aſiæ. Poſſe
autem Fani controverſa fuit, mu
ipſam ſibi vendicantibus ad tem
mari imperantibus: ſed maximè
mnium Chalcedonii hunc locum
hæreditarium aſſerere conabantur:
rumtamen poſſeſſio ſemper rema

Byz

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

yzantiis, olim quidem ob principa-
im & domeſticum robur: multis e-
im navibus mare poſſidebant; rurſus
erò cùm emiſſent à Callimede Seleuci
ercitus duce. Hæc quidem Dionyſius
e Fano. Polybius verò ait Pruſiam lo-
um natura munitiſſimum, & ſupra
ſum Ponti oſtium ſitum, Fanum no-
ninatum, cepiſſe, quod Byzantii non
nulto antè ingenti pecunia mercati
uerant, opportunitate loci pellecti, ne
uam commoditatem alicui relinque-
ent in Pontum, vel ex Ponto navigan-
i, niſi id cum Byzantiorum voluntate
aceret. Verùm Pruſias poſtea Byzan-
iis Fanum reddidit, itemque ligna, te-
gulas, laquearia, quæ ex Fano exporta-
verat, reſtituit. Pomponius Mela non
Phryxo conditam, ſed à Iaſone tradit.
Apollonius ſcribit, Argonautas cum
aſone navigantes ad Colchos, in litto-
re Aſiatico, quod etiam nunc appellant
ἱερὸν, aram conſtituiſſe duodecim diis,
in eaque ſacrificaſſe. Polybius ſimiliter
tradit Iaſonem in hoc loco litaſſe duo-
decim diis, ſed cùm rediret à Colchis.
Hi enim ſunt duodecim dii: Iupiter, Iu-
no, Neptunus, Ceres, Mercurius, Vul-
canus, Apollo, Diana, Veſta, Mars, Ve-
nus, & Minerva. Diodorus Siculus ſi-
militer dicit, Argonautas redeuntes ex

Colchis, cùm ad oſtium Ponti perven-
ſent, ad terram appuliſſe, cui tum im-
peraret Byzas, à quo Byzantium eſt a-
pellatum, ibique aras excitaſſe, & pr-
cibus & votis deos veneratos locu-
conſecraſſe, quem etiam nunc præte-
navigantes venerantur. Timoſthen
quidem dicit navigantes cum Phry-
aras hîc poſuiſſe duodecim diis: Arg-
nautas verò aram conſtituìſſe Nept-
no. Herodotus in ara ſcribit ſacrifica-
ſe Argonautas, in qua Argos Phryx-
rediens ex Colchis prius ſacrificavera
Mihi quidem veriſimilius videtur,
Phryxo prius aram duodecim diis ex-
tatam fuiſſe, quàm à Iaſone. Nam cù
ex aula Phinei Iaſon ſolviſſet, ſita
Europa, Apollonius dicit eum tranſi-
ſe ad contrarium littus, ut ibi duod-
cim diis aram excitaret, cur in litto
Aſiatico potius quàm Europæo? Nc
enim neceſſe erat ex Europa tranſire
Aſiam, ſed potius in littore Europæ
in quo erat, aram conſtitueret & ſac-
ficaret duodecim diis, niſi admonit
fuiſſet in contrario littore Phryxu
prius aram excitaſſe, in qua, ut ipſi qu-
que ſacrificarent, Argonautæ fas e-
putaverunt, cùm in Colchos proficiſc-
rentur ad recuperandam pellem a-
ream arietis, quem unà cum pelle a-
r

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

Phryxus apud Colchos dedicaverat
i Phryxio. Nec mihi ſatisfacit Ti-
oſthenes, dum ait, Phryxum quidem
citaſſe aras duodecim diis, Argonau-
verò Neptuno: cùm Dionyſius By-
ntius dicat, Iaſonem vatis juſſu ſacri-
aſſe duodecim diis, vatis non nomen
plicat: at explicant alii Glauci dei ma-
i, Orpheique admonitis, alii juſſu
inei, qui ubi ſacrificaſſet, & precatus
et Argonautis bonam navigatio-
m, non eos admonet ad colendum
ptunum, ſed Iovem, quem Argonau-
narrat cùm omnium ventorum au-
orem, tum Eteſiarum: quibus flanti-
s Argonautæ retinebantur apud Phi-
um. Navigantibus enim in Pontum
eſiæ venti contrarii exiſtunt; qui in
nto ſunt, Boreæ; in Græcia, Zephyri.
eſiarum dies ſunt quadraginta, ut
pollonius ait, ut Timoſthenes, quin-
aginta. Incipiunt flare, cùm Sol eſt
fine Cancri. Flant autem per totum
onem, & deſinunt in media Virgine.
eſiis igitur interea, dum Argonautæ
tinerentur, Phineus his explicat, ut
riſteus Iovi ἰκμαίῳ cùm cæterorum
ntorum, tum Eteſiarum aram erexit
Coo Inſula, propterea quòd Eteſiæ à
ve dantur ad refrigerandos calores:
nde poſtea Cois lege ſancitum fuit

quotannis cum armis obſervare exc
tum caniculæ, ipſique ſacrificare, à q
venti Eteſiæ flare incipiunt ad refrig
randam terræ ſiccitatem. Hæc narra
tem Phineum cùm audiiſſent Arg
nautæ, eos tradit Apollonius tranſii
ad littus contrarium, ubi aram duoc
cim diis conſtituerent, eiſque ſacrific
rent: ex quibus Iaſon videtur cùm N
ptuno, tum maximè Iovi Vrio ſacri
caſſe, ut placaret Eteſias, ventosque
cundos daret, unde poſteri Fanum I
vis Vrii appellarunt, ut Arrianus, M
nippus, Dionyſius Byzantius. Sed
idem Fanum ſit Iovis, & Neptuni,
Dianæ: nam horum trium ponitur
Ponti introitu; ac ſi diverſa, an in e
dem promontorio conſtituta fuerit
aſſequi poſſumus ex his, qui ſcribunt
hoc loco Argonautas aram excitaſſe,
litaſſe duodecim diis, inter quos Iupit
& Neptunus, & Diana: tum ex Pto
mæo conjicio, qui Iovis Vrii cùm n
meminit, neque Neptuni, ſed duntax
promontorium Bithyniæ eſſe dicit ju
ta Boſporum, in quo Fanum Dia
eſſe dicit. Arbitror aut in eodem te
plo fuiſſe Dianam & Iovem, ſubſecut
que bellis Iovem ex introitu Ponti ſu
latum, nomen reliquiſſe Dianæ: aut
in eodem loco duæ ædes fuerunt, Iov

Dianæ, tamen navigantes magis ce-
braſſe Iovem, ut ſecundorum vento-
m datorem. Neptuni templum fuiſ-
in eodem loco, quo Iovis, deſignat
linius, cùm non meminit Fani Iovis;
d ſolius Neptuni ponit in ora Boſpo-
. At clariùs Ariſtides in oratione
thmica: Omnes, inquit, illuſtriſſimæ
celeberrimæ partes terræ Neptuno
edicatæ ſunt. In Ponti enim introitu,
bi maris anguſtiæ ſtrictiſſimæ ex ſeſe
periunt mare ingens, & petræ Cyaneæ
inc nominatæ ſunt, & portæ maris,
quæ prius clauſæ exiſtimabantur, aræ
ſunt Neptuni & templa. Quod ſi quis
ex his Ariſtidis verbis dicat aras, &
templum Neptuni fuiſſe ad Cyaneas,
idque confirmare nitatur ex Apollonio
& Dionyſio orbis ſcriptore, tradenti-
bus multum mare & latum aperiri ex
Boſpori Thracii ore, ubi fama eſt Cya-
neas petras inter ſe concurriſſe; ad quas
à Græcis Planctas nuncupatas profe-
ctus eſt Darius, ut Pontum apertum &
latum videret, ubi, ut ait Herodotus, in
Fano ſedens contemplatus eſt Pontum
mirabilem: ac ſi præterea, quiſquis ille
fuerit, adjungat ex his ſibi dubium vi-
deri, an Fanum Iovis & Neptuni fue-
rint apud Cyaneas inſulas: Illi reſpon-
deo, non modò ingentem Pontum
 aperiri

aperiri ex inſulis Cyaneis, ſed etiam
Fano Iovis, quod hodie ἱερὸν Græci no-
minant, atque adeò à loco Boſpori p
nitiore & longè interiori à Cyane
plus quàm quadraginta ſtadia diſtant
quem Dionyſius Byzantius appell
Clavem Ponti, ubi dicit Pontum em
nentibus promontoriis clauſum inc
pere aperiri, nullo promontorio am
pliùs impediente verum aſpectum
maris; Symplegadasque fuiſſe olim
flexiones variorum & multipl
cium promontoriorum: itaque Ariſt
dem non intelligere Cyaneas inſula
ſed rupes ingentes ex utroque later
cingentes Boſporum, atque radices pro
montorii, ubi ſpectatur arx nuncupat
Fanum, cùm ex antedictis colligere po
tes, tum ex eo, quòd ait, aras & tem
plum Neptuni eſſe, ubi maris anguſti
ſtrictiſſimæ ſunt: Longè enim ſtrictio
res ſunt ad Fanum, quàm inter Cya
neas inſulas, inter ſe diſtantes vigint
ſtadia: at anguſtiæ apud Fanum latio
res non ſunt quinque ſtadiis; Darium
que ex Fano Iovis Pontum longè late
que contemplari potuiſſe. Sed fac fuiſſe
aliquod templum in Cyaneis inſulis, in
quo ſedens Darius mirabilem contem-
platus fuerit Pontum: tamen cujus de
illud fuerit, non explicat Herodotus

nequ

que Cyaneæ mihi capaces templi vi-
tur, etſi Europæas Dionyſius tradat
buiſſe aram Apollinis. Sed ſi tem-
m aliquando in Cyaneis fuiſſet, quę-
n veſtigia reſtarent, vel excavato-
n fundamentorum, vel excifa via ad
enſum, ubi nulla apparent: quòd
um ſi illic fuiſſet Darii temporibus
quod templum, tamen ex antedictis
ſtat, Iovis & Neptuni fuiſſe in loco
ncupato Fano, à Cyaneis diſtante
adraginta ſtadia, tum maximè in eo-
n loco fuiſſe templum Neptuni, in
o ſtatutæ fuerunt ædes & aræ duo-
im diis, patet ex illis, quæ ſcripſi in
mo libro, tum ex his, quæ ſcribit
mphis Heracleota in ſexto libro de
tria ſua. Cùm, inquit, Pauſanias vi-
ſet ad plateas Mardonium, ab Spartæ
ibus deſciſcens, & ſuperbè ſeſe effe-
as, cùm circa Byzantium ageret,
eum craterem ſtatuit duodecim diis
ore Ponti ſitis, in quo auſus eſt in-
ibere hanc inſcriptionem, ſui oblitus
delitias & ſuperbiam.

Μνᾶμ' ἀρετῆς ἀνέθηκε Ποσειδάωνι
ἄνακτι
Παυσανίας ἄρχων Ἑλλάδος εὐ-
ρυχώρου,

Πόντου ἐπ᾽ Εὐξείνου, Λακεδαιμόνι[ος]
γένος υἱὸς
Κλεομβρότου ἀρχαίας Ἡρακλέ[ος]
γενεᾶς.

Herodotus meminit hujus crateris.
Exampeo, inquit, loco ſito inter B
ryſthenem & Hypanim jacet ahenu
ſexies tantum capiens, quantum ſen
crater, qui eſt in ore Ponti, à Pauſan
Cleombroti filio dedicatus. Quod ſi qu
non inſpexit, hunc ei in modum dec
rabo. Illud ſitum in Exampeo ſexce
tarum eſt amphorarum facilè capa
craſſitudine ſex digitorum. Cur Nept
no potiùs, quàm Iovi Pauſanias ded
carit craterem; aut ſecutum fuiſſe arb
tror Fani nomen, quod tum forta
frequentiùs appellabatur Neptun
quàm Iovis: aut quia in oppido Fan
proprium eſſet Neptuno delubrum,
quo ſtatuit hunc craterem Pauſania
Nam ſi eadem ædes fuit Iovis & Nept
ni, haudquaquam video cauſam, c
non potuerit potiùs quàm Neptun
dedicare Iovi Eleutherio, quòd ter
potiùs quàm mari viciſſet Mardoniun
Iovi enim Eleutherio craterem ſol
bant antiqui ſtatuere pro libertate, q
hoſtes repuliſſent. Sed in hac re pu
ſecutum Pauſaniam commune jud

ciu

m Græcorum, qui Neptuno, ut ῆρι aram erexiſſent, quòd Neptu- m exiſtimarent Græciam liberaſſe à ſarum ſervitute. Neptuni ſtatuam iliter æream fuiſſe non aliunde col- re poſſumus, quàm à conjectura il- Veriſimile enim videtur, ſive fuerit à Chalcedoniis ſtatuta, ſive à By- ntiis, utriſque colonis Megarenſium Corinthiorum, eos imitatos fuiſſe genitores ſuos, qui in Iſthmo cura- nt, ut Lyſippus efficeret Neptunum eum. Qualis autem fuerit ſtatua Io- Vrii in ore Ponti conſtituti, neque onyſius, neque quiſquam explicat, ſi unus Cicero. Tria, inquit, fereban- r in orbe terrarum ſigna Iovis Vrii lcherrimè facta: unum illud Mace- nicum, quod in Capitolio videmus: erum in Ponti ore & anguſtiis: ter- um quod Syracuſis ante Verrem præ- rem fuit. Illud Flaminius ita ex æde ſtulit, ut in Capitolio, id eſt, in terre- ri domicilio Iovis poneret. Quod au- m eſt ad introitum Ponti, id cùm tam ulta ex illo mari bella emerſerint, m multa porrò in Pontum invecta nt, uſque ad hanc diem integrum, in- iolatumq; ſervatum eſt. Deinde Dio- yſius reliqua de Fano ita exequitur: In ano, inquit, ſtatua ærea eſt antiquæ

artis,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

artis, ætatem puerilem præ ſe fere
tendens manus. Cauſæ multæ afferu
tur, cur hæc ſtatua ſit in hanc figur
conformata. Quidam, inquit, ajunt
daciæ ſignum eſſe navigantium, det
rens temeritatem navigationis peri
lis plenam, atq; oſtendens redeunti
ſalutis felicitatem & pietatem: non
nim ſine terrore utrumque eſt. Alii
cunt, puerum in littore errantem
quantò pòſt veniſſe, quàm è portu na
ſoluta eſſet, ſalutiſque deſperatione a
ctum, manus ad cœlum tendere: pu
autem preces deum exaudientem red
xiſſe navem in portum. Alii ajunt
magna maris tranquillitate, omni v
to ſilente, nave diu retardata, nautas
opia potus laboraſſe: navarcho aut
viſionem inſediſſe, jubentem, ut nav
chus filium ſuum ſacrificaret; non en
alio modo poſſe aſſequi commeatū
ventos. Navarcho neceſſitate coacto
parato puerum ſacrificare, manus q
dem puerum tetendiſſe, Deum verò n
ſericordia motum ob abſurdum pu
ſupplicium, obque pueri ætatem, ſuſt
liſſe puerum, & ventum ſecundum i
miſiſſe. Hæc quidem & his contraria,
cuiq; placuerit, credibilia exiſtimantu
Hanc hiſtoriam Philoſtratus aliter i
terpretari videtur. Mulierculæ, inquit,

litto

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

-core acclamant, equos autem rogare
-dentur, ne pueros abjiciant, neve fre-
- reſpuant, ſed feras capiant & concul-
-nt: quarum precibus commoveri equi
-dentur; pueros autem, ubi venati eſ-
-nt, & prędam cepiſſent, navis ex Euro-
- in Aſiam trajicit fretum latum qua-
-or ſtadia, tantum enim intervallum
-ſtant duo orbes, & remigum ipſi fun-
-ntur officio. Ecce autem rudentẽ ja-
-unt, excipit ipſos domus amœniſſima,
-alamos & andronas, feneſtrarumque
-eſtigia ſuboſtendens muro circumda-
-, pinnis & propugnaculis exornato, &
-uod domus eſt pulcherrimũ, ejus por-
-cus ſemicircula coloris cerei ſpeciem
-erens à lapidibus in ipſa conſtitutis cir-
-umſtat mare. Hi lapides gignuntur ex
-onte: aquam enim calidam montes
-hrygiæ emittunt, & fluxus inductus in
-tomias madidas, efficit petrarum alias
-oloris aquei, & lapidum excreſcentiam
-acit, ut ipſorum varii colores exiſtant.
-Vbi enim aqua ſtagnat, turbidum co-
-orem & cereum inducit: ubi verò a-
-qua pura, colorem cryſtallinum effi-
-cit, multiſque epota foraminibus la-
-pides variat: ſed littus excelſum eſt, &
hujuſmodi fabulæ fert ſymbolum.
Puella ac puer ambo formoſi, eun-
demque frequentantes præceptorem,
ad

ad mutuum amorem exarſerunt , nulla amplectendi data facultate, hoc ſaxo mortem appetiverunt; ita hinc in primis & poſtremis amplexi ſe præcipites egerunt. Cupido ſupra tram conſiſtens, manum intendi mare: domus deinde vidua, colitu muliercula ob juvenum moleſtiam urbe egreſſa:rapturi enim ipſam vid tur, & petulantia quadam, laſcivis ſaltationibus, ac carminibus eam quenter adibant, muneribusque ſol tabant: at ipſa aſtu quodam, atque a mi elatione in eos utens, vellicat a leſcentulos, & huc egreſſa, munit hanc habitat domum. Contempl enim, quàm munita ſit. Præcipiti enim in mare eminet:quod ab ima p te mari alluitur, lubricum, à ſuperi parte projectum hanc maritimam ſtinet domum, ſub qua mare magis ruleum videtur demittentibus ocu in ipſum. In hanc domum fortem mulier ſe contulit, tamen non eam liquerunt amantes pulchri & coron Sed hic quidem cæruleæ proræ, al inauratæ, alius alterius coloris navi lam ingreſſus navigat: necnon Com ipſe, id eſt, ebrietatis Deus: & hic q dem tibia canit, alter verò plaudit, al cantat, coronas, ut puto, atque oſcu

ſurſu

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

ſum jaciunt ; nec remos agitant, ſed
ibent, & applicant navigia ad præ-
itium : muliercula verò ex domo,
ut ex ſpecula videt hæc, & ridet la-
vientium more in amantes, eos non
ùm navigare, ſed etiam natare co-
as: ac procedens in ſpectanda pictura,
ides in armenta, & mugientes boves
dies, & fiſtularum vox te circumſo-
bit, & in venatores incides, & agri-
las, & fluvios, & lacus, & fontes.
preſſit enim pictura, & ea, quæ ſunt,
quæ fiunt, & ut quædam fieri poſ-
it, non ob multitudinem ſegniter ex-
mens veritatem, ſed perficiens ſin-
lorum propriam naturam. Ad Fa-
m pervenimus; & templum, quod
c eſt, puto, vides, & columnas, quæ
ca ipſum ſunt conſtitutæ, & in ore
nti faces ex ſpecula ſublatæ ad oſten-
ndum os Ponti navibus. Hanc Phi-
ſtrati picturam attuli, ex ea colligens,
verè Philoſtratus interpretatur, ali-
ando revera repræſentatam fuiſſe ab
s, qui anguſtias Boſpori accolunt, vo-
ntibus aut re ipſa, aut ficta æmulatio-
: apud ſuas anguſtias ſimilem amo-
m puellæ & pueri accidiſſe ei, qui ac-
dit apud Helleſpontias anguſtias, ad
ſtum & Abydum : quanquam puer
e tendens manus videri poſſit ille,
quem

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

quem antè deſcripſit Dionyſius Byz
tius. Nam nullus author tradit, p
rum & puellam, ex eo, quòd ad r
tuum amorem exarſiſſent, ſe ex Boſ
ri anguſtiis præcipitaſſe. Philoſtra
enim hujus picturæ ſymbolum in
pretatur poſitæ in domo quadam N
polis Italicæ : qui tum ſi vidiſſet p
ſentem Boſporum, cùm eam interp
tabatur Neapoli, pueris non attuli
lapides illos domus cerei coloris e
ex eo, quòd montes Phrygiæ ſimiles
rant. Illi enim illinc longiſſimè abſu
quales, cùm proficiſceremur contra
gem Perſarum, in Tephricen urb
Mediæ, vidi in Galatiæ (quæ mag
Phrygia antea dicebatur) urbe nun
pata Bolo, antiquitatum plena, à
non longè ſunt balnea naturâ cali
ejuſmodi lapides efficientia, quales
ſcribit Philoſtratus. At apud Boſpor
non ex aqua tales fiunt, ſed potiùs C
nei coloris: niſi fortaſſe ita Philoſtra
interpretari potuiſſet picturam illa
totamque attribuere ſacerdotibus M
gnæ Matris Deorum, quæ colebatu
Fano Europæo, ſupra quod erat Pha
antiqua, & juvenes illos navem tr
ciſſe ex Aſia in Europam ad repræſ
tandos quoſdam actus Matris Deor
amoribus inſanientis in Atyn, co

rem

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

mque cereum videri in lapidibus ex
ratione, qua Dionyſius appellat
ton promontorium oppoſitum Fa-
Iovis. Sed etiam hanc picturam
loſtrati attuli, ut ex ea colligas Fani
m, & Boſpori anguſtias apud Fa-
m eſſe quatuor ſtadiorum, Pharum-
antiquam fuiſſe in conſpectu Fani,
tra quam ſit recens Pharus poſita
ra aſpectum anguſtiarum Fani, & ut
ca Fanum eſſent columnæ, utque ſub
o præcipitia eminerent in mare, ut
radicibus promontorii Fani exiſteret
mus benè munita, ut Fanum eſſet
pidum. Sed ut planiùs intelligatur
i ſitus, deſcribam, ut nunc eſt:
ὸν etiamnum à Græcis appellatum,
Latinis Fanum, parvum caſtellum
tura & muro munitum, à ſolis
rcis habitatum, ſitum eſt in altum
to ſupercilio promontorii, cujus
ojectu Boſporus in maximas totius
is Pontici anguſtias coarctatur. Pro-
itur enim à Solis Ortu ad Occaſum.
Europæum promontorium, in
o antè dixi etiam nunc reſtare ve-
gia antiqui Fani Europæi, procur-
s à Septentrionibus ad Meridiem,
ſdem anguſtias premit, ſtringitque.
ud Aſiaticum Ptolemæus appellat Bi-
yniæ promontorium, quod triplici

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

clivo ſubſidet. Vnum valdè pronum
Meridiem claudit vallis nemoroſa,di
ſa in multas valliculas. Nemoroſus
nus & portuoſus,quem efficit promo
torii projectio , ab Oriente habet cl
ſam utrimque vallibus cervicem an
ſtam , qua molli & ſemiplana perve
tur in promontorii jugum planum.
cundus clivus deprimitur ad Sept
triones præceps & pænè directus : cu
radices ſummas claudit vallis decurr
à ſummo promontorii jugo ad Boſp
rum ; imas verò cingit idem Boſpor
retinentes veſtigia antiqui ædificii,cu
fundamenta in littore jacta perſpexi
nè penitus effodi, & tympanis à Tu
efferri ſaxa quadrata ingentia. Æd
cium Græci appellabant περιβολ
alii περιβολίτην, quaſi hortum, ut
putabant ibi olim fuiſſe. Ego altiùs
ctum puto, quaſi Ποσειδώνιον, hoc
templum Neptuni : nam hortus
eſſe potuit in littore confragoſo ru
bus præruptis ? Adde, quòd juxta m
templum Neptuni , quod juxta has
guſtias Ariſtides tradit ſitum fuiſſe,c
venit , atq; Iovis templum, non aut
in arce, hoc eſt , in ſummo promon
rio , ſed in imo,cùm ex antedictis D
nyſii conjicio, tum ex Apollonio ,

de

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

nte Argonautas in littore aram duo-
cim diis excitaſſe. At littus diſtat ab
ce circiter quinq; ſtadia: veroque pro-
num eſſe videtur, prope littus fuiſſe
commoditatem navigantium, atque
tra arcem, ut minus pateret externis
ceſſus ad capiendam inſidiis arcem.
ertius promontorii clivus velut dor-
m excurrit à ſummo jugo in Occiden-
m, uſque ad Boſpori ſummas angu-
as. Primò quidem leniter ſe remittit
arce uſque ferme ad Boſporum, ſpa-
o quidem circiter quatuor ſtadiorum,
uod adhuc utrimq; mœnibus antiquis
ppidi Fani cinctum ſpectatur jam pe-
itus deſerti & vineis conſiti: deinde
ab mœnibus antiquis valde propendet
ſque ad Boſporum clivus efficiens mu-
ronem promontorii, altus circiter cen-
um paſſus, latus plus minus trecentos,
bi in littore fundamenta videntur æ-
ificata, partim in ſcopulo diſtanti à
Continenti circiter triginta paſſus, re-
pondentia moli ſubſtructæ in littore
Europæo ſubjecto ſub Fanum Euro-
pæum: inter quas quidem moles cathe-
na extendebatur, ne quis invitis Fanis
Boſpori anguſtias tranſiret. Sub imam
vallem, à cardine meridiano claudentẽ
Fani Aſiatici promontorium, ſubjectus
eſt portus optimus, & valde profundus,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

quem à Septentrionis & Orientis ven
tis tutum efficit promontorium Fa
nunquam ferè navibus carentem : qu
ſimili portu caret Fanum Europæum
itaque hominum opere molibus jact
factus erat. Cujus reliquias nunc ap
pellari Mauromolem antedictum e
Prope illum portum Aſiaticum exiſt
vallicula, laurorum ſylva virens, p
quam fluit fons perennem rivum emi
tens, etiam æſtate implere valente
quinque digitorum fiſtulam.

CAP. VI.

De Argyronio loco, & Nymphæo, & lec
Herculis : & de Moucoporide port
& Lauro inſana : & de portu Amy

A Portu Fani ad Argyronium pr
cipites montes impendent in litt
præruptum & peditibus invium. I
Argyronio ita Dionyſius, perſeque
ſuum inſtitutum : Anaplum ſub Fan
inquit, promontorium ſubit, & ſucc
dit Argyronium nominatum : ex e
quòd multa pecunia emptum fuiſſ
Promontorium Argyronium uſque
hunc diem nomen retinet. Patet in l
titudinem circiter nongentorum p
ſuum:claudit quidem à Meridie ſinu
quem vulgus appellat Monocolon ; ſ
ide

m à ſeptentrionibus clauditur valle, quam rivus perennis partim defluit Boſporum, partim fontem efficit; m juxta ſpectantur fundamenta iqui monaſterii. In promontorii gyronii clivo, maritimam oram præ- tæ vallis cingente, prærupto & præ- iti, ſed aliquatenus explanato ad ex- iendam ædificationem, extant parie- antiqui templi, & columnæ humi ſtratæ, quarũ unam marmoris The- i vidi exportari in ſtructuram ædis aomethanæ, quam nunc ædificat Rex leimanus. Quo verò nomine illud nplum à Græcis appellaretur, à ne- ine Græcorum hujus ætatis percipere tui: ſed Procopius ſolus mihi indica- t. In Pontum, inquit, naviganti ad xtram promontorium quoddam ab- ptum in freti Boſporici littus eminet, quo ædes martyris Panteleemonis nſtituta, temporis vetuſtate labora- at; quam demolitus Iuſtinianus, ex- mplo perſumptuosè reædificavit. An- hanc ædem, in loco nominato Ar- ronio, mendicorum fuit domicilium, is, qui morbo inſanabili affecti eſſent, uod temporis longinquitate dirutum rompta ędificatione renovavit, requie- s futurũ diverſorium inſanitate labo- antium. Cur autẽ hic locus Argyronius

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

magno argento emptus fuerit, expri-
re non poſſum aliam rationem, quà
anguſtiarum freti, quæ inter promo
torium nuncupatum Tripite, interq
Argyronium à nonnullis habentur fe
mè tam anguſtæ, quàm Fani anguſt
ab æde Panteleemonis. Supra littor
invii clivos præruptos & præcipites, a
guſta ſemita paſſus circiter quadringe
tos progreſſus, incidi in vallẽ exiguar
ſitam in media latitudine promonto
Argyronici, quæ fontem ſacrum hab
divæ Galatinæ, ſinumque admittit B
ſpori non magnum, in quo piſcator
teſtantur portum fuiſſe munitum m
le, quam Turci paucis antè annis ſu
demoliti. Argyronici promontorii m
cro magis meridianus, quo Boſpor
procedens ad Solis occaſum flectitur
Orientem, rupibus perpetuis prærupt
confragoſam ſemitam & exiguam v
penetrabilem admittens, atq; inchoa
magnum ſinum, ſcelerato nomine a
pellatur Monocolos à lapide, ut ipſi d
cunt nuper exciſo. Quid ſi fortaſſe d
torſerunt antiquum nomen, & ſinus
magnus ſit ille, qui à Dionyſio appell
tur Moucaporis? ſed de hoc paulò infr
quàm perſecutus fuero ordinem An
pli Dionyſiani. Poſt (inquit Dionyſiu
ſuccedunt & ſubeunt loca nuncupa
He

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

rculis κλινὴ, hoc eſt lectus, & Nym-
æum, inde nominata inſana Laurus,
ad quam ajunt Amycum Bebrycum
gem habitaſſe, pugillatus pugna o-
nibus ſuæ ætatis hominibus præſtan-
m, niſi à Polluce victus fuiſſet Iovis &
dæ filio. Ille enim in expeditione Col-
ica ex provocatione conflixit cum
lluce, ab eodemque Polluce periit,
enasq; dedit in externos crudelitatis;
ortaque fuit planta, illius inſaniæ in-
gne, divinius, quàm humana mens
ſequi queat. Nam ſi quis hanc laurum
tulerit in convivium, convivas ſimili
ſania afficiet, & contumelia implebit.
Ioc ſanè experientia didici, naturam
mmortali memoriç Regis illius iniqui-
atem tradidiſſe ex ipſa lauro. Arbitror
rratum eſſe in exemplari Dionyſiano,
abente ἔνθα pro ἔνθεν. nam ſi ἔνθα
egatur, vult dicere Nymphæum eſſe,
bi eſt Laurus inſana. At Andrætas
Tenedius in periplo Propontidis tradit
Amyci locum, ubi eſſet Laurus inſana,
diſtare à Nymphæo Chalcedonio quin-
que ſtadia. Nemo declarat, quale fue-
rit Nymphæum Chalcedonium, an
ſpecu Nymphis ſacrum, an locus To-
piario opere ſpectabilis, an locus ſacer
virentibus ſylvis & pratis, an balneum,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

an lacus, an ſimile Nymphæo Pontic
quod matris Demoſthenis oratoris p
ter figulus, nominatus Glycon, hoſ
bus prodidiſſe accuſatus,& mortis co
demnatus fugit ad Boſporum. Epicha
mus & Piſander dicunt Pollucem lo
ligaſſe Amycum. Deilochus in prim
libro, quem ſcribit de Cyzico, pugilla
dicit Amycum à Polluce ſuperatum.
Orpheus ait Pollucem duris loris capı
Amyci percuſſiſſe. Dura lora quid aliu
quàm cæſtus? Pollux enim (teſte A
nobio) pugillator bonus, & crudo ı
exuperabilis cæſtu, qui vicerit Amycu
pugillatu omnium hominum ſuæ æta
tis præſtantiſſimum, quem Valeriu
Flaccus rectè appellavit gigantem, R
gem Bebrycum, quos Orpheus ſcrib
ὑπερφιάλους, cùm ob corporum ma
gnitudinem, qua præſtabant cæteris ſu
ætatis hominibus, tum ob animi in
manem perfidiam. Arrianus narrat B
brycem Arantam fuiſſe magnitudin
octo cubitorum, craſſitudine verò re
ſpondente ſymmetriæ altitudinis. Ead
magnitudine Hiſtorici tradunt fuiſſ
Nicephorum Imperatorem. Inde Dio
nyſius: Poſt, inquit, Laurum inſanam
ſequitur ſinus profundus valde, nomi
natus Moucaporis, à Rege quodam
Bithyniæ. Portus in ipſo perbonus, poſ
quem

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

rem eſt promontorium ἀστόρηχον à fi-
ra nominatum: eſt autem petroſum
um, & proximum habens mare pro-
ndum uſque ad oram littoris. Inde
us Amycus appellatus, & Gronychia
npus ſupinus & planus, in ipſo au-
n piſcationes cetaceorum piſcium:
nde paludes à ſimili exaggeratione
udum, quæ ſunt in penitimo ſinu
ncupato cornu Byzantii. Vide an
tus, quod tempore Procopii appella-
tur Mochadion, fuerit illud, quod
ingeret ſinum Moucaporidem. Sic
im Procopius confeſtim poſt deſcri-
onem ædis Panteleemonis ſacræ, in
gyronio ſitæ, addit littus quoddam
e, cui nomen eſſet Mochadion, vici-
m loco, quod ſua ætate appellaretur
ὸν, hoc eſt fanum, in quo quidem
ochadio dicit Iuſtinianum templum
rchangelo ædificaſſe, non inferius
is duobus templis ſacris Archange-
, quorum alterum antè dixi Iuſti-
anum conſtruxiſſe juxta promonto-
am Eſtias, alterum in contrario lit-
re: quanquam ex ordine Procopii
ochadion fuiſſe videtur inter Argy-
nium & Fanũ. At ex Dionyſii verbis
telligimus poſt Argyronium, & Lectũ
erculis, & Nymphæum, & Laurum
ſanam fuiſſe ſinum Moucaporidem.

Præterea noſcimus ex antedictis D
nyſii, Laurum inſanam, & ſinum Ar
cum duo loca eſſe inter ſe ſepara
(nempe inter ipſa intercedunt Mou
poris ſinus, & promontorium Aëto
chon:) ubi verò fuerint, ex nomini
locorũ hujus ætatis aſſequi non po
quantumlibet iterum & ſæpius hac
cauſa obierim totũ littus Boſpori A
ticum, neque à quoquam nato ex in
genis antiquis quicquam intelligere
tui. Nam omnes, qui jamdudum ac
lunt Boſporum, peregrini ſunt: ind
næ verò capta Conſtantinopoli ex
ſporo aufugerunt, & vici aut exuſti,
diu deſerti manſerunt, & aliquot p
annos à longinquis nationibus Bar
ris bello ſubacti agricolæ abducti ſ
ad Boſporum accolendum; ut om
hujus ætatis accolæ Boſpori, ſint
peregrini, aut peregrinorum filii. P
ter hæc incommoda huc accedit al
incommodum, quòd Boſpori littus
ſiaticum regiis viretis totum fermè
cupatum eſt, extinctis & funditus d
tis antiquis vicis, ut ne vicorum
dem quiſquam jam teneat nomina.
que ad conjecturas convertere me
portuit. Primò conjiciebam Laur
inſanam fuiſſe in vallicula divæ G
thinæ; idq; colligebam, ut ſinum M

ca

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

aporidem accommodarem ſinui jam
nte nominato Monocolo: quem cùm
erſpicerem magnum, & longo littoris
lexu incurvatum in formam falcis, le-
iſſemque apud incertum ſcriptorem
inum Moucaporidem, poſtea Drepa-
ıum appellatum fuiſſe, deſcendebam in
am opinionem, ut putarem hunc eſſe
Monocolon, & promontorium Aë-
orhechum eſſe jam vulgò nuncupa-
um Turcum. Sed Arrianus me reti-
nuit, tradens in ſuo Periplo Bithyniæ, à
Fano Iovis ad portum Laurus inſanæ
eſſe quadraginta ſtadia. At divæ Gala-
thinæ vallis non diſtat à Fano viginti
ſtadia. Quamobrem ex Arriano Lau-
rum inſanam convenit eſſe ultra Gala-
thinam longè amplius viginti ſtadiis.
Verùm ut ſitus locorum clariùs fiat
perſpicuus, deſignabo littoris ſinus &
promontoria. A flexu promontorii Ar-
gyronii [vel Argyronici,] quo primus
Aſiæ angulus normalis oppoſitus an-
gulo Europæo appellato Bathycolpo
quadratur & perficitur, & quo Boſpo-
rus tendens ad Occaſum, flectitur ad O-
rientem, littus Boſpori Aſiaticum qua-
tuor ſinus admittit, antequam rurſus
convertatur ad Occaſum: quorum pri-
mus eſt Sycia, ſive Monocolus appella-
tus, amplus littoreo circuitu molliter
flexo,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

flexo, plus duo milliaria complecter
cujus ſupra medium flexum eſt fo
perennis Sycia appellatus à proxima
cu. Cùm ad hunc fontem acceſſiſſemu
& Laurum vicinam decerpſiſſemu
eamque in navigium attuliſſemus, t
contentiones inter remiges & vector
exortæ ſunt, ut putarem Syciam oli
appellatam fuiſſe ψυχόνου, id eſt, La
rum inſanam, ut appellat Dionyſiu
Sed Arrianus iterum me retinuit, cù
ait Laurum inſanam diſtare à Far
quadraginta ſtadia: at Sycia longè m
nus diſtat. Alter ſinus à ſinu Sycia c
viditur promontorio nominato Tu
co: in quem quidem ſinum mediu
ingreditur perennis fluvius, verſa
molas, paludem efficiens cannarum ſy
va tectam, habens oſtium, quod pon
culis trajicitur, delapſus per vallem
mœnam, planam, in qua regii hor
cum regia villa adumbrata ſylvis cu
aliarum arborum, tum maximaru
platanorum. In hoc ſinu, quem ja
Græci appellant Turcon, exiſtit ſca
lignea, qua Rex oram maris vadoſa
trajiciens deſcendit in hortos. Terti
ſinus deinceps ſtatim (interpoſito t
men promontorio vineis pleno, ab in
parte petroſo) ſubſequitur, appellatus
Turcis *Becouſſî*, id eſt, nux juglans,
Gr

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

ecis Amæa, ſive marmorea ſcala. artus poſitus eſt in anguloSoltaniæ, Boſporus tendens ad Orientem, vertitur ad Occaſum, quoque angu- Aſiæ normalis efficitur oppoſitus ulo Europæo nuncupato Comma- i. Hunc quartum ſinum eſſe palu- ſimiles Byzantinis, quas Dionyſius uit poſt ſinum Amycum, paulò infrà ndam: quo cognito faciliùs aſſe- mur unum eſſe Amycum ex tribus quis ſinibus. Amycus ſinus eſſe non eſt ille ipſe, quem dixi primùm no- natum Monocolon. Nam inter Ar- onium oportet eſſe Moucaporidem um profundum, portuoſum. At in- Monocolon, & Argyronium nul- talis exiſtit. Relinquitur, ut ſinus nycus ſit, aut ſinus ſecundus, in em defluit rivus verſans moletrina; tertius, quem Græci appellant A- eam, à petra extra aquam eminenti, enti ſimilitudinem mulieris τῆς ίας, ſed altiùs, ut opinor, deſignan- antiquum Amycum. Nam huic uni ſoli convenit illud, quod tradit Dio- ſius, apud ſinum Amycum piſces ce- eos capi. In hoc ſinu duo vici ſunt à is Turcis habitati: quorum alterum æci appellant Amæam; alterum vo- ntMarmoream ſcalam: Turci utrum-

que

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

que nominant *Becouſſi* ; [*Beg kou*
Domini Nux] non ſine cauſa fortaſ
priùs appellatam Caryam , nomen
ſanæ Laurus effugientibus mutata
bore & nominatione , ut Pharmaci
in contrario littore accolæ muta
runt in Therapiam. Inter Amæam
Marmoream ſcalam piſcatores æſti
tempore tendunt retia ad capienc
ξιφίας piſces cetaceos,qui in nullo a
loco Boſpori capiuntur, idq; maris ſp
tium appellant Amiam , ſive Lamia
neſcio an ab Amyco. Hoc unum ſc
hunc ſinum eſſe portum , quem Arr
nus appellat Laurus inſanæ,ex eo,qu
diſtat à Fano quadraginta ſtadia. I
que oportet Dionyſium errare, aut A
rianum. Nam Arrianus ſinum Am
cum,& portum Laurus inſanæ,eund
facit ;Dionyſius à ſinu Amyco ſepa
Laurum inſanam intervallo interpo
to ſinus Moucaporidis , & promont
rii Aëtorhêchi : ſed uter rectiùs ſcrip
rit , conjice ex his , quæ ſubjungam ;
primùm conſidera id , quod Dionyſi
tacet, cur appellatus fuerit ſinus Am
cus? profectò à loco vicino nuncupa
Amyco.Præterea perſpice, cur locus i
vicinus appellatus fuerit Amycus,nin
rum ex eo, quòd ibi vel Amycus aula
habuerit , vel pugnaverit cum Polluc

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

quòd ejus ſepulchrum fuerit, vel
a Laurus inſana ibidem extiterit:
m hæc quatuor de eo traduntur, an
eodem loco eadem hæc omnia fue-
t. Quòd ſi in eodem loco, oportet eſ-
pud ſinum Amycum; aut nulla cau-
elinquitur, cur nominetur ſinus A-
cus. Apollonius illa in eodem loco
nere videtur, cùm ait Argonautas ad
us, quod videbatur ex ſinu extendi,
inenter navem appuliſſe, ubi eſſent
bula boum, aulaque Regis Amyci
rycum Regis: quem ubi Pollux de-
iſſet, & ob hujus victoriam Argo-
utæ lauro coronati cœnaſſent, po-
idie rudentes ſolviſſe, quibus navis
igata eſſet ad laurum vegetam. An-
ætas Tenedius in Periplo Proponti-
dicit, Orpheum non poëticè finxiſſe
urum, ſed revera fuiſſe in hoc loco
borem laurum benè magnam. Idem-
e præterea narrat hunc locum ap-
llari Amycum; habuiſſeque ſua ætate
lificia à Colonis excitata, & diſtare à
ymphæo Chalcedonio quinque ſta-
a. Magni Etymologici author ex an-
quis ſcriptoribus tradit Amycum ur-
em eſſe; at in quò loco ſit, non decla-
t. Plinius Nicopolim appellat. Stepha-
s Nicopolim quidem dicit eſſe in Bi-
ynia, ſed locum non definit. Apollo-
dorus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

dorus in primo Ponticorum dicit in
co nuncupato Amyco ſepulchrum
myci, & Laurum eſſe, ex qua ſi quis
mum cepiſſet, in convitia & contun
lias concitaretur. Plinius etſi portu
Amyci aliàs ponit apud Boſporum, al
in tractu Heracleæ Ponticæ, tamen
quod excerpſerat ex antiquis ſcripto
bus; tradit portum Amyci Bebrycu
Rege interfecto clarum eſſe, ejuſque t
mulum à ſupremo die Lauro tegi, qua
inſanam vocant, quoniam ſi quid ex
decerptum inferatur navibus, jur
fiant, donec abjiciatur. Sed quid plu
inculcem? cùm jam ſatis ex antedic
pateat, in eodem loco fuiſſe portum
myci, portum Laurus inſanæ, ſep
chrum Amyci, & locum pugnæ in
Pollucem & Amycum, & locum Am
cum, & ſinum Amycum. Quare mi
Dionyſium ſeparare Laurum inſana
à ſinu Amyco, interpoſito interva
ſinus Moucaporidis, & promonto
Aëtorhechi. Verùm Dionyſius, ut h
mo Byzantius, longè accuratiùs
ſcribens littus Boſpori Byzantium
quàm Chalcedonium, decipi potuit
ria quadam opinione, quæ tum forta
pervagabatur de Lauro inſana. S
quantumlibet fuerit pervagata, tam
ex antedictis conſtat ſinum Amycu
eſ

:, quem Arrianus appellat portum
urus inſanæ, & Plinius portum Amy-
nuncque appellari Amiam & Mar-
oream ſcalam, apud quam eſt fons
tans à Boſporo centum paſſus, emit-
ns fluvium perfrigidum, etiam ſum-
a æſtate verſare valentem molas, ſi
us alveus eſſet proclivis: & major erat
tequàm ejus pars derivata eſſet in vi-
m proximum appellatum Becouſſi,
i, ut hodie eſt accommodata regiæ
urcorum aulæ, ſic longè commodior
des fuit armentis Amyci, ejuſdemque
ulæ, quam apud Laurum inſanam,
uam Dionyſius ponit inter Argyro-
um, & ſinum Turcum, ubi dixi fluvii
ſtium efficere paludem cannis ple-
am, in quo ſpatio nullus eſt fluvius,
ui neceſſarius erat aulæ Regis Amyci:
leoque etiam hac ætate caret ædificiis.
Iec me movet, etiam ſi hodie nulla
pelunca appareat talis, qualem deſcri-
it Valerius, cùm ait:

Littore in extremo ſpelunca apparuit ingens
Arboribus ſuper, & dorſo contecta minanti.

Nam ea aut tot per ſecula ædificationi-
bus obruta eſt, aut à Turcis incluſa te-
netur intra ædificia, quæ ipſe excutere
non potui: aut fortaſſe poëticè locutus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

eſt: quod non ſolent Phyſici Poëtæ i
deſcriptione locorum. Ex antedictis P
nii perſpicitur non modò error, p
nentis Laurum inſanam, & ſepulchru
Amyci extra Boſporum in tractu H
racleæ Ponticæ, ſed etiam ejuſdem i
certa commentatio modò ponen
portum Amyci extra Boſporum, mo
intra Boſporum: cùm tot ex autoribu
quos citat, apertiſſime declarare potu
ſet, Laurum inſanam & ſepulchrum
myci, & portum Amyci eſſe intra B
ſporum. Hermolao ignoſcendum e
quatenus fortaſſe non viderat Arria
Periplum, neque Dionyſii Anaplum
viderat Apollonium, quem citat
probandum, ubi eſſet Laurus inſana,
portus Amyci, & ſepulchrum Amy
ex quo aſſequi poterat, illa eſſe ju
Boſporum, tum maxime ex Stepha
quem frequentiſſimè affert, conſe
facilè poterat, portum Laurus inſa
eſſe in ore Ponti in dextra navigantib
ex Propontide in Pontum, niſi forta
Codicem Stephani depravatum non
nimadvertit, in quo edita eſt δάφ
φαινομένη, pro μαινομένη. Quæ q
dem paucula ſi Hermolaus (diligent
peregrinator librorum, quàm reg
num) expendiſſet, profectò in multi
cem errorem non incidiſſet: qui ut p

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

bet in Plinio poſſe legi, *portum Amyci*, tamen in Boſporo non vult intelligere illum eſſe, ſed haud procul à Boſporo, nempe in tractu Heracleæ. In quo multipliciter decipitur: primùm ignorans portum Amyci eſſe intra Boſporum: ſecundò Laurum inſanam, & ſepulchrum Amyci ponens extra Boſporum: tertiò Azani portum, & Azamin urbem ſtatuens juxta Boſporum: quorum nemo meminit, ne Dionyſius quidem: cùm Azanis ſit extra Boſporum, teſte Strabone; qui ait ex Azanitide Rhyndacem exoriri. Iam cognitis Amyco loco, & Amyco ſinu, cognoſcimus Nymphæum Chalcedonium, teſte Andræta Tenedio, diſtans quinque ſtadia à vico nuncupato Marmorea Scala eſſe, aut in regiis hortis nuncupatis Becouſſi, aut ab eis non longè; portumque Moucaporidem eſſe inter Argyronium, & vicum Marmoream Scalam appellatum; nimirum eſſe aut Monocolon, aut proximum ſinum, ubi fluvius verſat molas; promontoriumque Aëtorhechum exiſtere, alterum ex duobus promontoriis ſitis in horto, quem Græci vocant *Turcon* corruptè, quaſi *Aëtorhechon*. Paludes, quas poſt ſinum Amycum ponit Dionyſius, fuerunt in ſinu, quem vulgò vocant Soltaniam, à Soltano Rege

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

Soleimano, qui in eo Sardacum lucu
lentum (ſic enim Turci appellant the
lum undique feneſtratum) in littore a
dificavit cum hortis,& ſylvis,& ædibu
regiis; ubi priuſquam hortos ille con
ſtruxiſſet, à ſenibus piſcatoribus acce
ibidem paludes à Soleimano obruta
ædificiis hortisque occupatas fuiſſe; a
que ubi nunc Sardacum, & cætera æd
ficia exiſtunt, Inſulam prius extiti
circumdatam mari vadoſo jam obrut
arcisque projectis in hortos redacto.

Cap. VII.

De ſinu Catangio: de promontorio, que Dionyſius appellat ὀξύῤῥουν, & por Phryxi: de promontorio Lembo nu cupato, & de Inſula exigua.

Poſt (inquit Dionyſius) paludes ſub quitur ſinus nuncupatus Καζάγγα ad ſe maximè alliciens piſces, ſi quis a ter, ac potiùs (ſi nihil decet ſupprime eum, qui veritatem dicit) ſolus ex litt re Chalcedoniorum eſt benè piſcoſu verumtamen tantum differt ab Eur pæo, quantum differt mare à terr Ἐπ' αὐτῷ ὀξύῤῥους ἄκρα: hoc eſt, *ipſo, vel poſt ipſum eſt promontoriu Oxyrrhoum.* Poſt Oxyrrhoum ſuccede littus planum, & multum appellat

Phry

ryxi portus ; poſt quem alter portus, Phiela Chalcedoniorum valde po-tum. ἐπὶ δὲ αὐτῷ, id eſt, *in ipſo, vel ipſum*, Phiela eſt tumulus ſupinus rotundus in circulo figuram circum-bens baſim. Theatrum aliquis con-aret ſe videre improviſum à natura ſtitutum. Propè autem eſt promon-ium nominatum Lembus, à ſimili-line lembi. Sub littus illi continuum Inſula valde brevis, juxta quam ma-vadum exalbeſcens cautibus ſub a jacentibus in Europam avertit pi-um curſum, cujus aſpectu exterriti tum tranſeunt ſecundo Boſpori flu-. Chalcedonii ipſam Inſulam appel-t βλάβην, apto nomine, & pro-o experientiæ rei, quæ accidere ſolet. de eſt Potamonion : poſt Potamo-on ſuccedit Nauſiclia, apud quam di-nt Chalcedonios bello navali ſupe-ſſe adverſarios contra ſe navigantes: de Echæa παρείρρουν promontorium, ſinus appellatus Lycadium ſatis pro-ndus, illud quidem à viro Mega-nſi Lycadium, ſive Cycladion à odam indigena. Catangium videtur eſſe ſinus, quem hodie vocant *Caſta-um*, non modò nominis ſimilitudine, d etiam vera Dionyſii deſcriptione.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

Piſcoſus enim, ſi quis alius littoris Aſia
tici. Verùm ut ejus ſitus & conſequen
tis littoris intelligatur, ſcito ſinum So
taniæ à Septentrione habere regis hor
tos; à Meridie vicum habitatum à Tu
cis, nuncupatum *Sycia*. Poſt vicum i
littore eſt locus, quem piſcatores vocat
Bolaca, à jactu retis. Hic ſinus jam So
tanicus, prius Cyclaminus appellatu
longo circuitu leniter flexo, quadratu
in angulum normalem, piſcoſus hab
tur; à Meridie clauditur promontori
nominato Stridio: ab oſtreis potiùs a
bitror, quas vulgus Græcorum appell
Stridia, quàm à ſtridore: nam ibi fluxu
non ſtridet. Hoc promontorium ab A
quilone includit ſinum Caſtacium, va
de piſcoſum, habitatum à piſcatoribu
In hunc perennis rivus per vallem del
bitur, in qua ima & plana Regis hor
ſylvis virentes. In ſinus parte extrem
ad Meridiem pertinente videntur fu
damenta illius antiqui magni monaſt
rii, quod appellabatur Ἀκοιμήτων,
monachis nunquam noctu dormien
bus. Hujus ſolitarii domicilii moder
torem & gubernatorem tradit fuiſ
Cyrillum Euagrius in ſua Chriſtian
concionis hiſtoria. Meminerunt & a
Hiſtorici aliorum monachorum, vel
ruditione, vel ſanctitate illuſtrium h

ſo

ivagam vitam egiſſe. Iam vero à Me-
lie Caſtacium ſinum cingit promon-
rium duo cornua præ ſe gerens, alte-
m ſinum Caſtacium claudens, quod
ocant magnum Glari, quodque celeri
utoque fluxu circumſonat: alterum
ornu claudens ſinum, quem Πλάκος
ræci appellant, circumfluit Boſpori
pido curſu & ſimili prioris, quem di-
unt parvum Glari. Vide horum alte-
um, an ſit Ὀξύῤῥουν, alterum verò Πε-
λύῤῥουν. Medium promontorium divi-
iens Caſtacium à ſinu Placino, incur-
vatur in duo cornua, parvulum ſinum
admittens, ſupra quem impendet con-
cavus locus ſimilis magno theatro.
Poſt promontorium parvi Glari ſtatim
ſubſequitur ſinus mediocris, quem
Græci appellant Πλάκος, à quadam,
ut ipſi ajunt, menſa marmorea. Hunc
ſinum à Meridie claudit promonto-
rium, cujus ad radicem duo ſaxa ſupra
aquam eminent, undoſo mari circum-
data. Itaque cùm in toto littore Aſiati-
co nulla ſit Inſula, neque ſcopulus inter
Fanum Iovis, & Chalcedonem, quàm
hic, & alter ſitus ſub promontorio Da-
malico; aut horum alterum oportet eſ-
ſe illam, quam Dionyſius commemo-
rat, aut non extare. Iam verò ſcopulum

poſitum ſub radicibus promontor
Damalici, non eſſe Inſulam traditar
à Dionyſio, liquet ex his, quæ & ant
dixit Dionyſius, & ex ipſis, quæ po
ſtea dicet. Quòd ſi juxta illa duo ſax
ſupra aquam extantia ſit maris vadur
exalbeſcens cautibus, quibus ſub aqu
jacentibus Dionyſius ſcribit, piſces a
verti in Europam, profectò hic ſive ſco
pulus, ſive Inſula major eſſè debuit, ac
jacentesque cautes erutas fuiſſe conve
nit: aut ſi alibi Inſula Dionyſii fuit
funditus everſa eſt à Chalcedonenſibu
illam appellare ſolitis Βλάβην. Strab
Inſulam eſſe tacet, ſed duntaxat petrar
eſſe dicit. Pelamides, inquit, deſcenden
tes ex Ponto, cùm præterierunt Cya
neas, ex Chalcedoniaco littore petr
quædam alba ipſis objecta adeò exter
ret, ut ſtatim in contrarium littus con
vertantur. Plinius ſaxum duntaxat eſt
dicit. Eſt, inquit, in Euripo Thracii Bo
ſpori, quo Propontis Euxino jungitur
in ipſis Europam Aſiamque ſeparanti
freti anguſtiis ſaxum miri candoris,
vado ad ſummũ perlucens juxta Chal
cedonem in littore Aſiæ: hujus aſpectu
repente territi Thunni ſemper adver
ſum Byzantii promontorium, ex e
cauſa appellatum Auricornu, præcipit
petunt agmine. Itaque omnis captura

Byzan

zantii eſt, magna Chalcedonis penu-
M. P. medii interfluentis Euripi.
ıos Plinius appellat Thunnos, Strabo
amides, ſicut hodie piſcatores eas
pellant aſcendentes in Pontum, eaſ-
m verò deſcendentes ex Ponto vo-
nt Lacerdas. Sed an hæ ſint Thunni,
Pelamides, ſeparato volumine erit
tendendum. Hermolaus dum Plinia-
ım Codicem habentem M. P. corri-
t, & cenſet legendum D. P. deſignare
detur ſaxum illud eſſe inter Hermęum
omontorium, & Ciconium: at ex
ionyſio id verum non eſt, qui multa
ca ponit inter Inſulam Βλάβην &
iconium. Nam Plinius ponens illud
xum juxta Chalcedonem, denotare
idetur Damalicum ſcopulum, aut al-
rum propinquum nunc non extan-
em. Dionyſius verò procul à Chalce-
one ponit. Cornelius Tacitus Byzan-
um, ait fertili, fœcundoque mari; quia
is piſcium in Pontum erumpens, &
bliquis ſubter vias ſaxis exterrita, o-
niſſo alterius littoris flexu, ad Byzan-
iorum portus defertur: in quo Corne-
ius labitur. Non enim id fit, cùm Pela-
nides erumpunt in Pontum, ſed cùm
x Ponto per Boſporum erumpunt in
ropontidem. Piſcatores noſtræ ætatis
gnorant ſaxum illud, & negant id ve-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

rum unquam fuiſſe; Pelamidesque affi
mant, in curſu Delphinorum declinai
& decedere de recto decurſu. Equider
ipſe petram candicantem nunquar
puto fuiſſe cauſam, cur potiùs Byzan
tium, quàm Chalcedonem: ſed quò
ex illa petra loca Boſpori naturalite
apta ſint ad deflexum in Europam.
Nam à promontorio Hermæo littu
Europæum incurvatur, & recedit tribu
magnis flexibus: quorum primus fit
Neocaſtro ad promontorium Eſtias; ſe
cundus à promontorio Eſtiaco ad Cli
dium promontorium; tertius à Clidio
uſque ad ſinum Chryſoceras. Vnde fit
ut curſus defluxionis Boſporicæ dire
ctus delatus juxta latus Aſiæ rapidius
Pelamides avertat in littus Byzantia
cum tranquillius. Id quod vel ex ipſo
Dionyſio colligitur, qui ut id attribuat
fieri cautibus exalbeſcentibus, tamen
earum dicit aſpectu exterritas fretum
tranſire ſecundo Boſpori fluxu. Tum
Strabo interea dum profitetur id acci-
dere occurſu petrę albæ, concedit ſimul
etiam idem fieri defluxu, & locis natu-
raliter aptis ad defluxum Byzantium
verſus, atq; ad ipſum cornu ſinum By-
zantiacum. Iam ſi à Meridie promon-
torium claudens ſinum Placa ſit Lem-
bus, tum conjicere poſſemus, ſinũ Placa
non

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

magnum quidem, verumtamen
fundum, eſſe portum Phryxi: & Po-
onion eſſe, aut ſinum nuncupatum
nolum, aut Enaretem fluvium: Nau-
iamque opinaremur locum, quem
ugus appellat Napli, atque promon-
tium τὸ Περιῤῥȣν putaremus illud,
od hodie vulgò nominant Moletri-
m, ex quo curſus celeris defluxionis
ſporicæ defertur ad promontorium
ias. Nam inter ſinum Placa, & Mo-
rinũ nullum exiſtit promontorium
ιῤῥȣν: unde fieret, ut Ciconium nõ
et Neocaſtrum Aſiaticum, ſed locus
n appellatus Cecri, ſitus contra Eſtias
omontorium: tumque Ἄκρας ῥοι-
σας exiſtimare conveniret, eſſe rapi-
s illos fluxus, qui deferuntur ad pro-
ontoria Heliæ, & Stauri, & Hermo-
iani. At mihi potiùs Ἄκραι ῥοι-
ȣσαι videntur exiſtere ad promonto-
um, ubi rapiditas cõfluentiæ Boſpori
erſat molas, quàm ulla alia promon-
oria ob fluctus rapidiſſimos totius Bo-
ori, & maximè circumſonantis: Cico-
iumq; habendũ eſſè Neocaſtrum Aſia-
icum. Sed ubi ſit portus Phryxi, & Ci-
onium, ubi Ἄκραι ῥοιζȣσαι, non ex
is, quæ antè dixi, judicato, ſed per te
xpendito, quę de illis Dionyſius ſcribit.

CAP.

Cap. VIII.

De Naumachio, & Ciconio: & de pr
*montoriis nuncupatis ῥοιζοῦσαις: *
de duobus Diſcis.

PRope Lycadium promontorium, it
quit Dionyſius, eſt Nauſimachiun
locus altera pugna navali illuſtris; inc
Ciconium nominatum ab exceſſu m
litiæ incolarum. Seditione enim vi
lenta preſſi ex loco exciderunt. A terg
autem Ciconii ſunt partim Ῥοιζοῦσ
ἄκραι (ex eo nominatæ, quòd circ
ipſas franguntur fluctus, & curſu mu
murante feruntur) partim Diſci: majc
quidem primus, multò minor ſecun
dus; ambo appellati à ſimilitudine f
guræ. Hæc quidem loca ponit Diony
ſius media inter Lycadium, & Chryſo
polim. Plinius ait: Vltra Chalcedona
deinde Chryſopolis fuit, deinde Nico
polis, à quo nomen etiamnum ſinu
retinet, in quo portus Azari, deind
Naulochium. Ex antedictis Dionyſi
exiſtimo depravatè legi in Plinio *Nau*
lochium, rectiùs legendum eſſe *Nauſi*
machium. Nam quòd Hermolaus in
terdum cenſeat legi poſſe, non *Amyci*
ſed *Azari*, citans Strabonem, ſcriben
tem, in ore Ponti eſſe Chryſopolim &
Fanum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

rum Chalcedonium, & regionem,
e habet paulò ſupra mare fontem
aritium nominatum, qui Crocodilos
vos alit: id mihi ex flumine Neoca-
influenti in Boſporum hodie nomi-
to *Enarete*, ſive *Arete*, atque ex loco
ino appellato. Napli, interdum veri-
nile videbatur, exiſtimanti fortaſſe
aplen corruptum, quaſi Nicopolim.
illud idem dubium mihi videri cœ-
t, poſteaquam profectus ad Proponti-
s ſinum Aſtacenum, noſtra ætate ap-
llatũ Nicomedicum, in ejus ora, non
ngè à vico hodie nuncupato *Diacy-
ſſa*, olim *Libyſſa*, ubi fuit ſepulchrum
nnibalis, vidi oppidum nomine Ari-
um, cujus in fontibus cepi eos, quos
ricini appellant *Mauledones*, ſimiles
rocodilis, quos deſcribam in Periplo
ropontidis; ſed etiam inveniri dicun-
ur in fontibus vicinioribus Chalce-
doni. Itaque non ſemel conatus ſum
proficiſci ad fontes Aretæ fluminis, ut
viderem, an Mauledones ibi ſint, an
alii: ſed gentis immanis Barbaria bis
me ex media via retraxit, & coëgit de-
ſerere inſtitutum iter. Nunc autem,
ut faciliùs intelligatur, ubi fuerit por-
tus Phryxi, ubi Ciconium, ubi Ῥοι-
ζοῦσα, deſcribam littus à ſinu Placæ
uſq; ad Chryſopolim. Poſt ſinum Placa
ſequi-

ſequitur ſinus vulgò dictus Manoli
contra medium Hermæi promont
latus appellatum ῥώδη ſitus, egreg
portus & piſcoſus, quem de bonit
piſcationis cedere ajunt piſcatores n
ſinui littoris Aſiatici. Hic valles lu
lentas habet, olim adeò paſtionibus
lebratas, ſimul & luculento Monaſte
ornatas, ut copioſum lac & circum
centium collium clivis Græci nimiu
inaniter nunc dictitent in Monaſteriu
tubulis ſubterraneis ductũ fuiſſe: qu
idem proficiſcens in Mediam, à Capp
docibus Neocæſarienſibus audivi, ſu
rum montium ubertatem paſtionu
uſque adeò extollentibus, ut opere ſu
terraneo in celebre illud Cœnobiu
Gregorii Thaumaturgi ſuburbanum
Neocæſareæ deductum fuiſſe jactita
non deſinant; viamq; oſtendant, qua
in hunc diem ſua lingua appellent Via
lactis. Poſt Manolium ſinum deince
ſequitur locus ſitus juxta Neocaſtrum
quod piſcatores appellant *Cormion*, a
arbore, ut ipſi putant, quæ ibi nulla t
lis eſt, ignorantes ſe depravaſſe *Ciconio*
quod cùm ex ordine Anapli Dionyſi
ni fuiſſe apud Neocaſtrum Aſiaticu
colligo, tùm ex ſcholiis quibuſdam pe
antiquis in Dionyſium ſcriptorẽ orbis
tradentibus maximas Boſpori anguſtia
eſ

: inter Anaplum & Ciconium. Vbi
ò eſſet Anaplus, diſſerui, cùm tra-
rem promontorium Eſtias. Flumen
tem Aretæ, quod Turci vocant *Ioc-*
, id eſt, aquam viridem, progrediens
olis ortu ad Occaſum, ingreditur Bo-
orum juxta Neocaſtrum, quod ab o-
o ſurſum verſus etiam ſumma æſtate
phis navigatur paulò amplius octo
diis. Ejus oſtium ſubeuntibus ad dex-
am ſpectatur amœniſſimus & maxi-
us Regis hortus, opacus denſa ſylva
borum fructiferarum: ad ſiniſtram
tat Neocaſtrum, ex Aſia ſimiliter co-
ctans Boſpori anguſtias; ut eaſdem
x Europa cogit, ſtringitque arx, quam
ntè dixi appellari Læmocopiam. Om-
ium maximus fluvius eſt eorum, qui
ntra Chryſopolim & Pontum ingre-
liuntur Boſporum. Omni anni tem-
pore molas verſare poteſt, triaque mo-
etrina exercet, unum diſtans ab oſtio
circiter octo ſtadia: alia interiora ab-
ſunt pluſquam tria miliaria. Fluit per
vallem pulcherrimam, undique nemo-
ribus virentem, refertis multitudine fe-
rarum. Piſces fert, quos Græci accolæ
Lelingia appellant, cujuſmodi plurimos
procreat palus Aſcania, quos crudos
Sole exſiccatos edere ſolent Byzantini.
Producit etiam Cephalos, & in altis
gur-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

gurgitibus: glanes etiam cetaceæ ma-
gnitudinis. Sinus Neocaſtri duo flumi-
na admittit, unum quem jam dixi no-
minari Areten: alterũ ego Napliticum
appello, ex eo, quòd effluit in Boſporum
juxta locum, quem vulgus vocat Na-
ple, neſcio an à Nicopoli, an ab Ana-
plo, an à Nauſiclia. Hic à Meridie cin-
git Regis hortos, quos Arete cingit
Septentrione. Vtriuſque oſtium ſylva
cannarum efficit, Napliticiq; confluen-
ſumma æſtate, etiam in locis vadoſis e-
magnitudine fluere videtur, qua ri-
aquæductuum in gurgitibus, quos mu-
tos habet, eadem genera piſcium, qu-
in Arete perſpiciuntur. Equidem ip-
non longiùs tribus miliaribus ſecund-
ejus ripam progredi metu Barbarorum
auſus, proſpexi duntaxat hunc fluen-
per longam vallem nemoroſam, vena-
tioni regiæ accommodatam. Ab hujus
fluminis oſtio incipit promontorium
cujus mucro undique percutitur flux-
Boſpori, qui rapiditate, altitudine, ſtre-
pitu ſonoro ſuperat omnes fluxus to-
tius Boſpori, multas molas quotidi-
verſare ſolitus. Hujus promontorii dor-
ſum ab occaſu ſolſtitiali ad brumalem
ortum ſurgit, ſitum contra ſinum τῶν
Χηλῶν. Clauditur duabus vallibus, un-
à ſeptentrionibus, altera à cardine me-
ridi-

no, utraque producta in longitu-
m ſtadiorum circiter octo. Vndique
live & præceps promontorium,
s à ſummo mucrone aſcendi quin-
os paſſus primos præcipites & val-
directos, reliquos ſemiplanos effi-
tes dorſum promontorii, quod val-
ſtrictum ob valles utrimque coar-
tes, & ſcrobes treis, quos velut
tra promontorium efficit, primum
ntem ſupra mucronem promon-
i, complectentem ambitu paſſus
plius trecentos, diſtantem à Boſpo-
irciter viginti paſſus: alterum ab al-
diviſum tenui promontorii dorſo,
latiori tribus paſſibus. Promonto-
adices à primo ſcrobe ad ſecundum
rrunt in longitudinem paſſuum
iter trecentorum. Secundus ſcrobs
gnitudine ſuperat primum, & lapi-
na olim fuiſſe videtur: paſſuum in-
vallum plus minùs ducentorum. In-
ſt inter ſecundum & tertium ſcro-
n deſinentem in imam planitiem
lis prædictum promontorium clau-
s, ſita è regione promontorii Eſtia-
n. In hanc vallem multi fontes ri-
os emittunt irrigantes Regis hortos
ſos excelſis lauribus, poſitos in ima
lis planitie, quam Græci jam vocant
ri à genere frumenti, ignorantes

temporibus Iuſtiniani appellatam Cro
chon, ſive Brochon: id quod perſpicie
tur ex Procopio. Duo, inquit, eran
templa Michaëli Archangelo dicat
inter ſe oppoſita, Boſpori freto diviſ
unum in loco appellato Anaplo, in ſ
niſtro latere navigantibus ad Pontu
Euxinum: alterum in contrario littor
quod antiqui Προύχθους nominarun
ex eo exiſtimo, quia littus multum pro
jiciatur ex hac ora: nunc autem nom
natur Βρόχοι, tēporis longitudin
accolarum inſcitia depravante nom
na. Hæc quidem Procopius, cujus i
altero Codice leguntur *Crochi*, & i
margine quidam literis antiquis eun
dem locum notat *Cronychion*, ſive *Br*
nychion. Quid ſi fortaſſe olim appell
batur Πρῶτος δίσκος? nam littus i
non prominet, ſed potiùs retrahitur i
ſinum, quem efficiunt promontoria e
una parte Moletrinarium, ex altera H
liacum. Itaque temporis vetuſtate fic
potuit, ut Πρῶτον δίσκον depravarint i
Προύχθους. Nam ſi promontorium mo
letrinarium ſit Ἄκρα ῥοιζοῦσα, ut e
videtur, in latere hujus vergente, p
tuit eſſe Protos diſcos, promontoriu
Heliæ: quod fluxu rapido verberatum
aliquando molas verſare ſolito, claud

ſinu

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

num nuncupatum τῆς Φυλακῆς: ubi
gius hortus cum ſylva & turri, ex qua
mmæ aquæ ex altis collibus ſubductæ
liunt; inde brevi promontorio ſupe-
to, adeſt vicus dictus Chryſoceramus,
eo, quòd olim templum haberet te-
lis inauratis tectum. Ex hoc vico eſ-
di vidi ſaxa quadrata ingentia funda-
entorum antiquorum ſub terra abdi-
in duodecim altitudinem pedum, in-
cantia ibi olim fuiſſe caſtellum muni-
ſſimum, cujuſmodi fuerunt regiæ So-
nianæ nuncupatæ, aut his antiquiora
alatia, quæ non longè ab æde Michaë-
s, extrema jam commemorata Proco-
ius fuiſſe ſubſequentibus verbis deſi-
nat. Non multum, inquit, procul ab
de Michaëlis templum Deiparæ Virgi-
i ſacrum longa vetuſtate exoleſcens
enovavit: cujus dignitatem longum
ſſet excutere, & ſermone ſignificare. In
oc ſanè littore dextro navigantibus in
ontum ſpectatu dignæ jam uſque ab
ntiquis temporibus ædes regiæ erant,
uas Rex Iuſtinianus omneis Deo con-
ecravit: deinde narrat, ut Byzantii eſ-
et magna multitudo meretricum, qui-
us pœnitentibus vitæ prioris, ædes re-
ias in eodem littore ſitas convertit in
Monaſterium magnificum. Chryſoce-
ami fluvius æſtate exareſcit. Inde ſequi-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

tur vicus appellatus *Stauros*, ab occa[illegible] cinctus promontorio, vulgò vocat[illegible] *Nagalon*, quod rapido curſu fluxus ve[illegible] beratur, valente volvere molas conti[illegible] nuato uſque ad moletrinum, à peritio[illegible] ribus quidem *Hermonianum* nuncupa[illegible] tum, à vulgo verò *Tamborlianum*. Ind[illegible] fluxus littoreus remiſſior uſq; ad Chry[illegible] ſopolim. Deinceps Dionyſius inſtitut[illegible] Anaplum continuat in hunc modum[illegible]

CAP. IX.

De Chryſopoli, & loco appellato Bov[illegible] ſive Damali.

POſt Diſcos (inquit Dionyſius) ſequ[illegible] tur portus magnitudine & tranqui[illegible] litate pulcherrimus & optimus. Ipſiu[illegible] magnitudiné circumſcribit littus pro[illegible] fundum & molle. Supra mare jace[illegible] campus acclivis in littus. Appellatur au[illegible] tem Chryſopolis, ut quidam dicunt, e[illegible] eo, quòd Perſæ imperantes in hunc lo[illegible] cum cogerent auri acervos exactos a[illegible] urbium tributis: ut verò multi tradun[illegible] à Chryſe filio Chryſeidis & Agame[illegible] mnonis ibi mortuo, & ſepulto. In hun[illegible] enim locum dicunt Chryſen fugiente[illegible] metu Ægiſthi & Clytemneſtræ perve[illegible] niſſe, cogitantem in Tauros tranſire a[illegible] ſororem Iphigeniam, ſacerdotem ini[illegible] tiatam Dianæ: ſed illum morbo labo[illegible]

rantem

antem, hîc ſepultura affectum fuiſſe, ſuoq; ex nomine loco nomen reliquiſſe. Poſſet etiam ob portus commoditatem ita appellari, ab iis, qui mirabilia auro comparare ſolent. Ex his Dionyſii verbis facilè aſſequimur, Boſpori Anaplum eſſe Dionyſii illius Byzantii antiquiſſimi ſcriptoris, quem jam ſæpiſſime citavi. Nam Stephanus antiquus urbium ſcriptor, ſuperiora Dionyſii verba affert: Chryſopolis, inquit, in Bithynia prope Chalcedonem Anaplum naviganti in dextra. Dionyſius autem Byzantius Anaplum Boſpori ſcribens, de nomine hujus hæc dicit: Appellata autem eſt Chryſopolis, ut aliqui dicunt, à Perſarum imperio huc acervos auri collecti ex vectigalibus redigente: alii verò plures dicunt, à Chryſe filio Chryſeïdis, & Agamemnonis. Neque ſolùm ex his Stephani verbis cognoſcimus Dionyſii Anaplum eſſe Stephano antiquiorem; ſed etiam ex ipſius Anapli diſcurſu percipimus illum ſcripſiſſe Boſpori Anaplum, antequam Severus Byzantium evertiſſet. Chryſopolis emporion fuit Chalcedonis, ubi Xenophon tradit Græcos, qui meruiſſent ſtipendia in Cyri expeditione Perſica manſiſſe dies ſeptem, vendentes prædas, quas cepiſſent. Idem in hiſtoria rerum Hellinicarum,

Attici,inquit,duces Chryſopolim Chal
cedoniæ profecti,muris eam munierũt
eandemque ad ſervandas decimarum
pecunias conſtituerunt;in ipſaque deci
mam exegerunt ex navibus Ponti; præ
ſidiumque triginta navium cum præfe
ctis duobus, ibi reliquerunt. Poſtea mu
ris nudatam fuiſſe ex Strabone patet
dum ait Chryſopolim vicum eſſe. Simi
liter hodie urbs non eſt, ſed vicus lax
habitatus multis ædificiis non conti
nuis, circuitu miliaria complectens ci
citer duo: ſitus partim in valle, partin
in promontoriis vallem cingentibus
quorum unum Damalicum quàm mo
appellabimus, totum ferè ejuſdem æd
ficiis occupatum. Portum profundun
habet in ſinum mediocriter curvatum
ſed longè olim majorem habuiſſe occu
pantem imam vallis planitiem, in qu
ſita eſt nunc Chryſopolis,oportet: cũ
Athenienſes triginta triremes illic i
præſidio tenerent, & navale eſſet Cha
cedoniorũ. Socrates enim inquit,Con
ſtantinum Magnum poſt multas pu
gnas terra marique pugnatas,Liciniun
Imperii conſortẽ & generum ad Chry
ſopolim Bithynicam viciſſe, quæ era
navale Chalcedonis. Ex quibus poſſe
multis verbis diſſerere hunc portun
longè multo majorẽ extitiſſe; ſed obru
tur

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

m fuiſſe partim olim deleta Chalce-
ne, partim poſtea Barbarorum metu,
rtim noſtra ætate. Vidi partem por-
s obrui ad excipiendam ſedem ædis
aomethanæ & Xenodochiorum, quæ
nſtruxit Regis Soleimani filia, omnia-
ue texit plumbo, & columnis marmo-
is, & porticibus, & areis amplis, &
ntibus exornavit. Denique Chryſopo-
reædificata eſt à Turcis, quæ diu ja-
ıerat deſerta bellis Perſarum & Turco-
ım, ut nullum veſtigium reſtet eorum,
uæ Georgius Cedrinus dicit, Philippum
egem condidiſſe Chryſopolim, ut mo-
aſterium τῆς παναχράντου Θεοτόκου,
t palatia ad excipiendum Regem, re-
ioſque liberos, hortosque ſtruxiſſe, &
iſcium vivarium: id quod in vallis pla-
itie, ubi nunc ſunt præcipua Chryſo-
olis ædificia, exiſtimo lacum fuiſſe, ni-
nirum reliquias portus antiqui. Chry-
ópolis quanquam eſt ſuburbana Byzan-
ii, tamen omnes fere Byzantini igno-
ant, ubi hæc fuerit, ex eo, quòd nomi-
ıe antiquo exoleto, jamdudum voca-
ur *Scutaris*, neſcio à Francis ne ali-
quandiu Byzantio imperantibus, Chry-
ſon appellantibus ſcutum, an potius à
ſtatione militum ſcutariorum; id quod
deſignare videretur Marcellinus, cùm
ait: Per Chalcedona & ſtationem trans-

currit, ſi appoſitè legeretur ſine conjun-
ctione, Chryſopolim ſtationem, brevi-
tatis ergo, ut vulgò fieri ſolet, ſuppreſſo
nomine ſcutariorum, quod Conſtanti-
nopolitanos reges crebrò uſurpaſſe eo-
rundem hiſtoria frequens teſtis eſt. V-
rùm ex Codice Marcellini maximè de-
pravato, fateor me conjecturis vaga-
potiùs, quàm certo judicio ſententia
dicere. At haudquaquam ferendi non
nulli, qui putant vicum, quem paul-
antè dixi appellari Chryſoceramũ, fui-
ſe Chryſopolim, cùm jam declarârim
hanc nominatam ex eo, quòd templum
haberet tectum inauratis tegulis: at e
vico Chryſoceramo, ultro citroq; tra-
jectus fieri non ſolet, ſed ex portu Scu-
tarico, ut loco accommodato ad traj-
eiendum: unde, ut nunc, trajectus olim
fieri ſolebat. Eſt etiamnũ Byzantii Sca-
omnium frequentiſſima prope portam
Neorii, nominata Scutarica, quam o-
lim eandem fuiſſe, quæ Chryſopoleos
& Chalcedonis, cùm ex his, quæ afferam
in deſcriptione Conſtantinopoleos, tum
ex uſu hodie quotidiano colligere poſ-
ſumus. Nam ex porta Neorii, quæ nunc
appellatur *Oria*, quotidie jam vide-
mus neceſſitate quadam fieri trajectum
in portam Scutaricam; aut ſi quis tra-
jicere velit Byzantio Chalcedonem, aut

Chal-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

Chalcedone Byzantium, illum neceſſe habere ſurſum navigare uſque ad Scutarim: id quod frequenter quotidie videtur multis navigiis ferentibus homines, & jumenta recta via non valentibus tranſire Chalcedonem: ſed ob rapidi fluxus decurſum aſcendere coactis uſque ad Scutarim: atque ex Chalcedone volentibus tranſireByzantium,opus eſt aſcendere ad promontorium Scutaricum, olim appellatum Bovem, ſive Damalim, atq; ad portum uſque Chryſopoleos: id quod ut fit hodie, ita olim factitatum fuiſſe ab ætate Polybii, qui ait: Ex urbe Chalcedone volentes tranſire Byzantium, non poſſunt rectà navigare, ob intermedium rapidum defluxum Boſpori, ſed neceſſe habent iter deflectere prope Bovem, & Chryſopolim navigare. Idem, à promontorio, inquit, appellato Eſtiis fluxus Boſpori impulſus prolabitur ad Bovem nuncupatum, qui eſt Aſiæ locus, ad quem conſtitiſſe ajunt primùm fabulæ Io, cùm tranſivit hoc fretum: rurſus fluxus impulſus à loco Bove nominato, fertur ad ipſum Byzantium. A quo non diſſentit Georgius Cedrinus, cùm ait Leonem Phocam Chryſopolim occupaſſe, populumque in ulteriore ora in aciem ſtruxiſſe apud locum, ubi in co-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

lumna extat Damalis lapidea:itaque ex
terruiſſe eos, qui eſſent Byzantii. Ex an
tedictis collegeram Scutarim eſſe Chry
ſopolim, & locum, quem Polybius ap
pellat Bovem, Arrianus Damalim ex
ſtere Promontorium Scutaricum, ſitum
contra promontorium Boſporium, i
quo poſitum fuit Byzantium. Verùm
poſtea multo planiùs novi, cùm incid
in Dionyſii Anaplum. Poſt Chryſopo
lim, inquit Dionyſius, promontorium
maris ictibus expoſitum prominet
multa enim navigatio ad ipſum impu
ſa contra promontorium nominatum
Bovem concertat. Eſt autem is locu
tanquam è carceribus emittens traj
cientes in Europam. In hoc promonto
rio exiſtit columna lapidis albi, in qu
extat Bos Charetis Imperatoris Athe
nienſium conjux, quam hic mortuam
ſepelivit. Inſcriptio autem ſignifica
ſermonis veritatem: at illi, qui va
nam reddunt hiſtoriam, putant ant
quæ Bovis ſtatuam, aberrantes à ver
tate. Inſcripti enim in columnæ baſi h
verſus ſunt:

Ἰναχίης οὐκ εἰμὶ βοὸς τύπος, ὀ
ἀπ' ἐμεῖο
Κλήζεται ἄυλωπον Βοσπόριον πε
λαγος.

Κείνη

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

ήνην γὰρ τὸ πάροιθε βαρὺς χόλος
ἤλασεν Ἥρος.
Εἰς Φάρον. ἡ δ' ἐγὼ Κεκροπὶς εἰμὶ
νέκυς.
ὐνέτις ἦν δὲ Χάρητος· ἔπλων δ' ὅτε
πλῶεν ἐκεῖνος
Τῆδε, Φιλιππείων ἀντίπαλος
σκαφέων.
οίδιον δ' ἤκουον ἐγὼ τότε, νῦν δὲ Χά-
ρητος
Εὐνέτις, ἠπείροις τέρπομαι ἀμ-
φοτέραις.

emporibus Phocionis, qui Hypotheſes
ræcipuorum ſcriptorum velut indices
ntiquæ Bibliothecæ conſcripſit, vixit
Georgius Codinus. Is hæc ferè omnia,
uæ antè dixi, ex Anaplo Dionyſii re-
ulit in ſua ſcripta. Poſtquam, inquit,
Leo exceſſit è vita, Athenienſium Im-
perator Chares, cum quadraginta navi-
bus in auxilium Byzantiorũ profectus
ad bellum contra Philippum, occupavit
promontorium Propontidis, quod in-
ter Chalcedonẽ & Chryſopolim ſitum
eſt, & in illo loco contra Philippum
prælio feliciter decertavit, ubi conju-
gem comitem habens morbo laboran-
tem amiſit, eamque ſepultura affecit
eique

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

eique excitavit aram, & columnam, i qua Damalis ſtatuta ſpectatur ex lapid albo facta. Sic enim appellabatur ill Charetis uxor, quod etiam in ea inciſ uſque ad noſtram ætaté verſibus pate Deinde eoſdem verſus affert, quos ſupr ſcripſi. Prætereo jam non rectè Cod num tradere, Charetem Atticæ claſſi ducem, quadraginta navibus auxiliat fuiſſe Byzantinis; cùm ex Demoſthen conſtet, Athenienſes ſuccurriſſe Byzan tiis centum & viginti navigiis. Omitt etiam illud, quòd dicat promontorium in quo ſita eſſet ſtatua Damalis, eſſ Propontidis, cùm ſit Boſpori. Hoc u num, quod rectè ſcribit, accipio, nimi rum hanc columnam, ſtatuamque ex citatas fuiſſe à Byzantiis in gratiam Im peratoris Athenienſium, cùm ex ante dictis percipi poteſt, tum ex Pſephiſmat Byzantiorum, quod ingenuè profitetu Byzantium à Philippo Macedone ob ſeſſum, liberatum fuiſſe auxilio Athe nienſium, quod Demoſthenis Code editus ſic habet lingua Dorica conſcri ptum, qua Byzantii utebantur, colon Megarenſium Doricorum, Ἐπὶ ἱερομνάμονος βοσπορίχω δαμάγητος ἐντεαλίᾳ ἔλεξεν ἐκ τᾶς βολᾶς λαβὼν ῥήτραν· ἐπειδὴ ὁ δᾶμος ὁ ἀθηναίων

ἔντε

τοῖς προγενομένοις καιροῖς εὔνοεων
ἐντελεῖ Βυζαντίοις, καὶ τοῖς συμμά-
, καὶ συγγενέσι Περινθίοις, καὶ πολλὰς
μεγάλας χρείας παρέχηται ἔν τε τῷ
παρεστηκότι καιρῷ Φιλίππου τοῦ μακε-
ὄνος ἐπιστρατεύσαντος ἐπὶ τὰν χώ-
, καὶ τὰν πόλιν ἐπὶ ἀναστάσει Βυζαν-
ων καὶ Περινθίων τὰν χώραν δαιόντος
δενδροκοπέοντος, βοηθήσας πλοίοι-
ἑκατὸν καὶ εἴκοσι, καὶ σίτῳ καὶ βέ-
σι, καὶ ὁπλίταις, ἐξείλετο ἁμὲ ἐκ
ν μεγάλων κινδύνων, καὶ ἀποκατέ-
σε τὰν πατρίαν πολιτείαν, καὶ τοὺς
μως, καὶ τάφος δεδόχθω τῷ δάμῳ
Βυζαντίων καὶ Περινθίων ἀθηναίων
μεν ἐπιγαμίαν, πολιτείαν, ἐν ταῖς
ῖς, καὶ οἰκέιαν προεδρίαν ἐν τοῖς
ῶσι ποτ' ὅλον ποτὶ τὰν βωλὰν, καὶ
τοικὸν ἐθέλοντα τὰν πόλιν, ἀλειτουρ-
την ἦμεν πᾶσαν πρὸς λειτουργίαν·
ῆσαι δὲ καὶ εἰκόνας τρεῖς ἑκκαίδεκα
ήχεις ἐν τῷ Βοσπορείχῳ. Prætereo
tera. Si hoc Pſephiſma vitiatum non
ſet, perſpiceremus has ſtatuas treis
decim cubitorū ſtatutas fuiſſe apud
cum Bovem nuncupatum, ubi Cha-
res

res Athenienſium bello navali pugn
vit contra Philippum, tumque leger
mus non Βοσπορείχῳ, ſed Βοσπορε
χώρῳ: cujuſmodi fuit locus nuncup
tus Bos, aut promontorium Boſporiu
nominatum, in quo ſitum erat Byza
tium. Ex antiquo Codice emenda
nonnulla, ut ἔντε ἁλίᾳ, Codex antiqu
habet ἐν τῷ ἁλίῳ, id eſt, in concion
ut Herodotus utitur: ἐκ τὰς γῆς, an
quum exemplar habet ἔκπαζιν γῆς.
Polybio, Arriano, Dionyſio Byzant
patet locum appellatum, ſive Bove
ſive Damalim fuiſſe promontorium
nunc nominatum Scutaricum, po
tum è regione promontorii Boſpo
Byzantium continentis, ſententiaq
Polybii ita appellatum, quòd Io vac
illuc ex Europa fretum tranſiens appu
ſa fuerit. Dionyſius quidem Byzantiu
promontorium appellari Bovem co
ſentit, ſed Bovis ſtatuam in eo excit
tam ex antiquo epigrammate negat e
Ious Inachi filię, eamque huc non tra
ſiſſe, ſed in Pharon: quam autem Ph
ron epigramma intelligat, vide an Ph
ron antiquam, quam ſuprà oſten
fuiſſe prope anguſtias Fani: an illam
quam Marcellinus ſtatuit ſupra pro
montorium Chryſoceras, hoc eſt, i

ur

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

be Byzantio. At nemo Io tradit hàc
it illàc tranſiſſe. Mihi potiùs epigram-
a intelligere videtur Pharum Alexan-
rinam, negareque Boſporum appella-
um ab Io Inachi filia. Nam etiam Ar-
anus ſcribit quorundam ſententia a-
am vaccam fuiſſe, quæ nomen dederit
eto Thracio, quam dicit Phrygibus
ominibus eam urgentibus incolumen
ullo metu fretum tranſiſſe, ſitum in-
er Chalcedonem & Byzantium, du-
emque illis extitiſſe, quibus divinum
raculum datum erat, ut bucculam iti-
eris ducem facerent. Cui obtempe-
antes, incolumes tranſierunt, & mo-
umentum tradit hujus tranſitionis,
Damalim æream excitatam à Chalce-
onenſibus, locumq; in regione Chal-
edonia eſſe ait, qui forſitan eſſet is, qui
ſq; ad ſuam ætatem nominaretur Da-
malis. Dionyſius quidem fatetur colu-
mnam ex lapide albo fuiſſe, ſed non de-
clarat, Damalis ne eſſet lapidea, an æ-
rea. Georgius Codinus dicit ſtatuam
Bovis uxoris Charetis fuiſſe ex lapide
expolito. Itaq; oportet illam antiquam,
unde Boſporus appellatus fuit, quam Ar-
rianus tradit æream, dejectam & ſubla-
tam eſſe: deinde alteram lapideam po-
ſitam fuiſſe tempore Leonis Phocæ, ut
antè dixi. Damalis lapidea ſtabat in co-

lumna,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

lumna. Iam non repetam, quantoper[e] erret Tzetzes, dum ſtatuit Cyaneas in[-] ter Damalim & Conſtantinopolim: i[d] enim ſuprà oſtendi, cùm agere de Cya[-] neis; quàm item averſus à cognition[e] locorum labatur, cùm circa locum Da[-] malim teſtatur Darium pontem jun[-] xiſſe, declaravi, dum de Hermæo tra[-] ctarem promontorio.

CAP. X.

De fonte nominato Hermagora, & tem[-] plo Veneris: & de æde Synodi Chal[-] cedonenſis: de Chalcedone.

POſt, inquit Dionyſius, locum appe[l-] latum Bovem, ſequitur fons nom[i-] natus Hermagora, & delubrum hero[is] Euroſti: ſecundum id exiſtit littus ſup[i-] num, & planum, leniſſimo fluvio irr[i-] gatum, in ipſoque Veneris templum atque juxta ipſum parvus iſthmus mu[-] tam circumſcribit Cherroneſum, in qu[a] urbs Chalcedon, paulò ſupra fluviu[m] appellatum Chalcedonem ſita, port[us] utrinq; habens in flexibus in iſthmu[m] recedentibus; unum quidem ad veſp[e-] ram ſpectantem, alterum ad Solis o[r-] tum: ipſa quidem effertur colle quide[m] humilior, planitie verò aſperior. Mul[ta] in urbe hac admiratione digna, ob an[-] tiquitatem, & res geſtas, & fortunas,

i

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

utramq; partem mutationes : maxi-
è autem admirabilia , Apollinis tem-
um , & oraculum nullo ſummorum
raculorum inferius. Verùm finis eſto
eæ Boſpori hiſtoriæ. Hęc quidem Dio-
yſius ; qui ut planiùs cognoſcatur, lit-
s deſcribam à promontorio Dama-
co uſq; ad Chalcedonem: de qua non-
ılla addens, finem ipſe quoque faciam
oſpori, qui procedens ad Solis occa-
m , flectitur promontorio Damalico
d meridianum cardinem. Iam verò in-
r duo promontoria , nimirum alterũ
uropæ, Boſporium nominatum, & al-
rum Aſiæ Damalim [vel Damalicum]
ppellatum, ſupra mare paululum emi-
et ſcopulus, ſeu parva Inſula, diſtans à
romontorio Damalico circiter centũ
aſſus, tota fermè occupata ab arce, ma-
hinis bellicis munita ad arcendas na-
es hoſtiles , ſi quæ penitius in Boſporũ
x Propontide erumpere conarentur.
tq; ab ea arce ad promontorium Da-
alicum transverſus murus cæcus ſub
qua obductus erat, velut quædam mo-
es , ictus ſeptentrionum excipiens na-
ibus ob rapidum intermedium Boſpo-
i fluxum aſcendere nequeuntibus, ven-
umque à puppi expectantibus in eo lo-
o , quem Dionyſius tanquam è carce-
ibus inquit emittere trajicientes , tu-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

tiorem ſtationem efficiebat. Tame
avaritia nationis dominantis paulò a
tè dirutus eſt, ejusque ſaxa tranſlata
privatas ædificationes. A promontor
Damalico, diſtanti à Chalcedone pau
minus quàm tria miliaria, littus eſt fe
totum importuoſum & prætuptum
mareque juxta littus vadoſum, caut
busque ſub aqua latentibus confrag
ſum, ut vix tentans multis locis reperi
potuerim applicationem ſcaphæ: litt
risq; crepidines in pluſquam quinqu
ginta paſſus efferuntur præcipites,
aſcenſus directus ſit, & præruptus à D
malico promontorio uſque ad vallic
lam, quæ ſinum efficit, ubi ora humili
& littus demiſſum, & non præruptum
mareque portuoſum, in quo cernunt
ruinæ molis antiquæ, quæ olim muni
bat portum, ſeu potius ſtationem, nun
gradum præſtat ad fontem in litto
proximo fluentem perennem, à Di
nyſio appellatam Hermagora: que
paulò antè ſubductum vidi in horto
quos ſupra Hermagoram Rex Soleim
nus longis muris circumſepſit: aliis e
etiam fontibus opere ſubterraneo de
vatis, ut eorum redundantia hortis ſ
perflua ſit, reſtituendus fluxus Herm
goræ longè copioſior. A fonte Herm
gora littus eſt ferè ſaxoſum & prærupt

uſqu

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

uſque ad planitiem Calcedonis ſuburbanam, ubi olim erat ædes Veneris, & poſtea fuit templum divæ Euphemiæ funditus jam everſæ ſupra terram, atq; adeò ſubſtructiones erutæ, excepto cuniculo ſubterraneo, ex quo etiamnum ſcaturit fons. Propè eſt rivulus, cujus meminiſſe Dionyſium antè vidimus: qui ſi nunc longè minor fluit, id attribuendum fonti conſtructo in eadem planitie juxta viam Chalcedone tendentem ad urbem Nicomediam, perennem fiſtulam quoquo verſus quatuor digitos patentem implente. Fons autem, quem jam dixi ſcaturire ex antiquo aquæductu divæ Euphemiæ, diſtat à ſcala Chalcedonenſi mille & centum paſſus. Qualis autem fuerit ædes divæ Euphemiæ, in qua celebrata fuit Synodus Chalcedonenſis, & qualis ejus ſitus, Euagrius Scholaſticus amplè ſcribit, quę ego breviter attingam, ſacrorum hominum cœtum habuiſſe concilium in Euphemiæ martyris æde, diſtanti à Boſporo non ampliùs duobus ſtadiis, ſita in ſuburbano agro Chalcedoniorum Bithynorum molliter acclivi, ut ambulantes in templum non ſentiant ſe in illud ſubiiſſe, repenteque velut ex ſublimi ſpecula undique campos ſub aſpectum ſubjectos contemplentur ſupinos

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

& planos herbis, frugibus, arboribus vireſcere, mareque partim tranquillum violaceo cæruleoque colore purpuraſcens, ad littora adludere, amœnumque quiddam exhibere, partim murmure ſonans, fluctibus efferatum, lapillos, & conchas, & algas provolvere. Inde addit, Euphemiæ ædem vel hoc ipſo ornari, quòd ſita ſit ante oculos Cõſtantinopoleos, & quòd conſtet tribus membris magnorum ædificiorum ornatis, amplitudine, & laxitate, & pulchritudine columnarum, & tectis elegantibus. Sed quid conor in lucem edere ſcripta Euagrii, vel hoc ipſo nobilia facta, quòd nobilibus & planè regiis Pariſiorum characteribus jamdudum pervulgata etiam longè ultra Chalcedonem vagentur. Chalcedon, quam Herodotus appellat Chalcedoniam, à Dionyſio quidẽ conſtituitur paulò ſupra Chalcedonem fluvium. Sed tacet Dionyſius, id quod Arrianus & Menippus loquuntur, appellatam ab eodem flumine Chalcedone. Arrianus in ſua hiſtoria Bithynica dicit eam nominatam à filio Saturni nuncupato Chalcedone, à quo primùm fluvius illic fluens nominatus eſt Chalcedon: deinde urbs Dorienſibus, illuc coloniam ubì deduxiſſent, nominata eſt eo nomine, quo flumen. Incertus quidam

am Hiſtoricus dicit vocatum à filio
halcantis vatis. Alii ajunt à Chalcide
rbe Eubœæ, quæ illuc Coloniam mi-
ſſet. His quidem Dionyſius orbis de-
criptor conſentire videtur, Chalcedo-
ios appellans Chalcides. Ille verò tra-
ens à filio Chalcantis vatis, motus
uiſſe videtur nobilitate oraculorum
Chalcedonicorum. Arrianus narrat, ut
lter & viceſimus dies omnium men-
ium nefaſtus à Chalcedonenſibus inſti-
utus eſt, ex eo, quòd cùm illo die alia
haudquaquam proſpera paſſi ſint, tum
Pharnabazus Perſa eorum pueros exci-
lerit & penitus caſtrârit, & miſerit ad
Darium. Idem ait, morbum in Chalce-
donios ſæviſſe divina ira, eoſdemq; ſua
virilia abſcidiſſe, quòd ſacrificia quædã
neglexiſſent. Cæcos Chalcedonios ora-
culum dixit, ea de cauſa, quòd Mega-
renſes huc primùm navigantes eligere
neſciſſent Byzantiorum ſolum uberius.
Herodotus ſimiliter ſcribit Megabyzũ,
cùm intellexiſſet decem & ſeptem ante
annis Chalcedonios, quàm Byzantios
urbem Chalcedonem condidiſſe, cæcos
dixiſſe, quòd præſente meliore loco ele-
giſſent pejorem. Chalcedonii, inquit
Theopompus, priuſquam rempublicam
participaſſent, communicaſſentq; cum
populari gubernatione Byzantiorum,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

omnes quidem in officiis inſtitutisque rectè vivendi erant. Poſt verò quàm democratiam Byzantiorum guſtaverunt, vitam quotidianam maximè frugalem & temperatam luxu, delitiisque corruperunt ac depravârunt, ſimulque evaſerunt ſumptuoſi, potandiq; amantes. Viros excellentes procreavit Chalcedonia, è quibus Thraſymachus ſophiſta, qui primus periodum, & colum demonſtravit, diſcipulus Platonis & Iſocratis. Recentes Hiſtorici, qui ante quadringentos annos ſcripſerunt, tradunt ſua ætate Chalcedonios non dare operam literis, ſed Thunnorum piſcationi, artique cæterorum piſcium retibus & lineis capiendorum, victumq; manibus quærere, parumque aut nihil curare literas: at nunc ne piſcari quidē ſciunt, ac potius agros duntaxat colunt, piſcandi adeò ignari, ut Thunnos & Pelamidas ex foro Byzantiorum emere habeant neceſſe: cùm olim conſtet notiores fuiſſe Pelamides Chalcedonias, quàm Byzantias. Sic enim inquit Varro: Paguri Samii, Phrygia Attagena, Grues Melicæ, Hædus ex Ambracia, Pelamis Chalcedonia, Muræna Tarteſia, Aſelli Peſinuntii, Oſtrea Tarentina, Pectunculus Chius, Elops Rhodius, Scari Cilices. Quòd autem Dionyſius tradit,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

halcedone oraculum Apollinis fuiſſe
on inferius Delphico, Lucianus id
onfirmat, antiquiſſimum qui aſſerit,
ùm Alexandrum ait pſeudomantem
cietatem iniiſſe cum Byzantio quo-
am Chronographo ſcelerato, qui ap-
ellaretur Cocconas. Hi cùm inter ſe
ogitarent Delphos, Claron, Delum,
ranchidas divites factos ex arte divi-
andi, conſtituerunt vaticinationis
raculum excitare, ac primùm conſi-
erarunt de loco. Cocconas Chalce-
onem probabat locum commodum
ſſe mercatoribus frequentem: Alexan-
ler præferebat urbem Paphlagoniæ
ominatam Aboni mœnia; cujus ſen-
entia vicit. Itaque profectis ipſis Chal-
edonem, utile quippiam urbs viſa eſt
abere in Apollinis templo, quod il-
ic antiquiſſimum eſt: tabulas æreas
lefodiunt, in quibus inſcriptum in-
iſumque erat, ut quàm mox Aſcle-
pius cum ipſo Apolline patre accede-
ret in Pontum, ut occuparet Aboni
mœnia. Harum tabularum de indu-
ſtria inventarum fama, ſtatim Bithy-
niam & Pontum pervagata pervenit
Aboni mœnia, urbem ut dixi Paphla-
goniæ, ejusq; incolas ita movit, ut tem-
plum ædificare cœperint, quò Alexan-
der profectus eſt. At Cocconas Chal-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

cedone remãſit, duplicia, planeq; ambigua oracula quędam conſcribens. Ex Apollinis Chalcedonici tripode manaſſe arbitror oraculum, quod Socrates ſacræ hiſtoriæ conſcriptor tradit, cùm Valentis Imperatoris indignatione muri Chalcedonis everterentur, in fundamentis inventam fuiſſe tabulam lapideam, verſus continentẽ ſubſequentes:

Ἀλλ' ὁπόταν νύμφαι ἱερὸν [δροσε-
 ρὴν] κατ' ἄστυ χορείην
Τερπόμεναι στήσονται ἐϋστεφέας κατ'
 ἀγυιὰς,
Καὶ τεῖχος λουτροῖο πολύστονον ἔσσε-
 ται ἄλκαρ,
Δὴ τότε μυρία φῦλα πολυσπερέων
 ἀνθρώπων,
Ἄγρια, μαρμαίροντα, καὶ καλὴν ἐπιει-
 μένα ἀλκὴν,
Ἴστρου καλλιρόοιο πόρον διαβάντα σὺν
 αἰχμῇ,
Καὶ Σκυθικὴν ὀλέσει χώρην, καὶ Μυ-
 σίδα γαῖαν,
Θρηϊκίης δ' ἐπιβάντα σὺν ἐλπίσι
 μαινομένῃσιν,
Αὐτοῦ μὲν βιότοιο τέλος καὶ πότμον
 ἐπίσποι.

Hujus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

Hujus oraculi declarationem afferam, cùm tractabo decimam Regionẽ Conſtantinopoleos. Sed ut planiùs perſpiciatur Dionyſii Chalcedonica deſcriptio, & quales ſint hodie portus, quos idem Dionyſius antea dixit Chalcedonem utrinque habere: atque ut internoſcatur, uter horum poſtea appellatus fuerit Eutropii portus, ſubjiciam nonnulla. Chalcedonia uſque ad hanc ætatem ſuum nomen retinet, olim magna & præclara urbs, nunc exiguus vicus: hæc enim iterum, & ſæpius vaſtata, primò à Perſis, iterum à Valente Imperatore muris ſpoliata, deinde à Gotthis everſa, quam pòſt Cornelius Avitus aliqua ex parte reſtituit: poſtea à Saracenis, poſtremò à Turcis funditus deleta, ut duntaxat perparvus vicus ſuperſit. Nulla extant mœnium veſtigia ſupra terram, neque ſub terra, niſi raris locis fundamenta alta ingentibus ſaxis quadratis conſtructa, quæ penitus effodi nuper vidi in ædificationẽ ſubſtructionum, quas Rex Soleimanus molitur in tertio Conſtantinopoleos monte. Portuum aliquot ruinæ cernuntur, atque nonnulla ſcoria metallorum in ea regionis parte ubi moneta excudebatur: tum extat aquęductuum ſubterraneum opus lateritium, quo per urbem aqua

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

ducebatur, ſicque portui accommodabatur, ut ſupra molem longè excurreret ad uſum navigantium. Chalcedon ſita erat in promontorio peninſulam efficiente, ad medium intumeſcente, ex tribus partibus leniter acclivi, ex quarta parte paulo accliviore, & depreſſiore in vallem, per quam fluvius Chalcedon delabitur in Propontidem. Promontorii pars Solis occaſum conſpiciens, cingitur Boſporo: pars verò vergens ad Meridiem, ortumque hybernum, clauditur Propontide: at ad Orientem æſtivum ſpectans, eminet in vallem, per quam Chalcedon rivus quidem parvus, ſed ripis altis coërcitus profundus delabitur, & ſalſus in longitudinem amplius mille paſſuum uſque ad pontem lapideum transmittentem Chryſopoli viatores Nicomediam. Ab eo ponte uſque ad Boſporum Iſthmus patet in latitudinem circiter octo ſtadiorum. Hic fluviolus etſi exiguus, ut jam nomine careat, accolæque duntaxat appellént Potamion, prorſus ignorantes, olim nominatum fuiſſe Chalcedonem; tamen omnium ferè ſcriptorum teſtimoniis nomen dedit urbi Chalcedoni: cujus etiam Xenophon meminit libro primo Hellinicorum, cùm Alcibiadem quidem ait univerſo exercitu Chalcedonem à

ri ad mare cinxiſſe, & partem, quæ
rtinebat ad flumen, muro ligneo ſe-
ſſe. Pharnabazum verò, cùm is pro-
er fluminis anguſtias, ac munitionũ
opinquitatem in urbem ingredi ad
endum Chalcedoniis auxilium non
ſſet, in Heraclium Chalcedoniorum
ceſſiſſe. Littus, quod pluſquàm ex di-
idia parte circuit promontorium, in
uo jam dixi ſitam Chalcedonem, exce-
a parte, quæ plana eſt, ubi portus eſt,
vicus Chalcedon, abrumpitur in præ-
pitem proclivitatem, ut ferè erectum
in altitudinem amplius vigintiquin-
ue paſſuum, non modò in terra ſaxeis
epidinibus invium: ſed etiam in mari
utibus malè tutum navigiis, niſi ubi
ortus fuerunt. Si ab extremo mucro-
e, ſeu angulo promontorii Chalcedo-
ici dirigas lineam ad medium pro-
ontorii dorſum, in quo ſita eſt Con-
antinopolis, perſpicies lineam dirigi
b ortu hyemali ad occaſum ſolſtitia-
em, & dividere Boſporum à Proponti-
le, & ſecare Hippodromum, & tendere
d ædes Paiaſiti Regis poſitas in jugo
ertii collis, inde procedere ad ædes Ma-
methi Regis ſitas in quarto colle; to-
umque dorſum promontorii ſecare à
ronte ad muros, partem urbis circuitu
maris carentem claudentes. Si verò ex
eodem

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

eodem extremo mucrone promontorii Chalcedonici lineam duceres ad angulum Scutaricum, videres eam progredi à Meridie ad Septentrionem, relicto flexu molliter curvato, ubi eſt portus Chalcedonis, & líttus humile, & planum. Nunc portus obrutus, & moles quotidie exportantur: atque ubi olim portus magnis navibus patebat, nunc alicubi non patet ſcaphis, ob ſyrtes & brevia. Iuxta Iſthmum exiſtit colliculus à ſeptentrionibus ſitus inter Iſthmum & planitiem, in qua dixi ædem fuiſſe divæ Euphemiæ, humilis quidem ille, ſed commemoratus ab Appiano, quem, cùm Mithridates obſideret prætorem Cottam, intra Chalcedonem clauſum, uterque exercitus occupare conabatur. Chalcedonem habuiſſe portum cathena clauſum, capientem amplius ſexaginta naves, patet ex Appiano: is enim ait, claſſem Mithridatis in portum Chalcedoniorum vi irrupiſſe, catenaſque, quibus oſtium portus claudebatur, rupiſſe, & quatuor naves exuſſiſſe; ſexagintaque ex portu captas ſecum abduxiſſe.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

CAP. XI.

portu Eutropii, & Heræo promonto-
rio: & de antiquis regiis ædibus appel-
latis Heræis.

Atus promontorii Chalcedonici ver-
gens partim ad Meridiem, partim ad
tum hybernum, efficit ſinum vulgò
pellatum *Calamotum*, intus receden-
m plus minusve octo ſtadia. In hoc
dio latere videntur veſtigia antiquæ
lis portus, quem Epiſcopus Chalce-
nenſis mihi perſuadere conabatur
ſſe olim appellatum portum Hirenæ,
rruptè quaſi ἡραίου: mihi potiùs à
gina Hirene. Nam portus τοῦ ἡραίου
in contrario promontorio; potiuſq;
pellatus ille olim fuit portus Eutropii,
jus meminit Zonaras. Ad cædem, in-
uit, Mauritii Regis movetur Phocas, &
Eutropii portu primum ejus quatuor
ios interficit, nihil aliud tum dicentis,
iàm hoc ipſum: Iuſtus es domine; &
ſtum judicium tuum: denique ipſum
auritium tollunt. Idem alio loco di-
t, Chalcedone eſſe portum Eutropii,
d non declarat, an in Boſporo, an in
ropontide. Nam ex antedictis Diony-
i ſcimus, Chalcedonem utrimque ha-
uiſſe portus. Verùm ex Procopio aſſe-
ui poſſumus, fuiſſe non longè ab He-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

ræo, cùm ait Iuſtinianum portum alium conſtruxiſſe in ulteriore continente in locis Eutropii nominatis, non procul remotis ab Heræo. At ubi fuerit portus Eutropii, planè ſcire nequimus, niſi ſciamus, ubi fuerit Heræum. Itaque id paulò altiùs inveſtigandum eſt. Demoſthenes in libris, quos ſcripſit de rebus Bithynicis, ſic ait:

Ἔστι δὴ προπάροιθε κλυτῆς Χαλκη-
δόνος ἄκρα (αὐτῆς
Ἡραία τρηχεῖα πολυσπιλάς. ἔνδοθεν
Λαίναιον περὶ τεῖχος ἰὼν κοιλαίνεται
εἴσω (θυδίνεαν
Κόλπος ἅλος· φαίνησκεν ἰδὼν βα-
Πάντη ἐμμεμάμαι· ἰαμμεμυνὴ δὲ καὶ οὐ βαθείας
Ἔστι θαλάσσης, ἔνθα τε νῆας ἦγον οἰόμε-
νοι σκέπος εἶναι (ἑτοίμω.
Αὐτοφυοῦς ὅρμιο· κακῷ δ' ἐνέκυρσαν

Ex quibus aſſequimur, Heræum promontorium eſſe contra Chalcedonem, habens multas cautes concavas circa mare, quod intus recedens ſinũ efficit, quem intuens putat profundum eſſe, cùm revera ſit prorſus fruticoſus, & herboſus, & minime profundus: nam eò, qui naves adduxerunt, putantes protectionem naturalis portus, in præſens inciderunt periculũ. Ex his Demoſthenis

verſi-

ſibus percipimus Ἡραιον eſſe pro-
ntorium,quod hodie vocant acram
nnis Calamoti, & ſinum,quum De-
ſthenes deſcribit eſſe illum, quem ab
idente claudit promontorium, in
 fuit Chalcedon: & promontorium
nnis Calamoti cingit ab Oriente,cu-
 oſtium patet in latitudiné octo cir-
r ſtadiorum. Totus verò ejuſdẽ am-
us complectitur plus minus quinque
liaria. Cannarum ſyluis,herbisq; fre-
ens ejus ora cernitur: unde nomen
nplum proximũ divi Ioannis Chry-
tomi Calamoti invenit. Hic ſinus o-
 duos portus molibus munitos ha-
it,unum olim nominatum Eutropii,
nc *Hirenæ*, ſitum in littore ſinus oc-
uo juxta Chalcedonem: alterum no-
inatũ *Heræum*, poſitum contrario in
tore ad Orientẽ pertinente. Hos am-
s portus fuiſſe in ſinu Ioannis Cala-
oti,ex Procopio percipimus, cùm ait
les regias Iuſtinianum conſtruxiſſe in
eræo,quod Iuſtiniani temporibus Hie-
on,ſive Hieriam appellarent, ibidem-
e portum molibus ſepſiſſe littus,quæ
tea utrinque ventis, & undarum in-
rſibus expoſitum tutum à ventis ef-
ciſſe innumerabilibus & maximis ar-
s ſaxorum plenis in vadum aliis ſupra
ios uſque injectis, quoad utrimq; bra-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

chia exaggerata ſupra aquam extiterunt, extrinſecusq; circa moles ſaxis rudibus & duris projectis ad excipiendo impetus fluctuum, & ventorũ hyemalium portum quietum perfeciſſe, unumque in portũ aditum navibus reliquiſſe. Addit Procopius, ut juxta portum Iuſtinianus ædes ſacras condiderit, & porticus, & vias, balnea publica, & alia fere omnia ædificarit, nihilo inferiora regiis ædibus Vrbis: deinde adjungit, portum alium conſtruxiſſe in contrario continente, in locis Eutropii nominatis, non longè remotis ab Heræo. Ex quibus patet portum Eutropii eſſe Chalcedonis portum, ſpectantẽ ad Solis ortum; portumque Heræum illum, quem nunc vocant molem Ioannis Calamoti. Horum amborum portuum uſq; ad hanc diem molium & brachiorum veſtigia extant magna quidem ex parte diruta, ſed quæ nonnullam ſtationem navibus accommodent: reliquorum verò ædificiorum veſtigia funditus deleta ſunt, exceptis parietibus ædis ſacræ, & ciſterna maxima, undique lateritiis parietibus cincta, ſed ſpoliata tecto teſtudinato, & columnis teſtudinem ſuſtinentibus, de qua Georgius Cedrinus ita ſcribit: Macedonius Rex palatia in Heræis exornavit, & ciſternam expurgavit, quam Heraclius

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

rra obruerat,in hortumque redegerat
eribus conſitã. Idem paulò infrà ait:
ex Heraclius ubi ſui diei natalis ratio-
em à Stephano Philoſopho didiciſſet,
ędicente Heraclium ex aqua interitu-
um, cùm alias ciſternas obruit,tũ illam
am in Heræis,quam Macedonius per-
irgavit , regiasq; ædes in antiquã for-
am reſtituit , & pro horto in ciſterna
onſito Nymphæum aqua lucida abun-
ans induxit. Quàm autem multorum
riptis celebretur palatium Heræum, è
ultis nõnullos, qui mihi jam veniunt
mentem,afferam.Sozomenus ſcribit
heodoſium Regẽ mandaſſe Demophi-
prędecto Arrianis Conſtantinopolita-
is,ut curaret ſtatuta in Cõcilio Nicæno
rvare,& populũ in unum conſenſum
educere,aut ab ædib⁹ ſacris cedere.De-
ophilus advocavit concionẽ populi,
tq; Regis ſentẽtiam declaravit,& abſti-
ens ab ædib⁹ Vrbis,concionẽ indixit in
iburbana Hieria nũcupata:Quoniam,
quit,lex pręcipit,ſi vos perſequuti fue-
int ex una Vrbe,fugite in aliam. Alii Hi-
orici tradunt, Conſtantinũ Iconoma-
hum contra imaginum cultum Conci-
um iniquum triginta octo Epiſcoporũ
abuiſſe in palatio Hieriæ. Prætereo cæ-
eros; unam duntaxat inſcriptionẽ ſub-
ungam quæ erat inciſa in aditu Hieriæ:

Εἰς Εἴσοδον τῆς Ἱερείας.

Τοῦτον Ἰουστινιανὸς ἀγακλέα δείματο
 χῶρον,
Ὕδασι, καὶ γαίῃ κάλλος ἐπικρεμάσας,
Itemque aliam:
Κοίρανοι, ὑμετέρην ἀρετὴν κάρτος τε
 καὶ ἔργα (ρας ἕλκῃ.
Αὐδήσει χρόνος αἰὲν, ἕως πόλος ἀστέ-

Iam ut planius intelligatur ſitus promõtorii Heræi,& an idem, quod aliqui exiſtimarunt, Heræum,& Eurion, & Yris , deſcribã oram maritimam, ab acra Ioannis Calamoti uſque ad aliquem finem. Promontorium Calamoticum circuitu complectitur ampliùs octo ſtadia: ejus cervix efficiens Iſthmum, non excedit latitudinem ducentorum paſſuum. Vrnæ ſimilitudinẽ gerit, ſeu ollæ: Nam ut olla eſt collo anguſto, ita illud cervicem habet anguſtam, deinde dilatatur, intumeſcitq; in ambitum circiter octo ſtadiorum: ſed ita, ut undiq; ſit crepidinibus præruptis & ſaxoſis, præterquàm à cervice, quæ ita plana eſt, ut ex utroque littore aſpicientes mutuo aſpectu fruantur. Forſan ita Heræum promontorium appellatum eſt Εὖρον ab olla defoſſà. Sic enim Stephanus ait: Promõtorium Heræum, contra Chalcedo-

nem

em ſitum, quod alii Εὗρον, ſive Εὔριον
ppellarũt, hi qui ajunt ibi chytras, hoc
t, ollas defoſſas inveniſſe, & oſſa. Verũ
iam eſſe acram Heræam, aliam Εὗρον,
ve Yrim, [vel Hyrim,] patet ex Artemi-
oro: is enim ſcribit ab Acrito promon-
rio naviganti cx ſtadia ſitũ eſſe pro-
ontorium Yrim, ſive Euron nuncupa-
m, cui objecta eſt Inſula Pityodes, &
ia Inſula nomine Chalcites. Quæ ut
plicatiùs perſpiciantur, deſcribã ſubſe-
uens littus. Poſt promontorium Herçũ
ergenti ad ſinum Nicomediæ, ſuccedit
iud promontoriũ, quod vulgus vocat
arritrion, neſcio, an quaſi Χυτρίδιον.
am accolæ in hunc diem jactitant in-
eniſſe ollam [Zaram, aut Iarram] auro
enã in hujus loci vicinia. Ex Inſula Pi-
ode navigavi recta via in Continentẽ
l villam ſitam in ora maritima, quam
rçci vocãt Obriam, ſive Abriam, Turci
ppellant eam *Maltepet*, ſitam ad radi-
s extremas promontorii poſiti cõtra
halcitim. Vide, an hoc ſit Euron, ſive
ris promontorium, an illud quod jam
xi appellari Zarritrion. Verũ ut meliùs
telligatur ſit⁹ Chalcedonis, & ubi fue-
t Ἥραιον, paulò extra Boſporũ vaga-
or, ſed in conſpectu Chalcedonis & By-
tii, quod paulù poſt deſcripturus ſum.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

CAP. XII.

De Inſulis ſuburbanis Byzantii & Chalcedonis, & primùm de Inſula Prota, & de Oxia & Platy.

ARtemidorus in undecimo libro Geographię ait: Ab Acritico promontorio præternaviganti Euron ſtadia centum & decem promontorium ſitum eſt, appellatum Hyris; & Inſula huic objicitur Pityodes; & altera Inſula nominata Chalcitis; aliaque Prota dicta, à qua ad urbem Chalcedonem ſtadia quadraginta. Protam appellatam exiſtimo, quòd prima occurrat venientibus Byzantio & Chalcedone: à Græcis uſq; ad hanc diem nominatur Πρώτη. Diſtat ab urbe Byzantio paulò ampliùs ſexaginta ſtadia. Ejus longitudo à Septentrionibus procedit ad Meridiem. Iuxta ejus littus vergens ad Orientem vicus eſt ſub ſe habens portum ſubjectum. Supra vicum duæ ciſternæ rotundæ; quarum major laxatur in amplitudinem magni hemiſphærii Thermarum magnarum Byzantiarum. Inſula duobus verticibus prominet, altero vergente ad ſeptentriones, altero ad cardinem meridianum. Dicitur circuitu complecti circiter tria miliaria. A Meridie habet Inſulam Antigonon, à qua abeſt

abeſt octo circiter ſtadia. Inter Meridiem & occaſum brumalem, intuetur duas Inſulas: quarum altera Platys, altera Oxya appellatur, in acutum verticem faſtigiata. undique præceps & prærupta: altitudine ad perpendiculum dimenſa, ſuperat omnes colles Byzantii. Ex aliquibus partibus aſcenſus in ipſam non patet ob directos clivos. Multa etiam nunc veſtigia retinet ciſternarũ, aliorumque ædificiorum. Ajunt ibi regiam arcem, & velut ſeceſſum Capreenſem aliquorum Regum extitiſſe: quod à rei veritate omnino alienum non videtur, propterea quia naturali munitione tuta videtur. Habet portum ſubjectum Orienti, cujus moles diſtractæ cernuntur. Lauro abundat, & multis generibus florum. Sed nuſquam circa Byzantium tanta cibi bonitate Oſtreæ capiuntur, quàm circum hanc Inſulam. Ab hac non longè eſt Platys Inſula, humilis & ferè plana.

CAP. XIII.

De Inſula Antigono, & de Inſula Pityode.

QVam Græci noſtræ ætatis appellant Antigonon, Zonaras ait olim vocatam Panormum, Inſulam nunc Antigoni nominari. Plinius inter Inſulas Proponticas numerat Antiochiam: vide

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

num aliquis Codex Plinij antiquus habeat *Antigoniam*. Inſula ab Aquilone efficit littus excelſum & præruptũ. Ejus quędam pars intuens Meridiem, eminet rupibus abruptis, uſq; ad ſummum fermè verticem. Ab occaſu ſunt littora rupibus pręruptis aſpera, ſed longè demiſſiora. In omnes partes exiſtit declivis. Vndiq; ejus aſcenſus eſt ſtadiorum circiter quatuor: in multo excelſiorem altitudinem effertur quàm Prota. In ſummo vertice ædes ſacra etiamnum extat, & juxta ædem ciſterna Signino opere munita, concamerata lateritio tecto. Sunt ibidem etiam putei jugis aquæ. Ab Oriente habet vicum in littore ſitum: circa vicum ſunt aliquot vineæ: reliquæ partes ſunt tectæ ericà, arbuto, rore marino, ilice, ladano. Tota Inſula lapidoſa ſcatet minutis lapillis. Contra vicum eſt Inſula exigua, cujus circuitus non excedit quatuor ſtadia, altitudo non ſuperat quinquaginta paſſus (intellige quos cõficere ſoleo in ambulando, ut intelligi oportet in omnibus paſſibus antè jam à me commemoratis) quæ vulgò appellatur Pitys. Hæc Pityodes dicitur ab Artemidoro, quam tradit ſitam contra Continentis oram nuncupatam Εὗρειν. Equidem cùm Artemidorus ordinatim ponat Pityodem, & Chalcitim, & Pro-

tam,

m, exiſtimo Pityodem Artemidorum telligere eſſe aut Antigoniam, aut m, quam jam Græci appellant Inſu-m Principem. Nam cur commemo-ret tam exiguam Inſulam, & proxi-am magnam præteriret?

CAP. XIV.

De Chalcitide Inſula.

CHalcitis Inſula à Græcis noſtræ æta-tis nominatur Chalcis: diſtat ab An-gonia quatuor ſtadia. Menippus in eriplo Bithyniæ Chalcitidem Inſulam onſtituit contra Chalcedonem; eamq; icit habere æris metalla. Chalcitidem andem eſſe, quam Stephanus appellat Demoneſum, aſſequor ex eo, quòd dicit Demoneſum Inſulam ſitam circa Chal-edoné, habere Cyani metalla, & Chry-ocollam, & aurum precioſum, & coro-arium, quod oculis ægrotantibus me-dicinam afferat. Nulla alia Inſula circa Chalcedonem metalla habet, niſi Chal-itis. Ariſtoteles ſimiliter ſcribit: Demo-neſus, inquit, Inſula Chalcedoniorũ (ſic nim legendum eſt, non ut habet Codex *Καρχηδονίων*) à Demoneſo homine ap-pellata eſt, habetque Cyani metalla, & Chryſocollam, & aurum eximium in ea invenitur, quod ſit oculis remedium; atque æs, quod Ariſtoteles appellat

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

χαλκὸν κολυμβητὴν : ex eo opinor, quòd (ut ipſe addit) ex mari profundo duos paſſus urinatores illud extrahant, ex quo factam idem adjungit ſtatuam in urbe Sicyone, ſtatutam in antiquo templo Apollinis. Ex antedictis liquet, quàm erret Plinius, qui dum enumerat Inſulas Propontidis, dicit Demoneſum Inſulam ſitam eſſe ante Nicomediam, cùm nulla Inſula exiſtat in ſinu Nicomediæ, olim appellato Aſtuceno. Verùm ut clariùs perſpiciatur Demoneſus eadẽ Inſula eſſe, quæ Chalcitis, ut nunc ſunt, oſtendam veſtigia metallorum, & ſitum Inſulæ, quæ tribus verticibus, ſeu collib⁹ intumeſcit: unus vergit ad Aquilonem, alter ad Occaſum, tertius ad Orientem. Inſulæ latus meridianum eſt præceps, & abruptum in rupes, excepto ſinu, admittente receſſum maris portuoſum, quoquo verſus patentem paulò plus ſtadio, tutũ ab omni vento, excipio Auſtrum. Circa hunc ſinum exiſtunt aggeres ſcrobium, pleni ruderibus cæruleis, rejectis ex effoſſione æris, & Chryſocollæ, & cærulei, atque inter ipſa rudera collegi eximium cæruleum, & abſolutam Chryſocollam. Quòd ſi vadum maris ibi effoderetur, ſine dubitatione inveniretur aurũ illud ab Ariſtotele laudatum. Aggeres ſcrobium ſunt in radicibus vallis

ſupra

ſupra ſinum jam dictum eminentis, & ſecantis Inſulam à mari meridiano ad mare ſeptentrionale, cujus quidē vallis in parte media elata in jugum Inſulę eſt domicilium ſolitariorū ſodalium Græcanicæ religionis, ubi Nymphęa magna Signino opere elaborata, plena jugi aqua manante, ex vertice pertinente ad Orientem. Littus intuens Solis ortum, habet vicum nuncupatum à nomine Inſulæ. Sub vico ſtatio navigiorum.

CAP. XV.

De Inſula Principis.

INſula Principis, diſtans à Chalcite circiter quinque ſtadia, nominata eſt à frequenti habitatione filiarum Principum, virginitatem ſolitariam profitentium. Georgius Cedrinus ait, Iuſtinum nepotē Iuſtiniani ædificaſſe ſolitariam vitam agentium domicilium, nominatum Principis, ſuburbanum Conſtantinopoleos. Zonaras ſcribit Nicephorum Hirenem exulem ejeciſſe in Inſulam Principis appellatam, in qua monaſterium ipſa ædificaverat, unde fortaſſe Inſula appellata fuit Principis. Longè dimidio major exiſtit, quàm Chalcitis: omneis antedictas Inſulas altitudine ſuperat aut æquat. Ab Oriente æſtivo vicum habet nominatum Principis, ſitum in planitie littorea. In ejus littore ver-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

genti ad ortum æquinoctialem ſpectantur fundaméta ſumptuoſa antiqui monaſterii, ubi amplius quingentæ ſolitariæ fœminæ vivere ſolebant. Contra monaſterium ſita eſt Inſula exigua, parvo intervallo diſtans, nominata Anterovitos. Inde in eodem littore ſequitur vicus nominatus Carya. Supra vicum modicè eminet jugum contractum in vallem, cinctam duobus verticibus, quæ ſecat mediam Inſulam ab ortu ad occaſum. Inſulæ littus intuens Meridiem, rupibus circumvallatur; littus verò ſpectans ad Solis occaſum, minoribus rupibus cingitur. Deniq; Inſulæ circuitus non excedit ſexaginta ſtadia. Habet à Meridie vicinam Inſulam, quam vocant Andron: ab oriente æquinoctiali habet alteram Inſulam, nominatam Divi Andreæ, diſtantem plus minus decem miliaria, undique excelſis rupibus & præruptis munitam, excepto latere conſpicienti Solis ortum, ubi domicilium ſodalium ſectæ ſolitariæ. Dividitur hæc Inſula à Continenti mari lato quatuor ſtadia. Paulò ultra hanc Inſulá pergenti ad ſinum Aſtacenũ eminet promontorium, quod uſq; ad hanc ætaté appellatur Acrita, ut vocatur à Ptolemæo, quod Menippus dicit diſtare ab urbe Chalcedone ſtadia ſexaginta. Omnes antedictę

Inſu-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

ſulæ abruptę à Continente videntur:
arum quatuor, nimirum Prota, An-
gonos, Chalcitis, & Princeps faciunt ſi-
am ſuo latere vergente ad Aquilonẽ;
: Prota, & Princeps ſint ſinus cornua.
ntigonos & Chalcitis efficiunt intimũ
nus receſſum. Cùm aſpicis ex Protæ
tere, vergente ad Solis ortum, advertis
num factũ ex quatuor Inſulis, nec vides
uripos intercedentes inter Inſulas: ut
i ignarus quatuor Inſulas, unam ean-
emq; Inſulam exiſtimaret quatuor col-
bus intumeſcentem; primumq; collem
umeraret Protam, ſecundum Antigo-
iam, tertium Chalcitim, quartum Prin-
ipem. Euripus ſeparans Inſulas à Con-
nenti, patet in latitudinem paulo am-
lius ſexaginta ſtadiorum. Hæc adjun-
ere volui de Inſulis ſuburbanis Byzan-
ii, velut præparationem ad clariùs per-
ipiendum ſitum Byzantii, quem eveſti-
io ſubjungere cogito: reliquas Propon-
idis Inſulas longè ab Vrbe remotiores,
t Proconneſum, Ophiuſam, Acanthũ,
hœben, Scopelon, Porphyrionem, Ha-
onẽ, Delphaciam, Polydoram, Elæam,
duas Rhodiuſſas, & contra fauces
hyndaci Beſbycon (cujus meminit
ioſcorides,) rejicio in meum Periplum
ropontidis & Helleſponti.

FINIS.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

In æde divi Marcelli, Romæ, hæc ſunt inſcripta, unà cum effigie vita functi: ſed dico ſimilia, aut in pariete affixa, vel in marmoreo lapide ſculpta.

D. O. M.

Petro Gyllio, viro probo, utriuſque linguæ
doctiſsimo,
ex agro Albienſi apud Gallos nato,
ob ſingulares animi dotes, & indefatigabilem in
inveſtigandis antiquorum monimentis,
componendis, interpretandisq; omnium diſcipli-
narum libris, totius orbis luſtrandis,
indagandisque locis:
naturam, ſolertiam, & diligentiam publice,
privatimque laudatiſsimo,
Poſt longas annorum plus xl. peregrinationes
terra, marique peragratas,
Galliam, Italiam, Græciam, Aſiam utramque,
& Africæ partem,
ac miraculoſam e manibus: & carcere Piratarum
Gerbeorum liberationem,
Romam quaſi poſtliminio reverſo, & in recolli-
gendis, ordinandisque rerum celebrium nar-
rationibus, dies, noctesque occupato,
Febre violentiſsima per dies xi. vexato, diem
ſuum in Chriſto Ieſu obeunti;
Georgius Cardinalis Armeniacus, patronus pien-
tiſsimus Clienti gratiſsimo,
in ſpem reſurrectionis mortuorum
benemerenti mœſtiſsimus,
Non. Ian. M. D. LV.
Po. Cu.
Vixit annos LXV. menſes, dies V. hor. IIII.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

INDEX CAPITVM.

LIBRI PRIMI.

CAP. I.

DE origine *Boſpori*, & *de ejus multis nominibus.* Pag. 25
II. *De Boſpori principio, & fine, & de ejus longitudine.* 31
III. *De latitudine Boſpori.* 48
IV. *De figura Boſpori, & de ejus decurſu, certo quidem, ſed multiplici.* 52
V. *De Boſpori ſinu, Cornu nuncupato.* 68

LIBRI SECVNDI.

CAP. I.

DE *Boſpori ora Europæa, ejusque locis intra Conſtantinopolim.* 77
II. *De ora Sinus Ceratini cingente Vrbis latus vergens ad Septentriones.* 80
III. *De flumine Cydari & Barbyſa, ex Anaplo Dionyſii.* 103
IV. *De locis appellatis Mandris, & Dryï, & de luco Apollinis, & ponte Philippi, & de cubis Canopi.* 110
V. *De Iſthmo Ceratini receſſus: de ſepulchro Hippoſthenis: de Sycis, & delubro Amphiaraï.* 120
VI. *De ædibus Dianæ Luciferæ, & Veneris Placidæ, & de loco Oſtreode, &*
Mero-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

Meropo, & de ara Apollinis. 121
VII. *De Aiantio & Palinormico, & templo Ptolemæi, de Iaſonio, & luco Apollinis, & de aliis antiquis locis.* 129
VIII. *De Rhodiorum portu, & de Archio loco.* 139
IX. *De Sene marino, & Parabolo, & de Calamo, & Bythio.* 142
X. *De vico Michaëlio, & de promontorio appellato Eſtiis.* 146
XI. *De locis nominatis Chelis.* 157
XII. *De promontorio Hermæo, & rapido curſu Boſpori: de Pyrrhia Cyone: de Boſpori ſummis anguſtiis: de ponte Darii.* 160
XIII. Περὶ τοῦ κλύδωνος ῥοώδους: *De petra Phidalia, & Portu mulierum, & de loco Cyparode.* 176
XIV. *De ſinu Leoſthene.* 183
XV. *De Commarode, & Bacchiis petris, & Thermemeria: & de portu Pitheci, & Sinu appellato Pharmacia.* 190
XVI. *De ſaxis, & cautibus littoris excelſi, prærupti, præcipitisque, & de clavibus Ponti: de petra nominata Dicæa.* 199
XVII. *De ſinu nuncupato profundo, de fluvio ejuſdem nominis, & Saronis ara: de agro nominato Calo.* 203
XVIII. *De promontorio Simæo, & ſinu Scle-*

Scletrina: & de aris Apollinis, & Matris deorum. 208

XIX. *De Milto promontorio, & Fano Byzantiorum: de Serapio, & templo Phrygiæ deæ.* 212

XX. *De Chryſorrhoa fluvio: de ſecturis metallorum: de Pharo antiqua.* 220

XXI. *De portu Epheſiorum, & de Aphrodiſio: de portu Lyciorum, & de Myrleanorum domicilio.* 224

XXII. *De Gypopoli, & de aulis Phinei, & Amyci Bebrycis.* 229

XXIII. *De petra Dotina.* 244

XXIV. *De Panio promontorio Phari, & de Cyaneis petris.* 247

LIBRI TERTII.

CAP. I.

DE *ſcopulo nuncupato Colona, & de Rhebante flumine.* 264

II. *De promontorio Ancyreo, & de ancora Iaſonis.* 271

III. *De Pyrgo Medeæ, & de inſulis Cyaneis Aſiæ.* 278

IV. *De promontorio Coracio, & de Pantichio, & de ſcalis nuncupatis Chelis.* 284

V: *De Fano Iovis, & Neptuni; & de Aris Duodecim Deorum.* 290

VI. *De Argyronio loco, & Nymphæo, lecto*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

lecto Herculis: & de Moucoporide portu, & Lauro inſana: & de Portu Amyci. 308

VII. *De Sinu Catangio: de promontorio, quem Dionyſius appellat* ὀξύῤῥουν, *& Portu Phrixi: de promontorio Lembo nuncupato, & de Inſula exigua.* 324

VIII. *De Naumachio, & Ciconio: & de promontoriis nuncupatis* Ῥοιζοῦσοις: *& de duobus Diſcis.* 332

IX. *De Chryſopoli, & loco appellato Bove, ſive Damali.* 340

X. *De fonte nominato Heragora, & templo Veneris: & de æde Synodi Chalcedonenſis: de Chalcedone.* 352

XI. *De portu Eutropii, & Heræo promontorio, & de antiquis regiis ædibus, appellatis Heraclis.* 365

XII. *De inſulis ſuburbanis Byzantii, & Chalcedonis, & primùm de inſula Prota, & de Oxia & Platy.* 372

XIII. *De inſula Antigono, & de inſula Pityode.* 373

XIV. *De Chalcitide inſula.* 374

XV. *De inſula Principis.* 377

FINIS.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 D 1